

Liahona

Toespraken
algemene
conferentie

'En wie alle dingen met dankbaarheid ontvangt, zal worden verheerlijkt, en de dingen van deze aarde zullen hem worden toegevoegd, zelfs honderdvoudig, ja, meer' [IV 78:19; cursivering toegevoegd].

'Ik heb in de hele kerk die transformatie gevoeld van toenemende dankbaarheid voor zegeningen en liefde voor God. Zij lijkt te versnellen onder leden van de kerk op momenten en plaatsen dat hun geloof beproefd wordt, wanneer ze tot God om hulp moeten smeken om zelfs maar verder te kunnen.'

President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, 'Dankbaarheid op de sabbat', *Liahona*, november 2016, 101.

Waar zijn de negen anderen?, Walter Rane

Zie Lukas 17:11-19, waar Jezus verhaalt dat er van de tien melaatsen die Hij had genezen, maar één terugkeerde om zijn dank uit te spreken.

Algemene vrouwenbijeenkomst

- 6 **Ik zal thuis het licht van het evangelie uitstralen**
Jean B. Bingham
- 9 **De Meestergeneesheer**
Carole M. Stephens
- 12 **Verheft u in kracht, zusters in Zion**
Bonnie L. Oscarson
- 15 **Vierde verdieping, laatste deur**
President Dieter F. Uchtdorf

Zaterdagmorgenbijeenkomst

- 19 **O, hoe groot is het plan van onze God!**
President Dieter F. Uchtdorf
- 22 **'Kom dan en volg Mij' door christelijke liefde en dienstbetoon**
Ouderling Robert D. Hales
- 25 **Het oprechte verlangen van de ziel**
Carol F. McConkie
- 27 **'Een uitgelezen ziener zal ik doen opstaan'**
Ouderling Craig C. Christensen
- 30 **De Heer Jezus Christus leert ons bidden**
Ouderling Juan A. Uceda
- 32 **Ben ik goed genoeg? Ga ik het halen?**
Ouderling J. Devn Cornish
- 35 **Een getuige van God**
Ouderling Neil L. Andersen

Zaterdagmiddagbijeenkomst

- 39 **De steunverlening aan kerkfunctionarissen**
President Henry B. Eyring
- 40 **Kloekmoedig in het getuigenis van Jezus**
Ouderling Quentin L. Cook
- 44 **Wend je tot het boek, wend je tot de Heer**
Ouderling Gary E. Stevenson
- 48 **Blijf 'in Zijn liefde'**
Ouderling D. Todd Christofferson
- 52 **Voor onze geestelijke ontwikkeling en lering**
Ouderling W. Mark Bassett
- 55 **Wees ambitieus voor Christus**
Ouderling Kazuhiko Yamashita
- 57 **Het herstelde evangelie uitdragen**
Ouderling Dallin H. Oaks

Algemene priesterschapsbijeenkomst

- 61 **Afgezanten van de kerk**
Ouderling Jeffrey R. Holland
- 68 **Er gaat kracht van het boek uit**
Ouderling LeGrand R. Curtis jr.
- 71 **Van Alma en Amulek leren**
President Dieter F. Uchtdorf
- 75 **Zodat ook hij sterk kan worden**
President Henry B. Eyring
- 78 **Beginselen en beloften**
President Thomas S. Monson

Zondagmorgenbijeenkomst

- 80 **Het volmaakte pad naar geluk**
President Thomas S. Monson
- 81 **Vreugde en geestelijk overleven**
President Russell M. Nelson
- 85 **We kunnen door het avondmaal geheiligd worden**
Ouderling Peter F. Meurs
- 88 **Het grote verlossingsplan**
Linda S. Reeves
- 90 **Naar wie zullen wij heen gaan?**
Ouderling M. Russell Ballard
- 93 **De zegeningen van aanbidding**
Bisschop Dean M. Davies
- 96 **De rechtvaardige rechter**
Ouderling Lynn G. Robbins
- 99 **Dankbaarheid op de sabbat**
President Henry B. Eyring

Zondagmiddagbijeenkomst

- 102 **'Als u Mij gekend had'**
Ouderling David A. Bednar
- 106 **De leer van Christus**
Brian K. Ashton
- 110 **Dienen**
Ouderling Carl B. Cook
- 113 **Vergeet het niet**
Ouderling Ronald A. Rasband
- 116 **God zal alle tranen afwissen**
Ouderling Evan A. Schmutz
- 119 **Geen grotere vreugde dan te weten dat zij het weten**
Ouderling K. Brett Nattress
- 121 **Bekering: een vreugdevolle keuze**
Ouderling Dale G. Renlund
- 64 **Algemene autoriteiten en algemene functionarissen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen**
- 125 **Register conferentieverhalen**
- 126 **Kerknieuws**

186e algemene oktoberconferentie

Zaterdagavond 24 september 2016, algemene vrouwenbijeenkomst

Presiderende autoriteit: president Thomas S. Monson. Leiding: Linda K. Burton. Openingsgebed: Denise Lindberg. Slotgebed: Bonnie H. Cordon. Muziek door een jongevrouwenkoor uit ringen in Ogden, Huntsville en Morgan (Utah, VS); Cherilyn Worthen, dirigente; Bonnie Goodliffe, organist: 'Arise, O Glorious Zion', *Hymns*, nr. 40, arr. Warby, niet uitgegeven; 'If I Listen with My Heart', DeFord, arr. Warby, niet uitgegeven; 'How Firm a Foundation', *Hymns*, nr. 85, arr. Kasen, uitgegeven door Jackman; 'I Know That My Redeemer Lives', *Hymns*, nr. 136.

Zaterdagmorgen 1 oktober 2016, algemene bijeenkomst

Presiderende autoriteit: president Thomas S. Monson. Leiding: president Henry B. Eyring. Openingsgebed: Joy D. Jones. Slotgebed: ouderling Marcus B. Nash. Muziek door het Tabernacle Choir; Mack Wilberg en Ryan Murphy, dirigenten; Andrew Unsworth en Clay Christiansen, organisten: 'Sweet Is the Work', *Hymns*, nr. 147; 'With Songs of Praise', *Hymns*, nr. 71; 'We Thank Thee, O God, for a Prophet', *Hymns*, nr. 19; 'Redeemer of Israel', *Hymns*, nr. 6; 'Take Time to Be Holy', Longstaff, arr. Longhurst, uitgegeven door Jackman; 'If the Way Be Full of Trial, Weary Not', Sweney, arr. Wilberg, niet uitgegeven.

Zaterdagmiddag 1 oktober 2016, algemene bijeenkomst

Presiderende autoriteit: president Thomas S. Monson. Leiding: president Dieter F. Uchtdorf. Openingsgebed: ouderling Daniel L. Johnson. Slotgebed: ouderling Allen D. Haynie. Muziek door een gemengd koor uit het opleidingscentrum voor zendingelingen in Provo (Utah, VS); Ryan Eggett en Elmo Keck, dirigenten; Linda Margetts en Bonnie Goodliffe, organistes: 'Joseph Smith's First Prayer', *Hymns*, nr. 26, arr. Kasen, uitgegeven door Jackman; 'Baptism', *Children's Songbook*, 100, arr. Gates, uitgegeven door Jackman; 'Called to Serve', *Hymns*, nr. 249; 'I'll Go Where You Want Me to Go', *Hymns*, nr. 270, arr. Wilberg, niet uitgegeven; 'Hope of Israel', *Hymns*, nr. 259, arr. Schank, niet uitgegeven.

Zaterdagavond 1 oktober 2016, priesterschapsbijeenkomst

Presiderende autoriteit: president Thomas S. Monson. Leiding: president Henry B. Eyring. Openingsgebed: ouderling Paul B. Pieper. Slotgebed: ouderling Bruce D. Porter. Muziek door een Melchizedekse-priesterschapskoor uit ringen in West Valley City en Magna (Utah, VS); Kenny Wisner, dirigent; Richard Elliott, organist: 'Ye Elders of Israel' (Men), *Hymns*, nr. 319, arr. Spiel, niet uitgegeven; 'Love at Home', *Hymns*, nr. 294, arr. Manookin, uitgegeven door Jackman; 'Now Let Us Rejoice', *Hymns*, nr. 3; 'You Can Make the Pathway Bright', *Hymns*, nr. 228, arr. Zabriskie, uitgegeven door Holy Sheet Music.

Zondagmorgen 2 oktober 2016, algemene bijeenkomst

Presiderende autoriteit: president Thomas S. Monson. Leiding: president Dieter F. Uchtdorf. Openingsgebed: ouderling Christoffel Golden. Slotgebed: Devin G. Durrant. Muziek door het Tabernacle Choir; Mack Wilberg, dirigent; Clay Christiansen en Richard Elliott, organisten: 'My Redeemer Lives', *Hymns*, nr. 135; 'In Hymns of Praise', *Hymns*, nr. 75, arr. Wilberg; 'On This Day of Joy and Gladness', *Hymns*, nr. 64, arr. Wilberg, niet uitgegeven; 'I Am a Child of God', *Hymns*, nr. 301; 'My Heavenly Father Loves Me', *Children's Songbook*, 228, arr. Hofheins en Christiansen, niet uitgegeven; 'Come, Ye Thankful People', *Hymns*, nr. 94, arr. Wilberg, uitgegeven door Oxford.

Zondagmiddag 2 oktober 2016, algemene bijeenkomst

Presiderende autoriteit: president Thomas S. Monson. Leiding: president Henry B. Eyring. Openingsgebed: ouderling Enrique R. Falabella. Slotgebed: ouderling Erich W. Kopischke. Muziek door het Tabernacle Choir; Mack Wilberg en Ryan Murphy, dirigenten; Bonnie Goodliffe en Linda Margetts, organistes: 'Oh Say, What Is Truth?' *Hymns*, nr. 272, arr. Longhurst, uitgegeven door Jackman; 'Lead, Kindly Light', *Hymns*, nr. 97, arr. Wilberg, uitgegeven door Jackman; 'High on the Mountain Top', *Hymns*, nr. 5; 'I'll Follow Him in Faith', Perry, arr. Murphy, niet

uitgegeven; 'Let Us All Press On', *Hymns*, nr. 243, arr. Elliott.

Beschikbaarheid conferentietoespraken

U kunt de conferentietoespraken in veel talen op het internet vinden. Ga naar conference.lds.org en kies uw taal. De toespraken zijn ook op de Gospel Library mobile app beschikbaar. Op disability.lds.org vindt u informatie over de algemene conferentie in aangepaste vorm voor leden met een handicap.

Huisonderwijs- en huisbezoekboodschappen

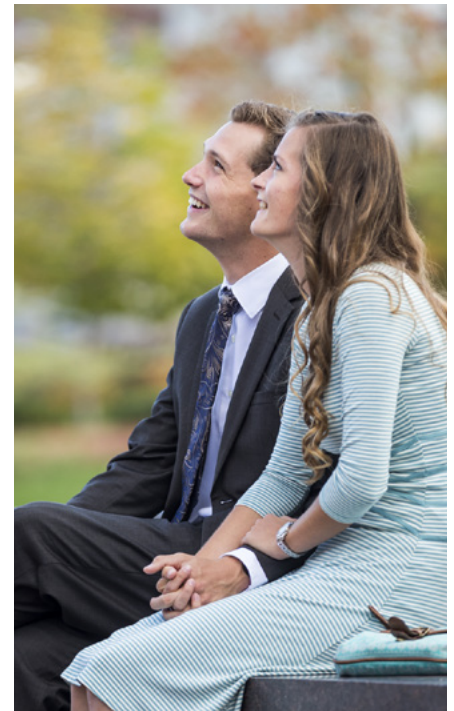
Kies als huisonderwijs- of huisbezoekboodschap een toespraak uit die tegemoet komt aan de behoeften van wie u bezoekt.

Op de omslag

Voor: foto Ashlee Larsen.
Achter: foto Ale Borges.

Foto's conferentie

De foto's van de conferentie in Salt Lake City zijn genomen door Cody Bell, Ale Borges, Randy Collier, Weston Colton, Nate Edwards, Ashlee Larsen, Leslie Nilsson, Matt Reier en Christina Smith; van flatgebouw in Duitsland door Daniel G. Dornelles; van de familie van Harriet Uchtdorf en zendingelingen, met dank aan de familie Uchtdorf.

Tijdschrift van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring,
Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar,
Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A.
Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Verantwoordelijk redacteur: Joseph W. Sitati

Assistent-redacteurs: Randall K. Bennett, Carol F. McConkie

Adviseurs: Brian K. Ashton, Jean B. Bingham, LeGrand R. Curtis Jr.,
Christoffel Golden, Douglas D. Holmes, Erich W. Kopischke, Larry R. Lawrence,
Carole M. Stephens

Hoofddirecteur: Peter F. Evans

Directeur kerkelijke tijdschriften: Allan R. Loyborg

Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofddirecteur: Adam C. Olson

Assistent-hoofddirecteur: Ryan Carr

Publiciteitsassistent: Megan Seitz

Redactieteam: Bethany Bartholomew, Brittany Beattie, David Dickson,
David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff,
LaRene Porter Gaunt, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock,
Sally Johnson Odekir, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney,
Mindy Anne Selu, Marissa Widdison

Leidend artdirector: J. Scott Knudsen

Artdirector: Tadd R. Peterson

Grafisch team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas
Child, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M.
Mooy, Mark W. Robison, Rachel Smith, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Coördinator intellectuele eigendom: Collette Nebeker Aune

Productiemanager: Jane Ann Peters

Productieteam: Glen Adair, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan
W. Gygis, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty, Derek Richardson

Drukvoorbereiding: Joshua Dennis, Ammon Harris

Directeur drukwerk: Steven T. Lewis

Directeur distributie: Troy K. Vellinga

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk vertaalbureau

Diestseweg 40/4, B-2440 Geel

E-mail: peetersjmg@gmail.com

Distributie: Corporation of the Presiding Bishop of The Church
of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement: Neem voor bestelling van abonnementen
of adreswijziging contact op met Customer Service op 00800 2950 2950
(gratis) of 0049 6172 492833 (of 34).

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org, of per brief
aan: *Liahona*, Rm. 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT
84150-0024, USA; of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org.
De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas'
of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees, Armeens,
Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees,
Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks,
Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets,
Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens,
Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Swahili,
Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds.
(Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2016 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden.
Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Informatie auteursrechten: Tenzij anders aangegeven, kan
materiaal uit de *Liahona* voor persoonlijk, niet-commercieel gebruik
(zoals kerkroepingen) worden gekopieerd. Dit recht kan ieder ogenblik
ingetrokken worden. Afbeeldingen mogen niet worden gekopieerd
indien die beperking bij de afbeelding vermeld staat. Voor vragen over
auteursrechten, neemt u contact op met het Intellectual Property Office,
50 E. North Temple St., Fl. 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; of e-mail:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

November 2016 Vol. 116 No. 11. LIAHONA (USPS 311) Dutch (ISSN 1522-
9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints,
50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is
\$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage
Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address.
Include address label from a recent issue; old and new address *must* be
included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution
Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit
card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone.
(Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL
AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services,
Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Register op spreker

Andersen, Neil L., 35
Ashton, Brian K., 106
Ballard, M. Russell, 90
Bassett, W. Mark, 52
Bednar, David A., 102
Bingham, Jean B., 6
Christensen, Craig C., 27
Christofferson, D. Todd, 48
Cook, Carl B., 110
Cook, Quentin L., 40
Cornish, J. Devn, 32
Curtis, LeGrand R., jr., 68
Davies, Dean M., 93
Eyring, Henry B., 39, 75, 99
Hales, Robert D., 22
Holland, Jeffrey R., 61
McConkie, Carol F., 25
Meurs, Peter F., 85
Monson, Thomas S., 78, 80
Nattress, K. Brett, 119
Nelson, Russell M., 81
Oaks, Dallin H., 57
Oscarson, Bonnie L., 12
Rasband, Ronald A., 113
Reeves, Linda S., 88
Renlund, Dale G., 123
Robbins, Lynn G., 96
Schmutz, Evan A., 116
Stephens, Carole M., 9
Stevenson, Gary E., 44
Uceda, Juan A., 30
Uchtdorf, Dieter F., 15, 19, 71
Yamashita, Kazuhiko, 55

Register op onderwerp

Aanbidding, 93
Activering, 71, 75
Afval, 68
Avondmaal, 85, 99, 106
Avondmaalsdienst, 85
Bekering, 35, 57, 68
Bekering, 9, 32, 40, 48, 71,
88, 106, 123
Boek van Mormon, 27, 44,
52, 68, 71, 119
Dankbaarheid, 19, 75, 99
Dienen, 22, 55, 61, 71, 75,
99, 102, 110
Discipelschap, 90, 93,
102, 116
Discipline, 61, 96
Doop, 106
Eenheid, 110
Eigenwaarde, 32
Gebed, 25, 30, 35, 57
Gehoorzaamheid, 48, 57, 80
Geloof, 9, 12, 15, 25, 27, 30,
52, 90, 93, 102, 106, 110,
113, 116
Genezing, 9
Getuigenis, 27, 40, 44, 68, 113
Gezin, 119
Goddelijke aard, 19, 48, 119
Handicaps, 55
Heilige Geest, 9, 25, 27, 30,
44, 68, 85, 106
Heilsplan, 12, 19, 80, 81,
88, 90
Hemelse Vader, 48, 102
Herstelling, 12, 27, 35, 44
Hoop, 93, 116
Huisonderwijs, 61
Huis van Israël, 35
Jezus Christus, 6, 9, 12, 22,
25, 30, 32, 35, 40, 44, 48,
55, 80, 81, 85, 88, 90, 93,
96, 102, 106, 110, 113,
116, 119, 123

Joseph Smith, 12, 27, 35, 44,
93, 96, 99, 113
Kerkroepingen, 40, 99, 110
Keuzevrijheid, 15
Leiderschap, 71, 75
Liefde, 22, 48, 57, 61, 99, 113
Loyaliteit, 90
Moederschap, 119
Muziek, 85
Naastenliefde, 6, 93
Offers, 96
Onderwijzen, 12, 22
Oordelen, 6, 96
Openbaring, 52
Opstanding, 19
Ouderschap, 22, 96, 119
Priesterschap, 61, 75
Profeten, 27
Profetie, 27
Sabbatdag, 93, 99
Schriftstudie, 52, 68, 119
Tegenspoed, 6, 9, 12, 22, 40,
55, 68, 81, 99, 113, 116
Tempels, 12
Twijfel, 90, 113
Verbonden, 12, 99
Vertrouwen, 15, 52
Verzoening, 9, 19, 22, 32,
40, 48, 88, 96, 106, 116,
119, 123
Volharding, 15, 106, 116
Vorbereiding, 85
Vreugde, 55, 81, 88, 116, 123
Vriendelijkheid, 6
Vrouwen, 12
Woord van wijsheid, 78
Zegeningen, 78, 110
Zendingswerk, 15, 35, 55,
57, 80

Hoogtepunten uit de algemene oktoberconferentie 2016

President Thomas S. Monson hield in de algemene conferentie twee duidelijke toespraken. Op zondagmorgen getuigde hij van Gods grote plan van geluk voor alle mensen. Hij sprak over de essentiële rol van Jezus Christus in het heilsplan en over onze rol in het verkrijgen van het geluk dat God ons wil geven (zie p. 80). In de algemene priesterschapsbijeenkomst beklemtoonde president Monson de zegeningen die voortvloeien uit gehoorzaamheid aan Gods geboden en het woord van wijsheid (zie p. 78).

Honderdduizenden vrouwen, jongevrouwen en meisjes vanaf acht jaar kwamen in het Conferentiecentrum en in heel de wereld bijeen om de zes bijeenkomsten van de algemene conferentie met de algemene vrouwenbijeenkomst te openen.

In de zaterdagmiddagbijeenkomst kregen vier algemene zeventigers het emeritaat verleend. Eén gebiedszeventiger werd ontheven en twee gebiedszeventigers werden geroepen (zie p. 39). Op zondag bracht ouderling Dale G. Renlund van het Quorum der Twaalf Apostelen een eerbetoon aan ouderling

Per G. Malm, een lid van de zeventig dat op 26 juli 2016 overleed (zie p. 121).

De algemene conferenties van de kerk vinden halfjaarlijks plaats in het Conferentiecentrum met 21.000 zitplaatsen in Salt Lake City (Utah, VS) en bereiken miljoenen mensen wereldwijd. De conferentie werd in ruim tachtig talen vertolkt en online gezet. Ze werd in 34 talen in kerktijdschriften gepubliceerd. ■

Zie het register conferentieverhalen op p. 125 voor een suggestie betreffende het gebruik van deze uitgave.

Jean B. Bingham

Eerste raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium

Ik zal thuis het licht van het evangelie uitstralen

Wij kunnen thuis, op school en op de werkvloer het licht van het evangelie uitstralen als we het positieve in anderen zien en bespreken.

Naar aanleiding van de uitnodiging die zuster Linda K. Burton tijdens de algemene aprilconferentie¹ gaf, zijn velen van u zo attent en edelmoedig geweest om in uw omgeving in de behoeften van vluchtelingen te voorzien. Deze eenvoudige, persoonlijke inspanningen en gemeenschapsprojecten zijn op liefde gestoeld. Door uw tijd, talenten en middelen te delen, zijn uw harten — en die van de vluchtelingen — verlicht. Ware naastenliefde leidt onvermijdelijk tot meer hoop en geloof en zelfs tot meer liefde tussen gever en ontvanger.

De profeet Moroni heeft gezegd dat naastenliefde een essentieel kenmerk is van hen die bij onze hemelse Vader in het celestiale koninkrijk zullen wonen. Hij schrijft: ‘Tenzij u naastenliefde hebt, kunt u geenszins behouden worden in het koninkrijk Gods.’²

Uiteraard is Jezus Christus de volmaakte belichaming van naastenliefde. Zijn voorsterfelijke aanbod om onze Heiland te worden, zijn daden tijdens zijn sterfelijk leven, zijn goddelijke gave van de verzoening en zijn voortdurende inspanningen om ons terug bij onze hemelse Vader te brengen, spreken van

zijn oneindige liefde voor ons. Hij heeft maar één doel: zijn liefde voor zijn Vader tonen door zijn liefde voor ieder van ons. Toen men Jezus vroeg wat het grootste gebod was, zei Hij:

‘U zult de Heer, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand.

Dit is het eerste en het grote gebod.

En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.’³

Wij kunnen onze liefde voor onze naaste op een zinvolle manier ontwikkelen en tonen door edelmoedig te zijn in woord en gedachte. Enkele jaren geleden merkte een dierbare vriend op: ‘De hoogste vorm van naastenliefde is wellicht niet oordelen.’⁴ Dat geldt nog steeds.

Onlangs keek de driejarige Alyssa met haar broertjes en zusjes naar een film en zei ze met een verbaasde blik: ‘Mama, die kip is raar!’

Haar moeder keek naar het scherm en antwoordde glimlachend: ‘Dat is een pauw, lieverd.’

Net als deze onwetende driejarige is ons begrip van anderen soms onvolledig of onjuist. We kunnen ons blindstellen op de verschillen en ogenschijnlijke

tekortkomingen van onze naasten terwijl onze hemelse Vader zijn kinderen in een eeuwig kader ziet, met schitterend en heerlijk potentieel.

President James E. Faust heeft ooit gezegd: ‘Hoe ouder ik word, hoe minder ik oordeel.’⁵ Dat doet mij aan de opmerking van de apostel Paulus denken:

‘Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, dacht ik als een kind, overlegde ik als een kind, maar nu ik [ouder] geworden ben, heb ik het kinderlijke tenietgedaan.

Nu immers kijken wij door middel van een spiegel in een raadsel, maar dan zullen wij zien van aangezicht tot aangezicht. Nu ken ik ten dele, maar dan zal ik kennen, zoals ik zelf gekend ben.’⁶

Als we onze eigen onvolmaakt-heden duidelijk zien, zijn we minder geneigd om anderen ‘door middel van een spiegel in een raadsel’ te bekijken. We dienen het licht van het evangelie te gebruiken om anderen te zien zoals de Heiland dat doet — met mededogen, hoop en naastenliefde. Op een dag zullen wij hun hart volkomen begrijpen en dankbaar zijn voor de barmhartigheid die ons wordt verleend — net als wij anderen in dit leven met barmhartige gedachten en woorden bejegenen.

Enkele jaren geleden ging ik met een groep jongevrouwen kanovaren. De blauwe meren, omringd door groen beboste heuvels en steile rotsen, waren adembenemend mooi. Het water spatte op toen we op het heldere meer peddelden en we gleden soepel onder een warme zon door het water.

Maar toen kwamen er donkere wolken opzetten en het begon hard te waaien. We moesten onze peddels diep in het water duwen en onafgebroken peddelen. Na enkele afmattende uren

te hebben gepeddeld, veranderden we van koers op het grote meer en ontdekten tot onze verbazing en vreugde dat we de wind nu in de rug hadden.

Snel maakten we gebruik van dit geschenk. We pakten een zeildoek en bonden twee hoekpunten aan de peddels vast en de andere twee punten aan de voeten van mijn echtgenoot, waarna hij zijn benen over de rand van de kano uitstreekte. De wind blies in het geïmproviseerde zeil en weg waren we!

Toen de jongevrouwen in de andere kano's zagen hoe vlot we door het water kliefden, knutselden ze gauw zelf zeilen in elkaar. We konden weer lachen, en waren opgelucht en dankbaar tegelijk dat de beproeving van die dag voorbij was.

Net zoals die heerlijke wind kan het oprechte compliment van een vriend, de opgewekte groet van een ouder, de goedkeurende hoofdknik van een broer of zus, of de behulpzame glimlach van een collega of klasgenoot ons nieuwe 'wind in de zeilen' toebazen als het in ons leven moeilijk wordt! President Thomas S. Monson zei het zo: 'We hebben geen invloed op de

wind, maar we kunnen wel onze zeilen bijstellen. Wie *kies*t voor een positieve levenshouding, ervaart maximaal geluk, gemoedsrust en tevredenheid.'⁷

Woorden hebben verrassend veel macht, zowel om op te bouwen als neer te halen. We herinneren ons allemaal wel hoe negatieve woorden ons deprimeerden en liefdevolle woorden ons hart verwarmden. Als wij kiezen om alleen positieve dingen over — en tegen — anderen te zeggen, verheffen en sterken wij onze naasten en helpen wij anderen in de voetsporen van de Heiland te treden.

Als jeugdwerkmeisje spande ik mij ijverig in om dit eenvoudige gezegde te borduren: 'Ik zal thuis het licht van het evangelie uitstralen.' Toen ons groepje meisjes op een doordeweekse middag met naald en draad in de weer was, vertelde onze lerares het verhaal van een meisje dat op een heuvel aan de ene kant van een dal woonde. Elke namiddag zag ze op de heuvel aan de andere kant van het dal een huis met glanzende, gouden ramen. Haar eigen huis was klein en nogal armoedig, en het meisje droomde ervan om in

dat mooie huis met de gouden ramen te wonen.

Op een dag mocht het meisje een fietstochtje in het dal maken. Enthousiast reed ze naar het huis met de gouden ramen dat ze zo lang had bewonderd. Maar toen ze van haar fiets stapte, zag ze dat het huis verlaten en bouwvallig was. Onkruid overwoekerde de tuin en de ramen waren lelijk en vies. Verdrietig draaide het meisje zich weer om. Tot haar grote verbazing zag ze aan de overkant van het dal een huis met glanzende, gouden ramen, en ze besepte al gauw dat het haar eigen huis was!⁸

Soms kijken we net als dit meisje naar wat anderen hebben of zijn, en voelen ons dan minder waard. We staren ons blind op de wereld van Pinterest of Instagram of raken verstrikt in de wedijver die op onze school of op de werkvloer heerst. Als we echter even de tijd nemen en '[onze] zegeningen [tellen]'⁹, wordt ons perspectief duidelijker en herkennen we de goedheid van God voor *al* zijn kinderen.

Of we nu acht of honderdacht zijn, we kunnen het licht van het evangelie

in onze omgeving uitstralen, of dat nu een wolkenkrabber in Manhattan, een paalwoning in Maleisië of een yurt in Mongolië is. We kunnen ons voorstellen om het goede in anderen en in onze omstandigheden te zien. Jonge en niet meer zo jonge vrouwen over de hele wereld kunnen naastenliefde tonen door het vertrouwen en geloof van anderen met hun woorden op te bouwen.

Ouderling Jeffrey R. Holland vertelde het verhaal van een jongeman die op school het mikpunt van pesterijen was. Enkele jaren later verhuisde hij, ging in militaire dienst, volgde een opleiding en werd actief in de kerk. Deze fase in zijn leven werd door prachtige successen gekenmerkt.

Na een aantal jaren keerde hij naar zijn geboorteplaats terug. Maar de

mensen weigerden zijn groei en vooruitgang te erkennen. Voor hen was hij nog steeds dezelfde als vroeger en zo behandelden ze hem ook. Uiteindelijk kwijnde deze zo succesvolle man weg zonder zijn uitzonderlijk ontwikkelde talenten te hebben gebruikt tot zegen van hen die hem opnieuw hadden bespot en verworpen.¹⁰ Wat een verlies, voor hem en voor de gemeenschap!

De apostel Petrus zei: 'Maar heb voor alles vurige liefde voor elkaar, want de liefde zal een menigte van zonden bedekken.'¹¹ *Vurige* of 'hartverwarmende' liefde tonen we door de fouten en vergissingen van anderen te vergeten in plaats van wrok te koesteren of tekortkomingen uit het verleden te blijven oprakelen.

Als we meer zoals onze Heiland, Jezus Christus, willen worden, hebben

we de plicht en het voorrecht om *in iedereen* vooruitgang te verwelkomen. Het is geweldig om licht te zien in de ogen van iemand die de verzoening van Jezus Christus heeft begrepen en die echte wijzigingen in zijn of haar leven aanbrengt! Zendingen die vreugde ervoeren toen een bekeerling zich liet dopen en daarna naar de tempel ging, zijn getuige van de zegen die komt als we anderen toestaan — en aanmoedigen — om te veranderen. Leden die bekeerlingen verwelkomen die ogenschijnlijk niet in het koninkrijk passen, ervaren grote voldoening terwijl ze hen de liefde van de Heer helpen voelen. De grote schoonheid van het evangelie van Jezus Christus ligt in eeuwige vooruitgang. Verbetering wordt ons niet alleen *toegestaan* maar ook aangemoedigd en zelfs *geboden*, want ons doel is uiteindelijk volmaking.

President Thomas S. Monson heeft gezegd: 'Op honderd kleine manieren draagt u allemaal de mantel van naastenliefde. [...] Mogen wij elkaar niet veroordelen of bekritisieren, maar mogen wij de reine liefde van Christus hebben voor onze medereizigers op deze levensreis. Mogen wij inzien dat ieder haar [of zijn] best doet om de moeilijkheden aan te pakken die op [haar of zijn] weg komen, en mogen wij ernaar streven zelf *ons* best te doen om te helpen.'¹²

Positief geformuleerd is naastenliefde geduldig, vriendelijk en tevreden. Naastenliefde zet anderen op de eerste plaats, is nederig, beheerst zichzelf, zoekt het goede in anderen en verheugt zich als het anderen goed gaat.¹³

Zullen wij als zusters (en broeders) in Zion '*zijde aan zijde* staan en [...] in liefde [...] schragen en steeds [opbouwen], [...] steunen en helpen waar nood wordt vermeend'?¹⁴ Kunnen wij

Carole M. Stephens

Eerste raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium

in liefde en hoop de schoonheid in anderen zien en omarmen, en vooruitgang toestaan en aanmoedigen? Kunnen wij ons over de prestaties van anderen verheugen en onderwijl aan onze eigen ontwikkeling blijven werken?

Ja, we *kunnen* thuis, op school en op de werkvloer het licht van het evangelie uitstralen als we het positieve in anderen zien en bespreken, en het niet zo positieve vergeten. Ik ben dankbaar dat onze Heiland, Jezus Christus, bekering mogelijk heeft gemaakt voor ieder van ons die onvermijdelijk in deze onvolmaakte en soms moeilijke wereld heeft gezondigd!

Ik getuig dat wij, als wij zijn volmaakte voorbeeld volgen, de gave van naastenliefde kunnen ontvangen, waardoor wij grote vreugde zullen ervaren in dit leven en de beloofde zegening van een eeuwig leven bij onze Vader in de hemel kunnen genieten. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Linda K. Burton, 'Ik was een vreemdeling', *Liahona*, mei 2016, 13–15.
2. Moroni 10:21.
3. Mattheüs 22:37–39.
4. Sandra Rogers, 'Hearts Knit Together', in *Hearts Knit Together: Talks from the 1995 Women's Conference* [1996], 7.
5. James E. Faust, in Dallin H. Oaks, "'Judge Not' and Judging", *Ensign*, augustus 1999, 13.
6. 1 Korinthe 13:11–12.
7. Thomas S. Monson, 'Denk aan de zegeningen', *Liahona*, januari 2012, 4.
8. Bewerkt overgenomen uit Laura E. Richards, *The Golden Windows: A Book of Fables for Young and Old* (1903), 1–6.
9. 'Tel uw zegeningen', *Lofzangen*, nr. 163.
10. Zie Jeffrey R. Holland, 'Het beste moet nog komen', *Liahona*, januari 2010, 18–19.
11. 1 Petrus 4:8.
12. Thomas S. Monson, 'De liefde vergaat nimmermeer', *Liahona*, november 2010, 125.
13. Zie 1 Korinthe 13:4–6.
14. 'Wij zusters in Zion', *Lofzangen*, nr. 200; cursivering toegevoegd.

De Meestergeneesheer

U hoeft het verdriet dat door zonde teweeg wordt gebracht, de pijn als gevolg van de onrechtvaardige daden van anderen, of de pijnlijke feiten van dit aardse leven niet alleen te dragen.

Een van de dingen die mij het meest voldoening schenken is reizen; leren van mijn zusters in de hele wereld. Niets is fijner dan u te omarmen, u in de ogen te zien en me van hart tot hart met u verbonden te voelen.

Tijdens zo'n contact vroeg een ZHV-leidster: 'Moeten de zusters zich ergens specifiek op richten?'

Ik antwoordde: 'Ja!' want ik moest denken aan de toespraak van president Russell M. Nelson, 'Een oproep aan mijn zusters.' President Nelson zei: '[We] hebben vrouwen met een fundamenteel begrip van de leer van Christus nodig.'¹

Nephi beschreef de leer van Christus als volgt:

'Want de poort waardoor gij moet binnengaan, is *bekering en doop* met water; en dan komt de vergeving van uw zonden door vuur en door de *Heilige Geest*. [...]

'En nu [...] wil ik vragen of daarmee alles is gedaan? Zie, ik zeg u, neen; want zover zijt gij alleen gekomen dankzij het woord van Christus, met onwrikbaar *geloof* in Hem, u geheel verlatend op de verdiensten van Hem die machtig is om te redden.

'Daarom moet gij standvastig in Christus voorwaarts streven, met volmaakt stralende hoop, en liefde voor

God en voor alle mensen. Welnu, indien gij voorwaarts streeft, u vergastend aan het woord van Christus, en *tot het einde volhardt*, zie, zo zegt de Vader: Gij zult het eeuwige leven hebben.

'[...] dit is de weg, en er is geen andere weg of naam onder de hemel gegeven, waardoor de mens in het koninkrijk Gods zalig kan worden. En nu, zie, *dit is de leer van Christus*.'²

Waarom hebben we een fundamenteel begrip van die beginselen nodig?

Ik ontmoet vaak mormoonse vrouwen die wanhopig hulp nodig hebben, maar zich toch niet wenden tot Hem die eeuwige hulp kan bieden. Te vaak zoeken ze naar begrip in 'het grote en ruime gebouw'.³

Als we ons begrip van de leer van Christus vergroten, merken we al gauw dat we een dieper begrip van 'het grote plan van geluk'⁴ ontwikkelen. We zien ook in dat onze Heiland, Jezus Christus, de absolute kern van dat plan is.

Als we de leer van Christus op onze persoonlijke omstandigheden leren toepassen, groeit onze liefde voor de Heiland. En we zien in 'dat we allemaal de oneindige verzoening nodig hebben, ongeacht vermeende verschillen.'⁵ En we beseffen dat Hij ons fundament is; 'de rots van onze Verlosser, [...] een

vast fundament; en als [we erop] bouwen, kunnen [we] niet vallen.⁶

Hoe kan die leer ons tot zegen zijn als we naar vrede en begrip zoeken en ons best doen om op onze unieke levensreis vreugdevol te volharden?

Mag ik voorstellen dat we beginnen zoals Nephi zegt ‘met onwrikbaar geloof in [Christus], u geheel verlatend op de verdiensten van Hem die machtig is om te redden?’⁷ Ons geloof in Jezus Christus stelt ons in staat om iedere uitdaging aan te gaan.

We merken zelfs vaak dat ons geloof verdiept is en onze band met onze hemelse Vader en zijn Zoon verfijnd is door tegenspoed. Ik zal u drie voorbeelden geven.

Ten eerste heeft de Heiland, de Meestergeneesheer, de macht om ons hart te veranderen en ons blijvend respijt van het verdriet van onze eigen zonden te geven. Toen de Heiland de Samaritaanse vrouw bij de bron onderwees, was Hij op de hoogte van haar ernstige zonden. Niettemin ziet ‘de Here het hart aan’⁸ en Hij wist dat zij openstond voor onderwijs.

Toen de vrouw naar de bron kwam, zei Jezus, de verpersoonlijking van

levend water, eenvoudig tegen haar: ‘Geef Mij te drinken.’ Onze Heiland zal ook tot ons met een stem spreken die we herkennen als we tot Hem komen, want Hij kent ons. Hij komt tot ons op ons niveau. En omdat Hij is wie Hij is, en door wat Hij voor ons gedaan heeft, begrijpt Hij ons. Omdat Hij onze pijn heeft ondergaan, kan Hij ons levend water geven als we daarnaar op zoek zijn. Dat leerde Hij de Samaritaanse vrouw met de woorden: ‘Als u de gave van God kende, en wist Wie Hij is Die tegen u zegt: Geef Mij te drinken, u zou het Hem hebben gevraagd en Hij zou u levend water gegeven hebben.’ Tenslotte begreep de vrouw het en antwoordde in geloof: ‘Mijnheer, geef mij dat water, opdat ik geen dorst meer zal hebben.’

Toen de Samaritaanse vrouw die ervaring met de Heiland had gehad ‘liet [ze] haar waterkruik staan en ging weg naar de stad en zei tegen de mensen:

Kom, zie Iemand Die mij alles gezegd heeft wat ik gedaan heb; zou Hij niet de Christus zijn?’

Ze had een getuigenis ontvangen. Ze was gaan drinken van het levende water en zij wilde van zijn goddelijkheid tot anderen getuigen.⁹

Als we met een nederig, ontvankelijk hart tot Hem komen — zelfs als ons hart door fouten, zonde en overtreding bezwaard is — kan Hij ons veranderen, ‘want Hij is machtig om te redden.’¹⁰ En met een veranderd hart kunnen wij, net zoals de Samaritaanse vrouw, naar onze stad gaan — ons huis, onze school en onze werkplek — om van Hem te getuigen.

Ten tweede kan de Meestergeneesheer ons troosten en versterken als we door de onrechtvaardige daden van anderen lijden.

Ik heb veel gesprekken gevoerd met vrouwen die zware lasten droegen. Hun verbondsweg van de tempel is een moeilijke reis van genezing geworden. Zij lijdten onder verbroken verbonden, een gebroken hart en geschaad vertrouwen. Velen zijn het slachtoffer van overspel en verbale, seksuele en emotionele mishandeling, vaak als gevolg van de verslaving van een ander.

Die ervaringen veroorzaken bij velen buiten hun eigen schuld om gevoelens van schuld en schaamte. Doordat ze niet weten hoe ze met die sterke emoties om moeten gaan, proberen ze vaak die te begraven en stoppen ze diep in zichzelf weg.

Hoop en genezing zijn niet in de donkere afgrond van geheimhouding te vinden, maar in het licht en de liefde van onze Heiland, Jezus Christus.¹¹ Ouderling Richard G. Scott heeft gepleit: ‘Als u zelf vrij bent van ernstige zonden, lijd dan niet onnodig onder de gevolgen van de zonden van iemand anders. [...] U mag mededogen voelen. [...] Toch moet u zich niet verantwoordelijk voelen. [...] Als u al het redelijke hebt gedaan om degene van wie u houdt te helpen, moet u de last aan de voeten van de Heiland leggen. [...] Door dat te doen

zult u niet alleen vrede vinden, maar betoont u ook uw geloof in de macht van de Heiland om de zondenlast van een dierbare door zijn bekering en gehoorzaamheid weg te nemen.'

Hij vervolgde: 'Volledige genezing komt door uw geloof in Jezus Christus en zijn macht en vermogen, vanwege zijn verzoening, om de littekens te genezen van wat onrechtvaardig en onverdiend is.'¹²

Als u zich in die situatie bevindt, zusters, kan genezing een langdurig proces zijn. Het houdt in dat u onder gebed leiding en passende hulp zoekt, met inbegrip van hulp van priesterschapdragers die daartoe zijn geordend. Het houdt in dat u helder communiceert, gepaste grenzen stelt en misschien professionele hulp zoekt. Gedurende dat proces geestelijk gezond blijven is essentieel! Houd uw goddelijke identiteit in gedachte: u bent een geliefde dochter van hemelse Ouders. Vertrouw op het eeuwige plan van uw hemelse Vader voor u. Blijf uw begrip van de leer van Jezus Christus dagelijks vergroten. Gebruik uw geloof om elke dag gulzig uit de bron van levend water van de Heiland te drinken. Vertrouw op de begiftiging van macht die ons allen door verordeningen en verbonden wordt aangeboden. En laat de genezende kracht van de Heiland en zijn verzoening toe.

Ten derde kan de Meester-geneesheer ons troosten en steunen als we met de pijnlijke 'feiten van het aardse leven'¹³ zoals rampen, psychische stoornissen, ziektes, chronische pijnen en de dood te maken krijgen. Ik heb onlangs een bijzondere jongevrouw, Josie genaamd, die aan een bipolaire stoornis lijdt, leren kennen. Ik vertel u iets over haar reis naar genezing, wat zij mij heeft toevertrouwd:

'De ergste duisternis ontstaat op wat mijn familie en ik als "bodemdagen" beschouwen. Een bodemdag begint met zintuigelijke overprikkeling en acute overgevoeligheid voor en weerstand tegen iedere vorm van geluid, aanraking of licht. Het is het toppunt van mentaal lijden. Er was een dag die ik nooit zal vergeten.

'Het was nog aan het begin van mijn reis en daardoor was de ervaring extra angstaanjagend. Ik herinner me dat ik heel erg huilde en dat de tranen over mijn wangen stroomden terwijl ik naar adem snakte. Maar zelfs dat intense lijden verbleekte bij de pijn die volgde, doordat ik zag hoe mijn moeder, die me zo graag wilde helpen, in paniek raakte.

'Bij mijn gebroken geest kwam haar gebroken hart. We konden niet vermoeden dat we ondanks de steeds diepere duisternis slechts enkele ogenblikken van een machtig wonder verwijderd waren.

'Het was een lang uur waarin mijn moeder steeds maar fluisterde: "Ik zou alles doen om dit van je weg te nemen."

'Intussen nam de duisternis toe en toen ik ervan overtuigd was

dat ik het niet meer aankon, juist op dat moment gebeurde er iets wonderbaarlijks.

'Een transcendente, wonderbaarlijke macht nam bezit van mijn lichaam. Toen sprak ik 'zonder vrees'¹⁴ en met grote overtuiging tien woorden als antwoord op haar herhaalde verlangen om mijn pijn te dragen. Ik zei: "Dat hoeft je niet. Iemand anders heeft dat al gedaan."

Vanuit de diepe afgrond van een psychische stoornis kon Josie de kracht vinden om van Jezus Christus en zijn verzoening te getuigen.

Ze werd op die dag niet volledig genezen, maar ze ontving het licht van hoop in een tijd van diepe duisternis. En nu vervolgt Josie, gesteund door een fundamenteel begrip van de leer van Christus en dagelijks verfrist door het levend water van de Heiland, haar reis naar genezing en oefent een onwankelbaar geloof in de Meester-geneesheer. Daarbij biedt ze ook nog eens hulp aan anderen. En ze zegt: 'Als het duister onverminderd aanhoudt, vertrouw ik op de herinnering aan zijn tedere barmhartigheden. Die dienen als een leidend licht als ik door moeilijke perioden navigeer.'¹⁵

Bonnie L. Oscarson
Algemeen jongevrouwenpresidente

Zusters, ik getuig dat:
U de last van verdriet door zonde niet meer alleen hoeft te dragen.

U de pijn als gevolg van onrechtvaardige daden van anderen niet alleen hoeft te dragen.

U de pijnlijke feiten van dit aardse leven niet alleen hoeft te dragen.

De Heiland verzoekt dringend:

‘Wilt gij nu niet tot Mij terugkeren, en u van uw zonden bekeren en tot inkeer komen, opdat Ik u kan genezen?’

‘[...] Indien gij tot Mij komt, zult gij het eeuwige leven hebben. Zie, de arm van mijn barmhartigheid is naar u uitgestrekt, en wie ook komt, [...] zal Ik aannemen.’¹⁶

‘[Hij] zou alles doen om dit van je weg te nemen.’ Eigenlijk ‘heeft [Hij] dat al gedaan.’ In de naam van Jezus Christus, de Meestergeneesheer. Amen. ■

NOTEN

1. Russell M. Nelson, ‘Een oproep aan mijn zusters’, *Liahona*, november 2015, 97.
2. 2 Nephi 31:17, 19–21; cursivering toegevoegd.
3. 1 Nephi 11:36.
4. Alma 42:8.
5. Dale G. Renlund, ‘Heiligen der laatste dagen blijven het proberen’, *Liahona*, mei 2015, 57–58.
6. Helaman 5:12.
7. 2 Nephi 31:19.
8. 1 Samuel 16:7.
9. Zie Johannes 4:5–30, 39–42.
10. Alma 34:18.
11. Voor aanvullende hulp aan personen, partners en gezinnen, en kerkleiders zie overcomingpornography.org en mentalhealth.lds.org.
12. Richard G. Scott, ‘Vrij zijn van zware lasten’, *Liahona*, november 2002.
13. Zie Paul B. Pieper, ‘Geopenbaarde waarheden over het aardse leven’, *Liahona*, januari 2016, 44.
14. Zie ‘U wil ik volgen, Heer’, *Lofzangen*, nr. 153.
15. Voor meer informatie over Josie’s reis naar genezing zie ‘Bipolar Disorder Can’t Stop LDS Woman from Spreading Light, Joy through the 444 Project’, *Deseret News*, 21 maart 2016, deseretnews.com.
16. 3 Nephi 9:13–14.

Verheft u in kracht, zusters in Zion

Om bekeerde verbondsbewaarsters te zijn, moeten we de essentiële leerstellingen van het evangelie bestuderen en een onwrikbaar getuigenis van hun waarheid hebben.

Wat fijn is het om met de meisjes, de jongevrouwen en de vrouwen van de kerk in dit Conferentiecentrum samen te zijn. Wij denken ook aan de duizenden andere zusters over de hele wereld die deze bijeenkomst volgen, en ik ben dankbaar dat wij vanavond in eensgezindheid verenigd kunnen zijn.

In oktober 2006 hield president Gordon B. Hinckley een toespraak met de titel ‘Verheft u, mannen Gods’, vernoemd naar een lofzang uit 1911.¹ Daarin werden de mannen van de kerk opgeroepen zich te verheffen en te verbeteren. Die toespraak kwam in mij op toen ik bad om te weten waarover ik het met u moest hebben.

Zusters, wij leven in ‘zware tijden’.² Dat hoeft ons niet te verbazen. Ze worden al duizenden jaren voorzegd ter waarschuwing en aansporing, zodat we ons kunnen voorbereiden. In hoofdstuk acht van het boek Mormon staat een ontstellend nauwkeurige beschrijving van onze tijd. In dit hoofdstuk zegt Moroni dat hij onze tijd heeft gezien, met oorlogen en geruchten van oorlogen, grote verontreinigingen,

moorden, plunderingen, en mensen die zeggen dat goed en kwaad in de ogen van God niet bestaan. Hij beschrijft hoogmoedige mensen die alleen om dure kleding geven en godsdienst bespotten. Hij zag dat mensen zo aan wereldse zaken vasthielden dat ze ‘de behoeftigen en de naakten en de zieken en de ellendigen aan [hen lieten] voorbijgaan’³.

Moroni stelt ons in deze tijd een gewetensvraag. Hij zegt: ‘Waarom schaamt u zich om de naam van Christus op u te nemen?’⁴ Deze aanklacht beschrijft de groeiende wereldsgezindheid van onze maatschappij.

In Mattheüs naar Joseph Smith staat dat zelfs zij ‘die volgens het verbond de uitverkorenen zijn’⁵ in de laatste dagen zullen worden misleid. Zij die tot het verbond behoren, slaat op de meisjes, jongevrouwen en zusters van de kerk die zijn gedoopt en met hun hemelse Vader verbonden hebben gesloten. Ook *wij* kunnen door valse leerstellingen worden misleid.

Zusters, ik denk niet dat de omstandigheden er in de toekomst op zullen verbeteren. Uitgaande van de huidige

trend moeten we ons op de komende stormen voorbereiden. We kunnen in wanhoop de handdoek in de ring gooien, maar als verbondsvolk hoeven wij nooit te wanhopen. Ouderling Gary E. Stevenson heeft gezegd: 'De genereuze compensatie die onze hemelse Vader ons geeft omdat we in zware tijden leven, houdt ook in dat we in de volheid der tijden leven.'⁶ Ik houd van deze troostende uitspraak.

Een jaar geleden zei president Russell M. Nelson: 'Aanvallen tegen de kerk, onze leer en onze manier van leven zullen toenemen. Om die reden hebben we vrouwen met een fundamenteel begrip van de leer van Christus nodig, die met dat begrip een generatie zullen opvoeden en onderwijzen die zonde kan weerstaan. Wij hebben vrouwen nodig die misleiding in al haar vormen kunnen herkennen. Wij hebben vrouwen nodig die weten hoe ze uit de macht kunnen putten die God beschikbaar stelt aan wie hun verbonden nakomen, en die hun geloof met zelfvertrouwen en

naasteliefde verwoorden. Wij hebben vrouwen met de moed en visie van onze moeder Eva nodig.'⁷

Dankzij deze boodschap weet ik dat wij ondanks de huidige omstandigheden veel redenen hebben om ons te verheugen en optimistisch te zijn. Ik geloof met heel mijn hart dat wij als zusters de aangeboren kracht en het geloof hebben dat ons zal helpen de beproevingen van de laatste dagen te overwinnen. Zuster Sheri Dew heeft gezegd: 'Ik geloof dat het koninkrijk van God van de ene dag op de andere zou veranderen als we de volledige invloed van bekeerde vrouwen die zich aan hun verbonden houden, loslieten.'⁸

We dienen ons samen in te zetten om tot bekering te komen en onze verbonden na te komen. Daarom moeten wij meisjes en vrouwen zijn die de essentiële leerstellingen van het evangelie bestuderen en een onwrikbaar getuigenis van hun waarheid hebben. Ik ben van mening dat er drie aspecten fundamenteel voor een sterk getuigenis en essentieel voor ons begrip zijn.

Ten eerste moeten wij erkennen dat God, onze eeuwige Vader, en zijn Zoon, Jezus Christus, centraal staan in ons geloof en heil. Jezus Christus is onze Heiland en Verlosser. Wij dienen zijn verzoening te bestuderen en te begrijpen en ze dagelijks toe te passen. Bekering is een van onze grootste zegeningen die ons op koers houdt. We dienen Jezus Christus als ons belangrijkste voorbeeld te beschouwen. Wij dienen ons gezin en onze leerlingen voortdurend in het grote heilsplan van onze Vader en in de leer van Christus te onderwijzen.

Ten tweede dienen wij te begrijpen dat de herstelling van de leer, de organisatie en de priesterschapssleutels in deze laatste dagen noodzakelijk was. Wij dienen een getuigenis van de profeet Joseph Smith te hebben, dat hij door de Heer is gekozen en aangesteld om zijn herstelling tot stand te brengen, en te erkennen dat hij de vrouwen van de kerk heeft verenigd zoals dat vroeger in de kerk van Christus gebeurde.⁹

Ten derde dienen wij de tempelverordeningen en -verbonden te bestuderen en te begrijpen. De tempel staat in het middelpunt van onze heiligste overtuigingen en de Heer vraagt dat wij hem bezoeken, nadenken, bestuderen en er persoonlijke betekenis en toepassing aan geven. Dan zullen wij uit de tempelverordeningen begrijpen dat de goddelijke macht in ons leven aanwezig is¹⁰ en dat wij dankzij de tempelverordeningen gewapend kunnen zijn met de macht van God, en dat zijn naam op ons kan rusten, zijn heerlijkheid ons kan omringen en zijn engelen over ons kunnen waken.¹¹ Ik vraag mij af of we de macht van deze beloften ten volle benutten.

Zusters, zelfs de jongsten onder ons kunnen zich in geloof verheffen en een belangrijke rol in de opbouw van het koninkrijk van God spelen.

Het getuigenis van kinderen ontstaat als ze de Schriften lezen of beluisteren, dagelijks bidden en bewust aan het avondmaal deelnemen. Alle kinderen en jongevrouwen kunnen hun steun aan de gezinsavond geven en eraan meewerken. Jullie kunnen als eerste op jullie knieën zitten bij het gezinsgebed. Zelfs als jullie thuissituatie niet ideaal is, kan jullie persoonlijk voorbeeld van het getrouw naleven van het evangelie jullie familie en vrienden beïnvloeden.

Jongevrouwen in de kerk behoren zichzelf te beschouwen als essentiële deelnemers aan het verlossingswerk dat door de priesterschap wordt geleid, en niet alleen als toeschouwers en assistentes. Jullie hebben roeping en worden door hen die de sleutels van het priesterschap bezitten, aangesteld om met macht en gezag in dit werk leiding te geven. Als je je roeping als klaspresidente grootmaakt, je geestelijk voorbereidt, samen overlegt, je klasgenoten de helpende hand reikt en elkaar het evangelie onderwijst, vervul je je taak in dit werk en worden jij en je leeftijdsgenoten gezegend.

Alle vrouwen dienen zichzelf als essentiële deelnemers aan het werk van de priesterschap te beschouwen. Vrouwen van deze kerk zijn presidentes, raadgeefsters, leraressen, leden van raden, zusters en moeders, en het koninkrijk van God kan niet functioneren tenzij wij ons verheffen en onze plichten in geloof vervullen. Soms moeten we gewoon een beter beeld hebben van wat mogelijk is.

Onlangs ontmoette ik in Mexico een zuster die begrijpt wat het betekent om haar roeping in geloof groot te maken. Marfissa Maldonado werd drie jaar geleden geroepen als zondagsschoolleerkracht voor de jongeren. Toen ze werd geroepen, had ze zeven cursisten, maar nu heeft ze er geregeld twintig. Ik vroeg haar vol verbazing hoe ze dat aantal zo had doen groeien. Ze zei nederig: 'O, ik heb dit niet alleen gedaan. Alle klasgenoten hebben meegeholpen.' Samen hadden ze de namen van de minderactieve jongeren opgezocht en waren ze op pad gegaan om hen terug naar de kerk uit te nodigen. Dankzij hun inspanningen heeft ook iemand zich laten dopen.

Zuster Maldonado heeft op sociale media een pagina aangemaakt met de naam 'Ik ben een kind van God' waarop ze enkele keren per week inspirerende gedachten en Schriftteksten plaatst. Ze stuurt haar cursisten vaak een berichtje met een opdracht of een aanmoediging. Ze vindt het belangrijk om op hun niveau te communiceren, en het werkt. Ze vertelde me gewoonweg: 'Ik hou van mijn cursisten.' Ik kon deze liefde voelen toen ze over hun inspanningen vertelde, en haar voorbeeld herinnerde mij aan wat iemand in geloof en daad met de hulp van de Heer in dit werk kan verwezenlijken.

Onze jongeren staan dagelijks voor moeilijke vragen en velen van ons hebben dierbaren die vertwijfeld op zoek zijn naar antwoorden. Het goede

nieuws is dat er antwoorden *zijn*. Luister naar de recente boodschappen van onze leiders. Ze sporen ons aan om het plan van geluk van onze hemelse Vader te bestuderen en te begrijpen. We worden in de proclamatie over het gezin aan die beginselen herinnerd.¹² We worden aangemoedigd om deze bronnen te gebruiken als de maatstaf die ons op het enge en smalle pad houdt.

Zo'n jaar geleden bezocht ik een moeder van jonge kinderen die had besloten actie te ondernemen om haar kinderen te beschermen tegen de negatieve invloeden van het internet en op school. Elke week kiest ze een onderwerp, vaak iets waarover online gediscussieerd wordt, en ze voert in de loop van de week gesprekken zodat haar kinderen vragen kunnen stellen en zich zo een evenwichtig en eerlijk beeld van de vaak moeilijke vraagstukken kunnen vormen. Ze maakt van haar huis een veilige plek waar de kinderen vragen stellen en betekenisvol evangelieonderwijs krijgen.

Ik vrees dat we zo onder druk staan om geen aanstoot te geven dat we soms nalaten de juiste beginselen te onderwijzen. We leren onze jongevrouwen niet dat het uiterst belangrijk is zich op het moederschap voor te bereiden, omdat we ongehuwde of kinderloze vrouwen niet willen beleiden, of omdat we niet beschuldigd willen worden van het verstikken van keuzevrijheid. Anderzijds benadrukken we het belang van onderwijs te weinig, omdat we niet de indruk willen wekken dat het belangrijker is dan het huwelijk. We verklaren niet dat onze hemelse Vader het huwelijk definieert tussen man en vrouw, omdat we mensen met homoseksuele gevoelens niet willen kwetsen. En we praten maar met moeite over geslachtskwesties en gezonde seksualiteit.

President Dieter F. Uchtdorf

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

We dienen zeker enige sensitiviteit aan de dag te leggen, zusters, maar laten we ook ons gezond verstand en ons begrip van het heilsplan gebruiken om onze kinderen en jongeren vrijmoedig en duidelijk de nodige evangeliebeginselen bij te brengen die ze dienen te begrijpen om zich in de wereld staande te houden. Als wij onze kinderen en jongeren niet duidelijk de ware leer bijbrengen, dan zal de wereld hun de leugens van Satan leren.

Ik hou van het evangelie van Jezus Christus en ik ben eeuwig dankbaar voor de leiding, de kracht en de dagelijkse hulp die ik als verbondsdochter van God ontvang. Ik getuig dat de Heer ons, als vrouwen in deze zware tijden, heeft gezegd met alle macht, gaven en kracht die nodig zijn om de wereld op de wederkomst van de Heer Jezus Christus voor te bereiden. Ik bid dat wij allen ons ware potentieel mogen zien en ons verheffen om de gelovige en moedige vrouwen te worden die onze Vader in de hemel nodig heeft. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 'Rise Up, O Men of God', *Hymns*, nr. 324.
2. 2 Timotheüs 3:1.
3. Mormon 8:39; zie ook verzen 26–38.
4. Mormon 8:38.
5. Mattheüs naar Joseph Smith 1:22.
6. Gary E. Stevenson, 'Duidelijke en waardevolle waarheden', *Liahona*, november 2015, 92.
7. Russell M. Nelson, 'Een oproep aan mijn zusters', *Liahona*, november 2015, 97.
8. Sheri Dew, *Women and the Priesthood: What One Mormon Woman Believes* (2013), 163.
9. Zie *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging* (2011), 7–8.
10. Zie Leer en Verbonden 84:20.
11. Zie Leer en Verbonden 109:22.
12. Zie 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, november 2010, 129.

Vierde verdieping, laatste deur

God 'beloont wie Hem zoeken', we moeten dus blijven kloppen. Zusters, geef het niet op! Zoek God met geheel uw hart.

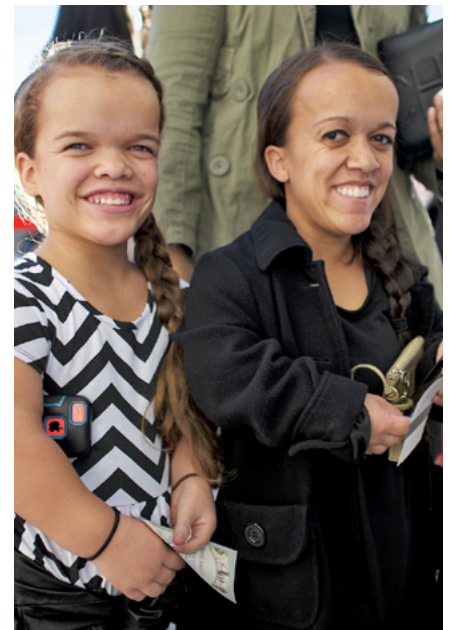
Mijn dierbare zusters, lieve vriendinnen, wat een zegen dat we hier weer in deze wereldwijde conferentie onder de leiding van onze geliefde profeet en president, Thomas S. Monson, vergaderd zijn. President, we hebben u lief en we steunen u! We weten dat u van de zusters van de kerk houdt.

Ik vind het heerlijk om deze fijne bijeenkomst van de algemene conferentie voor de zusters van de kerk mee te maken.

Zusters, als ik u zie moet ik wel denken aan de vrouwen die van veel invloed op mij zijn geweest: mijn grootmoeder en mijn moeder, die als eersten de uitnodiging aannamen om te komen kijken wat de kerk inhield.¹ Mijn dierbare vrouw, Harriet, voor wie ik liefde op het eerste gezicht voelde. Harriets moeder die niet lang nadat haar man aan kanker overleden was lid van de kerk werd. En dan mijn zus, mijn dochter, mijn kleindochter en mijn achterkleindochter; allemaal mensen die mij verrijken hebben. Door hen gaat de zon voor mij schijnen. Zij inspireren me om een betere man en

een gevoeliger kerkleider te zijn. Zonder hen zou mijn leven er heel anders uitzien!

Het stemt me vooral nederig dat ik weet dat overal in de kerk hun invloed miljoenen keren door de capaciteiten, talenten, de intelligentie en het getuigenis van vrouwen met geloof wordt vermenigvuldigd.

Sommigen van u vinden misschien dat u zoveel lof niet verdient. U denkt misschien dat u te onbelangrijk bent om een goede invloed op anderen te hebben. Misschien ziet u zichzelf niet eens als een 'vrouw met geloof' omdat u soms met twijfel of angst worstelt.

Vandaag spreek ik tot iedereen die wel eens zo gedacht heeft — en dat slaat waarschijnlijk op ons allemaal op één of ander moment in ons leven. Ik wil over geloof spreken; wat het is, wat het teweeg kan brengen en wat niet, en wat wij moeten doen om de macht van geloof te activeren.

Wat is geloof?

Geloof is een sterke overtuiging van iets; een overtuiging die zo sterk is dat ze ons beweegt tot daden die we anders niet zouden uitvoeren. 'Geloof is zeker zijn van waar we op hopen en van wat we niet zien.'²

Hoewel deze uitspraak logisch klinkt voor gelovige mensen, is ze vaak verwarrend voor hen die niet geloven. Zij schudden het hoofd en vragen: 'Hoe kan iemand zeker zijn van wat hij niet kan zien?' Voor hen is dat een bewijs van het irrationele van religie.

Zij begrijpen niet dat er meer manieren zijn om te zien dan met onze ogen, meer manieren om te voelen dan met onze handen; meer manieren om te horen dan met onze oren.

Het doet denken aan de beleving van een meisje dat met haar oma buiten wandelde. Het meisje vond het gefluit van de vogels prachtig en praatte tegen haar oma over ieder geluid dat ze hoorde.

'Hoor je dat?' vroeg ze iedere keer. Maar haar oma was hardhorend en kon de geluiden niet onderscheiden.

Uiteindelijk knielde de oma neer en zei: 'Het spijt me, liefje. Oma kan niet zo goed horen.'

Verontwaardigd nam het meisje oma's gezicht in haar handjes, keek oma diep in de ogen en zei: 'Je moet beter luisteren, oma!'

Dit verhaal bevat leringen voor zowel niet-gelovigen als gelovigen. Dat we iets niet kunnen horen betekent nog niet dat er niets te horen valt. Twee mensen kunnen naar dezelfde boodschap luisteren of dezelfde Schrifttekst lezen en een van hen voelt misschien het getuigenis van de Geest en de ander niet.

Aan de andere kant, bij onze pogingen om onze dierbaren de stem van de Geest en de diepe, eeuwige schoonheid van het evangelie van Jezus Christus te helpen ervaren, is zeggen dat ze beter moeten luisteren misschien niet de beste manier.

Misschien is *anders* luisteren een beter advies voor ieder die iemands geloof wil versterken. De apostel Paulus moedigt ons aan om te luisteren naar de stem die tot onze geest spreekt; niet alleen tot onze oren. Hij zei: 'De natuurlijke mens neemt de dingen van de Geest van God niet aan, want ze zijn dwaasheid voor hem. Hij kan ze ook niet leren kennen, omdat ze geestelijk beoordeeld worden.'³ Of misschien dienen we de woorden van de kleine prins in het verhaal van Saint-Exupéry te overwegen: 'Alleen met het hart kun je goed zien. Alles van wezenlijk belang is onzichtbaar voor het oog.'⁴

De macht en de grenzen van geloof

Het is soms niet makkelijk om geloof in geestelijke zaken te ontwikkelen terwijl we in een stoffelijke wereld leven. Maar het is de moeite waard omdat de macht van geloof enorm kan zijn. In de Schriften lezen we dat de werelden door geloof ontworpen zijn, de wateren gescheiden, de doden

opgewekt, dat de loop van rivieren veranderd is en dat bergen verzet zijn.⁵

Toch zullen sommigen vragen: 'Als geloof zo machtig is, waarom kan ik dan geen antwoord op een oprecht gebed ontvangen? Er hoeft voor mij geen zee gesplitst en geen berg verplaatst te worden. Ik wil gewoon dat mijn ziekte overgaat of dat mijn ouders elkaar vergeven of dat er een eeuwige partner met een boeket bloemen in de ene hand en een verlovingsring in de andere bij me op de stoep staat. Waarom kan mijn geloof *dat* niet bewerkstelligen?'

Geloof *is* machtig en het resulteert vaak in wonderen. Maar hoe groot ons geloof ook is, er zijn twee dingen die we er niet mee kunnen doen. In ieder geval kan het geen inbreuk doen op iemands keuzevrijheid.

Een vrouw bad jarenlang dat haar afgedwaalde dochter naar de kudde van Christus terug mocht keren en was ontmoedigd dat haar gebeden kennelijk niet verhoord waren. Dat was vooral pijnlijk toen ze hoorde van andere afgedwaalde kinderen die zich wel bekeerd hadden.

Het probleem was niet een tekort aan gebeden of geloof. Maar ze moest wel begrijpen dat onze hemelse Vader — hoe pijnlijk dat voor Hem ook mag zijn — niemand zal dwingen om het pad van rechtschapenheid te kiezen. In het voorsterfelijk bestaan heeft God zijn kinderen niet gedwongen Hem te volgen. Denkt u heus dat Hij ons nu wel zal dwingen, nu we onze reis door het sterfelijk leven maken?

God zal ons uitnodigen, overhalen. God zal ons onvermoebaar met liefde en inspiratie en bemoediging de hand reiken. Maar God zal ons nooit dwingen. Dat zou zijn grote plan voor onze eeuwige groei ondermijnen.

Ten tweede kunnen we met ons geloof niet onze wil aan God

opdringen. We kunnen God niet dwingen om in onze wensen mee te gaan, hoezeer we ook denken dat we gelijk hebben of hoe oprecht we ook bidden. Denk aan de ervaring van Paulus die de Heer vaak smeekte om hem van een persoonlijke beproeving die hij een 'doorn in het vlees' noemde te bevrijden. Maar dat was niet Gods wil. Uiteindelijk beseftte Paulus dat zijn beproeving een zegen was en dankte hij God dat die zijn gebeden niet had verhoord op de manier waarop hij het gehoopt had.⁶

Vertrouwen en geloof

Nee, het doel van geloof is niet Gods wil *veranderen* maar ons macht geven om naar Gods wil te *handelen*. Geloof is vertrouwen; vertrouwen dat God ziet wat wij niet kunnen zien en dat Hij weet wat wij niet weten.⁷ Soms is op onze eigen visie en oordeel vertrouwen niet genoeg.

Ik heb dat als piloot geleerd op dagen dat ik in dikke mist of wolken moest vliegen en maar een paar meter voor me uit kon zien. Ik moest vertrouwen op de instrumenten die aangaven waar ik was en wat mijn koers was. Ik moest naar de stem van luchtverkeersleiding luisteren. Ik moest de aanwijzingen opvolgen van iemand die nauwkeuriger informatie dan ik had. Iemand die ik niet kon zien, maar iemand die ik had leren vertrouwen. Iemand die zag wat ik niet kon zien. Ik moest vertrouwen hebben en zijn aanwijzingen opvolgen om veilig op mijn bestemming aan te komen.

Geloof betekent dat we niet alleen op Gods wijsheid vertrouwen, maar dat we ook op zijn liefde vertrouwen. Het betekent erop vertrouwen dat God volmaakt van ons houdt; dat alles wat Hij doet — iedere zegen die Hij ons schenkt en iedere zegen die Hij ons

tijdelijk onthoudt — voor ons eeuwig geluk is.⁸

Met zulk geloof kunnen we, hoewel we misschien niet begrijpen waarom dingen gebeuren of waarom sommige gebeden niet verhoord worden, weten dat alles uiteindelijk wijs was. 'Wij weten dat voor hen die God liefhebben, alle dingen meewerken ten goede.'⁹

Alles komt in orde. Alles zal goed zijn.

We kunnen er zeker van zijn dat er antwoorden zullen komen en we kunnen erop vertrouwen dat we niet alleen tevreden met die antwoorden zullen zijn, maar dat we ook verbaasd zullen zijn over de genade, barmhartigheid, gulheid en liefde die onze hemelse Vader voor ons, zijn kinderen, heeft.

Blijf gewoon kloppen

Tot dan wandelen we in het geloof dat we hebben¹⁰ en streven er steeds naar om ons geloof te versterken. Soms is dat geen gemakkelijke taak. Zij die ongeduldig zijn, niet toegewijd of nalatig, vinden geloof misschien ongrijpbaar. Zij die snel ontmoedigd raken of afgeleid worden, voelen het misschien nauwelijks. Zij die nederig, ijverig en volhardend zijn, ontvangen geloof.

Zij die de prijs van getrouwheid betalen, ontvangen geloof.

Een illustratie van dat vertrouwen is de ervaring van twee jonge zendingen die in een gebied in Europa werkten waar weinig bekeerlingen tot de kerk kwamen. Ik neem aan dat het logisch voor hen zou zijn geweest om te denken dat wat zij deden niet veel uit zou maken.

Maar deze twee zendingen hadden *geloof* en ze waren toegewijd. Hun instelling was dat als er niemand naar hun boodschap luisterde dit niet het gevolg zou zijn van middelmatigheid van hun kant.

Op een dag besloten ze met de bewoners van een goed onderhouden flatgebouw van vier verdiepingen te gaan praten. Ze begonnen op de eerste verdieping en belden bij iedere deur aan om over hun boodschap van redding door Jezus Christus en de herstelling van zijn kerk te spreken.

Niemand op de eerste verdieping wilde naar hen luisteren.

Hoe eenvoudig was het niet geweest om te zeggen: 'We hebben het geprobeerd. Laten we hier ophouden. Laten we naar een ander gebouw gaan.'

Maar deze twee zendingen hadden *geloof* en waren tot *werken* bereid en dus belden ze bij iedere deur op de tweede verdieping aan.

Weer wilde niemand luisteren.

Op de derde verdieping net zo. En ook op de vierde — dat wil zeggen, totdat ze bij de laatste deur op de vierde verdieping aanbelden.

Toen die deur openging, glimlachte een meisje naar hen en vroeg hen even

Het flatgebouw in Duitsland waar twee getrouwe zendingen bij elke deur aanklopten.

te wachten terwijl ze het aan haar moeder ging vragen.

Haar moeder was pas 36 en had onlangs haar man verloren. Ze was niet in de stemming om met mormoonse zendelingen te praten. Ze zei haar dochter dat ze hen weg moest sturen.

Maar de dochter smeekte haar om ze binnen te laten. Die jongemannen waren zo vriendelijk, zei ze. En het zou maar een paar minuutjes duren.

De moeder stemde met tegenzin toe. De zendelingen brachten hun boodschap en gaven de moeder een boek — het Boek van Mormon.

Toen ze weg waren, besloot de moeder dat ze in ieder geval een paar bladzijden zou lezen.

Ze las het hele boek binnen een paar dagen uit.

Niet lang daarna liet dit prachtige eenoudergezin zich dopen.

Toen het gezinnetje hun plaatselijke gemeente in Frankfurt bezocht, was daar een jonge diaken die zijn oog liet vallen op een van de mooie dochters. Hij dacht: die zendelingen doen fantastisch werk!

Die jonge diaken heette Dieter Uchtdorf. En de charmante jongevrouw die haar moeder had gesmeekt om naar de zendelingen te luisteren droeg de prachtige naam Harriet. Ze is geliefd bij

Zuster Harriet Uchtdorf (midden) als jongevrouw met haar moeder, zus en voltijdzendingen.

iedereen die haar leert kennen als ze mij op mijn reizen vergezelt. Ze is veel mensen tot zegen geweest door haar liefde voor het evangelie en haar sprankelende persoonlijkheid. Zij is altijd het zonnetje in mijn leven geweest.

Ik heb mijn hemelse Vader vaak gedankt voor de twee zendelingen die het niet na de eerste verdieping opgaven! Mijn hart gaat vaak in waardering uit naar hun *geloof* en *harde werken*. Ik heb veel dankgebeden uitgesproken omdat zij doorgingen, tot de laatste deur op de vierde verdieping.

Er zal u opengedaan worden

Laten we bij ons streven naar volhardend geloof, bij onze zoektocht om ons met God en zijn doeleinden te verbinden, aan de belofte van de Heer denken: 'Klop, en er zal voor u opengedaan worden.'¹¹

Geven we het na een deur of twee op? Na een verdieping of twee?

Of blijven we zoeken totdat we bij de laatste deur op de vierde verdieping zijn gekomen?

God 'beloont wie Hem ernstig zoeken.'¹² Maar die beloning ligt gewoonlijk niet achter de eerste deur. We moeten dus blijven kloppen. Zusters, geef het niet op! Zoek God met geheel uw hart. Oefen geloof. Leef rechtschapen.

Zuster Uchtdorf vergezelt president Uchtdorf op zijn reizen en is anderen tot zegen door over haar liefde voor het evangelie te spreken.

Ik beloof u dat als u dat doet — zelfs tot aan de vierde verdieping — u de antwoorden waarnaar u op zoek bent, zult ontvangen. U zult tot geloof komen. En op een dag zult u met licht vervuld worden dat 'steeds helderder [wordt] tot de volle dag toe.'¹³

Mijn geliefde zusters in Christus, God bestaat echt.

Hij leeft.

Hij heeft u lief.

Hij kent u.

Hij begrijpt u.

Hij kent de onuitgesproken gebeden in uw hart.

Hij heeft u niet in de steek gelaten.

Hij zal u niet in de steek laten.

Het is mijn getuigenis en apostolische zegen voor ieder van u dat u die verheven waarheid zelf in uw hart en uw verstand zult herkennen. Leef in geloof, lieve vriendinnen, en 'de Here [onze] God [zal] u duizendmaal groter maken en u zegenen, zoals Hij heeft beloofd!'¹⁴

Het is mijn geloof en mijn vaste, onwankelbare overtuiging dat dit het werk van God is. In de heilige naam van onze geliefde Heiland, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Dieter F. Uchtdorf, 'Gelegenheid tot getuigen', *Liahona*, november 2004, 74, en *zuster Eeuwige* (2005).
2. Naar Hebrews 11:1, New International Version (1984).
3. 1 Korinthe 2:14.
4. Antoine de Saint-Exupéry, *De kleine prins*, vertaald door Laetitia de Beaufort-van Hamel (1951), pp. 8, 70.
5. Zie Hebreëen 11:3, 5, 29, 35; Ether 12:30; Mozes 7:13.
6. Zie 2 Korinthe 12:7–10.
7. Zie Jesaja 55:8–9.
8. Zie 2 Nephi 26:24.
9. Zie Romeinen 8:28.
10. Zie 2 Korinthe 5:7.
11. Mattheüs 7:7.
12. Naar Hebrews 11:6, New International Version (1984).
13. Leer en Verbonden 50:24.
14. Naar Deuteronomy 1:11, New International Version (2011).

President Dieter F. Uchtdorf
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

O, hoe groot is het plan van onze God!

Wij worden door zo'n verbazingwekkende overvloed aan licht en waarheid omringd dat ik me afvraag of we werkelijk waarderen wat we hebben.

Wat fijn dat we hier weer in deze wereldwijde conferentie onder de leiding van onze geliefde profeet en president, Thomas S. Monson, vergaderd zijn. President, we hebben u lief en we steunen u met heel ons hart!

In mijn beroep als piloot verliet ik me grotendeels op de precisie en de betrouwbaarheid van computersystemen, maar ik had zelden iets te doen op mijn eigen pc. In mijn kantoorwerk als leidinggevende had ik assistentes en secretaresses die me vriendelijk met het werk hielpen.

Maar dit veranderde allemaal toen ik in 1994 als algemeen autoriteit werd geroepen. Mijn roeping bracht veel geweldige gelegenheden met zich mee om anderen te dienen, maar het omvatte ook veel kantoorwerk voor de kerk — meer dan ik ooit voor mogelijk had gehouden.

Het was een schok dat het voornaamste hulpmiddel bij mijn werk een computer was.

Voor de eerste keer in mijn leven moest ik me verdiepen in deze vreemde, verwarrende, onbegrijpelijke wereld.

Vanaf het begin kon ik al niet goed met de computer opschieten.

Technische mensen leerden me hoe ik de computer moest gebruiken. Ze stonden letterlijk achter me, reikten over mijn schouder heen en tikten met hun vingers bliksemsnel een symfonie op het toetsenbord.

'Ziet u wel?', zeiden ze dan trots. 'Zo doet u dat.'

Maar ik zag het niet. Het was een moeizame overgang.

Mijn leercurve leek meer op een muur waar ik tegenaan liep.

Er was veel tijd, oefening, geduld, heel veel hoop en geloof, en geruststelling door mijn vrouw voor nodig, en vele liters dieetfrisdrank van een merk dat ik niet zal noemen.

Nu, 22 jaar later, ben ik omringd door computertechniek. Ik heb een e-mailadres, een Twitteraccount en een Facebookpagina. Ik heb een smartphone, tablet, laptop en een digitale camera. En hoewel mijn technische vaardigheden die van de gemiddelde zevenjarige niet evenaren, doe ik het niet slecht voor iemand die in de zeventig is.

Maar ik heb iets interessants ontdekt. Hoe beter ik met techniek leer omgaan, hoe meer ik het voor vanzelfsprekend aanneem.

In de geschiedenis van de mensheid is de communicatie grotendeels met de snelheid van een paard verlopen. Een boodschap versturen en antwoord krijgen kon dagen of zelfs maanden duren. Tegenwoordig leggen onze boodschappen duizenden kilometers door de ruimte of duizenden meters over de oceaanbodem af om iemand aan de andere kant van de wereld te bereiken. En als er zelfs maar een vertraging van enkele seconden is, raken we gefrustreerd en ongeduldig.

Het lijkt de menselijke aard te zijn: zodra we met iets vertrouwd raken, zelfs iets wonderbaarlijks en ontzagwekkends, raken we dat ontzag kwijt en behandelen we het alsof het heel gewoon is.

Beschouwen we geestelijke waarheden als vanzelfsprekend?

Onze hedendaagse technieken en gemakken voor vanzelfsprekend aannemen, kan een relatief onbeduidende kwestie zijn. Maar helaas nemen we soms een soortgelijke houding aan tegenover de eeuwige, zielsverruimende leer van het evangelie van Jezus Christus. Ons is in de Kerk van Jezus Christus zoveel gegeven. Wij worden door zo'n verbazingwekkende overvloed aan licht en waarheid omringd dat ik me afvraag of we werkelijk waarderen wat we hebben.

Denk eens aan die eerste discipelen die tijdens de aardse bediening van de Heiland met Hem omgingen en met Hem spraken. Denkt u zich eens in hoeveel dankzegging en eerbied hun hart en verstand moeten hebben overspoeld toen ze Hem als herrezen

christelijke godsdiensten. Geen van beide maakte veel indruk op ze. Maar als ik het had over het grote plan van geluk dat onze hemelse Vader voor zijn kinderen heeft, had ik hun aandacht.

Ik herinner me dat ik het heilsplan op een schoolbord in een klaslokaal van onze kerk in Frankfurt probeerde te tekenen. Ik tekende cirkels die het voorsterfelijk leven, het sterfelijk leven en de terugkeer naar onze hemelse Ouders na dit leven voorstelden.

Als tiener bracht ik die opwindende boodschap erg graag over. Wanneer ik die beginselen in mijn eigen eenvoudige bewoordingen uitlegde, liep mijn hart over van dankbaarheid voor God, die zijn kinderen liefheeft, en voor de Heiland, die ons allemaal van de dood en de hel heeft verlost. Ik was erg trots op deze boodschap van liefde, vreugde en hoop.

Sommige van mijn vrienden zeiden dat die boodschap vertrouwd leek, hoewel zo iets in hun godsdienstige opvoeding niet voorkwam. Het was net alsof ze altijd al hadden geweten dat dit waar was, alsof ik slechts licht wierp op iets wat altijd al diep in hun hart geworteld was geweest.

Wij hebben antwoorden!

Ik geloof dat in het hart van ieder mens wel de een of andere fundamentele vraag over het leven leeft. Waar kom ik vandaan? Waarom ben ik hier? Wat gebeurt er met me na de dood?

Stervelingen hebben die vragen al sinds het begin van de tijd gesteld. Filosofen, wetenschappers en geleerden hebben hun hele leven en fortuin besteed aan hun zoektocht naar de antwoorden.

Ik ben dankbaar dat het herstelde evangelie van Jezus Christus antwoorden op de ingewikkeldste levensvragen heeft. In die antwoorden wordt in De

Persoon zagen, toen ze de wonden in zijn handen voelden. Hun leven zou nooit meer hetzelfde zijn!

Denk eens aan de eerste heiligen in deze bedeling, die de profeet Joseph kenden en hem het herstelde evangelie hoorden prediken. Bedenk eens hoe zij zich gevoeld moeten hebben toen ze eenmaal wisten dat de sluier tussen aarde en hemel weer was opgedaan en er licht en kennis uit ons hemelse thuis op aarde kwam.

Bedenk vooral hoe u zich voelde toen u voor het eerst geloofde en begreep dat u écht een kind van God bent, dat Jezus Christus bereidwillig voor uw zonden heeft geleden zodat u weer rein kunt worden; dat priesterschapsmacht echt bestaat en dat die u met uw dierbaren kan verbinden voor tijd en alle eeuwigheid; dat er momenteel een profeet op aarde is. Is dat niet verbazend en geweldig?

Als u aan al die dingen denkt, hoe is het dan mogelijk dat uitgerekend wij niet enthousiast zijn over het bijwonen

van onze kerkelijke erediensten? Of het lezen in de heilige Schriften beu zijn? Ik neem aan dat dit alleen maar mogelijk is als ons hart *ongevoelig* is geworden voor dankbaarheid en ontzag voor de heilige en sublieme gaven die God ons heeft verleend. We hebben levensveranderende waarheden binnen ons bereik, maar soms zijn we op het pad van het discipelschap aan het slaapwandelen. Maar al te vaak laten we ons afleiden door de onvolmaaktheden van onze medeleden in plaats van het voorbeeld van onze Meester te volgen. We bewandelen een pad dat met diamanten bezaaid is, maar we kunnen ze nauwelijks van gewone kiezelsteentjes onderscheiden.

Een vertrouwde boodschap

In mijn jonge jaren vroegen mijn vrienden me vaak naar mijn godsdienst. Vaak begon ik de verschillen uit te leggen, zoals het woord van wijsheid. Andere keren legde ik nadruk op de overeenkomsten met andere

Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen onderwezen. Ze zijn waar, duidelijk, eenvoudig en makkelijk te begrijpen. Ze zijn geïnspireerd en we behandelen ze zelfs in de zonnestraaltjesklas voor de driejarigen.

Broeders en zusters, wij zijn eeuwige wezens, zonder begin en zonder einde. Wij hebben altijd bestaan.¹ Wij zijn letterlijk geestkinderen van goddelijke, onsterfelijke, almachtige hemelse Ouders!

Wij komen uit de hemelse hoven van de Heer, onze God. Wij zijn van het koninklijk huis van Elohim, de allerhoogste God. Wij woonden bij Hem in ons voorsterfelijke leven. Wij hoorden Hem spreken, waren getuige van zijn majesteit en we leerden van Hem.

Wij namen deel aan een grote raadsvergadering waar onze geliefde Vader zijn plan voor ons presenteerde — dat we naar de aarde zouden gaan, een sterfelijk lichaam zouden ontvangen, leren kiezen tussen goed en kwaad, en vooruitgang zouden maken op manieren die anders niet mogelijk zouden zijn.

Toen wij door de sluier dit sterfelijk leven ingingen, wisten we dat we ons het voorgaande leven niet meer zouden herinneren. Er zouden tegenstellingen en tegenstand en verleiding zijn. Maar we wisten ook dat een sterfelijk lichaam krijgen van allesovertreffend belang was. O, we hoopten zó dat we snel de juiste keuzes zouden leren doen, de verleidingen van Satan zouden weerstaan en uiteindelijk naar onze geliefde Ouders in de hemel zouden terugkeren.

We wisten dat we zouden zondigen en vergissingen zouden begaan, misschien zelfs ernstige. Maar we wisten ook dat onze Heiland, Jezus Christus, had beloofd om naar de aarde te gaan, een zondeloos leven te leiden en

vrijwillig als een eeuwig offerande zijn leven neer te leggen. We wisten dat we, als we Hem ons hart gaven, op Hem vertrouwd en er met alle energie van onze ziel naar streefden om het pad van het discipelschap te bewandelen, rein gewassen konden worden en naar onze geliefde Vader in de hemel konden terugkeren.

Dus met geloof in de verzoening van Jezus Christus aanvaardden u en ik vrijwillig het plan van onze hemelse Vader.

Daarom zijn wij op deze prachtige planeet aarde — omdat God ons de kans bood en we besloten die aan te grijpen. Maar ons sterfelijk leven is slechts tijdelijk en zal met de dood van ons sterfelijk lichaam eindigen. Maar uw en mijn wezen worden niet vernietigd. Onze geest leeft voort en wacht op de opstanding — die ons vrijelijk door onze liefhebbende hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, wordt gegeven.² Bij de opstanding worden onze geest en ons lichaam herenigd, vrij van pijn en lichamelijke gebreken.

Na de opstanding komt er een dag des oordeels. Hoewel allen uiteindelijk gered zullen worden en een koninkrijk van heerlijkheid zullen beërven, zullen zij die op God vertrouwen en ernaar streven om zijn wetten en verordeningen in acht te nemen een leven in de eeuwigheid beërven dat onvoorstelbaar in heerlijkheid en overweldigend in grootsheid is.

Die dag des oordeels wordt een dag van genade en liefde — een dag waarop gebroken harten genezen worden, tranen van verdriet plaatsmaken voor tranen van dankbaarheid, een dag waarop alles goed zal komen.³

Ja, wij zullen grote smart om zonde hebben. Ja, wij zullen door spijt gekweld worden vanwege onze vergissingen, onze dwaasheid en onze

koppigheid waardoor we kansen op een veel betere toekomst misliepen.

Maar ik heb er vertrouwen in dat we niet alleen tevreden zullen zijn met Gods oordeel; we zullen versteld staan van, en overstelpt zijn door, zijn oneindige genade, barmhartigheid, grootmoedigheid en liefde voor ons, zijn kinderen. Als onze verlangens en werken goed zijn geweest, als we geloof in een levende God hebben, dan kunnen wij uitzien naar wat Moroni 'het aangename gerecht van de grote Jehova, de eeuwige Rechter' noemde.⁴

Pro Tanto Quid Retribuamus

Geliefde broeders en zusters, geliefde vrienden, vervult het uw hart en verstand niet met verwondering en ontzag als u aan het grote plan van geluk denkt dat onze geliefde Vader voor ons heeft bereid? Vervult het u niet met onuitsprekelijke vreugde om te weten welke heerlijke toekomst is weggelegd voor allen die de Heer dienen?

Als u nog nooit zulke verwondering en vreugde hebt gevoeld, nodig ik u uit om de eenvoudige maar diepzinnige waarheden van het herstelde evangelie te bestuderen. 'Laat de plechtige ernst der eeuwigheid immer in uw gedachten zijn.'⁵ Laat ze tot u van het goddelijke heilsplan getuigen.

Als u nooit zo gestemd bent geweest, vraag ik u nu: 'Kunt gij nu zo gestemd zijn?''⁶

Ouderling Robert D. Hales
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Onlangs was ik in de gelegenheid om naar het Noord-Ierse Belfast te reizen. Daar zag ik het wapen van Belfast, met het motto 'Pro tanto quid retribuamus', oftewel 'Wat zullen wij in ruil voor zoveel geven?'⁷

Denkt u eens over die vraag na. Wat zullen wij geven in ruil voor de overvloed aan licht en waarheid die God over ons heeft uitgestort?

Onze geliefde Vader vraagt eenvoudigweg dat wij leven naar de waarheid die wij hebben ontvangen, en dat we het pad volgen dat Hij voor ons heeft bereid. Laten we daarom moed vatten en op de leiding van de Geest vertrouwen. Laten we in woord en daad de verbazingwekkende en ontzagwekkende boodschap van Gods plan van geluk aan onze medemens verkondigen. Moge onze liefde voor God en voor zijn kinderen onze motivatie zijn, want zij zijn onze broeders en zusters. Dat is het begin van wat wij in ruil voor dat alles kunnen doen.

Op een dag zal 'elke knie buigen en elke tong bekennen' dat Gods wegen rechtvaardig zijn en dat zijn plan volmaakt is.⁸ Laat die dag voor u en mij vandaag zijn. Laten wij met Jakob vanouds uitroepen: 'O, wat is het plan van onze God toch groot!'⁹

Daarvan getuig ik met grote dankbaarheid aan onze hemelse Vader. En ik geef u mijn zegen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Leer en Verbonden 93:29.
2. Zie Johannes 5:28–29.
3. Zie Openbaring 21:4.
4. Moroni 10:34.
5. Leer en Verbonden 43:34.
6. Alma 5:26.
7. Zie Psalmen 116:12.
8. Mosiah 27:31.
9. 2 Nephi 9:13; zie ook de verzen 8–12, 14–20.

'Kom dan en volg Mij' door christelijke liefde en dienstbetoon

Als discipelen van de Heiland in deze laatste dagen komen wij tot Hem door Gods kinderen lief te hebben en te dienen.

Nobelprisijswinnaar Elie Wiesel lag in het ziekenhuis te herstellen van een openhartoperatie toen hij door zijn vijfjarige kleinzoon werd bezocht. Toen de jongen zijn opa in de ogen keek, zag hij zijn pijn. 'Opa,' vroeg hij, 'als ik meer van u hou, heeft u dan [minder pijn]?'¹ Vandaag stel ik ieder van ons een soortgelijke vraag: 'Als wij meer van de Heiland houden, lijden we dan minder?'

Toen de Heiland zijn discipelen riep om Hem te volgen, leefden ze onder de wet van Mozes, wat onder meer 'oog voor oog en tand voor tand'² inhield, maar de Heiland was gekomen om die wet met zijn verzoening te vervullen. Hij bracht een nieuwe leer: 'Heb uw vijanden lief; zegen hen die u vervloeken; doe goed aan hen die u haten; en bid voor hen die u beledigen en u vervolgen.'³

De discipelen werd geleerd zich van de manieren van de natuurlijke mens af te keren naar de liefdevolle en zorgzame manier van de Heiland met vergeving, vriendelijkheid en

mededogen in plaats van strijd. Het nieuwe gebod om elkaar lief te hebben⁴ was niet altijd makkelijk te onderhouden. Toen de discipelen bezorgd waren over hun omgang met zondaars en bepaalde klassen mensen, leerde de Heiland hun geduldig: 'Voor zover u dit voor een van deze geringste broeders van Mij gedaan hebt, hebt u dat voor Mij gedaan.'⁵ Of, zoals een profeet in het Boek van Mormon ons uitlegt:

‘Wanneer gij in dienst van uw medemens zijn, [zijt] gij louter in dienst van uw God.’⁶

Als discipelen van de Heiland in deze laatste dagen komen wij tot Hem door Gods kinderen lief te hebben en te dienen. Daarbij zijn beproeving, pijn en leed in het vlees mogelijk niet te vermijden, maar geestelijk zullen we minder lijden. Zelfs in onze beproevingen kunnen we vreugde en gemoedsrust ervaren.

Christelijke liefde en dienstbetoon beginnen natuurlijk thuis. Ouders, u bent geroepen om liefdevolle leraars en zendelingen te zijn voor uw kleine kinderen en tieners. Zij zijn uw onderzoekers. Het is uw taak hen tot bekering te helpen komen. In feite streven we er allemaal naar tot bekering te komen — wat betekent vervuld worden met de liefde van onze Heiland.

Als we Jezus Christus volgen, motiveert zijn liefde ons om elkaar op onze sterfelijke reis te ondersteunen. We kunnen het niet alleen.⁷ Ik heb dit spreekwoord van de Quakers al eerder aangehaald: U heft mij, ik hef u, samen klimmen wij eeuwig op.⁸ Als discipelen beginnen we hiermee bij onze doop, waarmee we onze bereidheid tonen ‘elkaars lasten te dragen, opdat zij licht zullen zijn.’⁹

‘Elkaar in de leer van het koninkrijk onderwijzen’¹⁰ is een manier om elkaar lief te hebben en te dienen. Ouders en grootouders, we beklagen ons soms over de toestand in de wereld — dat scholen niet aan morele karaktervorming doen. Maar er is veel dat *wij* kunnen doen. *Wij* kunnen leermomenten in onze eigen familie aangrijpen — nu. Laat ze niet voorbijgaan. Als u de kans krijgt uw gedachten over het evangelie en de lessen van het leven te delen, zet alles dan stil, ga zitten en praat met uw kinderen en kleinkinderen.

Het maakt niet uit dat we geen professionele evangelieleerkrachten zijn. Geen instructiebijeenkomst of handboek is zo goed als onze Schriften bestuderen, gebed, overpeinzing, en naar de leiding van de Geest streven. De Geest zal u helpen. Ik beloof u: uw roeping van ouder houdt ook de gave in om te onderwijzen op manieren die goed zijn voor u en uw kinderen. Bedenk dat Gods macht om ons ten goede te beïnvloeden zijn liefde is. ‘Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst liefhad.’¹¹

Jongeren, jullie behoren tot onze effectiefste evangelieleerkrachten. Jullie komen naar de kerk om te leren hoe je thuis je familie, naasten en vrienden kunt onderwijzen en dienen. Wees niet bang. Heb het geloof om te getuigen van wat jij weet dat waar is. Bedenk dat voltijdzendelingen vooruitgang maken omdat ze getrouw en toegewijd zijn — hun tijd en talenten gebruiken en hun getuigenis geven om anderen te dienen en tot zegen te zijn. Als je jouw getuigenis van het evangelie deelt, zal je geloof groeien en je vertrouwen toenemen!

Het meest indrukwekkende christelijke dienstbetoon wordt soms gegeven door Schriftstudie met het gezin, gezinsgebed en gezinsraden. Al meer dan honderd jaar roepen de kerkleiders ons op om elke week tijd vrij te maken en te houden. Maar velen van ons lopen de zegeningen daarvan nog

steeds mis. Gezinsavond is geen preek van pa of ma. Het is onze tijd om als gezin eenvoudige geestelijke gedachten en ervaringen uit te wisselen, onze kinderen te leren zorgzaam en medeelzaam te zijn, samen plezier te hebben, samen te getuigen, en samen te groeien en vooruitgang te maken. Door elke week gezinsavond te houden, neemt onze liefde voor elkaar toe en lijden we minder.

Laten we voor ogen houden dat het belangrijkste werk dat we in ons gezin doen door de macht van de Heilige Geest plaatsvindt. Zodra we boos onze stem verheffen, verlaat de Geest ons gezelschap en gezin. Als we in liefde spreken, kan de Geest bij ons zijn. Laten we ook bedenken dat onze kinderen en kleinkinderen onze liefde afmeten aan hoeveel tijd we speciaal met hen doorbrengen. En verlies vooral uw geduld niet en geef het niet op!

De Schriften leren ons dat toen enkele geestkinderen van onze hemelse Vader zijn plan niet volgden, de hemel weende.¹² Sommige ouders die hun kinderen hebben liefgehad en onderwezen, wenen ook als hun volwassen kinderen het plan van de Heer niet volgen. Wat kunnen ouders doen? We kunnen iemands keuzevrijheid niet wegbidden. Denk aan de vader van de verloren zoon, die geduldig wachtte tot hij ‘tot zichzelf gekomen was’ en de hele tijd naar hem uitkeek ‘toen hij nog ver van hem verwijderd was’. En ‘toen

hij nog ver van hem verwijderd was, rende hij hem tegemoet.¹³ We kunnen bidden om leiding wat te zeggen en wanneer, en ja, soms ook onze mond te houden. Bedenk dat onze kinderen en gezinsleden al in hun voorsterfelijke bestaan ervoor hebben gekozen de Heiland te volgen. Soms is het alleen maar door hun eigen ervaringen in dit leven dat die heilige gevoelens weer ontwaken. Uiteindelijk moeten ze er zelf voor kiezen om de Heiland lief te hebben en te volgen.

Er is nog een andere bijzondere manier waarop discipelen hun liefde voor de Heiland tonen. Vandaag eer ik al diegenen die de Heer dienen als verzorgers van anderen. Wat houdt de Heer veel van u! Met uw stille dienstbetoon in het verborgene volgt u Hem die heeft beloofd: ‘Uw Vader, die in het verborgene ziet, zal u openlijk belonen.’¹⁴

Ik moet denken aan mijn buurman; zijn vrouw had de ziekte van Alzheimer. Elke zondag hielp hij haar aankleden voor de kerk, kamde haar haar, deed haar make-up op en deed zelfs haar oorbellen in. Met dit dienstbetoon was hij een voorbeeld voor elke man en vrouw in onze wijk — ja, voor de wereld. Op een dag zei zijn vrouw tegen hem: ‘Ik wil alleen maar mijn man weer zien en bij hem zijn.’

Hij antwoordde: ‘Ik ben je man.’

En lief antwoordde ze: ‘O, goed zo!’
Ik kan niet spreken over verzorgen

zonder de bijzondere verzorgster in mijn leven te noemen — de bijzondere discipel van de Heiland voor mij — mijn eeuwige metgezel, Mary. Ze heeft alles gegeven in barmhartige zorg en liefde. Haar handen zijn een uitdrukking van zijn lieve, ondersteunende aanraking. Zonder haar zou ik hier niet zijn. En met haar zal ik tot het einde kunnen volharden en in het eeuwige leven bij haar zijn.

Als u intens lijdt, met anderen of alleen, spoor ik u aan de Heiland uw verzorger te laten zijn. Leun op zijn sterke arm.¹⁵ Aanvaard zijn verzekering. ‘Ik zal u niet als wezen achterlaten. Ik kom weer naar u toe’, belooft Hij.¹⁶

Broeders en zusters, als we dat nog niet geheel hebben gedaan, laten we ons dan meer naar vergeving, vriendelijkheid en liefde keren. Laten we de oorlog verwerpen die zo vaak in het hart van de natuurlijke mens woedt en de zorg, liefde en vrede van Christus verkondigen.¹⁷

Als ‘gij tot de kennis van de heerlijkheid [en goedheid] Gods zijt gekomen’¹⁸ en ook van ‘de verzoening die sedert de grondlegging der wereld is bereid,’¹⁹ ‘zult [gij] geen lust hebben om elkaar kwaad te doen, maar om vredig te leven. [...] En gij zult niet dulden dat uw kinderen [...] de wetten Gods overtreden, en met elkaar vechten en twisten. [...] Maar [...] gij zult hun leren elkaar lief te hebben en elkaar te dienen.’²⁰

Vlak voor de kruisiging van de Heiland leerde Hij zijn apostelen: ‘Een nieuw gebod geef Ik u, namelijk dat u elkaar liefhebt [...] zoals Ik u liefgehad heb’²¹ en ‘Als u Mij liefhebt, neem dan mijn geboden in acht.’²²

Ik getuig dat de ware houding van de Heiland naar ons toe wordt uitgebeeld door de uitgestrekte armen van het standbeeld *Christus* van Thorvaldsen. Nog altijd strekt Hij zijn handen uit,²³ in een gebaar van ‘Kom dan en volg Mij’. We volgen Hem door elkaar lief te hebben, te dienen en zijn geboden te onderhouden.

Ik geef mijn bijzondere getuigenis dat Hij leeft en met volmaakte liefde van ons houdt. Dit is zijn kerk. Thomas S. Monson is in deze tijd zijn profeet op aarde. Dat we onze hemelse Vader en zijn Zoon meer mogen liefhebben, en minder lijden, is mijn gebed. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. In Elie Wiesel, *Open Heart*, vert. Marion Wiesel (2012), 70.
2. Mattheüs 5:38.
3. Mattheüs 5:44; zie ook 3 Nephi 12:44.
4. Johannes 13:34.
5. Mattheüs 25:40.
6. Mosiah 2:17.
7. Zie 1 Korinthe 12:12.
8. Naar ‘A Story of the “Barefoot Boy”’: Written for J. G. Whittier’s Seventieth Birthday’, *The Poetical Works of John Townsend Trowbridge* (1869), 227.
9. Mosiah 18:8.
10. Leer en Verbonden 88:77.
11. 1 Johannes 4:19.
12. Zie Leer en Verbonden 76:26; Mozes 7:37.
13. Lukas 15:17, 20.
14. 3 Nephi 13:4; zie ook Mattheüs 6:4.
15. Zie ‘Lean on My Ample Arm’, *Hymns*, nr. 120.
16. Johannes 14:18.
17. Zie Leer en Verbonden 98:16.
18. Mosiah 4:11.
19. Mosiah 4:7.
20. Mosiah 4:13–15.
21. Johannes 13:34.
22. Johannes 14:15; zie ook Johannes 15:10.
23. Zie Jakob 6:4.

Carol F. McConkie

Eerste raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium

Het oprechte verlangen van de ziel

Elk kostbaar gebed kan heilige tijd zijn die wij doorbrengen met onze Vader, in de naam van de Zoon, door de macht van de Heilige Geest.

In de strijd van dit soms problematische sterfelijke leven hoeven we ons werk nooit alleen te verrichten, onze strijd nooit alleen te voeren, of tegenspoed of onbeantwoorde vragen nooit alleen te verwerken. Jezus Christus gebruikte een gelijkenis om ons te leren 'dat men altijd moet bidden en niet de moed verliezen'. Hij sprak over een rechter die God niet vreesde en geen mens ontzag. Keer op keer kwam er een weduwe naar hem toe omdat haar onrecht was aangedaan. Een tijdlang wilde hij haar niet helpen. Maar omdat ze onverminderd bleef aandringen, dacht de rechter uiteindelijk: 'Omdat deze weduwe mij lastigvalt, [zal ik] haar recht doen, opdat zij uiteindelijk niet komt en mij in het gezicht slaat.'

Toen legde Jezus uit:

'Zal God dan geen recht doen aan Zijn uitverkorenen, die dag en nacht tot Hem roepen [...]?

Ik zeg u, dat Hij hun haastelijk recht doen zal.'

Vervolgens vraagt de Heer: 'Maar zal de Zoon des Mensen, als Hij komt, wel het geloof op de aarde vinden?'¹

Het gebed is een onmisbaar onderdeel van het ontwikkelen van geloof.

Zal de Heer bij zijn wederkomst een volk aantreffen dat weet hoe het in geloof moet bidden en dat daarom op het heil is voorbereid? 'Want ieder die de Naam van de Heer zal aanroepen, zal zalig worden.'² Wij zijn kinderen van een liefdevolle hemelse Vader en als wij 'met een oprecht hart, met een eerlijke bedoeling en met geloof in Christus'³ bidden en vervolgens handelen naar de antwoorden die de Heilige Geest ons inluistert, kunnen wij persoonlijk met Hem communiceren. Wij bidden, luisteren en gehoorzamen in geloof opdat wij kunnen leren één te worden met de Vader en de Zoon.⁴

Bidden in geloof maakt de weg vrij voor het ontvangen van heerlijke zegeningen uit de hemel. De Heiland heeft gezegd:

'Bid, en u zal gegeven worden; zoek, en u zult vinden; klop, en er zal voor u opgedaan worden.

Want een gelukkig, die bidt, die ontvangt; en die zoekt, die vindt; en die klopt, dien zal opgedaan worden.'⁵

Als wij willen ontvangen, moeten we bidden, zoeken en kloppen. Op zoek naar waarheid las Joseph Smith in de Schriften: 'En als iemand van u in

wijsheid tekortschiet, laat hij die dan vragen aan God, die aan ieder overvloedig geeft en geen verwijten maakt, en ze zal hem gegeven worden.'⁶

Als antwoord op zijn gelovige gebed werden de hemelen geopend. God de Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, daalden in heerlijkheid neer en spraken met Joseph Smith, wat de bedeling van de volheid der tijden inluidde. Voor ons zijn wonderbaarlijke genezing, krachtige bescherming, goddelijke kennis, bevrijdende vergeving en kostbare vrede onder andere de antwoorden die wij ontvangen als wij 'd'oprechte wens' van onze ziel in geloof uitspreken.⁷

Wij bidden tot onze Vader in de naam van Jezus Christus, door de macht van de Heilige Geest, en zo betrekken we de drie leden van de Godheid bij onze gebeden.

Wij bidden tot onze hemelse Vader en alleen tot Hem omdat Hij de 'God in de hemel is, die oneindig en eeuwig is, van eeuwigheid tot eeuwigheid [...], de Maker van de hemel en de aarde, en van alle dingen die daarin zijn.' Hij is onze Schepper die ons geboden heeft dat wij 'Hem, de enige levende en waarachtige God, moeten liefhebben en dienen, en dat Hij het enige wezen is dat [wij] moeten aanbidden.'⁸

Als u in geloof tot uw hemelse Vader bidt, 'zal [Hij] u in uw ellende vertroosten, [...] en mag u [zich] aan zijn liefde [vergasten]'.⁹ President Henry B. Eyring vertelde hoe de gebeden van zijn vader die de strijd tegen kanker dreigde te verliezen, hem leerden hoe diep de persoonlijke band tussen God en zijn kinderen is.

'Toen de pijn intens werd, troffen we hem in de ochtend op zijn knieën bij het bed aan. Hij had de kracht niet om terug in bed te kruipen. Hij vertelde ons dat hij in gebed aan zijn

hemelse Vader had gevraagd waarom hij zo moest lijden terwijl hij altijd het goede had nagestreefd. Hij zei dat er een vriendelijk antwoord kwam: “God heeft moedige zoons nodig”.

En dus hield hij vastberaden tot het einde toe vol, erop vertrouwend dat God van hem hield, naar hem luisterde en hem zou opbeuren. Hij heeft van jongs af aan geweten dat een liefdevolle God maar een gebed van ons vandaan is.¹⁰

Wij bidden in de naam van Jezus Christus omdat wij ons heil in Christus vinden, en ‘er is onder de hemel geen andere naam onder de mensen gegeven waardoor wij zalig moeten worden’.¹¹ Wij komen tot de Vader in de heilige naam van Jezus Christus¹² omdat Hij onze Voorspraak bij de Vader is en onze zaak bij Hem bepleit.¹³ Hij heeft geleden, gebloed en is gestorven om zijn Vader te verheerlijken, en zijn barmhartige pleidooi opent voor ons de weg naar vrede in dit leven en het eeuwige leven in de toekomstige wereld. Hij wil niet dat wij langer lijden of meer beproevingen doorstaan dan nodig is. Hij wil dat wij ons tot Hem wenden en Hem toelaten onze lasten te verlichten, ons hart te genezen en onze ziel te reinigen door zijn zuiverende macht. Wij mogen zijn naam nooit ijdel gebruiken door een omhaal van woorden op te dreunen. Een oprecht gebed in de heilige naam van Jezus Christus is een uiting van onze toegewijde liefde, onze eeuwige dankbaarheid en ons vast verlangen om te bidden, te doen en te worden zoals Hij.

Wij bidden door de macht van de Heilige Geest omdat ‘wie vraagt volgens de Geest, vraagt volgens de wil van God’.¹⁴ Als wij in geloof bidden, kan de Heilige Geest onze gedachten leiden zodat onze woorden in harmonie met de wil van God zijn. ‘Vraagt niet om iets om het in uw hartstochten door te brengen, doch vraagt met onwrikbare vastberadenheid dat gij voor geen enkele verzoeking zult zwichten, maar de ware en levende God zult dienen.’¹⁵

‘We dienen niet alleen te weten hoe te bidden, maar ook hoe we een antwoord op ons gebed ontvangen, hoe we dat kunnen onderscheiden, hoe we moeten opletten, hoe we duidelijk de wil van God en zijn bedoeling voor ons kunnen zien en begrijpen.’¹⁶

President Eyring heeft gezegd: ‘Mijn gebeden zijn ook beantwoord. Deze antwoorden waren uitermate duidelijk toen mijn wil volkomen werd overschaduwed door een overweldigend verlangen om te weten wat de wil van God was. Toen kreeg ik het antwoord van onze liefdevolle hemelse Vader, door de stille zachte stem die in mijn hart werd gegrift.’¹⁷

Toen de Heiland in de hof van Gethsémané was, was zijn ziel zeer bedroefd, zelfs tot de dood toe. De enige tot wie Hij zich in zijn smart kon wenden, was zijn Vader. Hij smeekte: ‘Als het mogelijk is, laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan.’ Maar Hij voegde eraan toe: ‘Maar niet zoals Ik wil, maar zoals U wilt’.¹⁸ Hoewel de Heiland zonder zonde was, moest Hij ‘pijnen en benauwingen en allerlei

verzoeken doorstaan’ waaronder de pijnen en ziekten van zijn volk. ‘[Hij] lijdt [...] naar het vlees om de zonden van zijn volk op Zich te nemen, om hun overtredingen uit te wissen volgens zijn macht ter bevrijding.’¹⁹ Drie keer bad Hij: ‘Vader, uw wil geschiede’.²⁰ De drinkbeker werd niet weggenomen. Door nederig en in geloof te bidden, werd Hij gesterkt om voorwaarts te gaan en zijn goddelijke zending om ons heil voor te bereiden, te vervullen, zodat wij ons bekeren, geloven en gehoorzamen, en de zegeningen van de eeuwigheid verkrijgen.

Wij ontvangen niet altijd het gewenste antwoord op ons gebed. Maar in moeilijke tijden worden onze gebeden een levensader vol liefde en tedere barmhartigheid. Als wij de Heer aanroepen, worden we gesterkt om voorwaarts te gaan en alles waartoe wij zijn geordend, te vervullen. Tegen de heiligen die in zware tijden leven, zegt de Heer: ‘Laat uw hart vertroost zijn [...]; want alle vlees is in mijn handen; wees stil en weet dat Ik God ben.’²¹

Of we nu alleen bidden, of als gezin, in de kerk of in de tempel, of eender waar; of we nu met een gebroken hart en een verslagen geest bidden om vergeving, hemelse wijsheid

Ouderling Craig C. Christensen
van het Presidium der Zeventig

of om de kracht om vol te houden, we bidden *altijd* met hart en ziel en laten ons hart voortdurend tot God uitgaan voor ons welzijn en voor het welzijn van de mensen om ons heen. Als wij onze oprechte verlangens uitspreken, in dankbaarheid voor onze talloze zegeningen en voor onze levenslessen, zal ons hart worden vervuld met onwrikbaar geloof in Christus, 'stralende hoop, en liefde voor God en voor alle mensen'.²²

Het gebed is een gave van God. Wij hoeven ons nooit verloren of alleen te voelen. Ik getuig dat elk kostbaar gebed heilige tijd kan zijn die wij doorbrengen met onze Vader, in de naam van Jezus Christus, door de macht van de Heilige Geest. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Lukas 18:1-8.
2. Romeinen 10:13.
3. Moroni 10:4.
4. Zie Johannes 17:21-23. De Heiland bad dat wij één zouden zijn met de Vader en de Zoon, en dat wij volmaakt zouden worden. Wij worden één met de Vader en de Zoon als wij de woorden van Christus geloven en er in geloof naar handelen.
5. Mattheüs 7:7-8.
6. Jakobus 1:5.
7. 'Wat is 't gebed?', *Lofzangen*, 100.
8. Leer en Verbonden 20:17, 19.
9. Jakob 3:1-2.
10. Henry B. Eyring, 'Gezin en gebed', *Liahona*, september 2015, 4.
11. Handelingen 4:12.
12. Zie Leer en Verbonden 93:19-20.
13. Zie Leer en Verbonden 45:3-5.
14. Leer en Verbonden 46:30.
15. Mormon 9:28.
16. Melvin J. Ballard, 'Our Channels of Power and Strength', *Improvement Era*, september 1923, 992; geciteerd in M. Russell Ballard, *Yesterday, Today, and Forever* (2015), 133.
17. Henry B. Eyring, 'In mijn hart gegrift', *Liahona*, januari 2001, 100.
18. Mattheüs 26:39; zie ook vers 38.
19. Alma 7:11, 13.
20. Zie Mattheüs 26:39-44.
21. Leer en Verbonden 101:16.
22. 2 Nephi 31:20.

'Een uitgelezen ziener zal ik doen opstaan'

Omdat Joseph een profeet was, hebben we meer dan een venster naar de hemel – maar staat de deur van de eeuwigheid voor ons open.

Toen Moroni voor het eerst Joseph Smith bezocht, waarschuwde hij dat Josephs 'naam onder alle natïën [...] zowel ten goede als ten kwade bekend zou zijn'.¹ Wij hebben de vervulling van die profetie gezien. In de strijd tussen goed en kwaad heeft de herstelling van het evangelie door de profeet Joseph Smith gelovige volgelingen geïnspireerd en vijanden getart die heftig tegen de zaak van Zion en tegen Joseph zelf strijden. Deze strijd is niet nieuw. Die strijd begon al snel nadat de jonge Joseph naar het heilige bos ging en is nog steeds gaande, met steeds meer zichtbaarheid op het internet.

De Heer heeft tegen de profeet Joseph Smith gezegd:

'De einden der aarde zullen navraag doen naar uw naam en dwazen zullen de spot met u drijven en de hel zal tegen u woeden;

'terwijl de reinen van hart en de wijzen en de edelen en de deugdzaamen voortdurend zullen streven naar raad en gezag en zegeningen onder uw hand.'²

Vandaag getuig ik tot iedereen die meer over de heilige zending van

Joseph Smith jr., de profeet van de herstelling, wil weten.

We hoeven niet bang te zijn om over de zending van Joseph als profeet, ziener en openbaarder te getuigen, want de Heer heeft altijd door middel van profeten gewerkt.³ Dankzij de waarheden die door Joseph Smith zijn hersteld, weten we veel meer over onze hemelse Vader en de Heiland Jezus Christus. We kennen hun goddelijke eigenschappen, hun relatie tot elkaar en tot ons, en het grote verlossingsplan waardoor we bij Hen kunnen terugkeren.

President Brigham Young heeft over Joseph gezegd: 'In de raden van de eeuwigheid was het al lang voor de grondslag van de aarde besloten dat hij in de laatste bedeling van deze wereld de man zou zijn die het woord van God tot de mensen zou brengen en alle sleutels en macht van het priesterschap van de Zoon van God zou ontvangen. De Heer hield hem in het oog [...], [want hij] is in de eeuwigheid geordend om deze laatste bedeling te presiden.'⁴

Ter voorbereiding op dat grote werk is Joseph Smith in een liefdevol gezin

geboren dat veel alledaagse lasten en beproevingen moest doorstaan. Toen Joseph ouder werd, waren zijn gevoelens jegens God ‘diep en dikwijls aangrijpend’.⁵ Toch was hij verward door de tegenstrijdige godsdienstige beginselen die door de predikanten werden verkondigd. Gelukkig liet de jonge Joseph zijn geloof niet door zijn vragen verlammen. Hij ging in de Bijbel op zoek naar antwoord en vond deze raad: ‘En als iemand van u in wijsheid tekortschiet, laat hij die dan vragen aan God, Die aan ieder overvloedig geeft en geen verwijten maakt, en ze zal hem gegeven worden.’⁶

Joseph heeft daarover gezegd: ‘Nooit heeft enige passage uit de Schrift een mensenhart sterker getroffen dan deze op dat moment het mijne. Zij leek met grote kracht in iedere vezel van mijn hart door te dringen. Ik dacht er keer op keer over na.’⁷

Met eenvoudig geloof handelde Joseph naar deze geestelijke gevoelens. Hij zocht een afgelegen plek uit, knielde neer ‘en begon de verlangens van [zijn] hart tot God op te zenden’.⁸ Er schuilt veel kracht in de volgende beschrijving van Joseph:

‘[Ik zag] recht boven mijn hoofd een lichtkolom, de helderheid van de zon overtreffend, die geleidelijk neerdaalde tot zij op mij viel.

‘[...] Toen het licht op mij rustte, zag ik twee Personen, wier glans en heerlijkheid elke beschrijving tarten, boven mij in de lucht staan. Een van Hen sprak tot mij, mij bij de naam noemend, en zei, wijzend op de ander: *Dit is mijn geliefde Zoon. Hoor Hem!*’⁹

Joseph Smith zag God, de eeuwige Vader, en Jezus Christus, de Heiland en Verlosser van de wereld. Dat was het eerste visioen van Joseph Smith. In de daaropvolgende jaren vertaalde Joseph het Boek van Mormon met de gave en macht van God. Hij werd door talrijke andere hemelse wezens bezocht die waarheden en bevoegdheden herstelden die eeuwenlang verloren waren. Door deze goddelijke communicatie aan Joseph Smith zijn de vensters van de hemel geopend en kunnen wij de eeuwige heerlijkheden aanschouwen. Het leven van Joseph is een getuigenis dat als iemand van ons in wijsheid tekortschiet, wij in geloof God kunnen vragen en antwoord kunnen ontvangen — soms van hemelse wezens, maar meestal door de Heilige Geest, die door geïnspireerde gedachten en gevoelens tot ons spreekt.¹⁰ Door de Heilige Geest kunnen we ‘de waarheid van alle dingen kennen’.¹¹

Voor velen van ons begint ons getuigenis van de profeet Joseph Smith als we het Boek van Mormon lezen. Ik heb het Boek van Mormon voor het eerst helemaal gelezen toen ik als jongeman naar het ochtendseminarie ging. Met mijn levendige verbeelding besloot ik om te lezen alsof ik Joseph Smith was en voor het eerst de waarheden in het Boek van Mormon ontdekte. Dat had zo’n grote invloed op me dat ik het Boek van Mormon op die manier ben blijven lezen. Ik merk dat ik dan vaak meer waardering kan opbrengen voor de profeet Joseph en de herstelde waarheden in dat waardevolle boek.

Probeer u bijvoorbeeld de gevoelens van Joseph voor te stellen toen hij teksten over de doop voor de vergeving van zonden vertaalde. Omdat Joseph te horen had gekregen dat hij zich bij geen van de bestaande kerken moest aansluiten, had hij uiteraard vragen over deze verlossende verordening. Door zijn vragen werd hij opnieuw tot bidden aangezet. Dat gebed leidde tot het bezoek van Johannes de Doper, die het Aäronisch priesterschap en de macht om te dopen herstelde.¹²

Of vraag u af hoe Joseph zich gevoeld moet hebben toen hij voor het eerst te weten kwam dat Jezus Christus de bewoners van het westelijk halfrond had bezocht — dat Hij hen had onderwezen, voor hen had gebeden, hun zieken had genezen, hun kinderen had gezegend, het priesterschap had verleend en het avondmaal had bediend.¹³ Wat Joseph zich toen nog niet realiseerde, is dat alles wat hij over de verordeningen en organisatie van de oorspronkelijk kerk leerde, hem voorbereidde om de Heer later bij de herstelling van die kerk op aarde te helpen.

Tijdens de vertaling van het Boek van Mormon verloren Joseph en Emma hun pasgeboren zoon. In die tijd verkondigden predikanten dat kinderen die zonder de doop stierven, voor eeuwig verdoemd waren. Stel u met dat in gedachten eens voor hoe Joseph zich gevoeld moet hebben toen hij deze woorden van de profeet Mormon vertaalde: ‘Kleine kinderen hebben geen bekering of doop nodig. [...] [Want] kleine kinderen zijn levend in Christus, ja, vanaf de grondlegging der wereld.’¹⁴

Het geweldigste gedeelte in het Boek van Mormon was voor de jonge Joseph waarschijnlijk het derde hoofdstuk van 2 Nephi. Dat hoofdstuk bevat een oude profetie over een ‘uitgelezen

ziener' die de Heer in de laatste dagen zou doen opstaan — een ziener die Joseph zou worden genoemd, naar zijn vader. Deze toekomstige profeet zou 'hoog worden geacht' en een werk doen dat voor zijn volk 'van grote waarde zal zijn'. Hij zou 'groot zijn zoals Mozes' en hem zou 'macht [worden gegeven] om [Gods] woord [...] voort te brengen'.¹⁵ Bedenk hoe Joseph Smith zich gevoeld moet hebben toen hij beseftte dat die profetie over *hem* ging! Hij vertaalde niet alleen een geschiedenis; hij vertaalde een visioen van de laatste dagen, van de wonderbaarlijke herstelling van het evangelie van Jezus Christus — *en Joseph zou zelf aan de vervulling daarvan bijdragen!*

Nu, bijna tweehonderd jaar later, is duidelijk te zien hoe deze profetie in vervulling is gegaan. We weten hoeveel grote dingen Joseph als profeet van de Heer tot stand heeft gebracht. Maar vergeet niet dat toen Joseph deze profetie vertaalde, hij nog maar weinig had gedaan van wat de profeten hadden voorspeld. Toen was hij nog een jonge man van begin twintig. De kerk was nog niet gesticht. Er waren geen wijken of gemeenten, geen zendelingen en geen tempels. Bijna niemand had nog van Joseph Smith gehoord, en sommigen die dat wel hadden, bestreden hem actief. Maar kijk nu eens naar het grote werk dat de Heer met behulp van zijn dienstknecht Joseph tot stand heeft gebracht, ondanks alle tegenstand. Is de vervulling van deze profetie geen overtuigend bewijs van de profetische roeping van Joseph Smith?

Ik moedig iedereen die aan zijn of haar getuigenis van Joseph Smith twijfelt, of die moeite heeft met onjuiste, misleidende of oppervlakkige informatie over zijn leven en bediening, aan om stil te staan bij de vruchten — bij

de vele zegeningen die wij door de wonderbaarlijke zending van Joseph Smith, de profeet van de herstelling, hebben ontvangen.

Omdat Joseph Smith een profeet was, zijn openbaringen en profeten geen verleden tijd meer. De 'dag van wonderen' — van visioenen, genezingen en de bediening van engelen — is niet opgehouden.¹⁶

Omdat Joseph een profeet was, hebben wij allen toegang tot de macht en zegeningen van het heilig priesterschap, waaronder de doop, de gave van de Heilige Geest en het avondmaal.

Omdat Joseph een profeet was, hebben we de zegeningen en

verordeningen van de tempel die ons met God verbinden, waardoor we zijn volk worden en die aan ons 'de macht der goddelijkheid' kenbaar maken. Daardoor wordt het mogelijk dat we op een dag 'het aangezicht zien van God, ja, de Vader, en leven'.¹⁷

Omdat Joseph een profeet was, weten we dat het huwelijk en het gezin een cruciaal onderdeel uitmaken van Gods plan van geluk. We weten dat onze dierbare familiebanden door de verordeningen en verbonden van de tempel eeuwig kunnen zijn.

Omdat Joseph een profeet was, hebben we meer dan een venster naar de hemel — maar staat de deur van de eeuwigheid voor ons open. Daardoor

Ouderling Juan A. Uceda
van de Zeventig

kunnen wij ‘de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die [Hij heeft] gezonden’ leren kennen.¹⁸ Daardoor kunnen wij het eeuwige leven ontvangen.

Maar bovenal, omdat Joseph een profeet was, hebben wij getuigenis op getuigenis ontvangen dat Jezus Christus de Zoon van God en de Heiland van de wereld is. Er is een ononderbroken keten van bijzondere getuigen van Jezus Christus, waaronder onze huidige profeet, president Thomas S. Monson, de raadgevers in het Eerste Presidium en de leden van het Quorum der Twaalf Apostelen. Ik voeg mijn nederige, maar zekere getuigenis aan dat van hen toe: Jezus Christus leeft en leidt zijn kerk. Joseph Smith was en is de profeet van de herstelling. Het priesterschap en het gezag van God zijn opnieuw op aarde. Dat wij onbevreesd ons getuigenis en onze dankbaarheid kenbaar zullen maken voor deze geweldige profeet, ziener en openbaarder van de Heer is mijn gebed in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Geschiedenis van Joseph Smith 1:33.
2. Leer en Verbonden 122:1–2.
3. Zie Amos 3:7.
4. Brigham Young, ‘Remarks’, *Deseret News*, 26 oktober 1859, 266; zie ook *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 582.
5. Geschiedenis van Joseph Smith 1:8.
6. Jakobus 1:5.
7. Geschiedenis van Joseph Smith 1:12.
8. Geschiedenis van Joseph Smith 1:15.
9. Geschiedenis van Joseph Smith 1:16–17.
10. Zie Leer en Verbonden 8:2.
11. Moroni 10:5.
12. Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:68–72.
13. Zie 3 Nephi 11–20.
14. Moroni 8:11–12.
15. Zie 2 Nephi 3:6–15.
16. Zie Moroni 7:35–37; Geloofsartikelen 1:7.
17. Leer en Verbonden 84:21–22.
18. Johannes 17:3.

De Heer Jezus Christus leert ons bidden

Als u bidt, bidt u dan écht of spreekt u gewoon een gebed uit?

In 1977 was ik op zending in Cuzco (Peru). Mijn collega en ik kregen toestemming om met alle zendelingen in de zone Cuzco naar de prachtige ruïnes van Machu Picchu te gaan.

Tegen het eind van ons bezoek aan de ruïnes wilden enkele zendelingen naar de Incabrug, die deel van een bergpad uitmaakt. Ik voelde meteen in mijn hart dat de Geest me verbood erheen te gaan. Het pad lag langs een bergflank en de afgrond was ruim zeshonderd meter diep. Op enkele plekken was het pad slechts breed genoeg voor één persoon. Mijn collega

en ik zeiden dat we beter niet naar de Incabrug konden gaan.

Maar de andere zendelingen stonden erop om te gaan. Hun smeekbeden werden heviger, en ondanks de ingevingen van de Geest gaf ik aan de druk van mijn medezendingen toe. Ik zei dat we alleen naar de Incabrug zouden gaan als ze beloofden om heel voorzichtig te zijn.

We begonnen aan onze tocht op het pad dat naar de Incabrug leidde. Ik liep helemaal achteraan, en aanvankelijk liep iedereen langzaam, zoals we afgesproken hadden. Maar toen begonnen

de zendingen sneller te gaan en zelfs te rennen. Ze negeerden mijn verzoeken om het kalmer aan te doen. Ik voelde me verplicht om hen in te halen en te zeggen dat we terug moesten keren. Ik was een heel eind achterop en moest rennen om ze in te halen.

Na een bocht, op een plek die te smal was voor twee personen, zag ik een zending met zijn rug tegen de rotswand staan. Ik vroeg hem waarom hij daar stond. Hij zei dat hij de ingeving gekregen had om even op die plek te blijven staan en dat ik moest verdergaan.

Ik voelde de dringende noodzaak om de anderen in te halen. Hij hielp me om hem te passeren en ik ging een stukje verder op het pad. Het viel me op dat er veel groen op de grond lag. Ik zette mijn rechtervoet op de grond en besepte, terwijl ik viel, dat er onder het groen geen vaste grond was. Ik klampte me wanhopig aan wat takken onder het pad vast. Zowat zeshonderd meter onder me stroomde de Urubambarivier, die de heilige vallei van de Inca's doorkruist. Ik voelde me krachteloos en het was slechts een kwestie van tijd voor ik zou loslaten. Op dat moment bad ik vurig. Het was een erg kort gebed. Ik deed mijn mond open en zei: 'Vader, help mij!'

De takken waren niet sterk genoeg om mijn gewicht te dragen. Ik wist dat het einde nabij was. *Net* toen ik zou vallen, voelde ik een stevige handgreep om mijn arm en werd ik omhooggetrokken. Dankzij die hulp was ik in staat om mezelf weer op het pad hijsen. Het was de zending die achtergebleven was, die me redde.

Maar in werkelijkheid had onze Vader in de hemel me gered. Hij had naar mijn stem geluisterd. Ik had de stem van de Geest die me verbood om naar de Incabrug te gaan drie keer

gehoord, maar niet gehoorzaamd. Ik bevond me in shocktoestand, was lijkleek en wist niet wat ik moest zeggen. Plotseling herinnerde ik me dat de andere zendingen een eind voorop liepen. We gingen hen zoeken. Toen we hen gevonden hadden, vertelden we wat er gebeurd was.

We keerden heel voorzichtig en in stilte naar Machu Picchu terug. Op de terugreis bleef ik stil en ik bedacht dat God naar mijn stem geluisterd had, maar ik niet naar de zijne. Ik voelde hevige pijn in mijn hart omdat ik zijn stem niet gehoorzaamd had. Tegelijkertijd was ik erg dankbaar voor zijn barmhartigheid. Hij had geen gerechtigheid op mij uitgeoefend; integendeel, in zijn grote barmhartigheid had Hij mijn leven gered (zie Alma 26:20).

In mijn avondgebed bad ik uit het diepst van mijn hart tot 'de Vader van de barmhartigheden en de God van alle vertroosting' (2 Korinthe 1:3). Ik bad 'met een oprecht hart, met een eerlijke bedoeling en met geloof in Christus' (Moroni 10:4).

Diezelfde dag had ik 's ochtends met mijn lippen gebeden en toen ik op het punt stond om te sterven, had ik vanuit het diepst van mijn hart tot Hem gebeden. Ik dacht na over mijn leven. Ik besepte dat onze Vader in de hemel vaak erg barmhartig voor me geweest was. Hij leerde me die dag in Machu Picchu en in Cuzco veel lessen. Een van de grootste lessen was dat ik altijd

'met een oprecht hart, met een eerlijke bedoeling en met geloof in Christus' moest bidden.

Toen de Heer Jezus Christus op een dag 'ergens aan het bidden was', zei 'een van Zijn discipelen tegen Hem [...] toen Hij ophield: Heere, leer ons bidden' (Lukas 11:1). Vervolgens leerde Hij zijn discipelen bidden. In deze tijd leert Hij ons bidden wanneer we Hem in onze gedachten in Gethsémané zien bidden: 'Laat niet Mijn wil, maar de Uwe geschieden' (Lukas 22:42). Als u bidt, denkt u dan écht: laat niet mijn wil, maar de Uwe geschieden?

Paulus omschrijft hoe Jezus bad 'in de dagen dat Hij op aarde was', en vooral in Gethsémané: 'Hij [heeft] met luid geroep en onder tranen gebeden en smeekbeden geofferd aan Hem Die Hem uit de dood kon verlossen. En Hij is uit de angst verhoord' (Hebreeën 5:7). Als u bidt, bidt u dan écht of spreekt u gewoon een gebed uit? Zijn uw gebeden oppervlakkig?

Jezus bad vurig en sprak met zijn Vader. 'En het geschiedde, toen [...] Jezus ook gedoopt was en aan het bidden was, dat de hemel geopend werd' (Lukas 3:21). Als u bidt, hebt u dan het gevoel dat de hemel opengaat? Wanneer hebt u die verbinding met de hemel voor het laatst gevoeld?

Jezus bereidde Zich op belangrijke beslissingen voor door tot zijn Vader te bidden.

Ouderling J. Devn Cornish
van de Zeventig

'Hij [ging] naar buiten, naar de berg, om te bidden; en Hij bleef heel de nacht in gebed tot God.

'En toen het dag was geworden, riep Hij Zijn discipelen bij Zich en koos er twaalf van hen uit' (Lukas 6:12-13).

Bereidt u zich op belangrijke beslissingen voor door tot uw hemelse Vader te bidden? Bereidt u zich op uw gebed voor?

Toen Jezus Amerika bezocht, leerde hij het volk bidden. 'En Jezus zeide tot hen: Bidt voort; evenwel hadden zij hun bidden niet gestaakt' (3 Nephi 19:26).

Jezus nodigt ons uit om altijd te bidden (zie LV 10:5). Jezus weet dat onze hemelse Vader ons hoort en ons geeft wat het beste voor ons is. Waarom willen we soms niet ontvangen? Waarom?

Wanneer we 'Vader in de hemel' zeggen, hoort Hij ons gebed en is Hij met ons en onze behoeften begaan. Zijn ogen en oren staan op dat moment met u in verbinding. Hij leest onze gedachten en voelt ons hart. U kunt niets voor Hem verbergen. Het is fantastisch dat Hij ons met ogen vol liefde en barmhartigheid ziet — liefde en barmhartigheid die wij niet helemaal kunnen vatten. Maar Hij voelt die liefde en barmhartigheid wanneer we 'Vader in de hemel' zeggen.

Een gebed is dus een heel erg heilig moment. Het ligt niet in zijn aard om te zeggen: 'Nee, Ik luister niet naar je omdat je Mij alleen maar aanspreekt als je in de problemen zit.' Alleen mensen doen dat. Het ligt niet in zijn aard om te zeggen: 'O, je hebt er geen idee van hoe druk Ik het heb.' Alleen mensen zeggen dat.

Ik hoop en bid dat wij zullen bidden zoals Jezus ons geleerd heeft te bidden. In de naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

Ben ik goed genoeg? Ga ik het halen?

Als u echt moeite doet en niet rationaliseert of in opstand komt, als u zich vaak bekeert en om genade smeekt, zult u 'goed genoeg' zijn.

Beste zusters en broeders, wat is het geweldig dat we bijeen kunnen komen om door de dienst-knechten van de Heer onderricht te worden. Is het niet fantastisch dat onze hemelse Vader ons op zoveel manieren leidt en zegent? Hij wil echt dat we bij Hem terugkeren.

Toen ik als jonge arts mijn medische studie voltooid had, mocht ik

dankzij een reeks tedere barmhertigheden aan mijn klinische opleidingsperiode in een intensief, competitief programma beginnen. Toen ik de andere stagiairs ontmoette, voelde ik me de minst intelligente en voorbereide stagiair. Ik dacht dat ik onmogelijk aan de rest van de groep kon tippen.

Drie maanden later zat ik 's avonds laat aan de ziekenhuisbalie, tegelijk inwendig snikkend en vechtend tegen de slaap, de opnameformulieren voor een jongetje met een longontsteking in te vullen. Ik had me nog nooit zo ontmoedigd gevoeld. Ik had er geen flauw idee van hoe ik een longontsteking bij een tienjarige moest behandelen. Ik begon me af te vragen wat ik daar zat te doen.

Net op dat moment legde een arts-assistent in zijn laatste jaar zijn hand op mijn schouder. Hij vroeg me hoe het met me ging en ik bedolf hem onder mijn frustraties en angsten. Zijn antwoord heeft mijn leven veranderd. Hij vertelde me hoe trots hij en de andere laatstejaars op me waren en dat ze dachten dat ik een uitstekend arts zou worden. Kortom, hij geloofde in me toen ik niet in mezelf geloofde.

Leden vragen vaak net als ik: ‘Ben ik als mens wel goed genoeg?’ of ‘Ga ik het celestiale koninkrijk wel halen?’ ‘Goed genoeg zijn’ bestaat uiteraard helemaal niet. Niemand kan zijn heil ‘verwerven’ of ‘verdienen’, maar het is normaal dat we ons afvragen of we voor de Heer aanvaardbaar zijn. Zo interpreteer ik die vragen tenminste.

In de kerk worden we soms ontmoedigd door oprechte aansporingen om onszelf te verbeteren. We denken dan: het lukt me nooit om dat allemaal te doen, of: ik zal nooit zo goed zijn als deze mensen. Misschien voelen we ons zoals ik me die avond in het ziekenhuis voelde.

Lieve broeders en zusters, we moeten ophouden onszelf met anderen te vergelijken. We pijnigen onszelf onnodig door te wedijveren en te vergelijken. We laten ons zelfbeeld ten onrechte afhangen van de *dingen* die we wel of niet hebben en de *mening van anderen*. Als we dan toch moeten vergelijken, laten we ons dan vergelijken met wie we in het verleden waren — en zelfs met wie we willen worden. De enige mening over ons die belangrijk is, is die van onze hemelse Vader. Vraag Hem alstublieft oprecht naar zijn mening. Hij zal ons liefhebben en bijsturen, maar niet ontmoedigen; dat is Satans list.

Laat ik openhartig en duidelijk zijn. De antwoorden op de vragen ‘Ben ik goed genoeg?’ en ‘Ga ik het halen?’ zijn ‘Jazeker! U zult goed genoeg zijn’ en ‘Jazeker, u zult het halen als u zich blijft bekeren en niet rationaliseert of in opstand komt.’ De God van de hemel is geen hardvochtige scheidsrechter die op een excuus wacht om ons van het veld te sturen. Hij is onze volmaakte liefhebbende Vader, wiens grootste verlangen is dat we bij Hem terugkeren en eeuwig als gezin in zijn

tegenwoordigheid wonen. Hij heeft echt zijn eniggeboren Zoon gegeven, opdat we niet verloren zouden gaan, maar het eeuwige leven zouden hebben!¹ Geloof die eeuwige waarheid alstublieft en put er hoop en troost uit. Onze hemelse Vader wil dat we het halen! Dat is zijn werk en heerlijkheid.²

Ik hou van de manier waarop president Gordon B. Hinckley in dat beginsel onderwees. Ik heb hem meermaals horen zeggen: ‘Broeders en zusters, de Heer verlangt alleen van ons dat we moeite doen, maar we moeten wel *echt* moeite doen!’³

‘Echt moeite doen’ omvat ons uiterste best doen, vaststellen wat we kunnen verbeteren, en het vervolgens nogmaals proberen. Door dat herhaaldelijk te doen, komen we steeds dichtert tot de Heer, voelen we zijn Geest steeds meer,⁴ en ontvangen we meer van zijn genade of hulp.⁵

Ik denk dat we niet altijd beseffen hoezeer de Heer ons wil helpen. Ik hou van deze woorden van ouderling David A. Bednar:

‘De meesten van ons begrijpen dat de verzoening voor zondaars is. Ik ben er echter niet zeker van of we begrijpen en beseffen dat de verzoening ook voor heiligen is. [...]

‘De verzoening biedt ons de hulp om het slechte te overwinnen en te mijden én om goed te doen en goed te worden. [...]

“Door middel van de genade van de Heer kunnen mensen [...] de kracht en de hulp ontvangen om de goede werken te verrichten die zij anders [...] niet hadden kunnen verrichten.[...] Deze genade is een instaatstellende kracht” [Bible Dictionary, ‘Grace’; cursivering toegevoegd] [...] of hemelse hulp die ieder van ons hard nodig heeft om voor het celestiale koninkrijk in aanmerking te komen.⁶

Het enige wat we voor die hemelse hulp moeten doen, is erom vragen en vervolgens handelen naar de rechtschappen ingevingen die we krijgen.

Het goede nieuws is dat als we ons oprecht bekeerd hebben, onze vroegere zonden onze verhoging niet in de weg zullen staan. Moroni zegt over de overtreders in zijn tijd: ‘Maar zo dikwijls als zij zich bekeerden en vergeving zochten, met een oprechte bedoeling, ontvingen zij vergeving.’⁷

En de Heer heeft over de zondaar gezegd:

‘Als hij zijn zonden voor u en voor Mij belijdt en zich met een oprecht hart bekeert, zult gij hem vergeven, en Ik zal hem ook vergeven.

‘Ja, en zo vaak als mijn volk zich bekeert, zal Ik hun hun overtredingen jegens Mij vergeven.’⁸

Als we ons oprecht bekeren, zal God ons echt vergeven, zelfs als we dezelfde zonde keer op keer begaan hebben. Ouderling Jeffrey R. Holland heeft gezegd: ‘Hoeveel kansen u ook denkt gemist te hebben, hoeveel fouten u ook denkt gemaakt te hebben [...], ik getuig tot u dat u *niet* buiten het bereik van de goddelijke liefde bent. Het is voor u niet mogelijk om verder in de duisternis weg te kruipen dan het oneindige licht van Christus’ verzoening kan schijnen.’⁹

Dat betekent absoluut niet dat zondigen oké is. Aan zonden zijn altijd gevolgen verbonden. Zonden schaden en kwetsen altijd zowel de zondaar als de mensen op wie zijn of haar zonden een uitwerking hebben. En ware bekering is nooit makkelijk.¹⁰ Besef bovendien ook dat hoewel God alle schuldgevoelens en smet van onze zonden wegneemt als we ons oprecht bekeren, Hij misschien niet meteen alle gevolgen van onze zonden wegneemt. Soms behouden we die levenslang. En de ergste zonde is zonde met voorbedachten rade, waarbij men denkt: ik kan nu zondigen en me later bekeren. Ik geloof dat we dan het offer en lijden van Jezus Christus bespotten.

De Heer heeft gezegd: ‘Ik, de Heer, kan de zonde niet met de geringste mate van toelating aanschouwen.’¹¹

En Alma heeft verklaard: ‘Zie, ik zeg u, goddeloosheid heeft nooit geluk betekend.’¹²

Een van de redenen dat Alma’s verklaring gewoon waar is, is dat we ons bij herhaaldelijk zondigen van de Geest verwijderen, ontmoedigd raken en ons vervolgens niet meer bekeren. Maar ik herhaal het nog eens: dankzij de verzoening van de Heiland kunnen we ons bekeren en vergeving ontvangen, zodra onze bekering oprecht is.

Wat we niet mogen doen, is rationaliseren in plaats van ons bekeren. Onze zonden rechtvaardigen door te denken: God weet dat het te moeilijk voor me is, en aanvaardt me zoals ik ben, werkt niet. ‘Echt moeite doen’ houdt in dat we doorzetten en de norm van de Heer nastreven die duidelijk in de vragen van het tempel-aanbevelingsgesprek bepaald is.

Het andere dat ons uit de hemel houdt en ons van de broodnodige hulp verwijdert, is opstandigheid. In het boek Mozes lezen we dat Satan wegens opstandigheid uit de hemel geworpen werd.¹³ Telkens als we denken: ik heb God niet nodig en ik hoef me niet te bekeren, komen we in opstand.

Als kinderarts op de intensive care weet ik dat als iemand een levensreddende behandeling afslaat, dat de lichamelijke dood tot gevolg kan hebben. Als we tegen God in opstand komen, slaan we op vergelijkbare wijze onze enige hulp en hoop af, namelijk Jezus Christus, wat de geestelijke dood tot gevolg heeft. Niemand kan dat op eigen kracht doen. Niemand zal ooit ‘goed genoeg’ zijn, behalve door de verdiensten en barmhartigheid van Jezus Christus,¹⁴ maar omdat God onze keuzevrijheid respecteert, kunnen we

niet gered worden zonder zelf moeite te doen. Zo zit het evenwicht tussen genade en werken in elkaar. We kunnen hopen op Christus omdat Hij ons wil helpen en veranderen. Hij helpt u trouwens nu al. Sta daar even bij stil en herken de hulp die u van Hem krijgt.

Ik getuig dat u, als u echt moeite doet en niet rationaliseert of in opstand komt, en als u zich vaak bekeert en om de genade of hulp van Christus smeekt, ‘goed genoeg’ zult zijn, dat wil zeggen aanvaardbaar voor de Heer. U zult het celestiale koninkrijk halen en vervolmaakt zijn in Christus. En u zult de zegeningen, heerlijkheid en vreugde ontvangen die God zijn dierbare kinderen — onder wie ook u — wil geven. Ik getuig dat God leeft en wil dat we bij Hem terugkeren. Ik getuig dat Jezus leeft. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Johannes 3:16.
2. Zie Mozes 1:39.
3. Dit citaat van president Hinckley is niet gepubliceerd, maar het volgende is wel opgetekend: ‘Doe gewoon uw best, maar zorg ervoor dat het uw uiterste best is.’ (‘A Challenging Time—a Wonderful Time’, *Teaching Seminary: Preservice Readings* [lesboek kerkelijke onderwijsinstellingen, 2004], 18.) Hij heeft ook gezegd: ‘Pijnlijk uzelf alstublieft niet met faalgedachten. Stel geen doelen die uw capaciteiten ver te boven gaan. Doe eenvoudigweg zo goed mogelijk wat u kunt. Dan zal de Heer uw inzet accepteren.’ (‘Rise to the Stature of the Divine within You’, *Ensign*, november 1989, 96.)
4. Zie Leer en Verbonden 50:24.
5. Zie Ether 12:27.
6. David A. Bednar, ‘De verzoening en de reis door het sterfelijk leven’, *Liahona*, april 2012, 14.
7. Moroni 6:8.
8. Mosiah 26:29–30.
9. Jeffrey R. Holland, ‘De arbeiders in de wijngaard’, *Liahona*, mei 2012, 33.
10. Zie Leer en Verbonden 19:15–19.
11. Leer en Verbonden 1:31.
12. Alma 41:10.
13. Zie Mozes 4:3.
14. Zie 2 Nephi 2:6–8.

Ouderling Neil L. Andersen
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Een getuige van God

Ik raad u aan om u niet meer schuldig te voelen over gebreken die u bij het verkondigen van het evangelie denkt te hebben. Bid liever zodat u 'als getuige van God op [kunt] treden'. Dat is een veel sterkere motivatie dan schuldgevoel.

Veel van het belangrijke werk van God is verborgen voor de wereld. De zesde eeuw voor Christus bracht grote denkers zoals Confucius in China en Boeddha in Oost-India voort, maar de macht van Gods priesterschap rustte op Daniël, de profeet die tijdens de regering van de Babylonische koning Nebukadnezar in gevangenschap leefde.

Koning Nebukadnezar was erg verontrust door een droom die hij gehad had en eiste dat zijn magiërs en tovenaars hem vertelden wat hij gedroomd had en wat de droom betekende. Ze konden hem uiteraard niet vertellen wat hij gedroomd had en protesteerden. 'Er is geen mens op de aardbodem die [dat kan doen en geen koning die het zou vragen].'¹ Koning Nebukadnezar was woedend over hun onvermogen en beval al zijn adviseurs te doden.

Daniël, een van de wijzen van de koning, bad om de 'barmhartigheid [van God] met betrekking tot deze verborgenheid.'²

Er vond een wonder plaats. De verborgenheid van de droom van de koning werd aan Daniël geopenbaard.

Men bracht Daniël voor de koning. 'Bent u in staat mij de droom te laten

weten die ik gezien heb, en de uitleg ervan?'

Daniël antwoordde:

'Wijzen, bezweerders, magiërs [kunnen u niet vertellen wat u gedroomd hebt]. [...]

'Maar er is een God in de hemel [die deze zaken kan openbaren en] Hij heeft koning Nebukadnezar laten weten wat er in later tijd gebeuren zal. [...]

'De God van de hemel [zal] een Koninkrijk doen opkomen, [een steen die niet door mensenhanden afgehouden wordt die tot een grote berg zal worden en de hele aarde zal vullen,] dat voor eeuwig niet te gronde zal gaan [en] voor eeuwig [zal] standhouden.

'[...] De droom is waar en de uitleg ervan betrouwbaar.'³

Toen zijn droom uitgelegd was, sprak de koning stellig: 'Uw God is de God der goden en de Heere der koningen.'⁴

Uit Gods wonderbaarlijke tussenkomst voor Daniël kwam de geprofeteerde toekomst van het herstelde evangelie van Jezus Christus op aarde voort: een koninkrijk dat de hele aarde zou vullen en voor eeuwig niet ten gronde zou gaan, maar altijd zou standhouden.

Het aantal leden van de kerk in de laatste dagen zou, zoals Nephi profeteerde, relatief klein zijn, maar ze zouden over de hele aarde verspreid zijn, en de priesterschapsmacht en -verordeningen zouden voor allen die het verlangden beschikbaar zijn, waardoor de aarde gevuld werd, zoals Daniël voorspelde.⁵

In 1831 ontving de profeet Joseph Smith deze openbaring: 'De sleutels van het koninkrijk Gods [en de vergadering van Israël uit de vier delen der aarde] zijn toevertrouwd aan het mensdom op aarde, en vandaar zal het evangelie voortrollen naar de einden der aarde, zoals de steen die uit de berg is losgehakt zonder toedoen van mensenhanden zal voortrollen totdat hij de gehele aarde heeft vervuld.'⁶

Een gedeelde verantwoordelijkheid

De vergadering van Israël is een wonder. Ze lijkt op een enorme puzzel waarvan de stukjes vóór de heerlijke gebeurtenissen van de wederkomst in elkaar gezet zullen worden. Net zoals wij mogelijk geen enkel overzicht hebben over een berg puzzelstukjes, moeten de eerste heiligen hun opdracht om het herstelde evangelie wereldwijd uit te dragen als een haast onmogelijke taak beschouwd hebben. Maar ze begonnen er met één persoon, één puzzelstukje tegelijk, aan, zochten de rechte stukjes uit en zetten de contouren van dit goddelijke werk zo goed mogelijk neer. De steen die niet door mensenhanden afgehouden werd begon langzaam voort te rollen. Door honderden tot duizenden, tot tienduizenden en nu miljoenen heiligen der laatste dagen wereldwijd worden de puzzelstukjes van dit wonderbaar werk en wonder in elkaar gezet.

Ieder van ons is een puzzelstukje en ieder van ons helpt om andere

essentiële puzzelstukjes op hun plaats te krijgen. U bent in dit grote werk belangrijk. Onze toekomstvisie is nu duidelijk. We zien dat het wonder voort blijft gaan en ervaren de leiding van de Heer bij het opvullen van de lege plekken. En dan zegt ‘de grote Jehova [...] dat het werk is volbracht’⁷ en keert Hij in majesteit en heerlijkheid terug.

President Thomas S. Monson heeft gezegd: ‘De tijd is nu aangebroken voor de leden en zendingen om de handen ineen te slaan en [...] te

werken en zielen tot Hem te brengen. [...] Hij zal onze inzet zegenen als wij in geloof zijn werk uitvoeren.’⁸

De door God toegewezen taak die vroeger vooral op de schouders van de zendingen rustte, rust nu op ons allen. We willen allemaal het herstelde evangelie uitdragen, en wat geweldig dat wekelijks duizenden mensen zich laten dopen. Maar ondanks die geweldige zegening wekken onze zorg voor onze broeders en zusters en ons verlangen om God te behagen een onweerstaanbare drang in ons op om

het evangelie te verkondigen en Gods koninkrijk wereldwijd te sterken.

De beperkingen van schuldgevoel

Zelfs als u een sterk verlangen hebt om het evangelie te verkondigen, bent u misschien niet tevreden met het resultaat van uw inspanningen. U voelt zich misschien zoals mijn vriend die zei: ‘Ik heb met mijn vrienden en familieleden over de kerk gepraat, maar weinigen hebben interesse. Door al die afwijzingen word ik steeds terughoudender. Ik weet dat ik meer moet doen, maar ik weet niet hoe en voel me enorm schuldig.’

Misschien kan ik helpen.

Schuldgevoel heeft een belangrijke functie omdat het ons aanzet tot verandering, maar zijn positieve effect is beperkt.

Schuldgevoel is zoals de accu in een benzineauto. De accu kan de auto verlichten, de motor starten en de koplampen aansteken, maar geeft geen brandstof voor een lange rit. De accu op zich is niet genoeg. En zo is het ook met schuldgevoel.

Ik raad u aan om u niet meer schuldig te voelen over gebreken die u bij het verkondigen van het evangelie denkt te hebben. Bid liever om gelegenheden zodat u, zoals Alma gezegd heeft, ‘in alle dingen en op alle plaatsen [...] als getuige van God op [kunt] treden [...] opdat [anderen] door God [zullen] worden verlost en onder de deelgenoten der eerste opstanding [zullen] worden gerekend, [en] het eeuwige leven [zullen] hebben.’⁹ Dat is een veel sterkere motivatie dan schuldgevoel.

We zijn altijd en overal getuige van God door onze levenswijze en ons taalgebruik.

Wees open over uw geloof in Christus. Praat over zijn leven, leringen en weergaloze gave aan de mens als

De vergadering van Israël is als een enorme puzzel waarvan de stukjes vóór de wederkomst in elkaar gezet zullen worden. Ieder van ons is een puzzelstukje en ieder van ons helpt om andere essentiële puzzelstukjes op hun plaats te krijgen.

de gelegenheid zich voordoet. Vertel over zijn krachtige leer in het Boek van Mormon. Hij heeft ons beloofd: 'Ieder [...] die Mij belijden zal voor de mensen, die zal Ik [...] belijden voor Mijn Vader [...] in de hemelen.'¹⁰ Ik beloof dat u gelegenheden zult krijgen om 'als getuige van God op te treden' als u er vaak en oprecht om bidt, en dat zij die meer licht en kennis zoeken, op uw pad zullen komen. Als u aan geestelijke ingevingen gehoor geeft, zal de Heilige Geest uw woorden naar hun hart voeren, en zal de Heiland u op een dag voor zijn Vader belijden.

Een gezamenlijke inspanning

Het geestelijke werk waarbij we iemand helpen om tot het koninkrijk van God toe te treden, is een gezamenlijke inspanning. Roep zo spoedig mogelijk de hulp van de zendingen in en bid om hemelse hulp. Maar denk eraan: het tijdstip van iemands bekeering ligt niet in uw handen.¹¹

Kamla Persand uit Mauritius studeerde medicijnen in het Franse Bordeaux toen we haar in februari 1991 leerden kennen. We hadden als gezin gebeden om iemand die de waarheid zocht over het evangelie te kunnen vertellen, en onderwezen haar thuis. Ik had het voorrecht haar te dopen, maar wij waren niet de grootste invloed waardoor Kamla besloot om lid van de kerk te worden. Vrienden, zendingen en zelfs familieleden waren in haar vaderland 'getuige van God' geweest en op zekere dag in Frankrijk, toen ze er klaar voor was, besloot ze om zich te laten dopen. Nu, 25 jaar later, geniet ze de vele zegeningen van die beslissing, en haar zoon is op zending in Madagaskar.

Beschouw uw inspanningen om iemand in de liefde van de Heiland te laten delen niet als een toets waarvoor

De bekeering van Diego Gomez (boven, eerste rij, derde van rechts) en van Kamla Persand (rechts met haar gezin, 25 jaar na haar doop) kwam tot stand door de hulp en steun van velen die hun 'als getuige van God' de hand reikten.

u wel of niet slaagt op basis van hoe positief uw vrienden reageren op uw gevoelens of uitnodiging om met de zendingen te praten.¹² We kunnen met onze ogen de uitwerking van onze inspanningen niet inschatten. We kunnen evenmin het tijdschema bepalen. Als u anderen in de liefde van de Heiland laat delen, verdient u altijd een tien.

Sommige overheden leggen zendingen beperkingen op, waardoor onze fantastische leden nog meer moed tonen door 'te allen tijde [...] en op alle plaatsen [...] als getuige van God op te treden'.

Nadjezda uit Moskou geeft het Boek van Mormon vaak in een geschenkdoosje met snoepjes weg. 'Ik zeg dat het het heerlijkste geschenk is dat ik ze kan geven', zegt ze.

Kort na haar doop in Oekraïne kreeg Svetlana het gevoel dat ze een man die ze vaak op de bus zag over het evangelie moest vertellen. Toen de man bij zijn halte afstapte, vroeg ze: 'Wilt u meer over God te weten komen?' De man zei 'Ja.' De zendingen onderwezen Viktor en hij liet zich dopen. Hij en Svetlana werden later in de Freibergtempel (Duitsland) aan elkaar verzegeld.

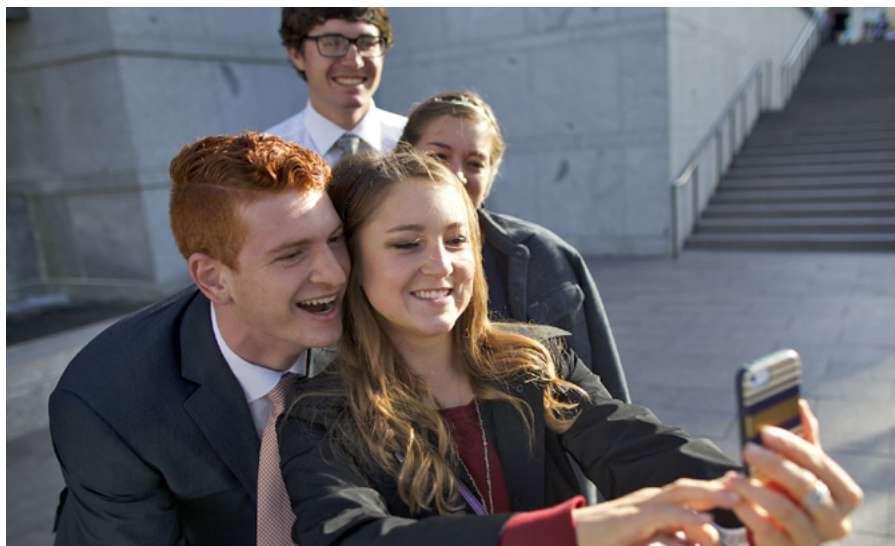
Let op: u krijgt soms onverwachte zegeningen.

Zeven jaar geleden ontmoetten Kathy en ik Diego Gomez en zijn prachtige gezin in Salt Lake City (Utah, VS). Ze woonden een open dag van de tempel bij, maar sloegen onze uitnodiging om meer over de kerk te weten te komen vriendelijk af. In mei belde Diego me onverwachts op. Hij had dingen meegemaakt waardoor hij was gaan bidden. Hij had zelf de zendingen gevonden, hun lessen gevolgd, en was klaar voor de doop. Op 11 juni betraden mijn vriend en medediscipel Diego Gomez en ik de wateren van de doop. Zijn bekeering had een eigen tijdschema en kwam met de hulp en steun van velen die hem als 'getuige van God' de hand reikten tot stand.

Een uitnodiging aan de jongeren

Ik geef onze geweldige jongeren en jongvolwassenen wereldwijd een bijzondere uitnodiging en uitdaging om

‘getuige van God’ te zijn. De mensen om je heen staan open voor vragen over geestelijke zaken. Herinner je je de puzzel nog? Je hebt iets te bieden, namelijk je kennis van technologie en sociale media. We hebben je nodig; de Heer wil dat je nog meer bij dit grote werk betrokken raakt.

De Heiland heeft gezegd: ‘Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest.’¹³

Het is geen toeval dat u in Afrika, Azië, Europa, Noord-, Midden- of Zuid-Amerika, Oceanië of waar dan ook op aarde woont, want het evangelie moet naar ‘alle natie, geslacht, taal en volk’ gaan.¹⁴

‘De God van de hemel [heeft] een Koninkrijk doen opkomen [een steen die niet door mensenheden afgehouden is en een grote berg geworden is en de hele aarde vervult,] dat voor eeuwig niet te gronde zal gaan en [...] voor eeuwig [zal] standhouden.

[...] De droom is waar en de uitleg ervan betrouwbaar.’¹⁵

Ik eindig met deze woorden uit de Leer en Verbonden: ‘Roept de Heer aan, opdat zijn koninkrijk zich op aarde zal verbreiden, opdat haar bewoners het zullen ontvangen en voorbereid zullen zijn op de komende dagen, waarin de Zoon des Mensen [uit] de hemel zal neerdalen, gekleed in de luister van zijn heerlijkheid,

om het koninkrijk van God [...] te ontmoeten.’¹⁶ In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

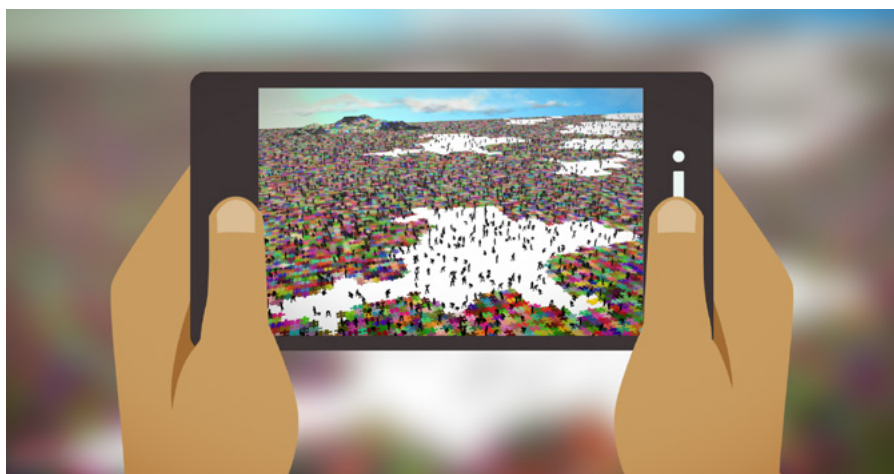
1. Daniël 2:10.
2. Daniël 2:18.
3. Daniël 2:26–28, 44–45; zie ook de verzen 34–35.
4. Daniël 2:47.
5. Zie 1 Nephi 14:12–14.
6. Leer en Verbonden 65:2; zie ook Leer en Verbonden 110:11.
7. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 478; zie ook Boyd K. Packer, ‘Het waarheidsvaandel is opgericht’, *Liahona*, november 2003, 27.
8. Thomas S. Monson, ‘Welkom op de conferentie’, *Liahona*, november 2013, 4.
9. Mosiah 18:9.
10. Mattheüs 10:32.
11. Een maand geleden was ik in Santa Maria (Brazilië). Broeder João Grahl vertelde me dat hij als jongeman twee jaar lang naar de kerk geweest was en zich wilde

laten dopen, maar geen toestemming van zijn vader kreeg. Op zekere dag zei hij tegen zijn zussen, die hetzelfde verlangen hadden, dat ze in gebed moesten knielen opdat God het hart van hun vader zou verzachten. Ze knielden in gebed en gingen naar school.

Toen ze die dag thuiskwamen, was een van hun ooms, de broer van hun vader, uit een verafgelegen stad op bezoek. Hij praatte met hun vader. In bijzijn van hun oom vroegen de kinderen hun vader nogmaals of ze zich mochten laten dopen. Hun oom kwam tussenbeide, legde zijn hand op de schouder van zijn jongere broer en zei: ‘Reinaldo, het is waar. Geef ze toestemming zich te laten dopen.’ Zonder dat ze het wisten had de oom zich een paar maanden eerder laten dopen.

De oom had de ingeving gekregen om naar het huis van zijn broer af te reizen, en omdat hij die dag ‘als getuige van God’ optrad, kregen zijn nichtjes en neefje toestemming om zich te laten dopen. Een paar maanden later lieten Reinaldo en zijn vrouw zich dopen. God beantwoordde de gebeden van die kinderen op wonderbare wijze door iemand die bereid was om ‘als getuige van God’ op te treden.

12. ‘Je bent succesvol als je iemand uitnodigt, ongeacht het resultaat.’ (Clayton M. Christensen, *The Power of Everyday Missionaries* [2012], 23; zie ook everydaymissionaries.org.)
13. Mattheüs 28:19.
14. Mosiah 15:28.
15. Daniël 2:44–45; zie ook de verzen 34–35.
16. Leer en Verbonden 65:5.

Jongeren en jongvolwassenen in heel de wereld hebben iets te bieden, namelijk hun kennis van technologie en de sociale media.

Gepresenteerd door president Henry B. Eyring
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

De steunverlening aan kerkfunctionarissen

Broeders en zusters, president Monson heeft mij gevraagd de algemene functionarissen en gebiedszeventigers van de kerk ter steunverlening aan u voor te stellen.

Wij stellen voor steun te verlenen aan Thomas Spencer Monson als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen; Henry Bennion Eyring als eerste raadgever in het Eerste Presidium; en Dieter Friedrich Uchtdorf als tweede raadgever in het Eerste Presidium.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens.

Wij stellen voor steun te verlenen aan Russell Marion Nelson als president van het Quorum der Twaalf Apostelen;

en als leden van dat quorum:

Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christoferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, en Dale G. Renlund.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dat eveneens kenbaar.

Wij stellen voor de raadgevers in het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen steun te verlenen als profeten, zieners en openbaarders.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens, met hetzelfde teken.

Wij stellen u voor de ouderlingen Daniel L. Johnson, Jairo Mazzagardi, Kent F. Richards en Francisco J. Viñas met dank te ontheffen voor het buitengewone werk dat zij als algemeen autoriteit hebben verricht en ze de status van emeritus algemeen autoriteit te verlenen. We vermelden het werk dat ouderling Per G. Malm heeft verzet, die op 26 juli 2016 is overleden. We spreken onze liefde en oprechte medeleven uit voor zuster Malm, hun kinderen en hun kleinkinderen.

Wie hun waardering willen uiten voor het uitstekende werk dat deze broeders hebben verricht, maken dat kenbaar.

Wij stellen voor Alan R. Walker te ontheffen als gebiedszeventiger. Wie hun waardering willen uiten voor het werk dat broeder Walker verricht heeft, maken dat kenbaar.

Wij stellen de volgende gebiedszeventigers ter steunverlening aan u voor: Bhanu K. Hiranandani en Sandino Roman.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens.

Wij stellen voor de andere algemene autoriteiten, gebiedszeventigers en leden van de algemene presidiums van hulporganisaties die nu in functie zijn steun te verlenen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens, met hetzelfde teken.

President Monson, er is nota van de uitgebrachte stemmen genomen. Wij verzoeken degenen die tegen een of meerdere voorstellen hebben gestemd contact met hun ringpresident op te nemen.

Broeders en zusters, wij waarderen uw voortdurende geloof en gebeden voor de leiders van de kerk. ■

Ouderling Quentin L. Cook
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Kloekmoedig in het getuigenis van Jezus

We kunnen het ons niet veroorloven dat struikelblokken ons getuigenis van de Vader en de Zoon verstoren of gecompliceerd maken.

Het eeuwige leven is de grootste gave van God en het wordt verleend aan iedereen die Gods 'geboden onderhoudt en volhardt tot het einde.'¹ Aan de andere kant wordt het eeuwige leven hun ontzegd die 'niet kloekmoedig zijn in het getuigenis van Jezus.'² Een aantal struikelblokken kunnen onze kloekmoedigheid in de weg staan en ons ervan weerhouden het doel van het eeuwige leven te bereiken.³ Struikelblokken kunnen ingewikkeld zijn. Dat zal ik toelichten.

Vele jaren geleden bouwde mijn vader een huis op het land van de ranch waar hij was opgegroeid. Het uitzicht over de weilanden was prachtig. Toen de muren van het huis werden geplaatst, ging ik kijken. Ik was verbaasd dat je vanuit het raam in de woonkamer direct uitkeek op een hoogspanningspaal die niet ver van het huis stond. Naar mijn mening deed dat enorme afbreuk aan het schitterende uitzicht.

Ik zei: 'Pap, waarom liet je ze die hoogspanningspaal pal voor je raam zetten?'

Mijn vader, een uiterst praktische, rustige man, riep enigszins

geëmotioneerd uit: 'Quentin, die hoogspanningspaal is voor mij het mooiste van de hele ranch!' Toen legde hij het uit: 'Telkens als ik naar die paal kijk, besef ik dat ik niet meer — zoals vroeger, toen ik hier opgroeide — emmers water van de bron naar het huis hoeft te dragen om te koken, mijn handen te wassen of een bad te nemen. Ik hoef 's avonds geen kaarsen of olielampen aan te steken om te lezen. Ik wil die paal graag pal voor mijn raam hebben.'

Mijn vader keek vanuit een ander perspectief naar die hoogspanningspaal dan ik. Die paal was voor hem het symbool van een beter leven, voor mij was het een struikelblok, omdat hij het prachtige uitzicht bedierf. Mijn vader waardeerde energie, licht en zindelijkheid meer dan een mooi uitzicht. Ik besepte onmiddellijk dat hoewel de paal voor mij een struikelblok vormde, hij voor mijn vader van grote praktische, symbolische betekenis was.

Een struikelblok is 'een hinderpaal voor geloof of begrip' of 'een obstakel voor vooruitgang.'⁴ Geestelijk struikelen is 'tot zonde vervallen of afdwalen.'⁵ Een struikelblok kan alles zijn wat ons van het bereiken van rechtschapen doelen afhoudt.

We kunnen het ons niet veroorloven dat struikelblokken ons getuigenis van de Vader en de Zoon verstoren of gecompliceerd maken. We moeten niet in die val trappen. Ons getuigenis van Hen moet zuiver en eenvoudig blijven zoals de eenvoudige argumenten van mijn vader voor de hoogspanningspaal op het land waar hij opgroeide.

Welke struikelblokken verstoren ons zuivere en eenvoudige getuigenis van de Vader en de Zoon, maken het onnodig gecompliceerd en weerhouden ons ervan om kloekmoedig in dat getuigenis te zijn?

Eén struikelblok zijn de filosofieën van de mensen

Wij verwerven graag kennis op allerlei gebied en geloven dat 'de heerlijkheid Gods intelligentie [is].'⁶ Maar we weten ook dat het een geliefde strategie van de tegenstander is om mensen van God weg te leiden en ze te laten struikelen door nadruk te leggen op de filosofieën van de mensen in plaats van op de Heiland en zijn leringen.

De apostel Paulus was een standvastig getuige van Jezus Christus vanwege een wonderbaarlijke ervaring met de Heiland die zijn leven veranderde.⁷ Paulus' unieke achtergrond bereidde hem voor op de omgang met mensen uit allerlei culturen. Hij hield van de 'openhartige eenvoud' van de Thessalonicenzen en de 'zachtaardige sympathie' van de Filippenzen.⁸ Aanvankelijk vond hij het moeilijker om met de intellectuele, wereldwijze Grieken op te schieten. Op de Areopagus in Athene probeerde hij een filosofische benadering en werd afgewezen. Aan de Korinthiërs besloot hij eenvoudigweg 'de leer van de gekruisigde Christus'⁹ te onderwijzen. Om in de woorden van Paulus zelf te spreken:

'En mijn spreken en mijn prediking bestonden niet in overtuigende woorden van menselijke wijsheid, maar in het betonen van geest en kracht,

Opdat uw geloof niet zou zijn in wijsheid der mensen, maar in de kracht Gods.¹⁰

In 1 Korinthe staan enkele prachtige beschrijvingen van de Heiland en zijn zending. Hoofdstuk 15 heeft

wereldfaam verworven door de uitvoeringen van de *Messiah* van Georg Friedrich Händel.¹¹ Het bevat diepzinnige leer over de Heiland. In het derde deel van de *Messiah*, direct na het 'Hallelujahkoor', komen de meeste Schriftteksten uit 1 Korinthe 15. In een aantal van die verzen beschrijft Paulus enkele zaken die de Heiland tot stand heeft gebracht heel mooi:

'Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden en is de Eersteling geworden van hen die ontslapen zijn.

'[...] Want omdat de dood er is door een mens, is ook de opstanding van de doden er door een mens.

'Want gelijk zij allen in Adam sterven, also zullen zij ook in Christus allen levend gemaakt worden. [...]

'Dood, waar is uw prikkel? Hel, waar is uw overwinning? [...]

'Maar God zij dank, Die ons de overwinning geeft door onze Here Jezus Christus.'¹²

We weten dat de afval mede plaatsvond doordat de filosofieën van de

mensen boven de fundamentele, essentiële leer van Christus werden verheven. In plaats dat de eenvoudige boodschap van de Heiland werd verkondigd, werden veel duidelijke, kostbare waarheden veranderd of raakten verloren. In feite nam het christendom bepaalde Griekse filosofische tradities over om de geloofsovertuiging van het volk met de bestaande cultuur in overeenstemming te brengen. De historicus Will Durant schreef: 'Het christendom heeft het heidendom niet vernietigd; het heeft het overgenomen. De tanende Griekse cultuur kreeg er een nieuw leven door.'¹³ In het verleden, en ook nu, wijzen sommige mensen het evangelie van Jezus Christus af, omdat het naar hun mening niet genoeg intellectueel ontwikkeld is.

In de dageraad van de herstelling beweerden velen tenminste nog dat ze de leringen van de Heiland volgden. Veel landen beschouwden zichzelf als christelijke natie. Maar ook toen waren er profetieën over de komst van moeilijker tijden.

Heber C. Kimball was een van de eerste twaalf apostelen in deze bedeling en eerste raadgever van president Brigham Young. Hij waarschuwde: 'De tijd zal komen dat [...] het moeilijk zal zijn om het gezicht van een heilige van dat van een vijand van Gods volk te onderscheiden. Kijk [...] dan uit voor de grote schifting, want het wordt een tijd van schiften, en velen zullen vallen.' Hij concludeerde dat er 'een TEST zal komen.'¹⁴

In onze tijd is de invloed van het christendom in veel landen, waaronder de Verenigde Staten, aanzienlijk verminderd. Zonder godsdienstige overtuiging is er geen gevoel van verantwoording naar God. Als gevolg daarvan is het moeilijk om algemeen geldende waarden over een goede leefwijze te bepalen. Diep gewortelde filosofieën zijn vaak in strijd met elkaar.

Jammer genoeg overkomt dat sommige leden van de kerk ook. Zij raken de kluts kwijt en worden door het thema van de dag beïnvloed — hoewel veel actuele thema's niet rechtshapen zijn.

In verband met de profetie van Heber C. Kimball zei ouderling Neal A. Maxwell in 1982: 'Veel van het schiften zal plaatsvinden door fouten in anderszins rechtshapen gedrag waarvan men zich niet bekeert. Sommigen zullen opgeven in plaats van tot het einde vol te houden. Sommigen zullen door afvalligen misleid worden. En anderen zullen zich gekwetst voelen. Want elke bedeling heeft genoeg aan zijn eigen struikelblokken!'¹⁵

Een ander struikelblok is weigeren zonde in het juiste licht te zien

Een van de opvallende en zorgwekkende zaken in deze tijd is dat veel mensen zich zondig gedragen, maar weigeren hun gedrag als zondig

te zien. Ze hebben geen spijt of zijn niet gewillig om te erkennen dat hun gedrag moreel verkeerd is. Zelfs mensen die beweren dat ze in de Vader en de Zoon geloven, stellen ten onrechte dat een liefderijke Vader in de hemel geen gevolgen kan verbinden aan gedrag dat in strijd met zijn geboden is.

Dat was duidelijk de houding die Corianton, zoon van Alma de jonge in het Boek van Mormon, aannam. Hij had ernstige zonden begaan en kreeg raad van Alma. Het is een zegen dat de grote profeet Alma die 'de donkerste afgrond' en 'het wonderbare licht'¹⁶ persoonlijk had meegemaakt, zijn aanwijzingen noteerde. In hoofdstuk 39 van het boek Alma lezen we hoe hij zijn zoon door het bekeringsproces begeleidde en daarna uitlegde hoe Christus onze zonden zou komen wegnemen. Hij maakte de noodzaak van bekering aan Corianton duidelijk omdat 'niets onreins het koninkrijk Gods [kan] beërven.'¹⁷

Alma 42 bevat een van de schitterendste lessen over de verzoening in alle Schriftuur. Alma hielp Corianton begrijpen dat het niet 'onrechtvaardig is dat de zondaar naar een staat van ellende wordt verwezen.'¹⁸ Maar hij zei

dat een genadige God, beginnend bij Adam, in 'ruimte voor bekering' had voorzien, omdat zonder bekering 'het grote heilsplan zou zijn verijdeld.'¹⁹ Alma maakt ook duidelijk dat Gods plan een 'plan van geluk'²⁰ is.

Alma's leringen zijn heel verhelderend: 'Want zie, de gerechtigheid laat al haar eisen gelden, en ook de barmhartigheid maakt aanspraak op alles wat het hare is; en aldus worden alleen de werkelijk boetvaardigen gered.'²¹ In het ware licht gezien zijn de heerlijke zegeningen van bekering en gehoorzaamheid aan de leringen van de Heiland van kolossaal belang. Het is niet oneerlijk om, zoals Alma tegen Corianton, duidelijk de gevolgen van zondige keuzen en van een tekort aan bekering te noemen. Al vaker heeft men gezegd: 'Vroeg of laat moet iedereen aan het banket van gevolgen aanzitten.'²²

De opmerkelijke, hemelse zegen van de verzoening van de Heiland is dat zondig gedrag door bekering wordt uitgewist. Nadat Corianton zich bekeerd had, rondde Alma het gesprek als volgt af: 'En nu, mijn zoon, wens ik dat gij u niet meer door deze dingen laat verontrusten, en u alleen door uw zonden laat verontrusten met die onrust die u tot bekering zal verootmoedigen.'²³

Het doel voorbijzien is een struikelblok

De profeet Jakob noemde de oude Joden 'een halsstarrig volk' dat duidelijkheid verachtte, en 'de profeten [doodde] en zocht naar dingen die zij niet konden begrijpen. Welnu, wegens hun verblindheid — een verblindheid die veroorzaakt werd door het voorbijzien van het doel — moeten zij wel vallen.'²⁴

Hoewel er veel voorbeelden van het doel voorbijzien²⁵ zijn, is een belangrijk voorbeeld in onze tijd extremisme. Met

evangelisch extremisme wordt bedoeld dat men het ene evangeliebeginsel boven andere, even belangrijke, beginselen verheft en een mening verkondigt die verder gaat dan de leringen van kerkleiders of die tegenspreekt. Een voorbeeld daarvan is als men pleit voor toevoegingen aan, veranderingen in of specifieke nadruk op een deel van het woord van wijsheid. Een ander voorbeeld is hoge kosten maken om zich voor te bereiden op het einde van de wereld. In beide gevallen worden anderen overgehaald om privéinterpretaties als waar aan te nemen. 'Als we van een gezondheidswet of enig ander beginsel een vorm van godsdienstig fanatisme maken, verliezen we het doel uit het oog.'²⁶

Sprekend over belangrijke leer heeft de Heer verklaard: 'Wie meer of minder verkondigt dan dit, die is niet van Mij.'²⁷ Als we een beginsel zo belangrijk maken dat het onze toewijding aan andere, even belangrijke, beginselen vermindert, of een mening verkondigen die strijdig is met de leringen van de kerkleiders, of die leringen te ver doorvoeren, zien we het doel voorbij.

Daarnaast verheffen leden zaken die op zichzelf goed zijn tot een status die superieur is aan de fundamentele evangelieleer. Hun toewijding aan die zaak komt dan op de eerste plaats en hun toewijding aan de Heiland en zijn leringen verschuift naar de tweede plaats. Als we iets, wat dan ook, boven onze toewijding aan de Heiland verheffen, als we door ons gedrag tekenen geven dat we in Hem slechts een goede leraar zien en niet de Zoon van God, dan zien we het doel voorbij. Jezus Christus is ons doel!

In afdeling 76 van de Leer en Verbonden staat duidelijk dat 'kloekmoedig in het getuigenis van Jezus'²⁸ zijn de eenvoudige, essentiële test

is voor het onderscheid tussen hen die de zegeningen van het celestiale koninkrijk zullen beërven en zij die naar het lagere, terrestrale, koninkrijk gaan. Om kloekmoedig te zijn, moeten we ons richten op de macht van Jezus Christus en zijn zoenoffer om de dood te overwinnen, en ons door onze bekering van zonde te laten reinigen, en we moeten de leer van Christus volgen.²⁹ We hebben ook het licht en de kennis van het leven en de leringen van de Heiland nodig om ons te leiden op de verbondsweg waar ook de heilige tempelverordeningen bij horen. We moeten Christus volgen, ons aan zijn woorden vergasten en tot het einde toe volharden.³⁰

Tot besluit

Als we kloekmoedig in ons getuigenis van Jezus willen zijn, mijden we de struikelblokken die de vooruitgang van veel eerbare mannen en vrouwen belemmeren. Laat we besluiten om altijd in zijn dienst te staan. Kennis opdoen is goed, maar we moeten wel de filosofieën van mensen mijden die onze toewijding aan de Heiland verkleinen. We moeten zonde in haar ware licht zien en de verzoening van

de Heiland aannemen door ons te bekeren. We moeten ervoor passen om het doel voorbij te zien en ons richten op Jezus Christus, onze Heiland en Verlosser, en zijn leer volgen.

Mijn vader zag de paal als een middel dat energie, licht en een overvloed aan water verschaft, zodat hij kon koken en schoonmaken. Het was een opstapje naar een beter leven.

Een schrijver gaf in overweging dat we van struikelblokken 'opstapjes naar een edel karakter en naar de hemel'³¹ kunnen maken.

Voor ons is kloekmoedig zijn in ons getuigenis van Jezus een opstapje naar aanspraak kunnen maken op de genade van de Heiland en het celestiale koninkrijk. Jezus Christus is de enige naam onder de hemel waardoor wij gered kunnen worden.³² Ik getuig met grote zekerheid van zowel zijn goddelijkheid als zijn verheven rol in het plan van de Vader. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 14:7; zie ook Johannes 17:3.
2. Leer en Verbonden 76:79.
3. See *Trouw aan het geloof: evangeliewijzer*, (2004), 99–101.
4. Zie *Merriam-Webster's Collegiate*

Ouderling Gary E. Stevenson
van het Quorum der Twaalf Apostelen

- Dictionary*, 11th ed. (2003), 'stumbling block.'
5. Zie *Merriam-Webster's Collegiate Dictionary*, 'stumble.'
 6. Leer en Verbonden 93:36.
 7. Zie Handelingen 9:1-9; 26:13-18.
 8. Zie Frederic W. Farrar, *The Life and Work of St. Paul* (1898), 319.
 9. Zie Farrar, *The Life and Work of St. Paul*, 319-320.
 10. 1 Korinthe 2:4-5.
 11. Zie Georg Friedrich Händel, *Messiah*, red. T. Tertius Noble (1912).
 12. 1 Korinthe 15:20-22, 55, 57.
 13. Will Durant, *The Story of Civilization*, deel 3, *Caesar and Christ* (1944), 595.
 14. Heber C. Kimball, in Orson F. Whitney, *Life of Heber C. Kimball* (1945), 446.
 15. Neal A. Maxwell, 'Be of Good Cheer', *Ensign*, november 1982, 68.
 16. Mosiah 27:29.
 17. Alma 40:26.
 18. Alma 42:1. In de leer van de kerk is er ruimte voor alle mensen, met inbegrip van wie in dit leven niets over Jezus Christus te horen krijgen, kinderen die sterven voordat zij de jaren van verantwoordelijkheid bereiken, en wie niet toerekeningsvatbaar zijn (zie Leer en Verbonden 29:46-50; 137:7-10).
 19. Alma 42:5.
 20. Alma 42:8.
 21. Alma 42:24.
 22. Robert Louis Stevenson. In Carla Carlisle, 'A Banquet of Consequences', *Country Life*, 6 juli 2016, 48. Mevrouw Carlisle schrijft dit citaat aan Robert Louis Stevenson toe. Sommigen schrijven het aan anderen toe.
 23. Alma 42:29.
 24. Jakob 4:14.
 25. In een artikel dat ik in 2003 voor de kerkelijke tijdschriften schreef, benadrukte ik vier gebieden die theologische blindheid en het struikelen dat Jakob beschrijft, kunnen veroorzaken: evangeliewaarheden door de filosofieën van de mensen vervangen, evangelisch extremisme, opvallende daden stellen als vervanging voor dagelijkse toewijding, en regels belangrijker dan leer achten (zie 'Het doel voorbij zien', *Liahona*, maart 2003, 21-24).
 26. Quentin L. Cook, 'Het doel voorbij zien', *Liahona*, maart 2003, 22.
 27. Leer en Verbonden 10:68.
 28. Leer en Verbonden 76:79.
 29. Zie 2 Nephi 31:17-21.
 30. Zie 2 Nephi 31:20-21.
 31. Henry Ward Beecher, in Tryon Edwards, *A Dictionary of Thoughts* (1891), 586.
 32. Zie 2 Nephi 31:21; Mosiah 3:17.

Wend je tot het boek, wend je tot de Heer

Zie je dat het Boek van Mormon jouw sluitsteen is, het middelpunt van je geestelijke kracht?

Mary Elizabeth Rollins

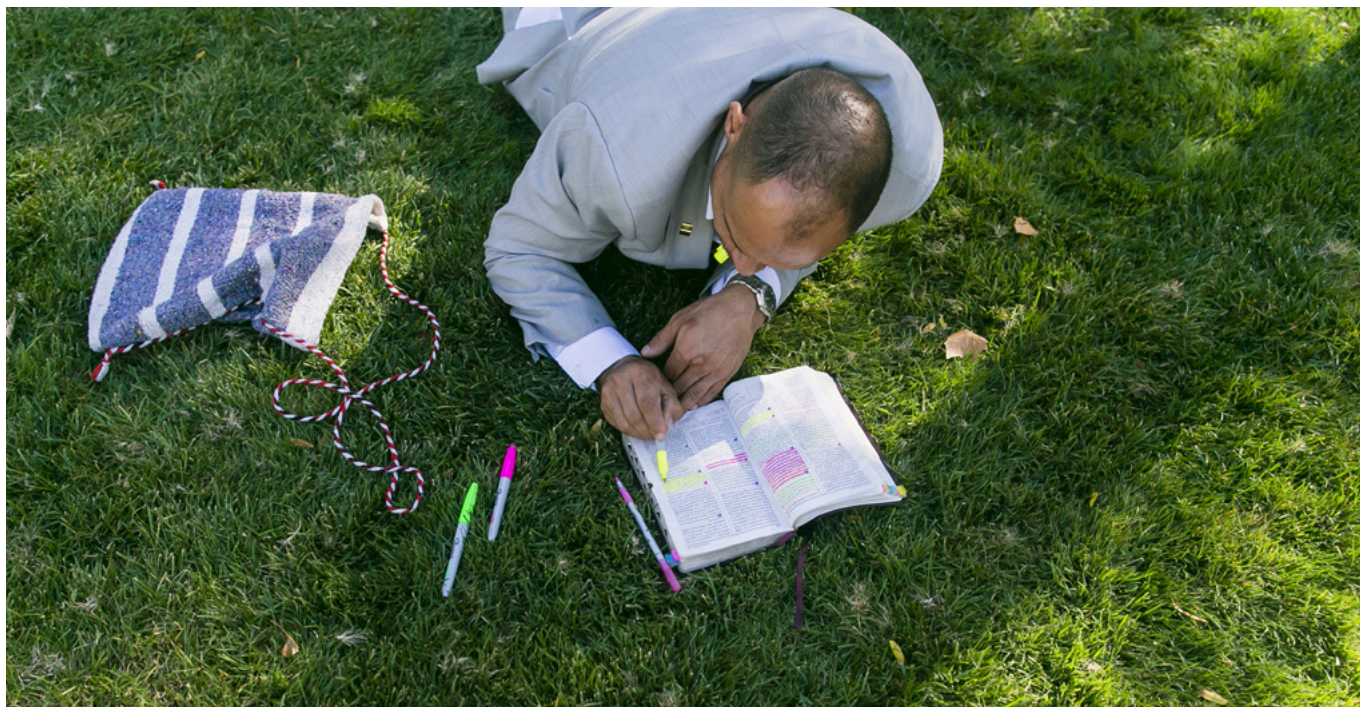
In gedachten denk ik aan jullie, de opkomende generatie die ergens ter wereld naar deze bijeenkomst kijkt of luistert. Ik wil jullie graag een waargebeurd verhaal vertellen dat een voorbeeld en een les kan zijn. Het toont jullie hoe je dichter tot de Heer kunt naderen en meer kracht kunt vinden om verleiding te weerstaan.

Het verhaal gaat over een jong meisje uit New York, dat voor haar derde verjaardag haar vader verloor toen zijn boot op een groot meer zonk. Ze ging met haar moeder, haar oudere broer en jongere zusje bij haar oom en tante in een stad in een andere staat wonen. Enige tijd na hun aankomst kwamen er in de stad zendelingen en leden van een nieuwe religie met de heerlijke boodschap van het herstelde evangelie. Ze vertelden het opmerkelijke verhaal van een engel die een oude kroniek naar een jonge man met de naam Joseph Smith bracht. Deze kroniek was door de macht van God vertaald. Twee bezoekers, Oliver Cowdery en John Whitmer, hadden met eigen ogen de metalen platen met daarin gegraveerd de kroniek gezien,

en Whitmer getuigde dat hij de gouden platen had vastgehouden. Deze kroniek was onlangs uitgegeven, en broeder Whitmer had het boek bij zich. Het gaat uiteraard over het Boek van Mormon.

Toen de 12-jarige Mary de zendelingen over het boek hoorde praten, kreeg ze een bijzonder gevoel in haar hart. Hoewel het Boek van Mormon dik was en veel bladzijden telde, kon ze haast niet wachten om het te lezen.

Toen broeder Whitmer weer vertrok, gaf hij één kostbaar exemplaar van het boek aan broeder Isaac Morley, een vriend van Mary's oom en een plaatselijke leider in de nieuwe kerk.

Mary vertelde later: 'Ik ging naar het huis [van broeder Morley] [...] en vroeg of ik het Boek mocht zien; [hij] legde het in mijn hand, [en] toen ik ernaar keek, voelde ik zulk een groot verlangen om het te lezen, dat ik wel moest vragen of ik het mee naar huis mocht nemen. [...] Hij zei [...] dat hij zelf nauwelijks een hoofdstuk had kunnen lezen, en dat haast geen enkele broeder het had gezien. Maar ik drong zo aan, dat hij uiteindelijk zei: "Kind, als je het boek morgen voor het ontbijt terugbrengt, mag je het meenemen".'

Mary rende naar huis en was zo gefascineerd door het boek dat ze vrijwel de hele nacht door las. Toen ze de volgende ochtend het boek terugbracht, zei broeder Morley: 'Je hebt er vast niet veel in gelezen' en 'Ik geloof nooit dat je ook maar één woord kunt navertellen'. Mary rechtte haar rug en zei uit haar hoofd het eerste vers van het Boek van Mormon op. Vervolgens vertelde ze hem het verhaal van de profeet Nephi. Mary schreef later: 'Hij staarde me vol verbazing aan en zei:

"Kind, neem het maar weer mee en lees het uit, ik wacht wel".'

Het duurde niet lang voor Mary als eerste in haar stad het hele boek had gelezen. Ze wist dat het waar was en dat het van haar hemelse Vader kwam. Ze wendde zich naar de Heer zoals ze zich naar het boek wendde.

Een maand later kwam er een bijzondere bezoeker naar haar huis. Over de gedenkwaardige ontmoeting van die dag schreef Mary het volgende: 'Toen [Joseph Smith] mij zag, keek hij me ernstig aan. [...] Na een poosje [...] gaf hij mij een bijzondere zegen, [...] hij gaf me het boek cadeau en zei dat hij broeder Morley een ander [exemplaar] zou geven. [...] We voelden allemaal dat hij een man van God was, omdat hij met macht en gezag sprak.'

Dit jonge meisje, Mary Elizabeth Rollins, ervoer talloze wonderen in haar leven en bleef steeds trouw aan haar getuigenis van het Boek van Mormon.¹ Dit verhaal heeft een bijzondere betekenis voor mij omdat zij mijn oud-groottante is. Het voorbeeld van Mary en andere levenservaringen hebben mij geleerd dat je nooit te jong bent om een persoonlijk getuigenis van het Boek van Mormon na te streven en te ontvangen.

De sluitsteen van jouw getuigenis

Er schuilt een les voor jou in het verhaal van Mary. Elke jongeman, elke jongevrouw en elk kind kan hetzelfde voelen als zij. Als je het Boek van Mormon leest en bidt om te weten of het waar is, kan je in je hart hetzelfde gevoel als Mary krijgen. Je zult ook merken dat je dezelfde geest van bevestiging voelt als je van het Boek van Mormon getuigt. De Heilige Geest zal tot jouw hart spreken. Je kunt deze geest van bevestiging ook voelen als je anderen hun getuigenis van het Boek van Mormon hoort geven. Elk van deze geestelijke getuigen kan ervoor zorgen dat het Boek van Mormon de sluitsteen van jouw getuigenis wordt.

Ik zal uitleggen waarom. De profeet Joseph Smith, die het Boek van Mormon door 'de gave en macht van God' heeft vertaald, omschreef het Boek van Mormon als 'het nauwkeurigste boek op aarde en de sluitsteen van onze godsdienst'.²

Sinds de eerste druk van het Boek van Mormon in 1830 zijn er meer dan 174 miljoen exemplaren in 110 talen gepubliceerd, wat erop wijst dat het Boek van Mormon nog steeds de sluitsteen van onze godsdienst is. Wat betekent dat dan voor jou?

Het Boek van Mormon kan, net als de sluitsteen in een boogconstructie, de sluitsteen van ons getuigenis worden.

In de architectuur is een sluitsteen een belangrijke steen in een boogconstructie. Het is de wigvormige steen in het midden en op het hoogste punt van een boog. Het is de belangrijkste steen omdat hij de zijden van de boog op hun plaats houdt zodat ze niet instorten. De sluitsteen zorgt ervoor dat je onder de poort, of het gewelf, kunt doorlopen.

In het evangelie is het een gave en een zegen dat de sluitsteen van onze godsdienst, het Boek van Mormon, tastbaar en verstaanbaar is en dat je het kan vasthouden en lezen. Zie je dat het Boek van Mormon jouw sluitsteen is, het middelpunt van je geestelijke kracht?

President Ezra Taft Benson heeft die uitspraak van Joseph Smith verder uitgelegd. Hij zei: 'Het Boek van Mormon is in drie opzichten de sluitsteen van onze godsdienst. Het is de sluitsteen van ons getuigenis van Christus. Het is de sluitsteen van onze leer. Het is de sluitsteen van ons getuigenis.'

President Benson heeft ook gezegd: 'Het Boek van Mormon verkondigt de waarheid [en] getuigt van Christus. [...] Maar er is meer. Er gaat een macht van het boek uit die uw leven ten goede zal komen zodra u het serieus gaat bestuderen. U zult meer kracht vinden

om verleiding te weerstaan. [...] U zult de kracht vinden om op het enge en smalle pad te blijven.'³

Mijn persoonlijk getuigenis

Voor mij werd het Boek van Mormon na jaren en dankzij enkele ervaringen de sluitsteen van mijn getuigenis. Een van die ervaringen gebeurde toen ik als jonge zendeling in mijn eerste gebied in Kumamoto (Japan) werkzaam was. Mijn collega en ik gingen langs de deuren. Ik ontmoette een grootmoeder die ons vriendelijk in de voorkamer van haar huis, of *genkan* in het Japans, uitnodigde. Ze gaf ons een verfrissend drankje omdat het een warme dag was. Ik was nog maar net in Japan, had pas het Boek van Mormon uitgelezen en had gebeden om zeker te weten of het waar was.

Omdat ik nog niet lang in Japan was, sprak ik de taal niet goed. Ik denk zelfs dat deze vrouw niet veel begreep van wat ik zei. Ik begon haar over het Boek van Mormon te onderwijzen en beschreef hoe Joseph Smith van een engel een oude kroniek had gekregen die op platen was gegraveerd, en hoe hij ze door de macht van God had vertaald.

Toen ik tot haar getuigde dat het Boek van Mormon het woord van God en nog een testament van Jezus Christus is, kreeg ik sterk een warm gevoel van troost en rust in mijn hart, wat in de Schriften wordt omschreven als 'uw boezem [brandt] in u'.⁴ Dit gevoel was voor mij een krachtige bevestiging dat het Boek van Mormon werkelijk het woord van God is. Het gevoel was zo sterk dat de tranen mij in de ogen sprongen terwijl ik met deze Japanse grootmoeder sprak. Ik ben mijn gevoelens van die dag nooit vergeten.

Jouw persoonlijk getuigenis

Ieder van jullie kan een persoonlijk getuigenis van dit boek ontvangen! Besef je dat het Boek van Mormon voor jou en voor deze tijd is geschreven? Dit boek is een van de zegeningen die wij ontvangen omdat we in de bedeling van de volheid der tijden leven. Hoewel het Boek van Mormon door geïnspireerde auteurs van weleer is geschreven en velen van hen profeten waren, konden zij en hun tijdgenoten niet over het hele boek beschikken. De heilige kroniek die door profeten, priesters en koningen is gekoesterd, omarmd en bewaard, heb jij voor het oprapen! Jij hebt het voordeel dat je het volledige Boek van Mormon in je handen kunt houden. Interessant genoeg zag Moroni, een van de profeten uit het Boek van Mormon, onze tijd — jouw tijd. Hij zag jou zelfs in een visioen, honderden jaren geleden! Moroni schreef:

'Zie, de Heer heeft mij grote en wonderbare dingen getoond aangaande [de dag] dat die dingen', en daarmee bedoelt hij het Boek van Mormon, 'onder u tevoorschijn komen.

'Zie, ik spreek tot u alsof u aanwezig bent, en toch bent u het niet. Maar zie, Jezus Christus heeft u aan mij getoond en ik ken uw werken.'⁵

Ik geef jullie een uitdaging die je zal helpen om van het Boek van Mormon de sluitsteen van je getuigenis te maken. Ik las onlangs dat veel jonge mensen per dag gemiddeld zeven uur aan de tv, computer of smartphone besteden.⁶ Zouden jullie daarin een kleine verandering willen aanbrengen? Kun je een deel van die tijd — vooral de tijd die je aan sociale media, internet, gamen of televisie besteedt — wijden aan het lezen van het Boek van Mormon? Als deze studies kloppen, kun je dagelijks makkelijk de

tijd vinden om het Boek van Mormon te bestuderen, al was het maar tien minuten. Je kunt kiezen voor de vorm die je het leukst vindt en het makkelijkst begrijpt — digitaal of in boekvorm. President Russell M. Nelson heeft onlangs deze waarschuwing gegeven: ‘We moeten het lezen van het Boek van Mormon nooit als een lastige taak zien, alsof het een onsmakelijk medicijn is dat we snel doorslikken om er maar vanaf te zijn.’⁷

Jongere kinderen kunnen samen met een ouder, grootouder of dierbare lezen. Als een hoofdstuk, een vers of een deel daarvan zo moeilijk is dat je wil stoppen, sla het dan over. In gedachten zie ik jullie het voorbeeld van Mary volgen. Ik zie jullie gedreven een moment en een rustige plek uitkiezen om in het Boek van Mormon te lezen. Ik zie jullie antwoorden vinden, leiding voelen en je eigen getuigenis van het Boek van Mormon en van Jezus Christus ontwikkelen. Als je je tot het boek wendt, wend je je tot de Heer.

Als je je in dit kostbare boek verdiept, zul je je geliefde Heiland, de Heer Jezus Christus, op haast elke bladzijde tegenkomen. Gemiddeld één keer per 1,7 verzen komt er een vorm van zijn naam in voor.⁸ Christus heeft zelf van de waarachtigheid ervan in deze laatste dagen getuigd. Hij zei: ‘Zowaar uw Heer en uw God leeft, het is waar.’⁹

Ik ben dankbaar voor de uitnodiging en de belofte die de Heer bij monde van de profeet Moroni aan ieder van jullie gaf — en aan iedereen die het Boek van Mormon leest. Tot slot wil ik deze uitnodiging en belofte voorlezen en er mijn getuigenis aan toevoegen: ‘En wanneer u deze dingen [het Boek van Mormon] ontvangt, spoor ik u aan God, de eeuwige Vader, in de naam van [Jezus] Christus te vragen of deze dingen niet waar zijn;

en indien u vraagt met een oprecht hart, met een eerlijke bedoeling en met geloof in Christus, zal Hij de waarheid ervan aan u openbaren door de macht van de Heilige Geest.’¹⁰

Ik getuig van de herstelling van het evangelie in deze laatste dagen en van het Boek van Mormon als een tastbaar bewijs van deze herstelling. Net als de woorden van dit boek bijna twee eeuwen geleden een 12-jarig meisje inspireerden om de herstelde kerk van Jezus Christus te omarmen, zullen de waarheden die erin staan, jou opbouwen en inspireren. Ze versterken je geloof, vullen je ziel met licht en bereiden je voor op een toekomst die je je amper kunt voorstellen.

In dit boek zul je de eindeloze liefde en onbegrijpelijke genade van God ontdekken. Als je ernaar streeft de leringen die erin staan na te leven, zul je meer vreugde vinden, je begrip zal vergroten en je zult een antwoord

vinden op de talrijke beproevingen die het sterfelijk leven met zich meebrengt. Als je je tot het boek wendt, wend je je tot de Heer. Het Boek van Mormon is het geopenbaarde woord van God. Daarvan getuig ik met heel mijn hart en ziel in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie ‘Mary Elizabeth Rollins Lightner’, *Utah Genealogical and Historical Magazine* juli 1926, 193–195.
2. Inleiding tot het Boek van Mormon.
3. Ezra Taft Benson, ‘Het Boek van Mormon — de hoeksteen van onze godsdienst’, *De Ster* januari 1987, 3, 5.
4. Leer en Verbonden 9:8.
5. Mormon 8:34–35.
6. Zie American Academy of Pediatrics, ‘Media and Children’, aap.org.
7. Russell M. Nelson, ‘Strengthen the Shepherds’ (toespraak gehouden tijdens de leidersbijeenkomsten rond de algemene conferentie, 28 september 2016).
8. Zie Susan Easton Black, *Finding Christ through the Book of Mormon* (1987), 16–18.
9. Leer en Verbonden 17:6.
10. Moroni 10:4; zie ook verzen 3, 5.

Ouderling D. Todd Christofferson
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Blijf ‘in Zijn liefde’

Gods liefde is oneindig en onvergankelijk, maar wat het voor ons betekent, hangt van onze reactie op zijn liefde af.

In de Bijbel staat: ‘God is liefde.’¹ Hij is de volmaakte belichaming van liefde, en we verlaten ons sterk op het voortdurende en universele bereik van die liefde. President Thomas S. Monson heeft gezegd: ‘Gods liefde is er voor u, of u nu wel of niet vindt dat u liefde verdient. Zij is er gewoon altijd.’²

Er zijn veel verschillende beschrijvingen van goddelijke liefde. Wat je tegenwoordig vaak hoort, is dat Gods liefde ‘onvoorwaardelijk’ is. Hoewel dat in één opzicht waar is, is de beschrijving *onvoorwaardelijk* nergens in de Schriften te vinden. Zijn liefde wordt in de Schriften wél beschreven als ‘grote en wonderbaarlijke liefde’³, ‘volmaakte liefde’⁴, ‘verlossende liefde’⁵ en ‘eeuwige liefde’.⁶ Dat zijn betere termen, want het woord *onvoorwaardelijk* kan onterecht de indruk wekken dat goddelijke liefde inhoudt dat God alles tolereert en alles wat we doen door de vingers ziet omdat zijn liefde onvoorwaardelijk is, of dat God geen eisen aan ons stelt omdat zijn liefde onvoorwaardelijk is; of dat *alle mensen* in Gods koninkrijk verlost worden omdat Gods liefde onvoorwaardelijk is. Gods liefde is oneindig en onvergankelijk, maar wat het voor ons betekent, hangt van onze reactie op zijn liefde af.

Jezus heeft gezegd:
‘Zoals de Vader Mij liefgehad heeft, heb ook Ik u liefgehad; blijf in Mijn liefde.

‘Als u Mijn geboden in acht neemt, zult u in Mijn liefde blijven, zoals Ik de geboden van Mijn Vader in acht genomen heb en in Zijn liefde blijf.’⁷

In de liefde van de Heiland ‘blijven’, betekent zijn genade ontvangen en erdoor vervolmaakt worden.⁸ Om zijn genade te ontvangen, moeten we geloof in Jezus Christus hebben en zijn geboden onderhouden, inclusief bekeering van onze zonden, ons laten dopen voor de vergeving van zonden, de Heilige Geest ontvangen en op het pad van gehoorzaamheid aan zijn geboden blijven voortgaan.⁹

God zal ons altijd liefhebben, maar Hij kan ons niet in onze zonden verlossen.¹⁰ Denk aan wat Amulek tegen Zeëzrom zei, dat de Heiland zijn volk niet *in* hun zonden maar *van* hun zonden zou verlossen,¹¹ omdat we met zonde onrein zijn en ‘niets onreins het koninkrijk van de hemel kan beëerven’¹² of in Gods tegenwoordigheid kan vertoeven. ‘En [Christus] is macht gegeven door de Vader om [zijn volk] van hun zonden te verlossen op grond van bekeering; daarom heeft Hij zijn engelen gezonden om de boodschap

te verkondigen van de voorwaarden van bekeering, die voert tot de macht van de Verlosser, tot redding van hun ziel.’¹³

Uit het Boek van Mormon leren we dat de bedoeling van Christus’ lijden — de ultieme uiting van zijn liefde — het volgende was: ‘Het teweegbrengen van de innerlijke barmhartigheid, die de gerechtigheid overmeestert en de mensen de middelen verschaft waardoor zij geloof tot bekeering kunnen hebben.

‘En aldus kan de barmhartigheid de eisen der gerechtigheid bevredigen en hen met de armen der geborgenheid omsluiten, terwijl hij die geen geloof tot bekeering oefent aan de gehele wet van de eisen der gerechtigheid is blootgesteld; daarom is het grote en eeuwige verlossingsplan alleen van kracht voor hem die geloof tot bekeering heeft.’¹⁴

Daarom is bekeering zijn geschenk aan ons, gekocht voor een erg hoge prijs.

Sommigen zullen stellen dat God iedereen zegent zonder onderscheid te maken, waarbij zij bijvoorbeeld deze

uitspraak van Jezus in de Bergrede aanhalen: '[God] laat Zijn zoon opgaan over slechte en goede mensen, en laat het regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen.'¹⁵ God laat inderdaad zoveel zegeningen op al zijn kinderen regenen als Hij kan — alle zegeningen die de liefde, de wet, de genade en de gerechtigheid toelaten. En Hij gebiedt ons om net zo grootmoedig te zijn:

'Ik zeg u: Heb uw vijanden lief; zegen hen die u vervloeken; doe goed aan hen die u haten; en bid voor hen die u beledigen en u vervolgen;

'zodat u kinderen zult zijn van uw Vader, Die in de hemelen is.'¹⁶

Niettemin worden Gods grotere zegeningen op voorwaarde van gehoorzaamheid verstrekt. President Russell M. Nelson heeft uitgelegd: 'Het prachtige boeket van Gods liefde — inclusief het eeuwige leven — bevat zegeningen waar we voor in aanmerking moeten komen, we hebben er geen recht op als we ze niet waardig zijn. Zondaars kunnen zijn wil niet naar hun hand zetten en eisen dat Hij hen in hun zonden zal zegenen [zie Alma 11:37]. Als zij van iedere bloem in zijn prachtige boeket willen genieten, moeten zij zich bekeren.'¹⁷

Naast het feit dat iemand die zich bekeerlijk opstelt schuldeloos en vlekkeloos wordt bevonden, met de belofte om 'ten laatsten dage [te] worden verhoogd'¹⁸, kent in Gods liefde blijven nog een tweede essentieel aspect. Als we in zijn liefde blijven, kunnen we ons volledige potentieel bereiken, namelijk zoals Hij worden.¹⁹ President Dieter F. Uchtdorf heeft gezegd: 'De genade van God brengt ons niet alleen terug in een vroegere toestand van onschuld. [...] Zijn doel is veel groter: Hij wil dat zijn zoons en dochters net zo worden als Hij.'²⁰

In deze zin betekent in Gods liefde blijven dat we ons volledig aan zijn wil onderwerpen. Het betekent zo nodig zijn bestraffing te aanvaarden: 'Want de Heere bestraft wie Hij liefheeft.'²¹ Het betekent elkaar lief te hebben en te dienen zoals Jezus ons heeft liefgehad en gediend.²² Het betekent te leren ons 'aan de wet van een celestiaal koninkrijk te houden' zodat we 'celestiale heerlijkheid [kunnen] verdragen'.²³ Om van ons te kunnen maken wie wij kunnen worden, smeekt onze hemelse Vader ons om ons 'over [te geven] aan de ingevingen van de Heilige Geest en de natuurlijke mens af [te leggen] en een heilige [te] word[en] door de verzoening van Christus, de Heer, en [te] word[en] als een kind: onderworpen, zachtmoedig, ootmoedig, geduldig, vol liefde, gewillig zich te onderwerpen aan alles wat de Heer goeddunkt hem op te leggen, ja, zoals een kind zich aan zijn vader onderwerpt.'²⁴

Ouderling Dallin H. Oaks heeft gezegd: 'Het laatste oordeel is niet slechts een evaluatie van een totaal aan goede en slechte daden, wat we hebben *gedaan*. Het is een erkenning van de uiteindelijke uitwerking van onze daden en gedachten — wie we zijn *geworden*.'²⁵

Het verhaal van Helen Keller is een soort van gelijkenis waaruit blijkt hoe goddelijke liefde een bereidwillige ziel

omvormt. Helen werd in 1880 in de Amerikaanse staat Alabama geboren. Ze was nog maar negentien maanden oud toen ze een onbekende ziekte kreeg waar ze zowel doof als blind door werd. Ze was bijzonder intelligent en raakte gefrustreerd toen ze probeerde haar leefwereld te begrijpen en er wijs uit te worden. Toen Helen de lippen van familieleden voelde bewegen en besepte dat zij met hun mond spraken, 'barstte ze in woede uit omdat ze zich niet in het gesprek kon mengen'.²⁶ Toen Helen zes was, waren haar frustratie en haar behoefte om te communiceren zo groot dat ze 'dagelijks, en soms zelfs elk uur' een uitbarsting had.²⁷

Helens ouders namen een lerares, Anne Sullivan, voor hun dochter in dienst. Net zoals wij de Heiland hebben, die onze zwakheden begrijpt,²⁸ had Anne met haar eigen ernstige handicaps en ontberingen te kampen gehad, en begreep ze Helens gebreken. Toen Anne vijf was, kreeg ze een ziekte waardoor haar hoornvlies een pijnlijk litteken opliep en ze grotendeels blind werd. Toen Anne acht was, overleed haar moeder. Haar vader verliet haar en haar broertje Jimmie. En ze werden naar een armenhuis gestuurd waar de omstandigheden zo slecht waren dat Jimmie na slechts drie maanden overleed. Doordat Anne zo vasthoudend was, kreeg ze een plaats op Perkins,

een school voor blinden en slechtzienden, waar ze met vlag en wimpel slaagde. Door een operatie verbeterde haar gezichtsvermogen en kon ze leren lezen. Toen Helen Kellers vader contact opnam met Perkins omdat hij een lerares voor zijn dochter zocht, werd Anne uitgekozen.²⁹

Het was in het begin geen prettige ervaring. Helen 'sloeg, kneep en schopte haar lerares en sloeg zelfs een van haar tanden uit haar mond. [Anne] kreeg haar uiteindelijk voldoende onder controle door met [Helen] in een klein huisje op het terrein van de familie Keller te trekken. Met geduld en vasthoudendheid veroverde ze uiteindelijk het hart en verdiende ze het vertrouwen van het kind.³⁰ En als wij op diezelfde manier onze goddelijke Leraar leren vertrouwen in plaats van Hem te weerstaan, kan Hij met ons werken en ons tot verlichting en een nieuwe realiteit verheffen.³¹

Om Helen woorden te leren, schreef Anne met haar vinger de namen van vertrouwde voorwerpen op de palm van Helens hand. '[Helen] vond dit "vingerspel" wel leuk, maar ze begreep het pas op het beroemde moment dat Anne "w-a-t-e-r" spelde terwijl ze water over [Helens] hand pompte. [Helen] schreef later:

"Plotseling voelde ik een vaag bewustzijn als van iets dat vergeten was; [...] en op de een of andere manier werd mij het geheim van de taal

onthuld. Ik wist toen dat "w-a-t-e-r" dat heerlijke koele was dat over mijn hand stroomde. Dat levende woord deed mijn ziel ontwaken, gaf hem licht, hoop en vreugde, en maakte hem vrij! [...] Alles had een naam, en uit elke naam werd een nieuwe gedachte geboren. Toen we terugkeerden naar het huis, leek elk voorwerp dat ik aanraakte van leven te beven."³²

Toen Helen Keller opgroeide tot volwassenheid, raakte ze bekend om haar liefde voor de taal, haar vaardigheid als schrijfster en haar welsprekendheid als openbaar spreekster.

In een film over het leven van Helen Keller zijn haar ouders tevreden met Anne Sullivans werk zodra ze hun wilde dochter zo getemd heeft dat ze beleefd aan tafel zit, normaal eet en aan het eind van de maaltijd haar servet opvouwt. Maar Anne wist dat Helen veel meer kon en dat ze grote bijdragen te leveren had.³³ Toch mogen wij heel tevreden zijn met wat we in ons leven hebben bereikt, en zelfs met wie we zijn, terwijl onze Heiland een heerlijk potentieel begrijpt dat wij slechts 'door middel van een spiegel in een raadsel' zien.³⁴ De opwinding die we allemaal voelen als we merken dat dit goddelijk potentieel zich in ons ontvouwt, lijkt veel op de vreugde die Helen Keller voelde toen woorden tot leven kwamen, haar ziel verlichtten en haar vrijmaakten. Ieder van ons kan God liefhebben en dienen, en gestimuleerd

worden om onze naasten tot zegen te zijn. 'Het is zoals geschreven staat: Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en in geen mensenhart is opgekomen, dat is wat God bereid heeft voor hen die Hem liefhebben.'³⁵

Laten we eens denken aan de prijs van Gods waardevolle liefde. Jezus heeft geopenbaard dat zijn lijden voor onze zonden en voor onze verlossing van de lichamelijke en de geestelijke dood, Hem 'ja, God, de grootste van allen, van pijn deed sidderen en uit iedere porie bloeden, en naar lichaam en geest deed lijden — en Ik wilde dat Ik de bittere beker niet behoefde te drinken, en kon terugdeinzen.'³⁶ Zijn lijden in Gethsémané en aan het kruis was erger dan een sterveling kon verdragen.³⁷ Maar uit liefde voor zijn Vader en voor ons doorstond Hij het, en als gevolg daarvan kan Hij ons zowel onsterfelijkheid als het eeuwige leven bieden.

Het is schrijnend symbolisch dat er 'bloed uit iedere porie'³⁸ kwam bij Jezus' lijden in Gethsémané, de plek van de olijfpers. In de tijd van de Heiland werden olijven voor de productie van olijfolie eerst geplet door er een grote steen overheen te rollen. De resulterende brij werd in zachte, losjes geweven manden gedaan die boven op elkaar werden gezet. Door het gewicht werd er de eerste, fijnste olie uit geperst. Daarna werd er meer druk uitgeoefend door een grote balk of stam op de stapel manden te leggen, waardoor er meer olie uit kwam. Uiteindelijk werden er voor het uitpersen van de allerlaatste druppels aan één kant van de balk stenen gelegd om de maximale verpletteringskracht te krijgen.³⁹ En ja, de olie is bloedrood als die er voor het eerst uitkomt.

Ik moet denken aan wat Mattheüs schrijft over de Heiland die op die doorslaggevende avond Gethsémané

betrad: Hij 'begon bedroefd en zeer angstig te worden. [...]

'En nadat Hij iets verder gegaan was, wierp Hij Zich met het gezicht ter aarde en bad: Mijn Vader, als het mogelijk is, laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan. Maar niet zoals Ik wil, maar zoals U wilt.'⁴⁰

En toen, naar ik aanneem, de smart nog erger werd, smeekte Hij een tweede keer om verlichting en, uiteindelijk, misschien wel toen zijn lijden een climax had bereikt, nog een derde keer. Hij doorstond de kwelling totdat de gerechtigheid tot de allerlaatste druppel was bevredigd.⁴¹ Hij deed dat om u en mij te verlossen.

Wat is goddelijke liefde een waardevol geschenk! Vol liefde vraagt Jezus: 'Wilt gij nu niet tot Mij terugkeren, en u van uw zonden bekeren en tot inkeer komen, opdat Ik u kan genezen?'⁴² Zachtmoedig verzekert Hij ons: 'Zie, de arm van mijn barmhartigheid is naar u uitgestrekt, en wie ook komt, hem zal Ik aannemen; en gezegend zijn zij die tot Mij komen.'⁴³

Wilt u Hem die u éérs liefhad niet liefhebben?⁴⁴ Onderhoud dan zijn geboden.⁴⁵ Wilt u geen vriend worden van Hem die zijn leven voor zijn vrienden heeft neergelegd?⁴⁶ Onderhoud dan zijn geboden.⁴⁷ Wilt u niet in zijn liefde blijven en alles ontvangen wat Hij u zo genadig aanbiedt? Onderhoud dan zijn geboden.⁴⁸ Ik bid dat we volledig zijn liefde ten volle zullen voelen en erin zullen blijven. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 1 Johannes 4:8. Hoe heerlijk en geruststellend als de liefde van Jezus Christus ook is, het is niet zijn enige eigenschap. Zijn 'karakter, aspecten van volmaking en eigenschappen' (*Lectures on Faith* [1985], 38) omvatten ook gerechtigheid, waarheid en onveranderlijkheid — Hij is dezelfde God gisteren, vandaag en voor altijd (zie *Lectures on Faith*, 41). Zonder deze en andere

volmaakte eigenschappen die Hij bezit, zou Hij geen God zijn.

2. Thomas S. Monson, 'Wij staan er nooit alleen voor,' *Liahona*, november 2013, 124.

3. Leer en Verbonden 138:3.

4. 1 Johannes 4:18; Moroni 8:16.

5. Alma 5:26.

6. Jeremia 31:3.

7. Johannes 15:9–10.

8. Zie Moroni 10:32–33.

9. Zie 2 Nephi 31:11–21; 3 Nephi 27:16–20; zie ook Leer en Verbonden 20:29–34.

10. Zie Alma 11:32–37; zie ook Alma 42:13, 15, 22–27.

11. Zie Helaman 5:10–11.

12. Alma 11:37; zie ook Mozes 6:57.

13. Helaman 5:11.

14. Alma 34:15–16.

15. Mattheüs 5:45; zie ook 3 Nephi 12:45.

16. Mattheüs 5:44–45; zie ook 3 Nephi 12:44–45.

17. Russell M. Nelson, 'Divine Love', En nogmaals, 'Niet ieder die tegen Mij zegt: Heere, Heere, zal binnengaan in het Koninkrijk der hemelen, maar wie de wil doet van Mijn Vader, Die in de hemelen is' (Mattheüs 7:21; zie ook 3 Nephi 14:21).

Ook leren we:

'Er is een wet vóór de grondlegging dezer wereld onherroepelijk in de hemel afgekondigd, waarop alle zegeningen zijn gegrond —

'en wanneer wij enige zegening van God ontvangen, is het door gehoorzaamheid aan die wet waarop zij is gegrond' (Leer en Verbonden 130:20–21).

Sommige mensen vergeten dat God 'de zonde niet met de geringste mate van toelating [kan] aanschouwen' (Leer en Verbonden 1:31). Tegelijkertijd verzekert Hij ons: 'Hij die zich bekeert en de geboden des Heren doet, zal vergeving ontvangen' (Leer en Verbonden 1:32).

18. 3 Nephi 27:22.

19. Zie 3 Nephi 27:27; zie ook Mattheüs 5:48; 3 Nephi 12:48.

20. Dieter F. Uchtdorf, 'De gave van genade', *Liahona*, mei 2015, 108.

21. Hebreeën 12:6; zie ook Hebreeën 12:5, 7–11; Johannes 15:1–8.

22. Zie Johannes 15:12.

23. Leer en Verbonden 88:22.

24. Mosiah 3:19.

25. Dallin H. Oaks, 'The Challenge to Become', *Liahona*, Jan. 2001, 40; cursivering in originele tekst.

26. 'Helen Keller', perkins.org/history/people/helen-keller.

27. 'Helen Keller', perkins.org/history/people/helen-keller.

28. Zie Hebreeën 4:15.

29. Zie 'Anne Sullivan', perkins.org/history/people/anne-sullivan.

30. 'Helen Keller', perkins.org/history/people/helen-keller.

31. Zie bijvoorbeeld Leer en Verbonden 93:28: 'Wie zijn geboden onderhoudt, ontvangt waarheid en licht, totdat hij in waarheid is verheerlijkt en alle dingen weet.'

32. 'Helen Keller', perkins.org/history/people/helen-keller.

33. Zie William Gibson, *The Miracle Worker* (speelfilm, 1962).

34. 1 Korinthe 13:12.

35. 1 Korinthe 2:9.

36. Leer en Verbonden 19:18.

37. Zie Mosiah 3:7.

38. Mosiah 3:7.

39. Zie Richard Neitzel Holzapfel en anderen, *Jesus Christ and the World of the New Testament* (2006), 18; Richard Neitzel Holzapfel en anderen, *Jehovah and the World of the Old Testament* (2009), 281.

40. Mattheüs 26:37, 39.

41. Zie Leer en Verbonden 19:19.

42. 3 Nephi 9:13.

43. 3 Nephi 9:14.

44. Zie 1 Johannes 4:19.

45. Zie Johannes 14:15.

46. Zie Johannes 15:13.

47. Zie Johannes 15:14.

48. Zie Johannes 15:10.

Ouderling W. Mark Bassett
van de Zeventig

Voor onze geestelijke ontwikkeling en lering

De verborgenheden van God worden ons alleen volgens zijn wil en door de macht van de Heilige Geest ontvouwd.

Toen ik jong was, kregen mijn ouders een geschenk waarvan mijn jongere broer David en ik helemaal in de ban waren. Het was een miniatuurversie van de gouden platen die de engel Moroni aan de profeet Joseph Smith gegeven had. Als ik het me goed herinner, waren het een tiental metalen pagina's met tekst. Maar het waren niet die pagina's die onze aandacht trokken.

We waren met de verhalen over de herstelling opgegroeid. We wisten dat er gouden platen in een berg verstopt waren die de engel Moroni aan Joseph Smith overgedragen had. We hadden er zelfs in het jeugdwerk over gezongen.¹ Terwijl onze jeugdige nieuwsgierigheid toenam, was er maar één ding dat we echt wilden zien: wat stond er op het kleine gedeelte van de miniatuurplaten dat met twee metalen banden verzegeld was?

De platen lagen enkele dagen op een bijzettafeltje totdat we onze nieuwsgierigheid niet meer konden bedwingen. Hoewel we best wel wisten dat dit niet de echte platen waren die Moroni overgedragen had, wilden we toch het verzegelde gedeelte

bekijken. En dus probeerden mijn broer en ik het verzegelde gedeelte meermaals met botermessen, oude lepels en wat we maar konden bedenken een klein beetje open te wrikken zonder de banden te breken, zodat we konden zien wat erop stond. We waren slim genoeg om geen sporen van onze ondeugende jeugdige nieuwsgierigheid na te laten. Tot onze teleurstelling en frustratie slaagden we er maar niet in om de platen open te wrikken.

Ik weet nog steeds niet wat er op dat verzegelde gedeelte geschreven was — als er al iets op stond. Maar het

beschamendst aan dit verhaal is dat ik tot op de dag van vandaag niet weet wat er op de metalen pagina's stond die ik wél kon lezen. Er stonden waarschijnlijk verhalen over de herstelling op, en het getuigenis van Joseph Smith en de drie en acht getuigen die de echte platen gezien hebben.

Vanaf de schepping van de aarde heeft onze liefdevolle Vader in de hemel zijn kinderen door middel van profeten leiding en instructie gegeven. Zijn woorden zijn door die profeten doorgegeven en voor onze ontwikkeling en lering als Schriftuur bewaard. Nephi heeft daarover gezegd:

'Want mijn ziel verlustigt zich in de Schriften, en mijn hart overweegt ze en schrijft ze op tot lering en nut van mijn kinderen.

'Zie, mijn ziel verlustigt zich in de dingen des Heren, en mijn hart overweegt voortdurend de dingen die ik heb gezien en gehoord.'²

Daarnaast hebben goede leden van de kerk in de voorgaande bedelingen en deze laatste bedeling van de volheid der tijden het voortdurende gezelschap van de Heilige Geest die onze geestelijke ontwikkeling en lering bevordert.

Aangezien mijn jongere broer ijverig van aard is, heeft hij waarschijnlijk alle

woorden op de miniatuurplaten in ons ouderlijk huis wel gelezen. Ik daarentegen negeerde die duidelijke en waardevolle waarheden en stopte al mijn tijd en energie in het zoeken naar dingen die niet bedoeld waren om onthuld te worden.

Helaas worden onze ontwikkeling en lering soms vertraagd of zelfs gestopt door een onverstandig verlangen om de platen open te wrikken. Dat kan ertoe leiden dat we dingen zoeken die op dit moment wellicht niet begrepen dienen te worden, en ondertussen de prachtige waarheden negeren die voor ons en onze omstandigheden bedoeld zijn — de waarheden waarvan Nephi zegt dat ze tot lering en nut geschreven zijn.

Nephi's broer Jakob heeft gezegd: 'Zie, groot en wonderlijk zijn de werken des Heren. Hoe ondoordringelijk zijn de diepten van zijn verborgenheden; en het is de mens onmogelijk al zijn wegen te ontdekken.'³

Jakobs woorden leren ons dat we de platen niet kunnen openwrikken en God niet kunnen dwingen zijn verborgenheden aan ons te openbaren. De verborgenheden van God worden ons alleen volgens zijn wil en door de

macht van de Heilige Geest ontvouwd.⁴

Jakob vervolgt:

'En niemand kent zijn wegen, tenzij die hem worden geopenbaard; daarom, broeders, veracht de openbaringen Gods niet.

'Want zie, door de kracht van zijn woord is de mens op het oppervlak der aarde gekomen. [...] O waarom zou Hij dan niet in staat zijn de aarde, of het maaksel van zijn handen op het oppervlak daarvan, naar zijn wil en welbehagen te gebiedend?

'Daarom, broeders, tracht niet de Heer raad te geven, maar tracht raad uit zijn hand te aanvaarden.'⁵

Om de verborgenheden van God te begrijpen, namelijk de dingen die we alleen door openbaring kunnen begrijpen, moeten we het voorbeeld volgen van Nephi die gezegd heeft: 'Ik, Nephi, zeer jong zijnde, maar niettemin fors van gestalte, [had] ook een groot verlangen om de verborgenheden Gods te kennen; daarom riep ik de Heer aan; en zie, Hij kwam tot mij en verzachtte mijn hart, zodat ik al de woorden geloofde die mijn vader had gesproken.'⁶ De Heer heeft verder gezegd dat Nephi geloof oefende, Hem ijverig met een nederig hart zocht en zijn geboden onderhield.⁷

Nephi's voorbeeld van het streven naar kennis omvatte (1) een oprecht verlangen, (2) nederigheid, (3) gebed, (4) vertrouwen in de profeet, (5) geloofsoefening, (6) ijver en (7) gehoorzaamheid. Die methode staat in schril contrast met mijn gewrik aan de platen, oftewel begrip proberen af te dwingen van zaken die bedoeld zijn om volgens het tijdschema van de Heer en door de macht van de Heilige Geest geopenbaard te worden.

In deze tijd verwachten we dat we kennis onmiddellijk kunnen en moeten krijgen. Wanneer iets niet algemeen bekend of makkelijk te vinden is, verwerpen of wantrouwen we het vaak. Door de overvloed aan informatie hechten sommige mensen meer waarde aan informatiebronnen van onbekende oorsprong in plaats van op het gevestigde patroon van de Heer voor het ontvangen van persoonlijke openbaring te vertrouwen. Het volgende citaat van Jakob is op onze tijd van toepassing: 'Maar zie, [zij] waren een halsstarrig volk; en zij verachtten het duidelijke woord [...] en zochten naar dingen die zij niet konden begrijpen. Welnu, wegens hun verblindheid — een verblindheid die veroorzaakt

werd door het voorbijzien van het doel — moeten zij wel vallen; want God heeft hun zijn duidelijkheid ontnomen en hun, omdat zij dat verlangden, vele dingen gegeven die zij niet kunnen begrijpen.⁸

De volgende raad van president Dieter F. Uchtdorf staat daarmee in contrast. Hij heeft het over zendingen, maar zijn woorden zijn van toepassing op alle mensen die naar geestelijke waarheid zoeken. Hij heeft gezegd: ‘Als [...] zendingen geloof in Jezus Christus hebben, hebben ze voldoende vertrouwen in de Heer om zijn geboden te onderhouden — ook als zij die niet volledig begrijpen. Ze zullen door ijverig te werken blijf geven van hun geloof.’⁹

Tijdens de afgelopen algemene aprilconferentie legde ouderling Dallin H. Oaks uit: ‘De kerk streeft naar openheid in de verslagen die we hebben, maar na alles wat we kunnen publiceren, blijven onze leden soms met wezenlijke vragen zitten die door studie niet zijn op te lossen. [...] Sommige zaken komen we alleen door geloof te weten.’¹⁰

Profeten uit de oudheid onderwezen in ditzelfde beginsel. Daaruit blijkt dat de mens door de eeuwen heen niet veranderd is en dat het patroon van de Heer voor lering tijdloos is. Sta eens stil bij deze spreuk uit het Oude Testament: ‘Vertrouw op de Heere met heel je hart, en steun op je eigen inzicht niet.’¹¹

Jesaja heeft in naam van de Heer gezegd: ‘Want zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger

dan uw wegen en Mijn gedachten dan uw gedachten.’¹²

Nephi heeft daar nog een getuigenis aan toegevoegd: ‘O Heer, ik heb op U vertrouwd, en ik zal eeuwig op U vertrouwen.’¹³

Om in de Heer te geloven en op Hem te vertrouwen, moeten we erkennen dat zijn wijsheid de onze overstijgt. We moeten ook erkennen dat zijn plan ons de meeste geestelijke ontwikkeling en lering biedt.

We worden niet geacht om tijdens dit leven een ‘volmaakte kennis van dingen [te] hebben’. We worden geacht te hopen ‘op dingen die niet worden gezien, maar die waar zijn.’¹⁴

Zelfs Nephi met zijn groot geloof erkende zijn beperkte begrip toen een engel hem vroeg: ‘Kent gij de goedgunstigheid Gods?’ Nephi antwoordde: ‘Ik weet dat Hij zijn kinderen liefheeft; *toch ken ik niet de betekenis van alle dingen.*’¹⁵

Alma heeft op vergelijkbare wijze tegen zijn zoon Helaman gezegd: ‘Nu zijn deze verborgenheden mij nog niet volledig bekendgemaakt; daarom zal ik daarover verder zwijgen.’¹⁶

Ik getuig dat onze Vader in de hemel zijn kinderen liefheeft, maar net als Nephi en Alma ken ik niet de betekenis van alle dingen. En dat hoeft ook niet. Ik zal *ook* verder zwijgen en geduldig op de Heer wachten, want ‘ik heb alle dingen als getuigenis dat die dingen waar zijn; en gij hebt ook alle dingen als getuigenis dat ze waar zijn. [...]’

‘De Schriften zijn u voorgelegd, ja, en alle dingen wijzen erop dat er een God is; ja, zelfs de aarde, en alle dingen op het oppervlak daarvan, ja, en haar beweging, ja, en ook alle planeten die zich bewegen in hun vaste orde, getuigen dat er een oppermachtige Schepper is.’¹⁷

Als we erkennen dat we het maaksel van een wijze en toegewijde Vader in de hemel zijn, ‘o waarom’ zouden we Hem dan niet toestaan om onze geestelijke ontwikkeling en lering ‘naar zijn wil en welbehagen’ in plaats van de onze te sturen?¹⁸

Hij leeft. Jezus Christus is zijn eniggeboren Zoon en de Verlosser van het mensdom. Dankzij de oneindige verzoening van Christus heeft Hij de wijsheid en vooruitziendheid om ons in de laatste dagen te leiden. Joseph Smith is zijn profeet, gekozen om zijn koninkrijk op aarde in zijn volheid te herstellen. Thomas S. Monson is in deze tijd zijn profeet en woordvoerder. Daarvan geef ik mijn oprechte getuigenis in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie ‘De gouden platen’, *Kindertiedjes*, 61.
2. 2 Nephi 4:15–16.
3. Jakob 4:8.
4. Zie 1 Nephi 10:19.
5. Jakob 4:8–10.
6. 1 Nephi 2:16.
7. Zie 1 Nephi 2:19–20.
8. Jakob 4:14.
9. Dieter F. Uchtdorf, ‘The Lord’s Work’ (toespraak gehouden in een instructiebijeenkomst voor nieuwe zendingspresidenten, 25 juni 2016), 6.
10. Dallin H. Oaks, ‘Tegenstelling in alle dingen’, *Liahona*, mei 2016, 117.
11. Spreuken 3:5.
12. Jesaja 55:9.
13. 2 Nephi 4:34.
14. Alma 32:21.
15. 1 Nephi 11:16–17; cursivering toegevoegd.
16. Alma 37:11.
17. Alma 30:41, 44.
18. Jakob 4:9.

Ouderling Kazuhiko Yamashita
van de Zeventig

Wees ambitieus voor Christus

We zijn ambitieus voor Christus als we getrouw dienen, nederig aanvaarden, edelmoedig volharden, vurig bidden en als goed lid aan het avondmaal deelnemen.

Geliefde broeders en zusters, vandaag wil ik tot de jongeren van de kerk, onder wie onze geweldige zendingen, spreken. Uiteraard mogen broeders en zusters die zich jong van hart voelen ook luisteren.

Op 21 augustus jongstleden wijdde president Russell M. Nelson de prachtige Sapporotempel — de derde Japanse tempel — in. De Sapporotempel staat op het eiland Hokkaido in het noorden van Japan. Net als Utah (VS) is Hokkaido gekoloniseerd door ijverige, hardwerkende pioniers.

In 1876 werd de befaamde hoogleraar dr. William Clark¹ uitgenodigd om op Hokkaido les te geven. Hij woonde slechts acht maanden in Japan, maar zijn christelijke geest liet een blijvende indruk achter op zijn jonge niet-christelijke studenten. Voor zijn vertrek gaf hij zijn leerlingen een afscheidsboodschap die in dit bronzen beeld vereeuwigd is.² Hij zei: 'Jongens, wees ambitieus! Wees ambitieus voor Christus.'³ Zijn aansporing om ambitieus te zijn voor Christus kan heden-dagse heiligen der laatste dagen in hun dagelijkse beslissingen leiden.

Wat houdt het in om ambitieus te zijn voor Christus? Ambitieuze zijn voor Christus betekent gemotiveerd, doelgericht en toegewijd zijn aan zijn werk. Ambitieuze zijn voor Christus betekent zelden dat we publieke roem krijgen. Ambitieuze zijn voor Christus betekent

Bronzen beeld van de befaamde hoogleraar dr. William Clark die jongens de raad 'Wees ambitieus voor Christus' gegeven heeft.

dat we getrouw en ijverig, zonder mopperen en met vreugde in het hart in onze wijk of gemeente dienen.

Onze zendingen over de hele wereld zijn prachtige voorbeelden van mensen die echt ambitieus zijn voor Christus. Een paar jaar geleden waren mijn vrouw en ik in het zendingsgebied Nagoya (Japan) werkzaam. Onze zendingen waren heel ambitieus voor Christus. Een van die jonge zendingen was ouderling Cowan.

Ouderling Cowan had als kind zijn rechterbeen ten gevolge van een fietsongeluk verloren. Een paar weken na zijn aankomst in het zendingsgebied belde zijn collega me op. De beenprothese van ouderling Cowan was onder het fietsen stukgegaan. We brachten hem naar een instelling waar zijn prothese hersteld kon worden, en daar zag ik zijn been voor het eerst. Ik besepte hoeveel pijn hij gehad had. Zijn beenprothese werd hersteld en hij ging terug naar zijn gebied.

Maar de weken gingen voorbij en de prothese bleef maar stukgaan. De medisch adviseur in het gebied beval aan dat ouderling Cowan naar huis zou terugkeren en misschien aan een ander zendingsgebied zou worden toegewezen. Ik verzette me tegen dat advies omdat ouderling Cowan een geweldige zending was en heel graag in Japan wou blijven. Maar langzaam begon hij zijn lichamelijke limiet te bereiken. Desondanks mopperde of klaagde hij niet.

Ik kreeg nogmaals het advies om ouderling Cowan in een gebied te laten dienen waar hij niet hoefde te fietsen. Ik dacht na over de situatie. Ik dacht na over ouderling Cowan en zijn toekomst, en ik bad erover. Ik kreeg het gevoel dat ouderling Cowan inderdaad naar huis moest gaan en overgeplaatst worden. Ik belde hem op, uitte mijn

liefde en bezorgdheid en vertelde hem over mijn beslissing. Hij zei niets. Ik hoorde hem aan de andere kant van de lijn huilen. Ik zei: 'Ouderling Cowan, je hoeft me nog geen antwoord te geven. Ik bel je morgen op. Overweeg mijn advies alsjeblieft en bid erover.'

Toen ik hem de volgende ochtend opbelde, zei hij nederig dat hij mijn raad zou opvolgen.

Tijdens mijn laatste gesprek met hem vroeg ik: 'Ouderling Cowan, heb je op je zendingsaanvraag verzocht om aan een zendingsgebied toegewezen te worden waar je niet hoeft te fietsen?'

Hij zei: 'Ja, president.'

Ik antwoordde: 'Ouderling Cowan, je bent naar het zendingsgebied Nagoya geroepen waar je moet fietsen. Heb je je ringpresident daarover ingelicht?'

Zijn antwoord verraste me. Hij zei: 'Nee, ik besloot dat als de Heer wilde dat ik *hier* mijn zending zou vervullen, ik mijn lichaam zou trainen zodat ik kon fietsen.'

Aan het eind van ons gesprek vroeg hij me met tranen in de ogen: 'President Yamashita, waarom moest ik naar Japan komen? Wat doe ik hier?'

Ik antwoordde zonder aarzelen: 'Ouderling Cowan, ik weet één reden waarom je hier bent. Je bent hier voor mij. Ik beseft dat ik met een geweldige

jonge man heb mogen dienen. Ik voel me gezegend dat ik je ken.'

Het doet me genoegen te kunnen melden dat ouderling Cowan naar huis terugkeerde en vervolgens aan een zendingsgebied toegewezen werd waar hij een auto ter beschikking had. Ik ben trots op ouderling Cowan en op alle zendingen die wereldwijd bereidwillig zonder mopperen en klagen dienen. Veel dank, broeders en zusters, voor jullie geloof, doelgerichtheid en sterke ambitie voor Christus.

Het Boek van Mormon bevat vele verhalen van mensen die ambitieus waren voor Christus. Als jonge man vervolgde Alma de jonge de kerk en haar leden. Later onderging hij een ingrijpende verandering van hart en werd hij een krachtige zending. Hij streefde naar de leiding van de Heer en was zijn collega's tot zegen. De Heer sterkte hem, en hij overwon de moeilijkheden die hij doormaakte.

Diezelfde Alma heeft zijn zoon Helaman de volgende raad gegeven:

'Wie ook hun vertrouwen in God stellen, zullen worden geschraagd in hun beproevingen en in hun moeilijkheden en in hun benauwingen. [...]

'[Onderhoud] de geboden Gods. [...]

'Raadpleeg de Heer bij al uw handelingen, en Hij zal u ten goede leiden.'⁴

Onze tweede zoon was het merendeel van zijn jeugd minderactief. Toen hij twintig was, had hij een ervaring waardoor hij zijn leven wilde veranderen. Dankzij de liefde, gebeden en hulp van zijn familie en leden van de kerk, en uiteindelijk door de barmhartigheid en genade van de Heer, keerde hij terug naar de kerk.

Later werd hij naar het zendingsgebied Seattle (Washington, VS) geroepen. Hij had het aanvankelijk erg moeilijk. Tijdens de eerste drie maanden ging hij elke avond de badkamer in om te huilen. Net als ouderling Cowan wilde hij weten: 'Waarom ben ik hier?'

Toen hij een jaar op zending was, kregen we een e-mail die onze gebeden verhoorde. Hij schreef: 'Ik kan de liefde van God en Jezus nu echt voelen. Ik zal hard werken om als de profeten vanouds te worden. Hoewel ik veel moeilijkheden ondervind, ben ik echt gelukkig. Het is fantastisch om Jezus te kunnen dienen. Niets kan eraan tippen. Ik ben zo gelukkig.'

Ouderling Dallin H. Oaks
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Hij voelde zich als Alma: 'En o, wat een vreugde, en wat een wonderbaar licht zag ik; ja, mijn ziel werd vervuld met een vreugde die even buitengewoon was als voordien mijn pijn.'⁵

We maken beproevingen door, maar als we ambitieus zijn voor Christus, kunnen we ons tot Hem richten en zelfs in beproevingen gelukkig zijn. Onze Verlosser is het ultieme voorbeeld. Hij begreep zijn heilige zending en was de wil van God de Vader gehoorzaam. Wat een grote zegen is het om zijn geweldige voorbeeld wekelijks bij het avondmaal indachtig te zijn.

Geliefde broeders en zusters, we zijn ambitieus voor Christus als we getrouw dienen, nederig aanvaarden, edelmoedig volharden, vurig bidden en als goed lid aan het avondmaal deelnemen.

Laten we ambitieus zijn voor Christus, ondertussen onze moeilijkheden en beproevingen geduldig en gelovig aanvaarden, en vreugde op ons verbondspad vinden.

Ik getuig dat de Heer je kent. Hij weet welke beproevingen en zorgen je hebt. Hij weet dat je het verlangen hebt om hem toegewijd, en zelfs ambitieus, te dienen. Moge Hij je daarin altijd leiden en zegenen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. William Smith Clark (1826–1886) was hoogleraar scheikunde, plantkunde en dierkunde. Tijdens de Amerikaanse Burgeroorlog was hij kolonel. Hij was een pionier op het gebied van landbouwonderwijs en hoofd van het Massachusetts Agricultural College. (Zie 'William S. Clark', wikipedia.com.)
2. Dit standbeeld staat op de Sapporo Hitsujigaoka Observation Hill.
3. William S. Clark, in Ann B. Irish, *Hokkaido: A History of Ethnic Transition and Development on Japan's Northern Island* (2009), 156.
4. Alma 36:3; 37:35, 37.
5. Alma 36:20.

Het herstelde evangelie uitdragen

Wat wij 'zendingswerk door leden' noemen is geen programma, maar een houding van liefde en hulp aan mensen om ons heen.

I.

Tegen het eind van zijn aardse bediening gebod onze Heiland, Jezus Christus, zijn discipelen: 'Ga dan heen, onderwijs al de volken' (Mattheüs 28:19) en 'Ga heen in heel de wereld, predik het Evangelie aan alle schepselen' (Markus 16:15). Alle christenen staan onder die gebodsverplichting

om alle mensen over het evangelie te vertellen. Veel mensen noemen dat 'de grote opdracht'.

Zoals ouderling Neil L. Andersen in de ochtendbijeenkomst heeft beschreven, behoren heiligen der laatste dagen beslist tot de groep mensen die zich het meest aan deze grote taak wijdt. En dat moet ook, want wij weten dat God al zijn kinderen liefheeft en dat Hij in deze laatste dagen essentiële kennis en macht heeft teruggebracht om alle mensen tot zegen te zijn. De Heiland heeft ons geleerd om alle mensen als onze broeders en zusters lief te hebben door ons getuigenis en de boodschap van het evangelie aan 'alle natiën, geslachten, talen en volken' te brengen (IV 112:1). Dat is een onmisbaar onderdeel van wat het betekent om heilige der laatste dagen te zijn. Wij zien dit als een vreugdevol voorrecht. Wat kan er nu meer vreugde geven dan de leer van de eeuwigheid aan Gods kinderen te brengen?

We hebben tegenwoordig veel manieren om het evangelie uit te dragen die eerdere generaties niet hadden. We hebben tv, internet en sociale media. We hebben veel waardevolle

boodschappen om anderen bekend met het herstelde evangelie te maken. We zijn in veel landen prominent aanwezig. We hebben een sterk toegenomen aantal zendingen. Maar gebruiken we al die middelen optimaal? Ik denk dat de meesten onder ons nee zouden zeggen. We willen onze goddelijke plicht om de hele wereld het herstelde evangelie te verkondigen doeltreffender vervullen.

Er bestaan in individuele ringen of landen al veel goede, werkbare ideeën voor de verkondiging van het evangelie. Maar omdat wij een wereldwijde kerk zijn, wil ik het over ideeën hebben die overal werken, van de nieuwste tot de oudste units, van culturen die al openstaan voor het evangelie van Jezus Christus tot culturen en landen die zich tegenover godsdienst steeds vijandiger opstellen. Ik wil ideeën bespreken die u zowel kunt gebruiken voor mensen die oprecht in Jezus Christus geloven als voor mensen die zijn naam nog nooit hebben gehoord; maar ook voor mensen die tevreden met hun huidige leven zijn, en eveneens voor mensen die er wanhopig naar streven om een beter mens te worden.

Wat kan ik zeggen om u te helpen met het uitdragen van het evangelie, wat uw omstandigheden ook mogen zijn? Wij hebben de hulp van ieder lid nodig, en ieder lid kan helpen omdat er zoveel taken te vervullen zijn in het uitdragen van het evangelie aan elke natie, volk, tong en geslacht.

Wij weten allemaal dat deelname door de leden aan zendingswerk voor zowel bekering als behoud essentieel is. President Thomas S. Monson heeft gezegd: 'De tijd is nu aangebroken voor de leden en zendingen om de handen ineen te slaan en in de wijngaard van de Heer te werken en zielen tot Hem te brengen.' Hij heeft ons de middelen gegeven om op talloze manieren zendingswerk te doen, en Hij zal onze inzet zegenen als wij in geloof zijn werk uitvoeren.¹

Het herstelde evangelie van Jezus Christus uitdragen is onze levenslange christelijke plicht en ons voorrecht. Ouderling Quentin L. Cook herinnert ons aan het volgende: 'Zendingswerk is niet slechts één van de 88 toetsen op een piano die we af en toe bespelen. Het is een belangrijk akkoord in een boeiende melodie die ons hele

leven lang gespeeld dient te worden om in harmonie te blijven met onze toewijding aan het christendom en het evangelie van Jezus Christus.'²

II.

Ieder lid kan drie dingen doen om te helpen met de verkondiging van het evangelie, ongeacht de werk- en leefomstandigheden waarin men zich bevindt. Ieder van ons zou al die dingen moeten doen.

Ten eerste kunnen we allemaal bidden om het verlangen bij dit essentiële heilswerk te willen helpen. Alles wat we doen, begint met een *verlangen*.

Ten tweede kunnen we zelf de geboden onderhouden. Getrouwe, gehoorzame leden zijn de overtuigendste getuigen van de waarheid en de waarde van het herstelde evangelie. Belangrijker nog is dat getrouwe leden altijd de Geest van de Heiland bij zich hebben om hen te leiden in hun streven aan het grote werk van de verkondiging van het herstelde evangelie van Jezus Christus deel te hebben.

Ten derde kunnen we bidden om door inspiratie te weten te komen wat *wij* in onze omstandigheden kunnen doen om anderen over het evangelie te vertellen. Dat is iets anders dan bidden voor de *zendingen* of bidden voor wat *anderen* kunnen doen. Wij zouden moeten bidden voor wat *wij* zelf kunnen doen. Als we bidden, moeten we bedenken dat gebeden om dergelijke inspiratie verhoord worden als ze vergezeld gaan van het vaste voornemen om er iets aan te doen — wat in de Schriften een 'oprechte bedoeling' of 'vol voornemen des harten' wordt genoemd. Bid met het vaste voornemen om naar de ontvangen inspiratie te handelen. Beloof de Heer dat als Hij u inspireert om met iemand over het evangelie te spreken, u dat zult doen.

Wij hebben de leiding van de Heer nodig omdat op elk gegeven moment sommigen wel en sommigen niet klaar zijn om de aanvullende waarheden van het herstelde evangelie te ontvangen. We mogen nooit zelf oordelen wie er wel en wie er niet klaar voor is. De Heer kent het hart van al zijn kinderen, en als we om inspiratie bidden, helpt Hij ons om de mensen te vinden van wie Hij weet dat zij ‘gereed [zijn] om het woord te horen’ (Alma 32:6).

Als apostel van de Heer spoor ik ieder lid en ieder gezin in de kerk aan de Heer te bidden om hulp bij het vinden van mensen die er klaar voor zijn om de boodschap van het herstelde evangelie van Jezus Christus te ontvangen. Ouderling M. Russell Ballard heeft deze belangrijke raad gegeven, waar ik het mee eens ben: ‘Vertrouw op de Heer. Hij is de goede Herder. Hij kent zijn schapen. [...] Als we niet ijverig werkzaam zijn, zullen velen die naar de boodschap van de herstelling zouden luisteren, de kans niet krijgen. [...] De beginselen zijn vrij eenvoudig — bid, zowel individueel als in gezinsverband, om mogelijkheden tot zendingswerk.’³ Geven wij blijk van geloof, dan zullen we die mogelijkheden krijgen zonder dat deze ‘een geforceerde of onnatuurlijke reactie van [ons] vereisen. Ze zullen dan het natuurlijke gevolg zijn van onze liefde voor onze broeders en zusters.’⁴

Ik weet dat dit waar is. Ik voeg er mijn belofte aan toe dat we met geloof in de hulp van de Heer geleid en geïnspireerd zullen worden, en grote vreugde in dit eeuwig belangrijke liefdewerk zullen vinden. We gaan begrijpen dat slagen in het uitdragen van het evangelie betekent dat we mensen vol ware liefde en met een oprechte bedoeling uitnodigen, met de bedoeling hen te helpen, hoe zij ook reageren.

III.

Er zijn nog enkele andere manieren om doeltreffend het evangelie uit te dragen:

1. We moeten onthouden ‘dat mensen leren wanneer zij er klaar voor zijn, en niet wanneer wij er klaar voor zijn om hen te onderwijzen.’⁵ Wat ons interesseert, zoals de belangrijke aanvullende leringen in de herstelde kerk, is meestal niet wat anderen interesseert. Anderen willen doorgaans de resultaten van de leer, en niet de leer op zich. Zien of ondervinden zij de uitwerking van het herstelde evangelie van Jezus Christus op ons, dan voelen zij de Geest en raken ze in de leer geïnteresseerd. Ze kunnen ook interesse tonen als ze op zoek zijn naar meer geluk, een nauwere band met God, of een beter begrip van het doel van dit leven.⁶ Daarom moeten we voorzichtig en onder gebed proberen te ontdekken hoe we na kunnen gaan of iemand meer wil weten. Dit zal van verschillende dingen afhangen, zoals de huidige omstandigheden van de ander en onze relatie met hem of haar. Dit is

een goed onderwerp om in raden, quorums en ZHV-vergaderingen te bespreken.

2. Wanneer wij met andere mensen spreken, moeten we in gedachte houden dat een uitnodiging om meer over Jezus Christus en zijn evangelie te weten te komen de voorkeur heeft boven een uitnodiging om meer over onze kerk te weten te komen.⁷ We willen dat mensen zich tot het evangelie bekeren. Dat is de grote rol van het Boek van Mormon. Gevoelens aangaande onze kerk volgen op bekering tot Jezus Christus, ze gaan er niet aan vooraf. Veel mensen die wantrouwend tegenover kerken staan, hebben de Heiland wél lief. Doe het belangrijkste eerst.
3. Als we ernaar streven om mensen met het herstelde evangelie kennis te laten maken, moeten we dat met oprechte liefde voor de betrokken persoon doen. Dat kan bijvoorbeeld als we proberen anderen te helpen, omdat zij hebben aangegeven bepaalde problemen te hebben of als we met hen samenwerken bij dienstbetoonactiviteiten in de gemeenschap, zoals andermans

lijden verlichten, voor de armen en behoeftigen zorgen, of de kwaliteit van leven van anderen verbeteren.

4. Onze inzet om het evangelie uit te dragen, behoort zich niet tot onze kring van vrienden en kennissen te beperken. Tijdens de Olympische Spelen hoorden we over een mormoonse taxichauffeur in Rio de Janeiro die exemplaren van het Boek van Mormon in zeven talen bij zich had en ze gaf aan wie ze maar wilde hebben. Hij noemde zichzelf de 'taxirijdende zendeling'. Hij zei: 'De straten van Rio de Janeiro [...] zijn [mijn] zendingsveld.'⁸

Clayton M. Christensen, die erg veel ervaring als zendingsactief lid heeft, zegt: 'We houden ons er al twintig jaar mee bezig, maar nog nooit hebben we verband kunnen leggen tussen een zorgvuldig opgebouwde vriendschap en iemands interesse voor het evangelie.'⁹

5. Bisschoppen kunnen speciale avondmaalsdiensten plannen en leden aanmoedigen om belangstellenden mee te nemen. Wijkleden aarzelen dan minder om hun kennissen mee naar zo'n dienst te nemen, omdat ze er zeker van zijn dat de inhoud goed gepland wordt om een goed beeld van de kerk te schetsen dat interesse opwekt.

6. Er zijn veel andere gelegenheden om het evangelie uit te dragen. Ik kreeg deze zomer bijvoorbeeld een opgewekte brief van een nieuw lid dat van het herstelde evangelie had vernomen toen een voormalige klasgenoot haar belde toen ze ziek was om te vragen hoe het met haar ging. Ze schrijft: 'De manier waarop hij zich aan mij presenteerde, bracht verlichting. Na enkele maanden zendelingenlessen te hebben gevolgd, liet ik me dopen. En sindsdien is mijn leven beter geworden.'¹⁰ We kennen allemaal veel mensen die door het herstelde evangelie een beter leven zouden krijgen. Nemen we wel contact met ze op?

7. De fascinatie met, en expertise in, de sociale media van onze jonge leden geeft ze unieke kansen om andere mensen in het evangelie te interesseren. Mormon geeft deze beschrijving van de verschijning van de Heiland aan de Nephieten: 'Het geschiedde dat Hij de kinderen [...] leerde en diende; en Hij maakte hun tong los [...] zodat zij konden spreken' (3 Nephi 26:14). Ik neem aan dat we tegenwoordig zouden zeggen: 'Hij maakte hun [duimen] los zodat zij konden spreken.' Ga aan de slag, jongeren!

Het evangelie uitdragen, is geen last maar een vreugde. Wat wij 'zendingswerk door leden' noemen is geen programma, maar een houding van liefde en hulp aan mensen om ons heen. Het is ook een gelegenheid om te getuigen van onze gevoelens voor het herstelde evangelie van onze Heiland. Ouderling Ballard heeft gezegd: 'Een uiterst belangrijk bewijs van onze bekering en van wat wij ervan vinden om het evangelie te hebben, is onze bereidheid om anderen erover te vertellen.'¹¹

Ik getuig van Jezus Christus, het Licht en Leven van de wereld (zie 3 Nephi 11:11). Zijn herstelde evangelie geeft ons licht op onze weg door het sterfelijk leven. Zijn verzoening verzekert ons van leven na de dood en van de kracht om vol te houden tot wij de onsterfelijkheid bereiken. En zijn verzoening geeft ons de mogelijkheid om door Gods heerlijke heilsplan vergeving van zonden te ontvangen, in aanmerking te komen voor het eeuwige leven, 'de grootste van alle gaven Gods' (LV 14:7). In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Thomas S. Monson, 'Welkom op de conferentie', *Liahona*, november 2013, 4.
2. Quentin L. Cook, 'How to Be a Member Missionary', *New Era*, februari 2015, 48.
3. M. Russell Ballard, 'Vertrouw op de Heer', *Liahona*, november 2013, 44.
4. M. Russell Ballard, 'Vertrouw op de Heer', *Liahona*, november 2013, 44.
5. Clayton M. Christensen, *The Power of Everyday Missionaries* (2012), 30.
6. Zie Christensen, *Power of Everyday Missionaries*, 26–27.
7. Zie Gary C. Lawrence, *How Americans View Mormonism: Seven Steps to Improve Our Image* (2008), 34–35.
8. Zie Ashley Kewish, 'Cab Driver Hands Out Copies of the Book of Mormon to Rio Visitors', 8 augustus 2016, ksl.com.
9. Christensen, *Power of Everyday Missionaries*, 21.
10. Persoonlijke brief, 21 augustus 2016.
11. M. Russell Ballard, 'Now Is the Time', *Liahona*, januari 2001, 89.

Ouderling Jeffrey R. Holland
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Afgezanten van de kerk

We vragen u als huisonderwijzer de afgezant van God aan zijn kinderen te zijn, de mensen die u zijn toegewezen lief te hebben en ervoor te zorgen en bidden.

O nlangs kwam een ongehuwde zuster, die ik Molly zal noemen, van haar werk thuis en ontdekte dat haar kelder blank stond. Zij begreep onmiddellijk dat haar burens een buitensporige hoeveelheid was hadden gedaan en in bad waren geweest omdat zij via de gemeenschappelijke afvoer het afvalwater had binnengekregen.

Nadat Molly een vriendin had gebeld om te komen helpen, begonnen zij beiden te hopen en te dweilen. Op dat moment ging de deur open. Haar vriendin riep uit: 'Daar zal je je huisonderwijzers hebben!'

Molly lachte. 'Het is de laatste dag van de maand,' antwoordde ze, 'maar ik kan je verzekeren dat het *niet* mijn huisonderwijzers zijn.'

Op blote voeten, in een natte broek, haar haren in een halsdoek en met een paar erg modieuze latex handschoenen aan, begaf Molly zich naar haar voordeur. Maar haar atypische verschijning viel in het niet bij het atypische tafereel voor haar ogen. Het *waren* haar huisonderwijzers!

'Je had me met een ontstopper omver kunnen slaan!' vertelde ze me achteraf. 'Het was een huisonderwijswonder, de soort waar de algemene

autoriteiten in de conferentietoespraken over vertellen!' Ze vertelde verder: 'Maar net toen ik me stond af te vragen of ik ze een zoen zou geven of een dweil, zeiden ze: "Oh Molly, het spijt ons. We zien dat je druk bezig bent. We willen niet storen. We komen later wel terug." En weg waren ze.'

'Wie was het?' riep haar vriendin vanuit de kelder.

'Ik wilde zeggen: "In ieder geval niet de drie Nephieten,"' gaf Molly toe, 'maar ik hield mezelf in en zei rustig: "Het waren mijn huisonderwijzers, maar zij vonden dit geen geschikt tijdstip om hun boodschap te brengen."' ¹

Broeders, laten we kort de priesterschapstaak doornemen die is omschreven als 'het eerste [kerkelijke] hulppunt' voor personen en gezinnen zijn. ² Er zijn hele bossen gekapt en tot papier verwerkt om het te organiseren en het daarna te reorganiseren. Duizenden peptalks zijn erover afgestoken. Het zou Sigmund Freud in geen duizend jaar zijn gelukt om zoveel mensen met een schuldcomplex op te zadelen als dit onderwerp heeft gedaan. Toch kost het ons als de priesterschap heel veel moeite het gebod van de Heer om door het huisonderwijs 'altijd over de

kerk te waken³ ook maar enigszins acceptabel uit te voeren.

Een deel van de uitdaging waar we ons voor geplaatst zien, is de veranderende demografie van de kerk. We weten dat onze leden nu zijn verspreid over ruim dertigduizend wijken en gemeenten in 188 landen en gebieden. Het is nu veel moeilijker om alle woningen van onze broeders en zusters te bezoeken dan in de vroege dagen van de kerk toen burens elkaar onderwezen tijdens wat we 'block teaching' [buurtonderwijs] noemden.

Bovendien zijn er in vele kerkelijke units slechts een beperkt aantal beschikbare priesterschapsdragers die op huisonderwijs kunnen gaan, waardoor wie kan gaan tot achttien à twintig of nog meer gezinnen onder hun hoede krijgt. Dan zijn er nog de mogelijke problemen met lange afstanden, de hoge kosten en de beperkte beschikbaarheid van vervoer en de soms lange werkdag en werkweek. Voeg hier nog enkele culturele taboes bij op onaangekondigd ergens op visite gaan en de veiligheidskwesties die in vele buurten in de wereld bestaan — ja, dan beginnen we de complexiteit van het probleem te zien.

Broeders, in de beste omstandigheden én waar het haalbaar is, blijft de kerk naar het ideaal van een maandelijks bezoek per huishouden streven. Maar we realiseren ons dat op veel plaatsen in de wereld dat ideaal niet haalbaar is en dat we deze broeders het gevoel zouden geven dat ze tekortschieten als we hun vragen iets te doen wat niet uitvoerbaar is. Daarom richtte het Eerste Presidium in december 2001 deze geïnspireerde en erg behulpzame raad aan de priesterschapsleiders van de kerk: 'Er zijn units in de kerk,' schreven ze, 'waar het [...] niet mogelijk is om ieder gezin elke

maand te bezoeken, vanwege onvoldoende actieve priesterschapsdragers en verschillende andere plaatselijke omstandigheden.' We hebben er enkele vermeld. 'Als dat het geval is,' gaan ze verder, 'stellen de leiders alles in het werk om met de middelen die hun ter beschikking staan, elk lid te hoeden en te sterken.'⁴

Broeders, als ik me in mijn wijk of gemeente in deze moeilijke omstandigheden bevond, zouden mijn Aäronische priesterschapscollega en ik de raadgevingen van het Eerste Presidium, die nu in het handboek staan, op deze manier toepassen: allereerst, ongeacht hoeveel maanden het ook zou duren, zouden we de Schriftuurlijke opdracht 'om elk lid thuis te bezoeken'⁵ opvolgen en daarvoor een bezoekschema opstellen dat zowel haalbaar als praktisch was. In dat schema zouden we bij de keuze en de frequentie van onze bezoeken rekening houden met wie ons het meeste nodig heeft: onderzoekers die lessen volgen bij de zendingen, pasgedoopte bekeerlingen, mensen die ziek, eenzaam of minder actief zijn, eenoudergezinnen met nog kinderen thuis, enzovoort.

Terwijl we ons schema om alle gezinnen te bezoeken afwerken, wat enkele maanden kan duren, zouden

we met de personen en de gezinnen op onze lijst op andere manieren contact houden met de middelen die de Heer ons ter beschikking heeft gesteld. We zouden zeker met onze gezinnen in de kerk een praatje maken en, zoals de Schrift zegt, 'met elkaar [...] spreken over het welzijn van hun ziel'.⁶ Daarnaast zouden we telefoneren, e-mails en SMS-berichten sturen, zelfs een begroeting tikken op een van de vele vormen van sociale media die ons ter beschikking staan. Om aan bijzondere behoeften tegemoet te komen, kunnen we een tekst uit de Schriften sturen of een zin uit een conferentietoespraak of een Mormon Message uit de overvloed aan materiaal op LDS.org. Met de woorden van het Eerste Presidium: we zouden ons best doen in de omstandigheden waarin we ons bevinden met de middelen die we tot onze beschikking hebben.

Broeders, vanavond roep ik u op om huisonderwijs in een nieuw licht te zien. Zie alstublieft uzelf op een nieuwere, betere manier als afgezant van de Heer aan zijn kinderen. Dat betekent stoppen met het traditionele, gejaagde, wet-van-Mozesachtige, op-het-allerlaatste-moment-geplande schema waarin u snel nog even een boodschap uit een kerkelijk tijdschrift haalt voor een gezin dat deze boodschap al gelezen heeft. In plaats daarvan hopen wij dat u een patroon van oprechte, op het evangelie gerichte zorg voor de leden vestigt, over elkaar waakt en voor elkaar zorgt, geestelijke en stoffelijke behoeften van de leden aanpakt op welke manier ook die helpt.

Wat 'telt' nu als huisonderwijs? Elk goed ding dat u doet 'telt', dus rapporteer ze allemaal! Inderdaad, het rapport dat er het meest toe doet is hoe u de mensen onder uw

Algemene autoriteiten en algemene functionarissen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

HET EERSTE PRESIDIDIUM

Henry B. Eyring
Eerste raadgever

Thomas S. Monson
President

Dieter F. Uchtdorf
Tweede raadgever

HET QUORUM DER TWAALF APOSTELEN

Russell M. Nelson

Dallin H. Oaks

M. Russell Ballard

Robert D. Hales

Jeffrey R. Holland

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

Gary E. Stevenson

Dale G. Renlund

HET PRESIDIDIUM DER ZEVENTIG

L. Whitney Clayton

Donald L. Hallstrom

Richard J. Maynes

Craig C. Christensen

Ulisses Soares

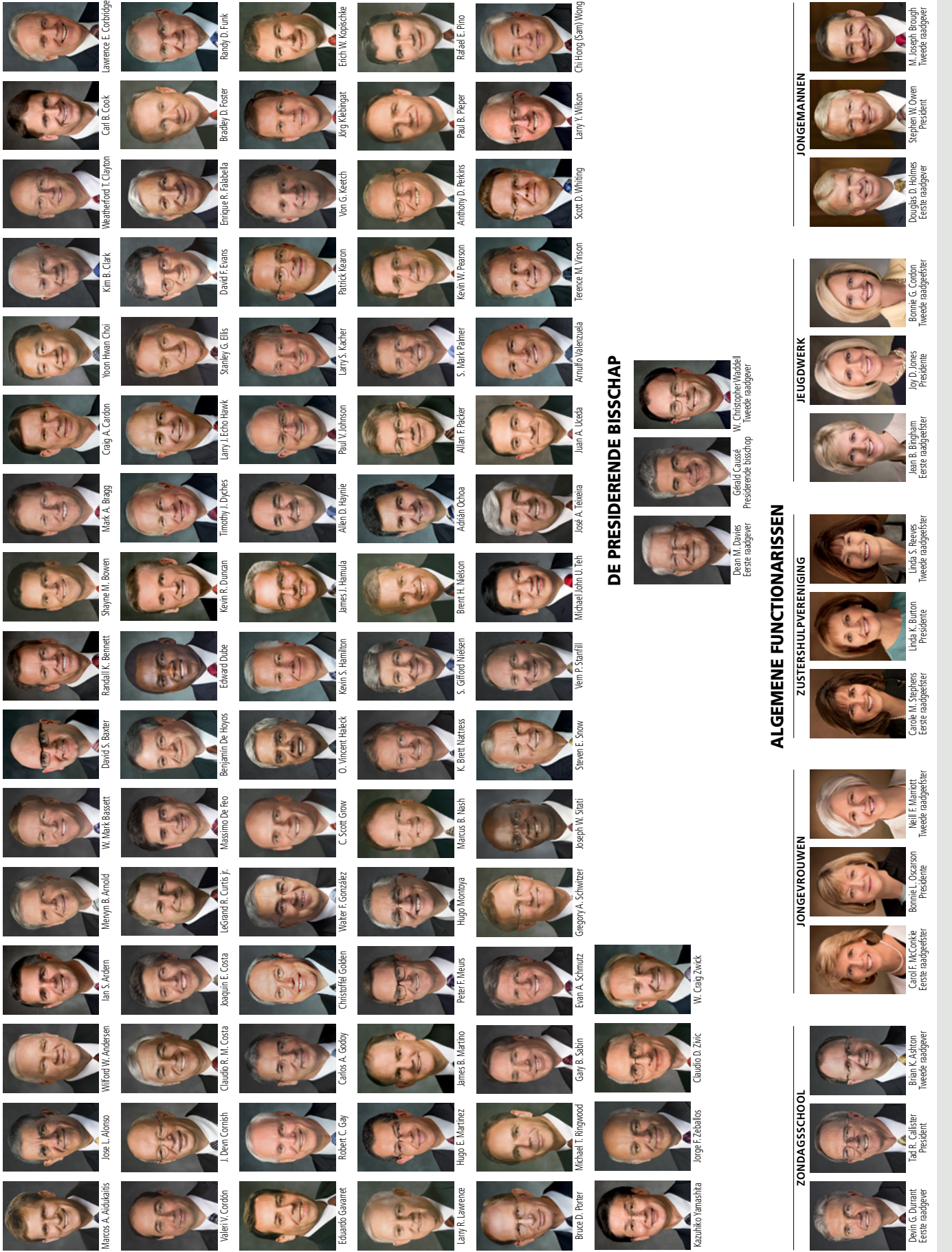
Lynn G. Robbins

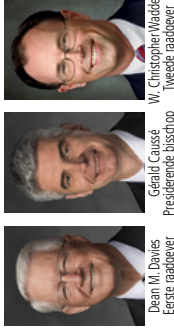
Gerrit W. Gong

ALGEMENE ZEVENTIGERS

(namen in alfabetische volgorde)

DE PRESIDERENDE BISSCHAP

Déan M. Davies
Eerste raadgever

Gerald Causse
W. Christoffer/Waddell
Presiderende bisschop
Tweede raadgever

ALGEMENE FUNCTIONARISSEN

ZONDAGSSCHOOL

Déan G. Durant
Eerste raadgever

Tad R. Callister
President

Brian K. Ashton
Tweede raadgever

JONGEVROUWEN

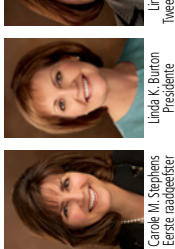

Carol F. McConkie
Eerste raadgever

Bonnie L. O'Carson
President

Neill F. Marriott
Tweede raadgever

ZUSTERSHULPVERENIGING

Carole M. Stephens
Eerste raadgever

Linda K. Burton
President

Linda S. Reeves
Tweede raadgever

JEUGDWERK

Jean B. Brigham
Eerste raadgever

Joy D. Jones
President

Bonnie G. Condon
Tweede raadgever

JONGEMANNEN

Douglas D. Holmes
Eerste raadgever

Stephen W. Owen
President

M. Joseph Brough
Tweede raadgever

rentmeesterschap hebt gezegend en voor hen hebt gezorgd. Dit heeft bijna niets te maken met tijdstip of plaats. Het belangrijke is dat u van uw mensen houdt en het gebod onderhoudt 'om altijd over de kerk te waken'.⁷

Op 30 mei vorig jaar reed mijn vriend Troy Russell in zijn pick-up truck langzaam achterwaarts uit zijn garage om spullen naar de plaatselijke kringloopwinkel te brengen. Hij voelde hoe zijn achterwiel over een hobbel reed. Hij dacht dat er iets uit de pick-up was gevallen en stapte uit, maar zag in plaats daarvan zijn dierbare, negenjarige zoon Austen op de oprit liggen. Het geschreeuw, de priesterschapszegen, de hulpdiensten en de medische staf in het hospitaal — zij konden in dit geval niet meer baten. Austen was er niet meer.

Troy was ontroostbaar en kon niet meer slapen of rust vinden. Hij zei dat het meer was dan hij kon verdragen en dat hij zo gewoon niet verder kon. Maar voor die kwellende afgrond verschenen er drie verlossende krachten.

Ten eerste was er de liefde en de geruststellende geest van onze Vader in de hemel, aanwezig door de Heilige Geest, die Troy troostte, hem onderwees, hem liefhad en toefluisterde dat God alles weet over een prachtige en volmaakte Zoon verliezen. Ten tweede was er zijn vrouw Deedra, die Troy omarmde en van hem hield en hem eraan herinnerde dat ook zij een zoon had verloren en dat zij vastbesloten was niet ook nog een echtgenoot te verliezen. Ten derde in dit verhaal is er John Manning, een *uitzonderlijke* huisonderwijzer.

Ik weet eerlijk gezegd niet hoe vaak John en zijn junior collega het gezin Russell bezochten, of wat hun boodschap was als zij daar waren, of hoe

zij hun verslag uitbrachten. Wat ik wél weet is dat broeder Manning de afgelopen lente zijn handen naar Troy Russell uitstreckte en hem van de catastrofe op de oprit oppakte alsof hij de kleine Austen zelf oppakte. Zoals dat van een huisonderwijzer of wachter of broeder in het evangelie verwacht wordt, nam John gewoonweg de priesterschapszorg en -hoede van Troy Russell op zich. Hij zei allereerst: 'Troy, Austen wil dat je weer opstaat — ook op het basketbalveld — dus kom ik je elke ochtend om kwart over vijf ophalen. Sta klaar, want ik wil niet naar binnen om je te komen wekken — en ik wéét dat Deedra ook niet wil dat ik dat doe.'

'Ik wilde eerst niet,' vertelde Troy me achteraf, 'omdat ik Austen altijd had meegenomen op zulke ochtenden en ik wist dat de herinneringen te pijnlijk zouden zijn. Maar John drong aan, dus ging ik. Vanaf de eerste dag, praatten we — of beter gezegd, ik praatte en John luisterde. Ik sprak de hele rit naar de kerk en daarna de hele weg terug. Soms praatte ik terwijl we op de oprit geparkeerd stonden en de zonsopgang over Las Vegas bekeken. In het begin was het moeilijk, maar na een poosje realiseerde ik me dat ik mijn kracht had gevonden in een erg langzame, 1,88 meter lange basketbalspeler, met een

absoluut nergens op lijkend jumpshot, die me liefhad en naar me luisterde totdat de zon eindelijk opnieuw in mijn leven opkwam.'⁸

Mijn broeders van de heilige priesterschap, wanneer we over huisonderwijs of waakzame zorg of persoonlijke priesterschaphulp spreken — noem het zoals u wilt — dan is dit waar we het over hebben. We vragen u als huisonderwijzer de afgezant van God aan zijn kinderen te zijn, uw mensen lief te hebben en ervoor te zorgen en bidden, zoals we u liefhebben, en voor u zorg dragen en bidden. Moge u waakzaam voor de kudde van God zorgen en deze versterken op de manieren die in overeenstemming zijn met uw omstandigheden, bid ik in de naam van de Goede Herder van ons allen, van wie ik een getuige ben, de Heer Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Persoonlijke gesprekken, juni 2016.
2. *Trouw aan het geloof: evangeliewijzer* (2004), 134.
3. Leer en Verbonden 20:53.
4. Brief van het Eerste Presidium, 10 december 2001; deze raad is opgenomen in *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 7.4.3.
5. Leer en Verbonden 20:47, 51.
6. Moroni 6:5.
7. Leer en Verbonden 20:53.
8. Persoonlijke gesprekken en e-mailverkeer, april 2016.

Ouderling LeGrand R. Curtis jr.
van de Zeventig

Er gaat kracht van het boek uit

De grootste kracht van het Boek van Mormon is dat het ons dichter tot Jezus Christus brengt.

Op 14 juni 1989 verbood de Ghanese overheid door verkeerde informatie alle bezigheden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. De overheid nam alle bezit van de kerk in beslag en het zendingswerk werd stopgezet. De plaatselijke leden noemen deze periode ‘de blokkade’. Ze deden hun best om het evangelie zonder kerkbijeenkomsten of zendelingen na te leven. Er zijn veel inspirerende verhalen over hun inspanningen om het evangelie brandend te houden door thuis te aanbidden en via huisonderwijs en -bezoek voor elkaar te zorgen.

Uiteindelijk werd het misverstand opgehelderd. Op 30 november 1990 kwam er een eind aan de blokkade en kon de kerk weer normaal functioneren.¹ Sindsdien hebben de kerk en de Ghanese overheid een uitstekende verstandhouding.

De leden die de blokkade meemaakten, vertellen graag over de zegeningen die uit die ongewone periode voortvloeiden. De tegenspoed die ze doormaakten, sterkte hun geloof. Een van de zegeningen van de blokkade kwam op een ongewone manier.

Nicholas Ofosu-Hene was een jonge agent die tijdens de blokkade een mormoons kerkgebouw moest bewaken. Hij was als nachtwacht aangesteld. Toen Nicholas bij het gebouw aankwam, zag hij dat de hele inboedel — papieren, boeken en meubels — in het rond lag. Te midden van die chaos zag hij een exemplaar van het Boek van Mormon. Hij probeerde het te negeren omdat het zogenaamd duivels was. Maar hij voelde zich ertoe aangetrokken. Uiteindelijk kon Nicholas het niet meer laten liggen. Hij raapte het op. Hij voelde de drang om erin te lezen. Hij las de hele nacht met tranen in de ogen.

De eerste keer dat hij het open sloeg, las hij 1 Nephi. De tweede keer las hij 2 Nephi. In 2 Nephi 25 las hij het volgende: ‘Wij spreken over Christus, wij verheugen ons in Christus, wij prediken Christus, wij profeteren over Christus, en wij schrijven volgens onze profetieën, opdat onze kinderen zullen weten op welke Bron zij mogen vertrouwen voor vergeving van hun zonden.’²

Op dat moment voelde Nicholas de Geest zo sterk dat hij moest huilen. Hij

besepte dat hij tijdens het lezen geestelijke ingevingen gekregen had dat dit boek Schriftuur was, de meest juiste die hij ooit gelezen had. Hij besepte dat de heiligen der laatste dagen, in tegenstelling tot wat men zei, in Jezus Christus geloofden. Na de blokkade en de terugkeer van de zendelingen in Ghana sloot Nicholas zich met zijn vrouw en kinderen bij de kerk aan. Toen ik hem vorig jaar zag, was hij politiecommandant en president van het Ghanese kerkdistrict Tamale. Hij zegt: ‘De kerk heeft mijn leven veranderd. [...] Ik ben de Almachtige dankbaar dat hij me naar dit evangelie geleid heeft.’³

Alibert Davies, een andere Ghanees, vergezelde een vriend naar een van onze kerkgebouwen waar die vriend een presidiumvergadering had. Terwijl hij op zijn vriend wachtte, las Alibert een boek dat daar lag. Na de vergadering wilde Alibert het boek mee naar huis nemen. Hij mocht niet alleen dat boek, maar ook een boek-van-mormon meenemen. Thuisgekomen begon hij in het Boek van Mormon te lezen. Hij kon het niet neerleggen. Hij las bij kaarslicht tot drie uur ’s nachts. Dat deed hij een paar nachten achter elkaar. Hij was overstelpt door wat hij las en voelde. Alibert is nu lid van de kerk.

Angelo Scarpulla begon op tienjarige leeftijd in zijn vaderland Italië aan zijn studie theologie. Hij werd priester en diende zijn kerk met toewijding. Op een bepaald ogenblik begon zijn geloof te wankelen. Hij zocht en vond mogelijkheden tot verdere studie. Maar hoe meer hij studeerde, hoe bezorgder hij werd. Hetgeen hij las en voelde, overtuigde hem ervan dat er een algehele afval geweest was van de ware leer die Jezus en de eerste apostelen gepredikt hadden. Angelo zocht vele jaren in verschillende kerken tevergeefs naar Gods ware kerk.

Op een dag ontmoette hij twee kerkleden die de zendelingen hielpen om meer onderzoekers te vinden. Hij voelde een zekere aantrekkingskracht en luisterde graag naar hun boodschap. Angelo nam een exemplaar van het Boek van Mormon aan.

Die avond begon hij in het boek te lezen. Hij werd door een gevoel van vreugde overspoeld. God gaf Angelo door de Geest een innerlijke bevestiging dat hij in het Boek van Mormon de waarheid zou vinden die hij al die jaren gezocht had. Zoete vreugde vervulde zijn ziel. Wat hij las en van de zendelingen leerde, bevestigde zijn vermoeden dat er een algehele afval geweest was, maar hij kwam ook te weten dat Gods ware kerk op aarde hersteld was. Kort daarop liet Angelo zich dopen.⁴ Toen ik hem ontmoette, was hij president van de Italiaanse kerkgemeente Rimini.

De ervaringen van Nicholas, Alibert en Angelo met het Boek van Mormon doen ons denken aan die van Parley P. Pratt:

‘Ik sloeg [het boek] vol verwachting open. [...] Ik las de hele dag; eten was

een last, want ik had geen behoefte aan voedsel; slapen was een last toen de avond viel, want ik las liever dan dat ik sliep.

‘Terwijl ik las, rustte de Geest van de Heer op mij, en ik wist en begreep dat het boek waar was, zo duidelijk en overtuigend als een mens begrijpt en weet dat hij bestaat. Mijn vreugde was als het ware overvloedig, en dat maakte al mijn verdriet, offers en inspanningen meer dan goed.’⁵

Sommigen krijgen een sterk gevoel als ze het Boek van Mormon voor

het eerst openslaan, anderen ontvangen er geleidelijk aan een getuigenis van door erin te lezen en te bidden. Zo is het voor mij ook gegaan. Ik las het Boek van Mormon voor het eerst als seminariecurist. Dit is het exemplaar dat ik toen las. Ik kan niet zeggen wanneer of waar het precies gebeurde, maar tijdens het lezen begon ik iets te voelen. Telkens als ik het boek opensloeg, voelde ik een zekere warmte en geest. Dat gevoel werd onder het lezen sterker. Ik krijg het nog steeds. Telkens als ik het Boek van Mormon opensla, is het als een schakelaar die de Heilige Geest in mijn hart en ziel aanzet.

Voor weer anderen komt een getuigenis van het Boek van Mormon veel trager, na veel studie en gebed. Een vriend van me las het Boek van Mormon om te weten te komen of het waar was. Hij nam Moroni's uitnodiging aan om met een oprecht hart, een eerlijke bedoeling en geloof in Christus aan God te vragen of het boek waar was.⁶ Hij kreeg het beloofde geestelijke antwoord niet meteen. Maar toen hij op een dag in gedachten verzonken aan het rijden was, getuigde de Geest van de waarheid van het Boek van

Mormon. Hij was zo gelukkig en overstelpt dat hij het raampje opendeed en naar de hele wereld en niemand in het bijzonder 'Het is waar!' riep.

Of ons getuigenis van het Boek van Mormon nu meteen of na een tijd komt, het zal ons hele leven invloed op ons hebben als we erin blijven lezen en de leringen in het boek toepassen. President Ezra Taft Benson heeft gezegd: 'Er gaat een kracht van het boek uit die uw leven ten goede zal komen zodra u het ernstig begint te bestuderen. U zult meer kracht vinden om verleiding te weerstaan. U zult de kracht vinden om misleiding te onderkennen. U zult de kracht vinden om op het rechte en smalle pad te blijven.'⁷

Ik spoor u allen, inclusief de Aäronisch-priesterschapsdragers in deze bijeenkomst, aan om de kracht van het Boek van Mormon te ontdekken. President Thomas S. Monson heeft ons aangemoedigd: 'Lees het Boek van Mormon. Overdenk de leringen die erin staan. Vraag uw hemelse Vader of het waar is.'⁸ Als u dat doet, zult u de Geest van God voelen. Die Geest zal bijdragen tot uw getuigenis dat het Boek van Mormon waar is, dat

Joseph Smith een profeet van God was en dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen Gods ware kerk op aarde is. Dat getuigenis stelt u in staat verleiding te weerstaan.⁹ Het bereidt u voor op 'de grote aanmaning [...] om ijverig in de wijngaarden des Heren te werken.'¹⁰ Het zal een onbeweeglijk anker zijn als men uw geloof met beschuldigingen of lasterlijke uitspraken betwist en een rotsvast fundament als men u vragen stelt die u niet meteen kunt beantwoorden. U zult waarheid van dwaling kunnen onderscheiden en de Heilige Geest uw getuigenis keer op keer voelen bevestigen als u het Boek van Mormon uw hele leven blijft lezen.

Ik wil ook alle ouders aansporen om van het Boek van Mormon een belangrijk deel van hun gezinsleven te maken. Toen onze kinderen jong waren, lasen we tijdens het ontbijt in het Boek van Mormon. Dit is de bladwijzer die we gebruikten. Op de voorkant staat een citaat van president Benson waarin hij belooft dat God ons zal zegenen als we in het Boek van Mormon lezen.¹¹ Op de achterkant staat deze belofte van president

Marion G. Romney, voormalig eerste raadgever in het Eerste Presidium: 'Ik weet zeker dat als ouders geregeld thuis onder gebed het Boek van Mormon persoonlijk en met hun kinderen bestuderen, de geest van dat geweldige boek hun huis en alle bewoners ervan zal doordringen. [...] De geest van twisten zal verdwijnen. Ouders zullen hun kinderen met meer liefde en wijsheid opvoeden. Kinderen zullen ontvankelijker voor de raad van hun ouders zijn. De rechtschapenheid zal toenemen. Geloof, hoop en naastenliefde — de reine liefde van Christus — zullen overvloedig in ons gezin en in ons leven aanwezig zijn, en vrede, vreugde en geluk met zich meebrengen.'¹²

Nu onze kinderen al vele jaren het huis uit zijn en zelf een gezin hebben, zien we de belofte van president Romney in vervulling gaan. Onze familie is verre van volmaakt, maar we kunnen getuigen van de kracht van het Boek van Mormon en de zegeningen die we hebben ontvangen, en nog steeds ontvangen, door erin te lezen.

De grootste kracht van het Boek van Mormon is dat het ons dichter tot Jezus Christus brengt. Het is een sterke getuige van Hem en zijn verlossende zending.¹³ Het geeft ons inzicht in de majesteit en kracht van zijn verzoening.¹⁴ Het onderwijst duidelijk in zijn leer.¹⁵ En in de prachtige hoofdstukken waarin de herrezen Christus de Nephieten bezoekt, lezen we dat Hij die mensen liefhad, zegende en onderwees en daardoor begrijpen we dat Hij hetzelfde voor ons doet als we tot Hem naderen door zijn evangelie na te leven.¹⁶

Broeders, ik getuig van de kracht van het Boek van Mormon. Of ik het nu in het Engels, Italiaans of Frans lees, op papier of op een elektronisch

apparaat, dezelfde geweldige geest stroomt uit de hoofdstukken mijn leven in. Ik getuig dat het ons dichter tot Christus brengt. Ik bid dat iedereen van de kracht in deze geweldige Schriftuur gebruik zal maken. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie “‘You Can’t Close My Heart’: Ghanaian Saints and the Freeze”, 6 januari 2016, history.lds.org.
2. 2 Nephi 25:26.
3. E-mail van Nicholas Ofose-Hene, 27 oktober 2015.
4. Zie Angelo Scarpulla, ‘My Search for the Restoration’, *Tambuli*, juni 1993, 16–20; e-mail van Ezio Caramia, 16 september 2016.
5. *Autobiography of Parley P. Pratt*, red. Parley P. Pratt jr. (1938), 37.
6. Zie Moroni 10:4–5.
7. *Leringen van kerkpresidenten: Ezra Taft Benson* (2014), 149.
8. Thomas S. Monson, ‘Durf alleen te staan’, *Liahona*, november 2011; zie ook Thomas S. Monson, ‘Priesterschapsmacht’, *Liahona*, mei 2011; *A Prophet’s Voice: Messages from Thomas S. Monson* (2012), 490–494.
9. President Thomas S. Monson heeft gezegd: ‘Iedere priesterschapsdrager zou dagelijks in de Schriften moeten studeren. [...] Ik beloof u, of u nu het Aäronisch of het Melchizedeks priesterschap draagt, dat ijverige Schriftstudie uw kracht om verleiding te vermijden en leiding van de Heilige Geest te ontvangen in alles wat u doet, zal vergroten.’ (‘Wees de bovenste beste’, *Liahona*, mei 2009, 68.)
10. Alma 28:14.
11. ‘Ik beloof u dat, als u dagelijks van het boek wilt proeven en de daarin vervatte geboden wilt naleven, God ons, kinderen van Zion en de kerk, vanaf dit moment met zegeningen zal overspoelen die ons tot op heden onbekend waren.’ (*Leringen: Ezra Taft Benson*, 135–136.)
12. Marion G. Romney, ‘The Book of Mormon’, *Ensign*, mei 1980, 67.
13. Zie bijvoorbeeld het titelblad van het Boek van Mormon; 1 Nephi 11; 2 Nephi 25; Mosiah 16; 18; Alma 5; 12; Helaman 5; 3 Nephi 9; Mormon 7.
14. Zie bijvoorbeeld 2 Nephi 2; 9; Mosiah 3; Alma 7; 34.
15. Zie bijvoorbeeld 2 Nephi 31; 3 Nephi 11; 27.
16. Zie 3 Nephi 11–28.

President Dieter F. Uchtdorf

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Van Alma en Amulek leren

Ik hoop dat wie van het pad van het discipelschap zijn afgeweken, met hun hart zien en van Alma en Amulek leren.

Alma de jonge

Een van de meest gedenkwaardige personen in de Schriften is Alma de jonge. Hoewel hij de zoon van een groot profeet was, ging hij het verkeerde pad op en werd hij een ‘goddeloos en afgodisch man’. Wij kunnen er slechts naar raden waarom hij zijn vader actief tegenwerkte en de kerk probeerde te vernietigen. Dankzij zijn welsprekendheid en overtuigingskracht oogstte hij veel succes.¹

Maar het leven van Alma veranderde toen een engel van de Heer aan hem verscheen en met de stem des donders sprak. Drie dagen en drie nachten

werd Alma ‘door eeuwige kwelling gepijnigd, [...] ja, met de pijnen van een verdoemde ziel’. En toen verlichte een vage herinnering op de een of andere manier de duisternis van zijn gedachten — een eeuwige waarheid die hij van zijn vader had geleerd: dat Jezus Christus zou komen ‘om voor de zonden der wereld verzoening te doen’. Alma had die denkbeelden al geruime tijd verworpen, maar nu ‘deze gedachte bij [hem] opkwam’ stelde hij nederig en oprecht zijn vertrouwen in de verlossende macht van Christus.²

Deze ervaring maakte van Alma de jonge een andere man. Hij wijdde

zijn leven vanaf dat moment aan het ongedaan maken van de schade die hij had aangericht. Hij is een machtig voorbeeld van bekering, vergiffenis en volhardende getrouwheid.

Alma werd uiteindelijk gekozen om zijn vader als hoofd van de kerk van God op te volgen.

Elke burger in de Nephitische natie moet Alma's verhaal gekend hebben. De Twitters, Instagrams en Facebooks van zijn tijd zouden met afbeeldingen en verhalen over hem gevuld zijn. Hij stond waarschijnlijk regelmatig op de voorpagina van het *Zarahemla Nieuws* en was het onderwerp van hoofdartikelen en tv-documentaires. Kortom, hij was misschien wel de bekendste beroemdheid in zijn tijd.

Maar toen Alma zag dat zijn volk God begon te vergeten en zich in hoogmoed en twist begon te verheffen, koos hij ervoor zijn openbaar ambt op te geven en zich 'geheel aan het hoge priesterschap van de heilige orde van God'³ te wijden en bekering tot de Nephieten te prediken.

Alma ondervond aanvankelijk veel succes — totdat hij naar de stad Ammonihah reisde. De mensen daar waren zich ervan bewust dat Alma hun politieke leider niet meer was en zij respecteerden zijn priesterschapsgesag amper. Zij beschimpten en bespotten hem alvorens zij hem de stad uitwierpen.

Alma keerde de stad Ammonihah terneergeslagen de rug toe.⁴

Maar een engel zei hem terug te keren.

Denk daar eens over na: hem werd opgedragen naar de mensen terug te keren die hem haatten en die de kerk vijandig gezind waren. Het was een gevaarlijke en misschien wel levensbedreigende opdracht. Maar Alma twijfelde niet. 'Hij keerde met spoed terug'.⁵

Alma had verschillende dagen gevestigd toen hij in de stad aankwam. Daar vroeg hij een volslagen vreemdeling: 'Wilt u een ootmoedige dienstknecht van God iets te eten geven?'⁶

Amulek

De man heette Amulek.

Amulek was een welgestelde en bekende burger van Ammonihah. Hoewel zijn voorvaders gelovig waren geweest, was zijn eigen geloof bekoeld. Hij bekende achteraf: 'Ik werd menigmaal geroepen, maar wilde niet luisteren; daarom wist ik van deze dingen, maar toch wilde ik niet [geloven]; daarom bleef ik mij [...] tegen God verzetten'.⁷

Maar God was Amulek aan het voorbereiden en toen Alma en Amulek elkaar ontmoetten, verwelkomde hij de dienstknecht van de Heer in zijn huis en Alma vertoefde er vele dagen.⁸ Ondertussen opende Amulek zijn hart voor de boodschap van Alma, en er kwam een prachtige verandering over hem. Vanaf dat moment geloofde Amulek niet alleen, maar werd hij ook een voorvechter van de waarheid.

Toen Alma zich weer onder het volk van Ammonihah begaf om het onderwijs te geven, had hij een tweede getuige, Amulek, een van hen, aan zijn zijde.

Wat er daarna gebeurde, behelst een van de bitterzoetste verhalen uit heel de Schrift. U kunt erover lezen in Alma, hoofdstukken 8–16.

Vandaag wil ik u twee vragen ter overweging geven:

Ten eerste: 'Wat kan ik van Alma leren?'

Ten tweede: 'Hoe lijk ik op Amulek?'

Wat kan ik van Alma leren?

Laat ik om te beginnen alle eerdere, huidige of toekomstige leiders van de kerk vragen: 'Wat kunt u van Alma leren?'

Alma was een uitzonderlijk begaafd en bekwaam man. Hij had makkelijk kunnen denken dat hij geen hulp nodig had. Wat deed Alma echter toen hij naar Ammonihah terugkeerde?

Alma vond Amulek en vroeg hem om hulp.

En Alma kreeg hulp.

Soms willen we als leider, om welke reden dan ook, onze Amuleks niet zoeken en om hulp vragen. Misschien denken we dat wij het werk zelf beter kunnen doen of willen we voor anderen geen ongemak veroorzaken. Of we veronderstellen dat anderen niet willen deelnemen. Te vaak aarzelen we om mensen te vragen om hun van God gekregen talenten te gebruiken en aan het grote heilswerk deel te nemen.

Denk aan de Heiland — vestigde Hij zijn kerk helemaal alleen?

Nee.

Zijn boodschap was niet: 'Houd afstand. Ik regel dit wel.' Nee, het was: 'Kom dan en volg Mij'.⁹ Hij inspireerde, vroeg, instrueerde en vertrouwde er vervolgens op dat zijn volgelingen 'de

dingen [zouden] doen die u Mij hebt zien doen'.¹⁰ Zo bouwde Jezus Christus niet alleen zijn kerk op, maar ook zijn dienstknechten.

Welke roeping u momenteel ook vervult — of u nu quorumpresident, diakenen, ringpresident of gebieds-president bent — om succesvol te zijn, moet u uw Amuleks vinden.

Dat kan een bescheiden of zelfs onzichtbaar iemand uit uw gemeente zijn. Dat kan iemand zijn die niet bereid *lijkt* of niet in staat is te dienen. Uw Amuleks kunnen jong of oud zijn, man of vrouw, onervaren, vermoeid of niet actief in de kerk. Maar misschien is het niet onmiddellijk zichtbaar dat zij hopen van u de woorden: 'De Heer heeft u nodig! Ik heb u nodig!' horen.

Diep vanbinnen willen velen hun God dienen. Zij willen een werktuig in zijn handen zijn. Zij willen hun sikkels inslaan en met alle macht de aarde op de wederkomst van onze Heiland voorbereiden. Zij willen zijn kerk opbouwen. Maar ze vinden het lastig om de eerste stap te zetten. Zij wachten vaak totdat zij benaderd worden.

Ik vraag u te denken aan wie in uw gemeente of wijk, in uw zendingsgebied of ring een oproep nodig hebben. De Heer heeft met hen gewerkt — hen voorbereid, hun hart verzacht. Zie met uw hart en vind ze.

Reik hun de hand. Onderwijs ze. Inspireer ze. Vraag ze.

Vertel hun de woorden die de engel tot Amulek sprak — dat de zegen van de Heer op hen en hun huis zal rusten.¹¹ Misschien ontdekt u tot uw verbazing wel een dappere dienstknecht van de Heer, die anders verborgen zou zijn gebleven.

Hoe lijkt ik op Amulek?

Hoewel sommigen van ons een Amulek horen te zoeken, is de vraag

voor anderen misschien: 'Hoe lijkt ik op Amulek?'

Misschien bent u in de loop der jaren minder toegewijd aan uw discipelschap geworden. Misschien is het vuur van uw getuigenis gedoofd. Misschien hebt u zich van het lichaam van Christus gedistantieerd. Misschien bent u ontgoocheld of zelfs kwaad. Zoals sommigen van de vroegchristelijke kerk in Efeze, hebt u misschien uw 'eerste liefde' verlaten¹² — de verheven en eeuwige waarheden van het evangelie van Jezus Christus.

Misschien weet u net als Amulek dat u door de Heer 'menigmaal geroepen werd', maar u 'wilde niet luisteren'.

Niettemin ziet de Heer in u wat Hij in Amulek zag — een in potentie dappere dienstknecht die een belangrijk werk te doen heeft en een getuigenis te geven. Er is dienstbetoon dat niemand anders op precies dezelfde manier kan doen. De Heer heeft u zijn heilige priesterschap, met het goddelijke potentieel anderen tot zegen te zijn en te verheffen, toevertrouwd. Luister met uw hart en volg de influisteringen van de Geest.

De reis van een lid

Ik was ontroerd door de moeitvolle reis van een broeder die zich

afvroeg: 'Zal ik luisteren als de Heer mij roept?' Ik zal deze fijne broeder David noemen.

David werd ongeveer dertig jaar geleden lid van de kerk. Hij vervulde een zending en studeerde daarna rechten. Terwijl hij studeerde en werkte om zijn jonge gezin te onderhouden, ontdekte hij toevallig enige informatie over de kerk die hem in verwarring bracht. Hoe meer hij dit negatief materiaal las, des te meer hij onrustig werd. Uiteindelijk vroeg hij zijn naam uit het ledenregister van de kerk uit te schrijven.

Vanaf dat moment ging David, zoals Alma in zijn opstandige dagen, veelvuldig in discussie met leden van de kerk. Hij mengde zich in online gesprekken, met als doel hun geloofsopvattingen hard onderuit te halen.

Hij was daar erg goed in.

Een van de leden waarmee hij de degen kruiste, zal ik Jacob noemen. Jacob was altijd vriendelijk en respectvol jegens David, maar hij was ook standvastig in zijn verdediging van de kerk.

In de loop der jaren ontwikkelden David en Jacob een wederzijds respect en sloten vriendschap. Wat David echter niet wist, was dat Jacob voor David bad en dit getrouw meer dan tien jaar bleef doen. Jacob plaatste zelfs de naam

van zijn vriend op de gebedsrol in een van de tempels van de Heer en hoopte dat Davids hart verzacht zou worden.

Langzaamaan veranderde David. Hij dacht met genegenheid aan de geestelijke ervaringen van vroeger en hij herinnerde zich het geluk dat hij als kerklid had gevoeld.

Net als Alma was ook David de evangeliewaarheden die hij eens had omarmd niet volledig vergeten. En net als Amulek voelde David dat de Heer hem de hand reikte. David was nu partner op een advocatenkantoor — een prestigieuze baan. Hij had de reputatie opgebouwd een criticus van de kerk te zijn. En hij was te trots om te vragen of hij weer als lid opgenomen mocht worden.

Niettemin kon hij de geleidelijk werkende invloed van de Herder niet ontkennen.

Hij had de volgende Schriftuur ter harte genomen: ‘En als iemand van u in wijsheid tekortschiet, laat hij die dan vragen aan God, Die aan ieder overvloedig geeft en geen verwijten maakt, en ze zal hem gegeven worden.’¹³ Hij bad: ‘Lieve God, ik wil opnieuw een heilige der laatste dagen zijn, maar ik heb vragen die beantwoord moeten worden.’

Hij begon naar de influisteringen van de Geest en geïnspireerde antwoorden van vrienden te luisteren zoals hij dat nog nooit had gedaan. En stukje bij beetje veranderde zijn twijfel in geloof, totdat hij beseftte dat hij opnieuw een getuigenis van Jezus Christus en zijn herstelde kerk voelde.

Vanaf dat moment wist hij dat hij zijn hoogmoed zou kunnen overwinnen en doen wat nodig was om opnieuw in de kerk opgenomen te worden.

Uiteindelijk daalde David af in de doopvont en begon hij de dagen af te tellen tot zijn zegeningen konden worden hersteld.

Het doet mij genoeg dat ik kan zeggen dat Davids zegeningen de voorbijze zomer zijn hersteld. Hij is opnieuw volop actief in de kerk en dient in zijn wijk als leerkracht evangelieleer. Hij neemt elke gelegenheid te baat om anderen over zijn verandering te vertellen, de schade te herstellen die hij had veroorzaakt en om over het evangelie en de kerk van Jezus Christus te getuigen.

Tot besluit

Mijn geliefde broeders, mijn geliefde vrienden, laten we de

Amuleks in onze wijken en ringen zoeken, vinden, inspireren en vertrouwen. Er zijn veel Amuleks in de hedendaagse kerk.

Misschien kent u er één. Misschien bent u er één.

Misschien is de Heer tegen u aan het fluisteren, dringt Hij er bij u op aan dat u naar uw eerste liefde terugkeert, uw talenten bijdraagt, het priesterschap waardig uitoefent, en zij aan zij met uw medeheiligen dichter tot Jezus Christus komt en het koninkrijk van God opbouwt.

Onze geliefde Heiland weet waar u bent. Hij kent uw hart. Hij wil u redden. Hij zal zijn hand naar u uitstrekken. Stel gewoon uw hart voor Hem open. Het is mijn hoop dat wie van het pad van het discipelschap zijn afgedwaald — al zijn het maar enkele graden — zich over de goedheid en genade van God bezinnen, met hun hart zien, van Alma en Amulek leren en de levensveranderende woorden van de Heiland horen: ‘Kom dan en volg Mij.’

Ik spoor u aan om gehoor aan zijn oproep te geven, want u zult zeker de oogst van de hemel ontvangen. De zegen van de Heer zal op u en uw huis rusten.¹⁴

Daarvan getuig ik en ik laat u mijn zegen als apostel van de Heer. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Mosiah 27:8–10.
2. Zie Alma 36:6–20.
3. Alma 4:20.
4. Zie Alma 8:24.
5. Alma 8:18.
6. Alma 8:19.
7. Zie Alma 10:2–6.
8. Zie Alma 8:27.
9. Lukas 18:22.
10. Bijbelvertaling van Joseph Smith, Mattheüs 26:25 (in de Gids bij de Schriften).
11. Zie Alma 10:7.
12. Zie Openbaring 2:4.
13. Jakobus 1:5.
14. Zie Alma 10:7.

President Henry B. Eyring
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Zodat ook hij sterk kan worden

Ik bid dat we de oproep om anderen te verheffen en op heerlijk werk voor te bereiden, zullen beantwoorden.

Ik voel me gezegend dat ik deze bijeenkomst van de priesterschap van God mag bijwonen. De toewijding, het geloof en het onzelfzuchtig dienstbetoon van al deze mannen en jongens zijn een hedendaags wonder. Ik richt mij vanavond tot priesterschapsdragers, jong en oud, die zich vol overgave en eensgezind richten op het dienen van de Heer Jezus Christus.

De Heer schenkt zijn macht aan broeders in om het even welk priesterschapsambt die hun priesterschapsplichten goed uitvoeren.

Toen Wilford Woodruff president van de kerk was, heeft hij als volgt over zijn ervaring in de ambten van het priesterschap gesproken:

‘De eerste preek die ik ooit gehoord heb, hoorde ik in deze kerk. De dag daarop liet ik me dopen. [...] Ik werd tot leraar geordend. Mijn zending begon onmiddellijk. [...] Ik heb die hele zending als leraar vervuld. [...] In de conferentie werd ik tot priester geordend. [...] Na mijn ordening tot priester werd ik [...] naar de zuidelijke staten op zending gestuurd. Dat was in het najaar van 1834. Ik had een collega, en we vertrokken zonder beurs

of reiszak. Ik legde vele kilometers alleen af en verkondigde het evangelie, en ik doopte een aantal mensen die ik niet als lid van de kerk kon bevestigen omdat ik slechts priester was. [...] Ik reisde een tijd en verkondigde het evangelie voordat ik tot ouderling geordend werd. [...]

‘[Nu] ben ik zo’n 54 jaar lid van het Quorum der Twaalf Apostelen. Ik heb zestig jaar met dat en andere quorums rondgereisd; en ik wil dat u weet dat de macht van God me als leraar, en vooral als priester, in de wijngaard van

de Heer evenveel gesteund heeft als tijdens mijn jaren als apostel. Zolang we onze plicht vervullen, maakt dat geen verschil.’¹

Dat de Heer het Aäronisch priesterschap omschrijft als een ‘toevoeging’ aan het Melchizedeks priesterschap onderstreept de geweldige geestelijke idee dat er soms geen verschil is.² Het woord *toevoeging* betekent immers dat ze met elkaar verbonden zijn. Voor de kracht en de zegen die het priesterschap in deze wereld en in de eeuwigheid kan betekenen, is dat verband belangrijk. Want het priesterschap is ‘zonder begin van dagen of einde van jaren’.³

Het verband is eenvoudig. Het Aäronisch priesterschap bereidt jongemannen op een nog heiligere taak voor.

‘De macht en het gezag van het hogere of Melchizedeks priesterschap bestaat in het dragen van de sleutels van alle geestelijke zegeningen van de kerk —

‘het voorrecht te hebben om de verborgenheden van het koninkrijk van de hemel te ontvangen, de hemelen voor zich geopend te hebben, deel te hebben aan de algemene samenkomst en kerk van de Eerstgeborene,

en de gemeenschap en tegenwoordigheid te genieten van God de Vader, en Jezus, de Middelaar van het nieuwe verbond.⁴

Al die priesterschapssleutels worden altijd slechts door één man tegelijk gebruikt, namelijk de president en presiderende hogepriester van de kerk van de Heer. Vervolgens kan iedere Melchizedeks-priesterschapsdrager, op grond van gezagsdelegatie door de president, begiftigd worden met het gezag en het voorrecht om in de naam van de Almachtige te spreken en handelen. Die macht is onbegrensd. Ze betreft leven en dood, gezin en kerk, en het geweldige wezen van God zelf en van zijn eeuwig werk.

De Heer bereidt de Aäronisch-priesterschapsdrager voor om een ouderling te worden die met geloof, macht en dankbaarheid in dat heerlijke Melchizedeks priesterschap dient.

Grote dankbaarheid is voor u, ouderlingen, van essentieel belang om uw taak in het priesterschapswerk goed te kunnen uitvoeren. U herinnert zich vast nog wel uw dagen als diaken, leraar of priester toen zij die het hogere priesterschap droegen u de hand reikten op uw pad als priesterschapsdrager om u te verheffen en aan te moedigen.

Iedere Melchizedeks-priesterschapsdrager heeft zulke herinneringen, maar de dankbaarheid is met de jaren misschien vervlogen. Ik hoop dat ik dat gevoel weer bij u kan aanwakkeren en dat u zult besluiten om uw uiterste best

te doen om anderen de hulp te geven die u ontvangen hebt.

Ik herinner me een bisschop die me behandelde alsof ik mijn volle potentieel in priesterschapsmacht al bereikt had. Toen ik priester was, belde hij me op een zondag op. Hij zei dat hij me nodig had om samen enkele leden van de wijk te gaan bezoeken. Hij gaf me het gevoel dat alleen ik die missie tot een goed einde kon brengen. Hij had me niet echt nodig. Hij had uitstekende raadgevers in de bisschop.

We bezochten een arme, hongerige weduwe. Hij wilde dat ik hem hielp om tot haar hart door te dringen, haar zover te krijgen dat ze een budget ging opstellen en gebruiken, en haar te beloven dat ze niet alleen haar eigen situatie kon verbeteren, maar ook anderen kon helpen.

Vervolgens gingen we twee meisjes in een moeilijke situatie troosten. Toen we weggingen, zei de bisschop stilletes: 'Die kinderen zullen ons bezoek nooit vergeten.'

Bij het volgende huis zag ik hoe ik een minderactieve man kon uitnodigen om terug tot de Heer te komen door hem ervan te overtuigen dat de leden van de wijk hem nodig hadden.

Die bisschop was een Melchizedeks-priesterschapsdrager die me mijn potentieel liet inzien en me door zijn voorbeeld inspireerde. Hij bracht me de kracht en de moed bij om in dienst van de Heer overal heen te gaan. Hij is lang geleden overleden en heeft zijn eeuwige beloning ontvangen, maar ik denk nog steeds aan hem omdat hij de moeite nam een onervaren Aäronisch-priesterschapsdrager tot ontplooiing te brengen. Later kwam ik te weten dat hij mij op mijn toekomstig priesterschapspad met grotere taken had gezien, taken die ik me toen niet kon voorstellen.

Mijn vader heeft hetzelfde voor me gedaan. Hij was een ervaren en wijze Melchizedeks-priesterschapsdrager. Een apostel vroeg hem op zekere dag een korte nota over het wetenschappelijk bewijs voor de leeftijd van de aarde te schrijven. Hij schreef die zorgvuldig, omdat hij wist dat sommige lezers ervan overtuigd waren dat de aarde veel jonger was dan het wetenschappelijk bewijs aangaf.

Ik weet nog dat mijn vader me de nota gaf en zei: 'Hal, jij hebt de geestelijke wijsheid om te weten of ik dit naar de apostelen en profeten kan sturen.' Ik kan me amper herinneren wat er in die verhandeling stond, maar ik zal altijd dankbaar blijven voor die grote Melchizedeks-priesterschapsdrager die in mij een geestelijke wijsheid zag die ik niet kon zien.

Toen ik enkele jaren later tot apostel geordend was, belde de profeet van God me op en vroeg me om iets te lezen wat over de leer van de kerk geschreven was. Hij had die avond meerdere hoofdstukken in een boek gelezen. Hij zei met een kwinkslag: 'Ik krijg het onmogelijk helemaal uit. Jij hoort niet te rusten terwijl ik werk.' En vervolgens sprak hij bijna dezelfde woorden die ik mijn vader jaren eerder had horen zeggen: 'Hal, jij bent diegene die dit moet lezen. Jij weet precies of het voor publicatie in aanmerking komt.'

Datzelfde patroon waarbij een Melchizedeks-priesterschapsdrager iemand vleugels geeft en vertrouwen inspreekt, zag ik tijdens een toesprakenfestival onder auspiciën van de kerk. Ik was zeventien en men vroeg mij om een groot publiek toe te spreken. Ik had geen idee wat er van me verwacht werd. Ik had geen onderwerp gekregen, wat ertoe leidde dat ik een evangelietoespraak voorbereidde die veel te hoog gegrepen was. Tijdens

mijn toespraak beseftte ik dat ik een fout gemaakt had. Ik weet nog dat het na afloop voelde alsof ik gefaald had.

De volgende en slotspreker was ouderling Matthew Cowley van het Quorum der Twaalf Apostelen. Hij was een begaafd spreker en geliefd in heel de kerk. Ik weet nog dat ik vanaf mijn zitplaats naast het spreekgestoelte naar hem opkeek.

Hij sprak met krachtige stem. Hij zei dat mijn toespraak hem het gevoel gegeven had dat hij een belangrijke conferentie bijwoonde. Hij glimlachte bij die woorden. Mijn faalgevoel maakte plaats voor het vertrouwen dat ik op een dag die persoon zou worden die hij dacht dat ik al was.

De herinnering aan die avond zet me ertoe aan om goed te luisteren als er een Aäronisch-priesterschapsdrager spreekt. Door wat ouderling Cowley voor mij gedaan heeft, verwacht ik altijd dat ik het woord van God zal horen. Ik ben zelden teleurgesteld en vaak verbaasd, en ik moet dan, net als ouderling Cowley, glimlachen.

Veel dingen kunnen onze jongere broeders in het priesterschap sterken, maar niets is krachtiger dan als wij hen helpen om het geloof en vertrouwen te ontwikkelen dat ze in hun priesterschapswerk een beroep op de macht van God kunnen doen.

Een enkele verheffende ervaring met zelfs de meest begaafde Melchizedeks-priesterschapsdrager is niet voldoende om dat geloof en vertrouwen in stand te houden. Het is pas door vele uitingen van vertrouwen van ervaren priesterschapsdragers dat het vermogen om een beroep op die machten te doen, ontwikkeld wordt.

De Aäronisch-priesterschapsdragers hebben ook elke dag en zelfs elk uur bemoediging en bijsturing van de Heer nodig door zijn Heilige Geest. Die

zal hen helpen als ze *zijn gezelschap waardig blijven*. Dat hangt af van de keuzes die ze maken.

Daarom moeten we door ons voorbeeld en getuigenis onderwijzen dat de woorden van de grote Melchizedekse-priesterschapsleider koning Benjamin waar zijn.⁵ Het zijn liefdevolle woorden die in de naam van de Heer, van wie dit priesterschap is, gesproken werden. Koning Benjamin leert ons wat we moeten doen om rein te blijven zodat we de bemoediging en bijsturing van de Heer kunnen ontvangen:

‘En ten slotte, ik kan u niet alle manieren vertellen waarop gij zonde kunt begaan, want er zijn allerlei wegen en wijzen, ja, zoveel dat ik ze niet tellen kan.

‘Maar dit kan ik u wél zeggen, dat indien gij niet op uzelf let, en op uw gedachten en op uw woorden en op uw daden, en de geboden Gods niet onderhoudt, en niet volhardt in het geloof in hetgeen gij hebt gehoord over de komst van onze Heer, ja, tot het einde van uw leven, dan moet gij verloren gaan. En nu, o mens, denk hieraan en ga niet verloren.’⁶

We weten allemaal dat de vijand van rechtschapenheid zijn vurige pijlen als een zware storm op onze jonge, geliefde priesterschapsdragers afvuurt. Ze zijn als de jeugdige krijgers die zichzelf de zonen van Helaman noemden. Ze kunnen net als die jonge strijders overleven als ze op zichzelf letten,

zoals koning Benjamin hen aanspoort.

De zonen van Helaman twijfelden niet. Ze vochten moedig en zegevierden omdat ze in de woorden van hun moeders geloofden.⁷ We begrijpen de macht van het geloof van een liefhebbende moeder. Ook in deze tijd geven moeders hun zonen die steun. Aan die steun kunnen en moeten wij, priesterschapsdragers, onze vastberadenheid toevoegen en gehoor geven aan de oproep om, na onze eigen bekering, omlaag te reiken en onze broeders te sterken.⁸

Ik bid dat iedere Melchizedeks-priesterschapsdrager de mogelijkheid die de Heer biedt, zal aangrijpen:

‘En indien iemand onder u sterk is in de Geest, laat hij dan diegene meeneemen die zwak is, opdat deze in alle zachtmoedigheid zal worden opgebouwd, zodat ook hij sterk kan worden.

‘Welnu, neemt diegenen mee die tot het lagere priesterschap zijn geordend en zendt hen voor u uit om afspraken te maken en de weg te bereiden en afspraken na te komen die u niet zelf kunt nakomen.

‘Zie, dit is de wijze waarop mijn apostelen in de dagen vanouds mijn kerk voor Mij opbouwden.’⁹

U, priesterschapsleiders en vaders van Aäronisch-priesterschapsdragers, kunt wonderen verrichten. U kunt de Heer helpen om de gelederen van getrouwe ouderlingen te versterken met jongemannen die de oproep ter harte nemen om het evangelie met vertrouwen te prediken. U zult zien dat velen die u verheft en bemoedigt getrouw blijven, in de tempel huwen en op hun beurt anderen verheffen en voorbereiden.

Dat vergt geen nieuwe activiteitenprogramma's, verbeterd lesmateriaal of betere sociale media. Het vergt geen roeping buiten de roeping die u al hebt. De eed en het verbond van het

President Thomas S. Monson

priesterschap geven u macht, gezag en leiding. Ik bid dat u naar huis zult gaan en de eed en het verbond van het priesterschap in Leer en Verbonden 84 zorgvuldig zult bestuderen.

We hopen allemaal dat meer jongemannen ervaringen zullen hebben zoals die van Wilford Woodruff die het evangelie van Jezus Christus met bekeringskracht verkondigde.

Ik bid dat we de oproep om anderen te verheffen en op heerlijk werk voor te bereiden, zullen beantwoorden. Ik ben de geweldige mensen die mij het pad omhoog wezen en mij lieten zien hoe ik anderen kan liefhebben en verheffen ontzettend dankbaar.

Ik getuig dat president Thomas S. Monson nu alle sleutels van het priesterschap op aarde bezit. Ik getuig dat hij door zijn hele leven dienstbaar te zijn een voorbeeld voor ons allen is hoe we als Melchizedeks-priesterschapsdrager anderen kunnen verheffen. Ik ben dankbaar voor de manier waarop hij mij verheft en me toont hoe ik anderen moet verheffen.

God de Vader leeft. Jezus is de Christus. Dit is zijn kerk en koninkrijk. Dit is zijn priesterschap. Ik ben dit zelf door de macht van de Heilige Geest te weten gekomen. In de naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Wilford Woodruff, 'The Rights of the Priesthood', *Deseret Weekly*, 17 maart, 1894, 381.
2. Zie Leer en Verbonden 84:30; 107:14.
3. Leer en Verbonden 84:17.
4. Leer en Verbonden 107:18–19.
5. Alma 13:6–9 geeft aan dat de profeten in het Boek van Mormon het Melchizedeks priesterschap droegen.
6. Mosiah 4:29–30.
7. Zie Alma 56:47.
8. Zie Lukas 22:32.
9. Leer en Verbonden 84:106–8.

Beginnelsen en beloften

Mogen wij goed voor ons lichaam en onze geest zorgen door ons aan de beginselen in het woord van wijsheid te houden, dat een door God gegeven plan is.

Broeders, ik bid om de leiding van onze hemelse Vader nu ik u vanavond toespreek.

In 1833 openbaarde de Heer een plan voor een gezond leven aan de profeet Joseph Smith. Dat plan wordt in afdeling 89 van de Leer en Verbonden uiteengezet en staat bekend als het woord van wijsheid. Er staan specifieke aanwijzingen in aangaande het voedsel dat we eten en het verbiedt het gebruik van middelen die schadelijk voor ons lichaam zijn.

Er worden bepaalde zegeningen beloofd aan wie de geboden van de

Heer gehoorzamen en wie het woord van wijsheid trouw in acht nemen. Daar vallen onder meer een goede gezondheid en extra uithoudingsvermogen onder.¹

Onlangs las ik een waargebeurd verhaal waarin deze beloften op spectaculaire wijze in vervulling gingen. Een trouw lid van de kerk, John A. Larsen, deed tijdens de Tweede Wereldoorlog dienst bij de kustwacht van de Verenigde Staten op het schip USS *Cambria*. Tijdens een strijd in de Filipijnen kwam er een melding van een naderend eskader bommenwerpers en

kamikaze-gevechtsvliegtuigen binnen. Er werd bevel tot onmiddellijke evacuatie gegeven. Aangezien de USS *Cambria* al weg was, pakten John en drie metgezellen hun spullen bijeen en haastten zich naar het strand. Ze hoopten met een van de vertrekkende schepen nog mee te kunnen. Gelukkig pikte een landingsvaartuig ze op en bracht ze op volle toeren naar het laatste schip dat de baai verliet. De mannen op dat vertrekkende schip waren druk op het dek bezig om zo snel mogelijk te evacueren. Ze hadden alleen tijd om de vier mannen touwen toe te werpen, zodat ze hopelijk aan boord konden klauteren.

John had een zware radio op zijn rug gebonden en bungelde aan het eind van een twaalf meter lang touw aan de zijkant van een schip dat richting de open zee voer. Hij begon zich

hand voor hand op te trekken. Hij wist dat hij vrijwel zeker om zou komen als hij zijn grip kwijtraakte. Toen hij nog maar een derde van de afstand gevorderd was, brandden zijn armen van de pijn. Hij was zo verzwakt dat hij voelde dat hij niet meer kon.

John was volkomen uitgeput en dacht grimmig over zijn lot na. Toen riep Hij God in stilte aan. Hij vertelde Hem dat hij zich altijd aan het woord van wijsheid gehouden had en een rein leven had geleid — en dat hij de beloofde zegeningen nu heel hard nodig had.

John zei later dat hij na zijn gebed ontzettend veel kracht voelde toestromen. Hij begon weer te klauteren en vloog als het ware langs het touw omhoog. Toen hij het dek bereikte, ademde hij normaal alsof hij geen inspanning geleverd had. Hij had de in het woord van wijsheid beloofde

zegeningen van extra gezondheid en uithoudingsvermogen zelf ervaren. Hij dankte zijn hemelse Vader op dat moment, en de rest van zijn leven, voor het antwoord op zijn wanhopige gebed om hulp.²

Broeders, mogen wij goed voor ons lichaam en onze geest zorgen door ons aan de beginselen in het woord van wijsheid te houden, dat een door God gegeven plan is. Ik getuig met heel mijn hart en ziel van de heerlijke zegeningen die ons dan te wachten staan. Dat dit zo mag zijn, bid ik in de naam van onze Heer en Heiland, Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Leer en Verbonden 89:18–21.
2. Zie John A. Larsen, in Robert C. Freeman en Dennis A. Wright, samenstellers, *Saints at War: Experiences of Latter-day Saints in World War II* (2001), 350–351; gebruikt met toestemming.

President Thomas S. Monson

Het volmaakte pad naar geluk

Ik getuig van de grote gave die het plan van onze hemelse Vader voor ons is. Het is het enige volmaakte pad naar vrede en geluk.

Geliefde broeders en zusters, hier in het Conferentiecentrum en over de hele wereld, ik ben erg dankbaar dat ik u vanochtend kan toespreken.

Ik moest 52 jaar geleden, in juli 1964, voor een opdracht in New York City zijn in de periode dat de wereldtentoonstelling daar gehouden werd. Op een vroege ochtend bracht ik een

bezoek aan het mormoonse paviljoen op de tentoonstelling. Ik was net op tijd voor een presentatie van de kerkfilm *Man's Search for Happiness* (De mens op zoek naar het geluk), waarin het heilsplan uitgebeeld wordt. De film is inmiddels een klassieker in de kerk. Ik zat naast een jonge man van een jaar of 35. We spraken even met elkaar. Hij was geen lid van onze kerk.

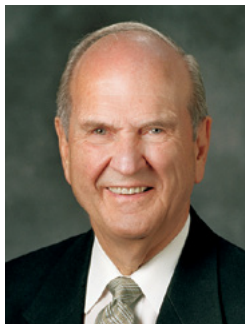
Toen dimden de lichten en ving de presentatie aan.

We luisterden naar de stem van de verteller terwijl hij de indringende en universele vragen stelde: Waar kom ik vandaan? Waarom ben ik hier? Waar ga ik na dit leven naartoe? Alle oren spitsten zich om de antwoorden te horen en alle ogen fixeerden zich op de gepresenteerde beelden. Er volgden een beschrijving van ons voorsterfelijke leven en uitleg over ons doel op aarde. We zagen de ontroerende uitbeelding van een bejaarde grootvader die dit leven verliet en van zijn heerlijke hereniging met dierbaren die hem naar de geestenwereld voorgegaan waren.

Na die prachtige verfilming van het plan van onze hemelse Vader voor ons ging de menigte stilletjes heen. Velen waren zichtbaar door de boodschap van de film geraakt. De jonge bezoeker naast me stond niet op. Ik vroeg of hij van de presentatie genoten had. Zijn krachtige reactie luidde: 'Dit is de waarheid!'

Onze zendelingen dragen het plan van onze Vader voor ons geluk en ons eeuwig heil overal ter wereld uit. Niet iedereen die deze goddelijke boodschap hoort, aanvaardt en omarmt haar. Maar overal herkennen mannen en vrouwen de ware punten ervan, zoals mijn jonge vriend op de wereldtentoonstelling in New York dat deed. Ze zetten hun schreden op het pad dat hen veilig huiswaarts voert. Hun leven verandert voorgoed.

Onze Heiland, Jezus Christus, speelt een essentiële rol in het plan. Zonder zijn zoenoffer zou alles verloren zijn. Het is echter niet voldoende om alleen maar in Hem en zijn zending te geloven. We moeten werken en leren, zoeken en bidden, ons bekeeren en ons verbeteren. We moeten

President Russell M. Nelson

President van het Quorum der Twaalf Apostelen

Gods wetten kennen en ernaar leven. We moeten zijn heilsverordeningen ontvangen. Alleen dan zullen we waar, eeuwig geluk ervaren.

We zijn gezegend omdat we de waarheid *hebben*. We hebben de taak om anderen over de waarheid te *vertellen*. Laten we in overeenstemming met de waarheid *leven*, zodat we in aanmerking komen voor alles wat de Vader voor ons heeft. Hij doet niets, tenzij het voor ons welzijn is. Hij heeft tot ons gezegd: 'Dit is mijn werk en mijn heerlijkheid: de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.'¹

Uit de grond van mijn ziel, en in alle ootmoed, getuig ik van de grote gave die het plan van onze hemelse Vader voor ons is. Het is het enige volmaakte pad naar vrede en geluk in deze en de komende wereld.

Broeders en zusters, ik laat u tot besluit mijn liefde en mijn zegen in de naam van onze Heiland en Verlosser, ja, Jezus Christus. Amen. ■

NOOT

1. Mozes 1:39.

Vreugde en geestelijk overleven

Als ons leven gericht is op Jezus Christus en zijn evangelie, kunnen we vreugde voelen ongeacht wat er in ons leven gebeurt – of niet gebeurt.

Geliefde broeders en zusters, vandaag wil ik een beginsel bespreken dat essentieel is voor ons geestelijk overleven. Het is een beginsel dat met de toenemende tragedieën en wantoestanden om ons heen alleen maar belangrijker zal worden.

Dit zijn de laatste dagen, dus wij hoeven niet verbaasd te zijn als we profetie in vervulling zien gaan. Veel profeten, onder wie Jesaja, Paulus, Nephi

en Mormon, voorzagen zware tijden,¹ dat in onze tijd de wereld onrustig zou zijn,² dat mensen 'liefhebbers [...] van zichzelf' zouden zijn, 'zonder natuurlijke liefde, [...] meer liefhebbers van zingenot dan liefhebbers van God,'³ en dat veel mensen dienstknechten van Satan zouden worden die zijn werk steunen.⁴ Ja, wij 'hebben de strijd [...] tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, [en] tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.'⁵

Nu de conflicten tussen landen escaleren, laffe terroristen onschuldige slachtoffers maken, en corruptie in alles van het bedrijfsleven tot de overheid steeds gewoner wordt, wat kan ons dan helpen? Wat kan ieder van ons helpen met onze eigen worstelingen en de pittige uitdaging om in deze laatste dagen te leven?

De profeet Lehi leert ons een beginsel van geestelijk overleven. Sta eerst even stil bij zijn omstandigheden: hij was in Jeruzalem vervolgd voor het prediken van de waarheid en was door de Heer geboden zijn bezittingen achter te laten en met zijn gezin de wildernis in te vluchten. Hij had in

een tent gewoond en overleefd op het voedsel dat op weg naar een onbekende bestemming te vinden was, en had gezien hoe twee van zijn zoons, Laman en Lemuel, tegen de leringen van de Heer in opstand kwamen en hun broers Nephi en Sam te lijf gingen.

We mogen stellen dat Lehi iets wist van tegenspoed, zorg, hartezer, pijn, teleurstelling en verdriet. Toch verklaarde hij krachtig en zonder voorbehoud een beginsel dat de Heer had geopenbaard: 'De mensen zijn, opdat zij vreugde zullen hebben.'⁶ Stel u voor! Van alle woorden die hij had kunnen gebruiken om de aard en het doel van ons sterfelijke leven te beschrijven, koos hij het woord *vreugde*!

Het leven is vol omwegen en doodlopende straten, en allerlei beproevingen en moeilijkheden. Ieder van ons is weleens bijna ten onder gegaan aan angst, verdriet en wanhoop. En toch zijn we hier om vreugde te hebben?

Ja! Het antwoord is een welluidend ja! Maar hoe is dat mogelijk? En wat moeten we doen voor de vreugde die onze hemelse Vader voor ons heeft weggelegd?

Eliza R. Snow, tweede algemeen presidente van de ZHV, geeft een prachtig antwoord. Vanwege het beruchte uitroeiingsbevel, uitgevaardigd aan het begin van de verschrikkelijke winter van 1838,⁷ moest zij met andere heiligen juist die winter de staat ontvluchten. Op een avond bracht het gezin van Eliza de nacht door in een blokhutje dat door gevluchte heiligen werd gebruikt. Veel van het vulmateriaal tussen de boomstammen was door hun voorgangers weggehaald en verbrand, waardoor er tussen de stammen gaten zaten die zo groot waren dat een kat erdoorheen kon kruipen. Het was ijskoud en hun eten was volledig bevroren.

Die avond kropen er zo'n tachtig mensen tegen elkaar aan in dat hutje, dat maar 6 vierkante meter groot was. De meesten zaten of stonden de hele nacht om warm te blijven. Buiten bracht een groep mannen de nacht door rond een laaiend vuur, waarbij sommigen lofzangen zongen en anderen bevroren aardappelen roosterden. Eliza schrijft: 'Je hoorde geen enkele wanklank — iedereen was opgewekt, en aan ons gezicht te zien zouden anderen gedacht hebben dat we op een pleziertochtje waren in plaats van op de vlucht voor de overheid.'

Eliza's verslag van die slopende, ijskoude avond was opvallend optimistisch. Ze zei: 'Dat was een erg vrolijke avond. Alleen de heiligen kunnen onder alle omstandigheden gelukkig zijn.'⁸

Dat is het! Heiligen kunnen onder alle omstandigheden gelukkig zijn. We kunnen vreugde voelen, zelfs als we een slechte dag, een slechte week of zelfs een slecht jaar hebben!

Geliefde broeders en zusters, de vreugde die we voelen heeft weinig te maken met onze omstandigheden in het leven en alles met waar we ons in het leven op richten.

Als ons leven gericht is op Gods heilsplan, zoals president Thomas S. Monson ons net heeft voorgehouden,

en Jezus Christus en zijn evangelie, kunnen we vreugde voelen ongeacht wat er in ons leven gebeurt — of niet gebeurt. Vreugde komt van en door Hem. Hij is de bron van alle vreugde. We voelen het met Kerstmis als we zingen: 'Juich, wereld, juich, de Heer 's nabij.'⁹ En we kunnen ons het hele jaar zo voelen. Heiligen der laatste dagen verheugen zich in Jezus Christus!

Daarom verlaten onze zendingen hun thuis om zijn evangelie te prediken. Hun doel is niet om het ledental van de kerk te verhogen. Maar onze zendingen onderwijzen en dopen¹⁰ om de mensen van de wereld vreugde te brengen!¹¹

Net zoals de Heiland vrede biedt die 'alle begrip te boven gaat,'¹² is de vreugde die Hij biedt zo intens, diep en omvangrijk dat ze iedere menselijke logica en elk sterfelijk begrip ver te boven gaat. Zo lijkt het niet mogelijk om vreugde te voelen als je kind ongeneeslijk ziek is of als je je baan verliest, of als je partner je ontrouw is. En toch is dat precies de vreugde die de Heiland biedt. Zijn vreugde is constant, wat ons de verzekering geeft dat onze 'ellende [...] slechts van korte duur [zal] zijn'¹³ en voor ons welzijn zal worden geheiligd.¹⁴

Hoe kunnen we die vreugde dan verkrijgen? We kunnen beginnen door 'bij iedere gedachte'¹⁵ ons 'oog gericht [te] houden op Jezus, de Leidsman en Voleinder'¹⁶ van ons geloof. We kunnen onze dank voor Hem uiten in onze gebeden en door de verbonden te onderhouden die we met Hem en onze hemelse Vader hebben gesloten. Onze vreugde neemt toe naarmate onze Heiland steeds meer voor ons gaat betekenen en we smeken dat zijn vreugde aan ons gegeven mag worden.

Vreugde is een grote kracht, en we brengen Gods macht in ons leven door ons te richten op die vreugde. Zoals

in alles is Jezus Christus ons ultieme voorbeeld, die 'om de vreugde die Hem in het vooruitzicht was gesteld, het kruis verdragen' heeft.¹⁷ Denk daar eens over na! Om de meest verschrikkelijke ervaring te doorstaan die ooit op aarde was doorstaan, richtte onze Heiland Zich op *vreugde*!

En welke vreugde werd Hem in het vooruitzicht gesteld? Dat was zeker de vreugde dat Hij ons kon reinigen, genezen en sterken; de vreugde van boete doen voor de zonden van allen die zich zouden bekeren; de vreugde van onze terugkeer naar huis mogelijk maken om rein en waardig bij onze hemelse Ouders en familie te leven.

Als we ons richten op de vreugde die onze dierbaren of wij zullen krijgen, hoeveel kunnen we dan niet

doorstaan dat nu overstelpend, pijnlijk, eng, oneerlijk of gewoon onmogelijk lijkt?

Een vader in een geestelijk precaire situatie richtte zich op de vreugde van eindelijk rein en waardig voor de Heer te zijn — de vreugde om geen schuldgevoel meer te hebben — en de vreugde van gemoedsrust. Die gerichtheid gaf hem de moed om zijn probleem met pornografie en zijn daaropvolgende ontrouw aan zijn vrouw en bisschop te belijden. Hij doet nu alles wat zijn bisschop hem heeft aangeraden en probeert met heel zijn hart het vertrouwen van zijn lieve vrouw terug te winnen.

Een jonge vrouw liep weg van een populaire en aantrekkelijke, maar geestelijk gevaarlijke situatie, omdat ze zich richtte op de vreugde van seksueel rein

blijven om de spot van haar vrienden te kunnen doorstaan.

Een man die vaak zijn vrouw had gekleineerd of in woede tegen zijn kinderen was uitgebarsten, richtte zich op de vreugde van de Heilige Geest als constante metgezel waardig te zijn. Die houding motiveerde hem om de natuurlijke mens af te leggen,¹⁸ waaraan hij te vaak had toegegeven, en om zich anders te gaan gedragen.

Een dierbare collega vertelde me onlangs over zijn zware beproevingen in de afgelopen twintig jaar. Hij zei: 'Ik heb geleerd met vreugde te lijden. Mijn lijden werd verzwoegen door de vreugde in Christus.'¹⁹

Als we ons richten op de vreugde die óns 'in het vooruitzicht' is gesteld, hoeveel kunnen wij dan niet doorstaan?²⁰ Wat voor bekering wordt er dan mogelijk? Welke zwakheid wordt dan een kracht?²¹ Welke kastijding wordt dan een zegen?²² Welke teleurstellingen, zelfs tragedies, keren zich dan ten goede voor ons?²³ En wat voor moeilijke dingen kunnen wij dan voor de Heer doen?²⁴

Als we ons met gedrevenheid op de Heiland richten en dan zijn patroon van gerichtheid op vreugde volgen, moeten we alles vermijden wat onze vreugde kan wegnemen. Kent u Korihor nog, de antichrist? Korihor verspreidde leugens over de Heiland en ging rond tot hij voor een hogepriester werd gebracht die hem vroeg: 'Waarom gaat gij rond om de wegen des Heren te verdraaien? Waarom leert gij dit volk dat er geen Christus zal zijn, waarmee gij hun vreugde verstoort?'²⁵

Alles wat zich tegen Christus of zijn leer richt, ondermijnt onze vreugde. Dat geldt ook voor de filosofieën van mensen, online en in blogs zo overvloedig te vinden, die precies doen wat Korihor deed.²⁶

Als we het recept voor geluk in de wereld proberen te vinden,²⁷ zullen we nooit vreugde kennen. De onrechtvaardigen kunnen veel emoties en sensaties hebben, maar zullen nooit vreugde ervaren!²⁸ Vreugde is een geschenk voor de getrouwen.²⁹ Het is, zoals Jezus Christus onderwees, het geschenk voor wie bewust proberen rechtschapen te leven.³⁰

Hij leerde ons hoe we vreugde kunnen hebben. Als we onze hemelse Vader als onze God kiezen³¹ en als we voelen dat de verzoening van de Heiland werkzaam in ons leven is, worden we met vreugde vervuld.³² Elke keer dat we onze huwelijkspartner liefdevol behandelen en onze kinderen begeleiden, elke keer dat we iemand vergeven of om vergeving vragen, kunnen we vreugde voelen.

Elke dag dat wij ervoor kiezen celestiale wetten na te leven, elke dag dat we onze verbonden onderhouden en anderen helpen om dat ook te doen, ontvangen we vreugde.

Luister naar deze woorden van de psalmist: 'Ik stel mij de Here bestendig voor ogen; omdat Hij aan mijn rechterhand staat, wankel ik niet. [...] overvloed van blijdschap is bij [zijn] aangezicht.'³³ Als dit beginsel in ons hart verankerd raakt, wordt elke dag een dag van vreugde en blijheid.³⁴ Daarvan getuig ik in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie 2 Timotheüs 3:1-5.
2. Zie Leer en Verbonden 45:26; 88:91.
3. 2 Timotheüs 3:2-4.
4. Zie Leer en Verbonden 10:5.
5. Efeze 6:12.
6. 2 Nephi 2:25.
7. Gouverneur Lilburn W. Boggs van Missouri vaardigde op 27 oktober 1838 het bevel uit om de mormonen uit te roeien (zie *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* [2007], 377).
8. Zie Eliza R. Snow, in Edward W. Tullidge, *The Women of Mormondom* (1877), 145-146.
9. 'Juich, wereld, juich' *Lofzangen*, nr. 139.
10. Zendingen doen wat de Heer heeft geboden: ze prediken, onderwijzen en dopen in zijn naam (zie Mattheüs 28:19; Markus 16:15; Mormon 9:22; Leer en Verbonden 68:8; 84:62; 112:28). In zijn hogepriesterlijk gebed verkondigde Jezus zijn verbondenheid met de vreugde van zijn discipelen. Hij zei: '[Ik] spreek dit in de wereld, opdat zij ten volle mijn blijdschap in zichzelf hebben' (Johannes 17:13; cursivering toegevoegd).
11. Zie Alma 13:22.
12. Filippenzen 4:7.
13. Leer en Verbonden 121:7.
14. Zie 2 Nephi 2:2.
15. Hebreëen 12:2.
16. Leer en Verbonden 6:36.
17. Hebreëen 12:2.
18. Zie Mosiah 3:19. Noot: de 'natuurlijke mens' is niet alleen een vijand van God; hij is ook een vijand van zijn vrouw en kinderen.
19. Zie Alma 31:38.
20. Hebreëen 12:2.
21. Zie Ether 12:27.
22. Zie Hebreëen 12:6.
23. Zie Leer en Verbonden 122:7.
24. Zie Mattheüs 19:26; Markus 10:27.
25. Alma 30:22. Het Boek van Mormon staat vol met voorbeelden van mannen en vrouwen die vreugde ervaren en gelukkig

zijn omdat ze ervoor kiezen Jezus Christus te volgen. Alle andere keuzes, zoals bij Korihor, leiden uiteindelijk tot vernietiging.

26. *Laster*, ofwel een verkeerde voorstelling van zaken geven, wordt gedefinieerd als een onjuiste en kwaadaardige uitspraak die tot doel heeft de reputatie van iemand of iets te schaden. In de tijd van Korihor werd er laster verspreid en dat gebeurt in onze tijd ook. De profeet Joseph Smith heeft gezegd dat de kerk ondanks alle laster onoverwinnelijk is. Hij heeft gezegd: 'De standaard van de waarheid is opgericht; geen onheilige hand kan de vooruitgang van dit werk stuiten; al woeden vervolgingen, spannen benden samen, verzamelen er zich legers en viert de laster hoogtij, toch zal Gods waarheid moedig, nobel en onafhankelijk voorwaarts gaan, totdat zij in elk werelddeel is doorgedrongen, elke streek heeft bezocht, elk land heeft overspoeld en in elk oor heeft geklonken, totdat Gods oogmerken zijn bereikt en de grote Jehova zegt dat het werk is volbracht' (*Leringen: Joseph Smith*, 478).
27. De wereld leert dat het kopen van *spullen* gelukkig maakt. En als dat niet werkt, koop dan meer! Ze leert ook dat je vreugde krijgt door te zondigen. En als dat niet werkt, zondig dan meer! De belofte is dat er aan het einde van elke hedonistische regenboog een pot met vreugde ligt. Dat is niet waar!
28. Niet in deze wereld en ook niet in de toekomstige wereld.
29. Rechtschapen heiligen 'die de kruisen van de wereld hebben verdragen [...] zullen het koninkrijk Gods beërven [...] en hun vreugde zal voor eeuwig overvloedig zijn' (2 Nephi 9:18).
30. Zie bijvoorbeeld 2 Nephi 27:30; Alma 27:16-18.
31. Zie 1 Nephi 17:40.
32. Zie Mosiah 4:2-3.
33. Psalmen 16:8, 11.
34. Zie Jesaja 35:10; 2 Nephi 8:3.

Ouderling Peter F. Meurs
van de Zeventig

We kunnen door het avondmaal geheiligd worden

Overweeg vijf manieren waarop we de invloed en kracht van onze deelname aan de heilige verordening van het avondmaal kunnen vergroten.

En van mijn eerste herinneringen is die van de avondmaalsdiensten die bij ons thuis in Warrnambool (Australië) werden gehouden. Zo'n tien tot vijftien mensen kerkten in de gemeente, en mijn vader, een van de drie priesterschapsdragers, was vaak in de gelegenheid om het avondmaal te zegenen. Ik kan me nog goed herinneren dat hij nederig en zorgvuldig de woorden van de avondmaalsgebeden uitsprak. Zijn stem trilde vaak als hij de Geest voelde. Soms moest hij even stoppen om zijn emoties onder controle te houden voordat hij het gebed kon afmaken.

Als vijfjarig kind kon ik de betekenis van het geheel niet volledig begrijpen, maar ik wist dat er iets bijzonders gaande was. Ik kon de rustige en geruststellende invloed van de Heilige Geest voelen als mijn vader de liefde van de Heiland jegens ons overpeinsde.

De Heiland heeft gezegd: 'En dat zult gij altijd doen met hen die zich

bekeren en zich in mijn naam laten dopen; en gij zult het doen ter gedachtenis van mijn bloed, dat Ik voor u heb vergoten, om de Vader te betuigen dat gij Mij altijd indachtig zijt. En indien gij Mij altijd indachtig zijt, zult gij mijn Geest bij u hebben' (3 Nephi 18:11).

Ik wil eenieder aanmoedigen om vijf manieren te overwegen waarop we

de invloed en kracht van onze deelname aan de heilige verordening van het avondmaal kunnen vergroten, een verordening waardoor we geheiligd kunnen worden.

1. Voorbereiding

We kunnen ons al ruim voor de aanvang van de avondmaalsdienst op het avondmaal voorbereiden. Zaterdag is wellicht een geschikte tijd om over onze geestelijke vooruitgang en voorbereiding na te denken.

Het sterfelijk leven is een onmisbare gave bij ons streven om zoals onze hemelse Vader te worden. Het is noodzakelijk dat we beproevingen en moeilijkheden doorstaan zodat we kunnen veranderen en groeien. Koning Benjamin heeft gezegd: 'Want de natuurlijke mens is een vijand van God, [...] en zal dat voor eeuwig en altijd zijn, tenzij hij zich overgeeft aan de ingevingen van de Heilige Geest en de natuurlijke mens aflegt en een heilige wordt door de verzoening van Christus, de Heer' (Mosiah 3:19). Door deelname aan de verordening van het avondmaal kunnen we ons hart en onze ziel volledig aan God overgeven.

Bij onze voorbereiding krijgen we een gebroken hart wanneer we onze dankbaarheid voor de verzoening van Christus kenbaar maken, ons van onze fouten en tekortkomingen bekeren, en om de hulp van de Vader vragen bij ons streven om meer zoals Hij te worden. Dan kunnen we uitkijken naar de mogelijkheid die het avondmaal biedt om zijn offer te gedenken en ons opnieuw toe te wijden aan alle verbonden die we gesloten hebben.

2. Ruimschoots op tijd aanwezig zijn

We kunnen meer aan het avondmaal hebben als we ruim van tevoren aanwezig zijn en nadenken terwijl we naar het voorspel luisteren.

President Boyd K. Packer heeft gezegd: 'De prelude die eerbiedig wordt gespeeld, is voedsel voor de geest. Zij werkt inspiratie in de hand.'¹ 'Dit is geen geschikte tijd', zegt president Russell M. Nelson, 'voor

gesprekken of het overbrengen van boodschappen, maar een periode van meditatie onder gebed, terwijl leiders en leden zich geestelijk voorbereiden op het avondmaal.'²

3. De woorden van de avondmaalslofzang zingen en er iets van leren

De avondmaalslofzang is een erg belangrijk onderdeel van onze avondmaalservaring. Muziek brengt onze gedachten en gevoelens op een hoger peil. De avondmaalslofzang heeft nog meer invloed als we ons op de woorden en de krachtige leer ervan concentreren. We leren veel van woorden als 'Voor ons gewond, doorboord',³ 'Laten wij zorgen dat wij zijn zuiver van hart, van handen rein',⁴ en 'Genade en gerechtigheid zijn thans in liefde vereend'.⁵

Wanneer we ter voorbereiding op het avondmaal een lofzang zingen, kunnen de woorden deel uitmaken van

onze toezegging om onze verbonden na te leven. Denk bijvoorbeeld aan: 'Wij hebben u lief, Heer; ons hart is vol. Wij volgen het aangegeven pad.'⁶

4. Geestelijk aan de avondmaalsgebeden deelnemen (zie Moroni 4-5)

In plaats van de bekende woorden van de avondmaalsgebeden te negeren, kunnen we veel leren en nog meer voelen als we geestelijk nadenken over de toezeggingen en zegeningen die bij die heilige gebeden horen.

Het brood en water worden voor onze ziel gezegend en geheiligd. Ze herinneren ons aan het offer van de Heiland en dat Hij ons kan heiligen.

In de gebeden komt tot uitdrukking dat we van het brood eten ter gedachtenis van het lichaam van de Zoon, dat Hij heeft geofferd om de opstanding voor alle mensen mogelijk te maken. En we drinken van het water ter gedachtenis van het bloed van de Zoon, dat Hij vrijwillig heeft vergoten zodat wij verlost kunnen worden als we ons bekeren.

In de gebeden worden de verbonden geïntroduceerd met de woorden 'dat zij gewillig zijn' (Moroni 4:3). Deze eenvoudige woorden kunnen zoveel betekenis hebben. Zijn wij bereid om te dienen en deel te nemen? Zijn wij bereid om te veranderen? Zijn wij bereid om aan onze zwakheden te werken? Zijn wij bereid om de helpende hand uit te steken en anderen tot zegen te zijn? Zijn wij bereid om de Heiland te vertrouwen?

Zoals de beloften luiden, zullen we door onze deelname in ons hart bevestigen dat we bereid zijn om:

- De naam van Jezus Christus op ons te nemen.
- Ernaar te streven al zijn geboden te onderhouden.
- Hem altijd indachtig te zijn.

Het gebed besluit met een prachtige uitnodiging en belofte: 'Opdat zij zijn Geest altijd bij zich mogen hebben' (Moroni 4:3).

Paulus heeft geschreven: 'De vrucht van de Geest is echter: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, zelfbeheersing' (Galaten 5:22-23). We kunnen prachtige zegeningen en gaven ontvangen als we onze verbonden naleven.

5. Diep nadenken en Hem indachtig zijn als het avondmaal wordt rondgediend

De eerbiedige momenten terwijl de priesterschapsdragers het avondmaal rond dienen, kunnen heilig voor ons zijn.

Als het brood wordt rondgediend, kunnen we overwegen dat de Heiland met zijn essentiële liefdesdaad voor ons 'de dood op Zich [heeft genomen], om de banden des doods, die zijn volk binden, los te maken' (Alma 7:12).

We kunnen aan de prachtige zegen van de opstanding denken die 'tot allen [zal] komen, [...] zowel geknechten als vrijen, zowel man als vrouw, zowel goddelozen als rechtvaardigen; en er zal zelfs niet zoveel als een haar van hun hoofd verloren gaan; integendeel, alles zal tot zijn volmaakte gestalte worden hersteld' (Alma 11:44).

Als het water wordt rondgediend, kunnen we aan de smeekbede van de Heiland denken:

'Want zie, Ik, God, heb deze dingen voor allen geleden, opdat zij niet behoeven te lijden als zij zich bekeren; [...]

'welk lijden Mij, ja, God, de grootste van allen, van pijn deed sidderen en uit iedere porie bloeden, en naar lichaam en geest deed lijden — en Ik wilde dat Ik de bittere beker niet

behoefde te drinken, en kon terugdeinzen' (LV 19:16, 18).

Dan herinneren we ons dat Hij onze 'zwakheden op Zich [zou] nemen, opdat zijn binnenste met barmhartigheid zal worden vervuld, naar het vlees, opdat Hij naar het vlees zal weten hoe zijn volk te hulp te komen naargelang hun zwakheden' (Alma 7:12).

Als we over onze ervaringen tijdens het avondmaal nadenken, kunnen we ons afvragen:

- Hoe kan ik me deze week beter op het avondmaal voorbereiden?
- Kan ik meer bijdragen aan de eerbied en openbaring tijdens het begin van de avondmaalsdienst?
- Wat kan ik van de avondmaalslofzang leren?

- Wat hoorde en voelde ik toen ik naar de avondmaalsgebeden luisterde?
- Waaraan dacht ik toen het avondmaal werd rondgediend?

Ouderling David A. Bednar heeft gezegd: 'De verordening van het avondmaal is een heilige en herhaalde uitnodiging tot oprechte bekering en geestelijke hernieuwing. Deelname aan het avondmaal op zich zorgt niet voor de vergeving van zonden. Maar bereiden wij ons gewetensvol voor en nemen wij met een gebroken hart en een verslagen geest aan deze heilige verordening deel, dan is de belofte dat wij de Geest van de Heer *altijd* bij ons mogen hebben. En door de heiligende macht van de Heilige Geest als onze voortdurende metgezel, kunnen wij *altijd* vergeving van onze zonden behouden.'⁷

Ik getuig van de vele zegeningen die wij kunnen ontvangen als we ons beter voorbereiden op en geestelijk deelnemen aan de verordening van het avondmaal. Ik getuig ook dat we deze zegeningen door de liefde van onze Vader in de hemel en het eeuwige zoenoffer van zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, kunnen ontvangen. In zijn heilige naam, namelijk Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Boyd K. Packer, 'Personal Revelation: The Gift, the Test, and the Promise', *Ensign*, november 1994, 61.
2. Russell M. Nelson, 'Aanbidden tijdens de avondmaalsdienst', *Liahona*, augustus 2004, 13.
3. 'Jezus van Nazaret, Heiland en Heer', *Lofzangen*, nr. 121.
4. 'In Christus' kerk zijn wij tezaam', *Lofzangen*, nr. 118.
5. 'Hoe groot de wijsheid', *Lofzangen*, nr. 131.
6. 'As Now We Take the Sacrament', *Hymns*, nr. 169.
7. David A. Bednar, 'Altijd vergeving van uw zonden behouden', *Liahona*, mei 2016, 61-62.

Linda S. Reeves

Tweede raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium

Het grote verlossingsplan

Ik weet dat onze zonden als we ons oprecht bekeren, verdwijnen – zonder een spoor na te laten!

Een paar maanden vóór zijn dood sprak president Boyd K. Packer de algemene priesterschapsleiders en presidiums van de hulporganisaties van de kerk toe. Ik heb sindsdien veel nagedacht over wat hij zei. Hij vertelde dat hij op zijn leven had teruggekeken en naar bewijzen had gezocht van de zonden die hij had begaan en waarvan hij zich oprecht had bekeerd, en hij kon er *geen spoor* van terugvinden. Vanwege het zoenoffer van onze geliefde Heiland, Jezus Christus, en door oprechte bekering waren zijn zonden volledig verdwenen, alsof ze nooit hadden plaatsgevonden. President Packer droeg ons, leidinggevend, die dag op te getuigen dat dit waar is voor ieder van ons die zich oprecht bekeert.

Ik ken een man die jaren geleden zedelijke overtredingen beging. Een tijd lang schaamde die man zich teveel en was te bang om die aan zijn vrouw en priesterschapsleiders te bekennen. Hij wilde zich graag volledig bekeren, maar gaf aan dat hij liever zijn eigen eeuwig heil op wilde geven dan zijn vrouw en kinderen het verdriet, de schaamte of andere gevolgen van zijn belijdenis aan te doen.

Als we gezondigd hebben, probeert Satan ons er vaak van te overtuigen dat het onzelfzuchtig is om anderen te beschermen tegen de ontgoocheling van de belijdenis van onze zonden, door die niet aan onze bisschop te belijden, die ons door zijn priesterschapsleutels als rechter in Israël tot zegen kan zijn. De waarheid echter is dat het onzelfzuchtig en christelijk is om juist wel onze zonden te belijden en ons te bekeren. Dat is het grote verlossingsplan van onze hemelse Vader.

Die man beleed zijn zonden uiteindelijk tegen zijn getrouwe vrouw en zijn priesterschapsleiders en had diep berouw. Hoewel dat het moeilijkste was wat hij ooit had gedaan, brachten gevoelens van opluchting, vrede, dankbaarheid, liefde voor onze Heiland en de zekerheid dat de Heer zijn zware last verlichtte en hem droeg onuitsprekelijke vreugde, ongeacht de gevolgen en zijn toekomst.

Hij was ervan overtuigd dat zijn vrouw en kinderen het vreselijk zouden vinden — en dat was ook zo — en dat er disciplinaire maatregelen en onthefing van zijn roeping zouden volgen — en ook dat was zo. Hij was er zeker van dat hij het hart van zijn vrouw zou breken, dat ze gekwetst en boos zou zijn — en dat was ze. En hij was ervan overtuigd dat ze bij hem weg zou gaan en de kinderen mee zou nemen — maar dat deed ze niet.

Soms leiden ernstige overtredingen tot echtscheiding en afhankelijk van de omstandigheden kan dat nodig zijn. Maar tot de verbazing van deze man liet zijn vrouw hem niet vallen; ze besloot hem zoveel mogelijk bij te staan. Na verloop van tijd kon ze hem helemaal vergeven. Zij had de

genezende macht van Jezus' verzoening in zich gevoeld. Nu jaren later zijn dit echtpaar en hun drie kinderen sterk en getrouw. De man en vrouw dienen in de tempel en hebben een geweldig, liefdevol huwelijk. De diepgang van het getuigenis van deze man en zijn liefde en dankbaarheid voor de Heiland zijn duidelijk merkbaar.

Amulek getuigde: 'Ik wil dat gij naar voren treedt en uw hart niet langer verstokt; want [...] indien gij u bekeert [...], zal het grote verlossingsplan onmiddellijk op u worden toegepast.'¹

Toen ik mijn man bijstond toen hij zendingspresident was, gingen we op een ochtend naar het vliegveld om een grote groep zendingen op te halen. Een jongeman trok in het bijzonder onze aandacht. Hij zag er treurig, bezwaard en bijna gekweld uit. Wij hielden hem die middag goed in de gaten. Tegen de avond bekende hij een verzwegen overtreding en zijn leiders besloten dat hij naar huis moest. Hoewel we heel verdrietig waren dat hij niet eerlijk was geweest en zich niet vóór zijn zending had bekeerd, complimenteerden we hem op weg naar het vliegveld oprecht en liefdevol omdat hij de moed had om het nu te vertellen. We beloofden nauw contact met hem te houden.

Die goede jongeman was met fijne ouders, geweldige priesterschapsleiders en een ondersteunende, liefdevolle wijk gezegend. Na een jaar hard aan zijn bekering te hebben gewerkt om weer deel te hebben aan de verzoening van de Heiland kon hij weer naar ons zendingsgebied terugkeren. De vreugde die we voelden toen we hem van het vliegveld haalden, is onbeschrijfelijk. Hij had de Geest bij zich, was gelukkig, vol vertrouwen voor het aangezicht van de Heer en enthousiast om zijn zending

getrouw te vervullen. Hij werd een uitstekend zending en later hadden mijn man en ik de eer om bij zijn tempel-huwelijk aanwezig te zijn.

Heel anders ging het met een zending die, zich ervan bewust was dat ze wegens een niet beleden zonde van vóór haar zending zeker eerder naar huis zou worden gestuurd, besloot tijdens haar zending extra hard te werken en enkele dagen voor het einde van haar zending haar zonde aan haar zendingspresident te belijden. Het ontbrak haar aan goddelijk berouw en ze probeerde het plan dat onze liefderijke Heiland ons allen heeft aangeboden te omzeilen.

Op zending ging ik een keer met mijn man mee naar een doopgesprek met kandidaat-dopeling. Terwijl mijn man het gesprek hield, wachtte ik op de gang met de zendingzusters die de man les hadden gegeven. Toen het gesprek voorbij was, vertelde mijn man de zendingen dat de man klaar was voor de doop. Die lieve man huilde dikke tranen en legde uit dat hij er zeker van was geweest dat de ernstige zonden die hij eerder in zijn leven had begaan hem zouden beletten zich te laten dopen. Zelden heb ik zoveel vreugde gezien bij iemand die vanuit het duister in het licht kwam als op die dag.

Ouderling D. Todd Christofferson heeft getuigd:

'Iemands geloof in [onze] genadige Verlosser en zijn kracht doet potentiële wanhoop omslaan in hoop. Het hart en de verlangens van de persoon veranderen, en de eens zo aantrekkelijke zonde wordt steeds weerspannender.'

'[...] De prijs van bekering, wat die ook zijn moge, gaat verloren in de vreugde van vergiffenis.'²

Die ervaring doet me denken aan Enos in het Boek van Mormon die de Heer '[aan]riep in machtig gebed' en

toen een stem hoorde die zei: 'Enos, uw zonden zijn u vergeven. [...]

'En ik, Enos, wist dat God niet kon liegen; daarom was mijn schuld weggevaagd.

'En ik zeide: Heer, hoe is het geschied?

'En Hij zeide tot mij: 'Door uw geloof in Christus. [...] welnu, ga heen, uw geloof heeft u gezond gemaakt.'³

Bij de voorbereiding van mijn toespraak wilde ik een indruk krijgen van het begrip dat onze kleinkinderen van bekering hebben en van hun ideeën over de Heiland, dus vroeg ik onze kinderen om ze de volgende vragen te stellen. Ik was ontroerd door de antwoorden van mijn kleinkinderen.

Wat is bekering? 'Als je iemand slaat, kun je "het spijt me" zeggen en hem overeind helpen.'

Hoe voel je je als je je bekeert? 'Je kunt Hem voelen. Je voelt zijn warmte en het slechte gevoel verdwijnt.'

Wat denk je van Jezus en je hemelse Vader als je je bekeert? 'Ik denk dat Jezus vindt dat de verzoening het waard was en dat Hij blij is dat we weer bij Hem kunnen wonen.'

Waarom willen Jezus en mijn hemelse Vader dat ik mij bekeer? Mijn tienerkleindochter antwoordde: 'Omdat Ze van me houden! Om vooruitgang te maken en aan Hen gelijk te worden, moet ik me bekeren. Ook wil ik het gezelschap van de Geest hebben. Daarom moet ik me dagelijks bekeren om zijn nabijheid te voelen. Ik denk niet dat ik Hen genoeg zal kunnen danken.'

Toen onze zoon de vierjarige Brynlee die vragen stelde, zei ze: 'Ik weet het niet, papa. Leer jij het me maar.'

In een eerdere algemene conferentie verklaarde ouderling Jeffrey R. Holland: 'Hoezeer u ook achterop bent geraakt, hoeveel kansen u ook denkt gemist te

Ouderling M. Russell Ballard
van het Quorum der Twaalf Apostelen

hebben, hoeveel fouten u ook denkt gemaakt te hebben, [...] of hoever u ook denkt weg te zijn van huis, familie en God, ik getuig tot u dat u *niet* buiten het bereik van de goddelijke liefde bent. Het is voor u niet mogelijk om verder in de duisternis weg te kruipen dan het oneindige licht van Christus' verzoening kan schijnen.⁴

Ik zou graag willen dat al mijn kinderen, kleinkinderen en u allen, mijn broeders en zusters, de vreugde en de nabijheid van onze hemelse Vader en onze Heiland voelen als we ons dagelijks van onze zonden en zwakheden bekeren. Ieder toerekeningsvatbaar kind van onze hemelse Vader heeft bekering nodig. Vraag u af van welke zonden we ons moeten bekeren. Wat houdt ons tegen? Op welk vlak moeten we ons verbeteren?

Ik weet, zoals president Packer had ervaren en getuigd, dat onze zonden als we ons oprecht bekeren, verdwijnen — zonder een spoor na te laten! Ik heb persoonlijk de liefde, de vreugde, de opluchting en het vertrouwen voor het aangezicht van de Heer ervaren toen ik me oprecht bekeerde.

In mijn ogen zijn de grootste wonderen niet het scheiden van de Rode Zee, het verzetten van bergen of zelfs het genezen van het lichaam. Het grootste wonder vindt plaats als we onze Vader in de hemel nederig in gebed benaderen, vurig om vergeving van onze zonden smeken, en dan van die zonden gereinigd worden door het zoenoffer van onze Heiland. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Alma 34:31.
2. D. Todd Christofferson, 'De goddelijke gave van bekering', *Liahona*, november 2011, 40.
3. Enos 1:4–8.
4. Jeffrey R. Holland, 'De arbeiders in de wijngaard', *Liahona*, mei 2012, 33.

Naar wie zullen wij heen gaan?

Uiteindelijk moet ieder van ons de vraag van de Heiland beantwoorden: 'Wilt u ook niet weggaan?'

Een paar jaar geleden bezocht ik met mijn gezin het Heilige Land. Een levendige herinnering aan die reis is ons bezoek aan de bovenkamer in Jeruzalem, waar volgens de traditie het Laatste Avondmaal heeft plaatsgevonden.

Toen we daar stonden, las ik hun voor uit Johannes 17, waar Jezus met zijn Vader voor zijn discipelen pleit:

'Ik bid voor hen [...] opdat zij één zullen zijn zoals Wij. [...]

"En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen die door hun woord in Mij zullen geloven,

'opdat zij allen één zullen zijn, zoals U, Vader, in Mij en Ik in U, dat ook zij in Ons één zullen zijn.'¹

Ik was diep ontroerd bij het lezen van deze woorden en bad op die heilige plek dat ik altijd één zou kunnen zijn met mijn gezin en met mijn hemelse Vader en zijn Zoon.

Onze kostbare band met familie, vrienden, de Heer en zijn herstelde kerk zijn enkele van de belangrijkste dingen in het leven. Omdat deze band zo belangrijk is, moet die gekoesterd, beschermd en gevoed worden.

Een van de pijnlijkste verhalen in de Schriftuur is toen 'velen van [Jezus'] discipelen' het moeilijk vonden om zijn onderricht en leer te aanvaarden, zich terugtrokken en '*niet meer met Hem [meedingen]*'.²

Toen deze discipelen vertrokken, wendde Jezus zich tot de Twaalf en vroeg: 'Wilt u ook niet weggaan?'³

Petrus antwoordde:

"Heer, *naar wie zullen wij heen gaan?* U hebt de woorden van eeuwig leven.

'En wij hebben geloofd en erkend dat U de Christus bent, de Zoon van de levende God.'⁴

Op dat moment, toen anderen zich richtten op wat ze niet konden aanvaarden, kozen de apostelen ervoor zich te richten op wat zij *wel* geloofden en wisten, en daarom bleven ze bij Christus.

Later, met Pinksteren, ontvingen de Twaalf de gave van de Heilige Geest. Ze werden stoutmoedig in hun getuigenis van Christus en kregen een vollediger begrip van zijn leringen.

Vandaag is het niet anders. Voor sommigen is de uitnodiging van Christus om te geloven en te blijven nog altijd moeilijk te aanvaarden. Sommige

discipelen worstelen met een beleid of leerstelling van de kerk. Anderen hebben moeite met onze geschiedenis of de onvolmaaktheden van sommige leden en leiders uit verleden en heden. Weer anderen hebben problemen met een godsdienst die zoveel van hen vraagt. Ten slotte zijn sommigen 'moede [geworden] goed te doen.'⁵ Om deze en andere redenen wankelen sommige kerkleden in hun geloof en vragen zich af of zij misschien diegenen achterna moeten gaan die zich [terugtrokken] en niet meer met Jezus [meegingen].'

Als een van u wankelt in uw geloof, stel ik u dezelfde vraag die Petrus stelde: 'Naar wie [zult u] heen gaan?' Als u inactief wordt in de herstelde Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen of haar de rug toekent, waar gaat u dan heen? Wat gaat u doen? Het besluit om 'niet meer [mee te gaan]' met de leden en de door de Heer gekozen leiders van de kerk zal verstrekkende gevolgen hebben die op dit moment niet altijd te overzien zijn. Er kan iets zijn in de leer, het beleid of de geschiedenis waardoor u twijfelt aan uw geloof, en u kunt denken dat de enige manier om nu die innerlijke onrust weg te nemen is om 'niet meer [mee te gaan]' met de heiligen. Als u net zo veel tijd van leven krijgt als ik, zult u ontdekken dat dingen zich vaak vanzelf oplossen. Een openbaring of geïnspireerd inzicht kan nieuw licht op een kwestie werpen. Bedenk dat de herstelling geen eenmalige gebeurtenis was, maar nog steeds plaatsvindt.

Neem nooit afstand van de grote waarheden die door de profeet Joseph Smith zijn geopenbaard. Houd nooit op met het lezen, overpeinzen en toepassen van de leer van Christus die in het Boek van Mormon staat.

Laat nooit na om net zoveel tijd aan de Heer te geven in een eerlijke

poging om te begrijpen wat Hij heeft geopenbaard. Zoals mijn dierbare vriend en vroegere collega ouderling Neal A. Maxwell ooit heeft gezegd: 'We mogen er niet vanuit gaan [...] dat iets wat voor ons onverklaarbaar is, ook onverklaarbaar is.'⁶

Dus voordat u de geestelijk risicovolle keus maakt om weg te gaan, spoor ik u aan om even stil te staan en goed na te denken voordat u afstand doet van wat het ook was dat u in de eerste plaats uw getuigenis van de herstelde Kerk van Jezus Christus heeft gegeven. Sta even stil en denk na over wat u hier heeft gevoeld en waarom u dat heeft gevoeld. Denk terug aan de momenten dat de Heilige Geest tot u van eeuwige waarheid getuigde.

Waar gaat u anderen vinden die uw geloof in persoonlijke, liefdevolle hemelse Ouders delen, die ons leren hoe we in hun eeuwige tegenwoordigheid kunnen terugkeren?

Waar gaat u heen om te leren over een Heiland die uw beste vriend is, die niet alleen voor uw zonden heeft geleden, maar ook 'pijnen en benauwingen en allerlei verzoeken' heeft geleden, opdat 'zijn binnenste met barmhartigheid zal worden vervuld, naar het vlees, opdat Hij naar het vlees zal weten hoe zijn volk te hulp te komen naargelang hun zwakheden,'⁷ waaronder, geloof ik stellig, de zwakheid om het geloof te verliezen?

Waar gaat u heen om meer te weten te komen over het plan van onze hemelse Vader voor onze eeuwige vreugde en vrede, een plan vol wonderbaarlijke mogelijkheden, leringen en hulp voor ons sterfelijke en eeuwige leven? Het heilsplan geeft zin, een doel en richting aan dit sterfelijke leven.

Waar gaat u een gedetailleerde en geïnspireerde kerkstructuur vinden waarin u wordt onderwezen en ondersteund door mannen en vrouwen die, omwille van hun diepe toewijding aan de Heer, u en uw gezin dienen?

Waar gaat u heen om levende profeten en apostelen te vinden, die door God geroepen zijn om u raad, inzicht, troost en inspiratie voor de problemen van deze tijd te geven?

Waar gaat u heen om mensen te vinden die volgens voorgeschreven normen en waarden leven die u onderschrijft en wilt doorgeven aan uw kinderen en kleinkinderen?

En waar gaat u heen om de vreugde te ervaren die u krijgt door de heilsverordeningen en verbonden van de tempel?

Broeders en zusters, het evangelie van Christus aanvaardt en naleven kan moeilijk zijn. Dat is altijd zo geweest en zal altijd zo blijven. Het leven kan zijn als een wandeltocht over een steil en moeilijk begaanbaar pad. Natuurlijk moeten we soms even stoppen om op adem te komen, onze positie te bepalen en ons tempo aan te passen. Niet iedereen hoeft op dat pad stil te houden, maar er is niets mis mee als uw omstandigheden dat vereisen. Het kan zelfs een positieve ervaring zijn voor hen die de kans aangrijpen om zich te verkwikken met het levende water van het evangelie van Christus.

Het gevaar begint als iemand afdwaalt van het pad dat naar de boom des levens voert.⁸ Soms kunnen we

bestuderen, ontdekken en te weten komen, en soms moeten we geloven, vertrouwen en hopen.

Uiteindelijk moet ieder van ons de vraag van de Heiland beantwoorden: ‘Wilt u ook niet weggaan?’⁹ We moeten allemaal ons eigen antwoord op die vraag zoeken. Voor sommigen is dat antwoord makkelijk; voor anderen is het moeilijk. Ik pretendeer niet te weten waarom geloven voor sommigen makkelijker is dan voor anderen. Ik ben alleen heel dankbaar dat ik weet dat de antwoorden er altijd zijn; dat als we ernaar op zoek gaan — echt op zoek gaan met een volmaakt voornemen en met de oprechte bedoeling van een gebedvol hart — we de antwoorden op onze vragen zullen vinden als we op het evangeliepad blijven. In mijn bediening heb ik mensen gekend die zijn afgedwaald en na hun beproeving van geloof zijn teruggekomen.

Het is mijn oprechte hoop dat we steeds meer kinderen van God zullen uitnodigen om het evangeliepad te vinden en erop te blijven zodat ook zij kunnen ‘nemen van de vrucht die begerenswaardig [is] boven alle andere vruchten.’¹⁰

Mijn innige smeekbede is dat we diegenen die met hun geloof

worstelen zullen aanmoedigen, aanvaarden, begrijpen en liefhebben. We mogen nooit wie dan ook van onze broeders en zusters veronachtzamen. We staan allemaal op verschillende plaatsen op het pad, en moeten daar rekening mee houden in onze zorg voor elkaar.

Net zoals we onze armen in een geest van verwelcoming uitsteken naar nieuwe bekeerlingen, moeten we ook diegenen die vragen hebben en in hun geloof wankelen, omarmen en ondersteunen.

Ik bid dat iedereen die overweegt het ‘Oude Schip Zion,’ waar God en Christus aan het roer staan, te verlaten, even stil zal staan en goed nadenken voordat u dat doet.

Hevige stormen met wind en golven beuken tegen het oude schip, maar bedenk dat de Heiland aan boord is en de storm kan bestraffen met zijn bevel: ‘Zwijg, wees stil.’ Tot dan moeten we niet vrezen, en moeten we onwankelbaar geloof hebben en weten dat ‘zelfs de wind en de zee Hem gehoorzaam zijn.’¹¹

Broeders en zusters, ik beloof u in de naam van de Heer dat Hij nooit zijn kerk in de steek zal laten en dat Hij nooit wie dan ook van ons in de steek

zal laten. Denk aan het antwoord van Petrus op Jezus’ vraag:

‘Naar wie zullen wij heen gaan? U hebt de woorden van eeuwig leven.

‘En wij hebben geloofd en erkend dat U de Christus bent, de Zoon van de levende God.’¹²

Ik getuig dat er ‘geen andere naam, noch enige andere weg of middel [is] waardoor redding tot de mensenkinderen kan komen, dan alleen in en door de naam van Christus.’¹³

Ik getuig ook dat Jezus Christus apostelen en profeten in deze tijd heeft geroepen en zijn kerk heeft hersteld als ‘een toevlucht voor de storm en voor de vervolgenheid’ die zeker zullen komen tenzij de mensen van de wereld zich bekeren en tot Hem terugkeren.¹⁴

Ik getuig ook dat de Heer hen allen uitnodigt om ‘tot Hem te komen en deel te hebben aan zijn goedheid; en Hij verwerpt niemand die tot Hem komt, zwarte en blanke, slaaf en vrije, man en vrouw [...] allen zijn voor God gelijk.’¹⁵

Jezus is onze Heiland en Verlosser, en zijn herstelde evangelie zal ons veilig terugvoeren naar de tegenwoordigheid van onze hemelse Ouders als we maar op het evangeliepad blijven en in zijn voetsporen volgen. Daarvan getuig ik. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Johannes 17:9, 11, 20–21.
2. Johannes 6:66; cursivering toegevoegd.
3. Johannes 6:67.
4. Johannes 6:68–69; cursivering toegevoegd.
5. Leer en Verbonden 64:33.
6. Neal A. Maxwell, *Not My Will, But Thine* (1988), 124.
7. Alma 7:11–12.
8. Zie 1 Nephi 8:20–30.
9. Johannes 6:67.
10. 1 Nephi 8:15.
11. Zie Markus 4:35–41.
12. Johannes 6:68–69.
13. Mosiah 3:17.
14. Leer en Verbonden 115:6.
15. 2 Nephi 26:33.

Bisschop Dean M. Davies
Eerste raadgever in de Presiderende Bisschop

De zegeningen van aanbidding

Aanbidding is de essentiële kern van ons geestelijk leven. We dienen naar die aanbidding te verlangen, haar op te zoeken en ernaar te streven.

Zijn bezoek

Een van de opmerkelijkste en ontroerendste gebeurtenissen in de heilige Schriften is het bezoek dat de Heiland na zijn dood en opstanding aan mensen in Amerika aflegde. Het volk had een vernietiging meegemaakt die zo groot was dat de 'gehele aarde vervormd' werd.¹ Uit het verslag van die gebeurtenissen blijkt dat het hele volk na de ramp voortdurend weende,² en in hun grote verdriet naar genezing, gemoedsrust en verlossing hunkerde.

Toen de Heiland uit de hemel neerdaalde, viel het volk tweemaal aan zijn

voeten neer. De eerste keer nadat Hij met goddelijk gezag gesproken had:

'Zie, Ik ben Jezus Christus, die volgens het getuigenis der profeten in de wereld zou komen.

'En zie, Ik ben het licht en het leven der wereld.'³

Vervolgens nodigde Hij de aanwezigen uit: 'Staat op en nadert tot Mij om uw hand in mijn zijde te steken, en ook om de tekens van de nagels in mijn handen en in mijn voeten te voelen, opdat gij zult weten dat Ik de God van Israël en de God der gehele aarde ben, en ben gedood voor de zonden der wereld. [...]

'En toen zij allen waren toegetreden en er zelf getuige van waren geweest, riepen zij eenparig uit, zeggende:

'Hosanna! Gezegend zij de naam van de Allerhoogste God!'⁴

Toen vielen zij voor de tweede keer 'aan de voeten van Jezus neer'. Maar deze keer doelbewust, want er staat: ze 'aanbaden Hem'.⁵

Deze tijd

Eerder dit jaar bezocht ik uit hoofde van mijn roeping een ring in het westen van de Verenigde Staten. Het was een gewone zondag, een gewone bijeenkomst met gewone leden van de kerk. Ik keek toe hoe mensen de kapel binnenkwamen en eerbiedig een zitplaats zochten. Op de valreep weerklonk nog wat gefluister in de zaal. Moeders en vaders probeerden — soms tevergeefs — energieke kinderen koest te houden. Niets ongewoons.

Maar toen, voordat de bijeenkomst begon, kwamen er door de Geest geïnspireerde woorden in me op.

Deze leden waren niet alleen uit plichtsbefes gekomen of om naar de sprekers te luisteren.

Ze waren om een diepere en veel belangrijkere reden gekomen.

Ze waren gekomen om te aanbidden.

Gedurende de bijeenkomst liet ik mijn oog op verscheidene leden in de zaal vallen. Ze hadden een welhaast hemelse uitdrukking, een houding van eerbied en innerlijke vrede. Ze gaven me op de een of andere manier een warm gevoel. Ze ervoeren die zondag iets buitengewoons.

Ze waren aan het aanbidden.

Ze werden door de hemel geraakt.

Ik kon het van hun gezicht aflezen.

En ik verblijdde me en aanbad met hen. Terwijl ik dat deed, sprak de Geest tot mijn hart. Die dag leerde ik iets over

mezelf, over God en over de rol van ware aanbidding in ons leven.

Aanbidding in ons dagelijks leven

Heiligen der laatste dagen vervullen hun kerkroepingen vaak uitzonderlijk goed. Maar soms gaan we routinematig te werk, alsof we een gewone klus te klaren hebben. Soms laten we tijdens bijeenkomsten en bij ons dienstbetoon in het koninkrijk het heilige aspect van aanbidding achterwege. En zonder dat missen we een weergaloos geestelijke ontmoeting met het oneindige, waar we als kinderen van onze liefdevolle hemelse Vader aanspraak op maken.

Aanbidding overkomt ons niet zomaar, maar is de essentiële kern van ons geestelijk leven. We dienen naar die aanbidding te verlangen, haar op te zoeken en ernaar te streven.

Wat is aanbidding?

Wanneer we God aanbidden, benaderen we Hem met eerbiedige liefde, ootmoed en verering. We erkennen en aanvaarden Hem als onze soevereine Koning, de Schepper van het heelal, onze geliefde en oneindig liefdevolle Vader.

We respecteren en eren Hem.

We onderwerpen ons aan Hem.

We verheffen ons hart in machtig gebed, koesteren zijn woord, verheugen ons in zijn genade en verbinden ons om Hem toegewijd en trouw te volgen.

God aanbidden is zo'n essentieel aspect van het leven van een discipel

van Jezus Christus dat we Hem niet in onze raden, kerken en tempels zullen vinden als we Hem niet eerst in ons hart ontvangen.

Ware discipelen 'aanbid[den] Hem die de hemel heeft gemaakt, en de aarde en de zee en de waterbronnen — dag en nacht de naam des Heren aanroepende'.⁶

We kunnen veel over ware aanbidding leren door na te gaan hoe anderen — mensen die misschien niet zo van ons verschillen — de tegenwoordigheid van God ondervonden, hoe ze zich daarbij gedroegen en hoe ze aanbaden.

Verwondering, dankbaarheid en hoop

In de eerste decennia van de negentiende eeuw had de christelijke wereld het denkbeeld dat God nog steeds tot de mens sprak zo goed als laten varen. Maar in het voorjaar van 1820 veranderde dat voorgoed toen een nederige boerenjongen naar een bos ging en in gebed neerknielde. Vanaf die dag is er een stroom opmerkelijke visioenen, openbaringen en hemelse verschijningen op de aarde uitgestort, waarbij de inwoners ervan waardevolle kennis aangaande de aard en het doel van God en zijn relatie met de mens verkregen hebben.

Oliver Cowdery beschrijft die gebeurtenissen als 'dagen om nooit te vergeten. [...] Welk een vreugde! Welk een wonder! Welk een verbazing!'⁷

Olivers woorden geven de eerste elementen aan die met ware aanbidding

van God gepaard gaan — een gevoel van majestueus ontzag en grote dankbaarheid.

We hebben elke dag, maar vooral op de sabbatdag, de buitengewone gelegenheid om het wonder en de grootsheid van de hemel te ervaren, en God voor zijn gezegende goedheid en overvloedige barmhartigheid te prijzen.

Dat geeft ons hoop. Dit zijn de eerste elementen van aanbidding.

Licht, kennis en geloof

Op de gezegende Pinksterdag werd de Heilige Geest in het hart en verstand van de discipelen van Christus uitgestort. Ze werden met licht en kennis vervuld.

Tot die dag wisten ze soms niet wat ze moesten doen. Jeruzalem was een gevaarlijke plek voor een volgeling van de Heiland geworden. Ze moeten zich afgevraagd hebben wat er met hen zou gebeuren.

Maar toen de Heilige Geest hun hart vervulde, waren alle twijfel en aarzeling verdwenen. Door de allesovertreffende ervaring van ware aanbidding ontvingen de heiligen van God licht, kennis en een versterkt getuigenis vanuit de hemel. En dat leidde tot geloof.

Vanaf dat ogenblik handelden de apostelen en heiligen met doelgerichte vastberadenheid. Stoutmoedig predikten ze Christus Jezus tot de hele wereld.

Als we in de geest aanbidden, nodigen we licht en waarheid in onze ziel uit, wat ons geloof versterkt. Ook dit zijn noodzakelijke elementen van ware aanbidding.

Discipelschap en naastenliefde

In het Boek van Mormon lezen we dat Alma de jonge vanaf het moment dat hij van de gevolgen van zijn eigen opstandigheid verlost werd, voorgoed veranderd was. Hij reisde stoutmoedig

‘door het gehele land [...] en onder het gehele volk [en trachtte] ijverig alle schade te herstellen die [h]ij de kerk [had] berokkend’.⁸

Zijn voortdurende aanbedding van de almachtige God nam de vorm van energiek discipelschap aan.

Ware aanbedding transformeert ons tot oprechte, ernstige discipelen van onze geliefde Meester en Heiland, Jezus Christus. We veranderen en gaan meer op Hem lijken.

We worden begripvoller en zorgzamer. Vergevensgezinder. Liefdevoller.

We zien in dat het onmogelijk is te zeggen dat we God liefhebben terwijl we tegelijkertijd anderen om ons heen haten, verwerpen of negeren.⁹

Ware aanbedding leidt tot onwankelbare vastberadenheid om het pad van het discipelschap te bewandelen. En dat leidt onvermijdelijk tot naastenliefde. Ook dit zijn noodzakelijke elementen van aanbedding.

Ga zijn poorten binnen met een loffer

Als ik terugdenk aan wat als een gewone zondagochtend in dat gewone kerkgebouw in die gewone ring begon, ben ik zelfs nu nog ontroerd door die buitengewone geestelijke ervaring die mij altijd tot zegen zal zijn.

Ik ben tot het volgende inzicht gekomen: zelfs als we onze tijd, roepingen en opdrachten uitzonderlijk goed invullen — zelfs als we alle punten op ons lijstje van ‘volmaakt’ individu, gezin of leiderschap kunnen afvinken — als we onze barmhartige Verlosser, hemelse Koning en heerlijke God niet aanbidden, missen we veel van de vreugde en vrede van het evangelie.

Als we God aanbidden, erkennen en ontvangen we Hem met dezelfde eerbied als dat volk in het oude Amerika. We benaderen Hem met onbegrijpelijke gevoelens van verwondering en

ontzag. We verbazen ons in dankbaarheid over de goedheid van God. En zo verwerven we hoop.

We overdenken Gods woord, wat onze ziel met licht en waarheid vervult. We zien geestelijke vergezichten die alleen met het licht van de Heilige Geest zijn waar te nemen.¹⁰ En zo verwerven we geloof.

Als we aanbidden, wordt onze ziel gelouterd en nemen we ons vastberaden voor om in de voetstappen van onze geliefde Heiland, Jezus Christus te treden. En door dat vaste voornemen verwerven we naastenliefde.

Als we aanbidden, gaat ons hart elke ochtend, middag en avond vol lof naar onze gezegende God uit.

We heiligen en eren Hem voortdurend — in onze kerkgebouwen, huizen, tempels en al onze arbeid.

Als we aanbidden, stellen we ons hart open voor de genezende kracht van de verzoening van Jezus Christus.

Aan onze levenswandel is onze aanbedding af te lezen.

Broeders en zusters, geestelijke ervaringen hebben minder te maken met wat er om ons heen gebeurt en alles te maken met wat er in ons hart gebeurt. Ik getuig dat ware aanbedding een gewone kerkelijke bijeenkomst in een buitengewoon geestelijk feest zal veranderen. Ze zal ons leven verrijken, ons begrip verruimen en ons getuigenis versterken. Want als we ons hart tot God neigen, zoals de psalmist van weleer, gaan we ‘Zijn poorten binnen met een loffer, Zijn voorhoven met een lofzang; [we loven] Hem, prij[zen] Zijn Naam.

‘Want de HEERE is goed, Zijn goedertierenheid is voor eeuwig, Zijn trouw van generatie op generatie.’¹¹

Door oprechte aanbedding vanuit ons hart bloeien er hoop, geloof en naastenliefde in ons op. En door dat proces vergaren we hemels licht in onze ziel dat ons leven met goddelijke betekenis, blijvende gemoedsrust en eeuwige vreugde vervult.

Dat zijn de zegeningen van aanbedding. Daarvan getuig ik nederig in de heilige naam van Jezus Christus.

Amen. ■

NOTEN

1. 3 Nephi 8:17.
2. Zie 3 Nephi 8:23.
3. 3 Nephi 11:10–11.
4. 3 Nephi 11:14, 16–17.
5. 3 Nephi 11:17.
6. Leer en Verbonden 133:39–40.
7. Geschiedenis van Joseph Smith 1:71, voetnoot.
8. Mosiah 27:35.
9. Zie 1 Johannes 4:20.
10. Zie 1 Korinthe 2:14.
11. Psalmen 100:4–5.

Ouderling Lynn G. Robbins
van het Presidium der Zeventig

De rechtvaardige rechter

Er is slechts één manier om rechtvaardig te oordelen: zoals Jezus Christus dat deed. En dan moeten we zoals Hij worden.

Tijdens zijn aardse leven was Jezus Christus een liefdevolle rechter, ongebruikelijk wijs en geduldig. In de Schriften wordt Hij de ‘rechtvaardige rechter’ genoemd (2 Timotheüs 4:8; Mozes 6:57), en zijn raad aan ons is om met een rechtvaardig oordeel te oordelen (zie Bijbelvertaling van Joseph Smith, Mattheüs 7:1–2, en ‘uw vertrouwen [te stellen] in die Geest die ertoe beweegt goed te doen [en] rechtvaardig te oordelen’ (LV 11:12).

Met behulp van deze raad aan de Nephitische Twaalf kunnen wij net als de Heer oordelen: ‘Weet dat gij de rechters van dit volk zult zijn, *volgens het oordeel dat Ik u geven zal*, dat rechtvaardig zal zijn. Wat voor mannen behoort gij daarom te zijn? Voorwaar, Ik zeg u: zoals Ik ben’ (3 Nephi 27:27; cursivering toegevoegd). We vergeten soms dat toen Hij de raad gaf om te worden zoals Hij is, dat in de context van rechtvaardig oordelen was.

Onrechtvaardig oordelen

Een schandelijk voorbeeld van onrechtvaardig oordelen is te vinden in de gelijkenis van het verloren

schaap, toen de Farizeeën en schriftgeleerden zowel de Heiland als zijn tafelgenoten verkeerd beoordeelden. Zij zeiden: ‘Deze man ontvangt zondaars en eet met hen’ (Lukas 15:2) — waarbij ze vergaten dat ze zelf zondaars waren. Met een veroordelend hart kenden de schriftgeleerden en Farizeeën nooit de vreugde die bij het vinden van een verloren schaap hoort.

Het waren ook ‘de schriftgeleerden en de Farizeeën’ die ‘een vrouw bij Hem’ brachten ‘die op overspel betrappt was’ (Johannes 8:3) om te zien of Hij haar volgens de wet van Mozes zou veroordelen (zie vers 5). U kent de rest van het verhaal. Hij deemoedigde hen wegens hun onrechtvaardige oordeel en omdat zij ‘in *hun* geweten waren’ veroordeeld, waarna ‘de één na de ander’ wegging (vers 9; cursivering toegevoegd). Toen zei Hij tegen de vrouw dat Hij haar niet veroordeelde en dat ze moest heengaan en niet meer zondigen. De vrouw verheerlijkte God vanaf dat moment, en geloofde in zijn naam (zie Bijbelvertaling van Joseph Smith, Johannes 8:11).

De natuurlijke man en vrouw in ons allen heeft de neiging om anderen te veroordelen en onrechtvaardig of zelfingenomen te oordelen. Dat overkwam zelfs Jakobus en Johannes, twee van de apostelen van de Heiland. Ze werden kwaad toen de inwoners van een Samaritaans dorp de Heiland onfatsoenlijk behandelden (zie Lukas 9:51–54):

‘Toen [zij] dat zagen, zeiden zij: Heere, wilt U dat wij zeggen dat er vuur van de hemel moet neerdalen en hen verteren, zoals ook Elia gedaan heeft?’

‘Maar Hij keerde Zich om, bestrafte hen en zei: U beseft niet wat voor Geest u hebt,

‘want de Zoon des mensen is niet gekomen om zielen van mensen te gronde te richten, maar om ze te behouden’ (de verzen 54–56).

De hedendaagse ‘plaatselijke rechter[s]’ (LV 107:74), onze bisschoppen en gemeentepresidenten, moeten soortgelijke oordelen, zoals die van Jakobus en Johannes, vermijden. Een rechtvaardige rechter reageert met mededogen en begrip op belijdenissen. Een afgedwaalde jongere mag bijvoorbeeld nooit het kantoor van de

bisschop uitkomen zonder te weten dat de Heiland hem liefheeft. En hij moet omgeven zijn met de vreugde en gezingskracht van de verzoening — maar zich nooit beschaamd of veronachtzaamd voelen. Anders zou de bisschop het verloren schaap ongewild verder de wildernis in sturen (zie Lukas 15:4).

Discipline

Maar mededogen sluit de behoefte aan discipline niet uit. Het woord *discipline* is afkomstig van het Latijnse woord *discere*, 'leren', of *discipulus*, 'leerling', waardoor een discipel zowel een leerling als een volgeling is.¹ Als we op de manier van de Heer disciplineren, onderwijzen we liefdevol en geduldig. In de Schriften gebruikt de Heer vaak het woord *kastijden*, als Hij het over discipline heeft (zie bijvoorbeeld Mosiah 23:21; LV 95:1). Het woord *kastijden* is afkomstig van het Latijnse *castus*, waarmee 'kuisheid of reinheid' wordt bedoeld, en *kastijden* wat 'reinigen' betekent.²

In de wereld veroordeelt een aardse rechter iemand en *sluit hem op* in de gevangenis. Maar in het Boek van Mormon staat dat als we opzettelijk zondigen, wij onszelf oordelen (zie Alma 41:7) en onszelf naar de gevangenis in de geestenwereld sturen. Ironisch genoeg heeft de plaatselijke rechter in dat geval de sleutels om de gevangenispoort te *ontsluiten*; 'want met de kastijding bereid Ik in alle dingen een weg voor hun *bevrijding* uit de verzoeking' (LV 95:1; cursivering toegevoegd). De handelwijze van een rechtvaardige rechter is barmhartig, liefdevol en verlossend, niet veroordelend.

De jonge Joseph Smith kreeg een vierjarige proeftijd voordat hij de gouden platen kon verkrijgen, 'omdat je de geboden van de Heer niet bent nagekomen.'³ Toen Joseph later de 116 pagina's

van het manuscript was kwijtgeraakt, werd hij opnieuw gedisciplineerd. Hoewel Joseph oprecht spijt had, trok de Heer toch voor een bepaalde tijd zijn voorrechten in, want 'wie Ik liefheb, kastijd Ik ook, opdat hun zonden kunnen worden vergeven' (LV 95:1).

Joseph heeft gezegd: 'De engel was verheugd toen hij me de Urim en Tummim teruggaf, en hij zei dat God blij was met mijn getrouwheid en nederigheid en mij liefhad om *mijn bekeerlijkheid* en ijverige bidden.'⁴ Omdat de Heer Joseph een hartveranderende les wilde leren, vereiste hij een hartverscheurend offer van hem — want offers zijn een essentieel onderdeel van discipline.

Offers

'In vroegere tijden betekende *offer*en iets of iemand heiligen',⁵ iets op een onderling afhankelijke wijze met de definitie van het woord *kastijden* verbinden — 'zuiveren'. Ook in het oude Israël kwam vergeving door een offergave, ofwel een offer, tot stand.⁶ Het offer wees niet alleen 'op dat grootste en laatste offer' (Alma 34:14), maar ook op een dieper gevoel van dankbaarheid voor de verzoening van de Heiland. Als wij niet bereid zijn om als onderdeel van onze boetedoening te offeren, bespotten of kleineren wij Christus' grote offer voor diezelfde zonde en bagatelliseren we zijn lijden — een harteloos teken van ondankbaarheid.

Aan de andere kant *krijgen* we, dankzij de zoete ironie van het

offeren, iets van eeuwige waarde: zijn barmhartigheid en vergiffenis, en uiteindelijk 'alles wat [de] Vader heeft' (LV 84:38). Opoffering werkt, als onderdeel van het bekeringsproces, ook als een genezend balsem dat de 'gewetenswroeging' (Alma 42:18) door 'gemoedsrust' (Mosiah 4:3) helpt vervangen. Zonder offers kan iemand het moeilijk vinden om zichzelf te vergeven, door een sluimerend gevoel van iets dat achtergehouden is.⁷

De ouder als rechtvaardige rechter

Hoewel weinigen van ons plaatselijke rechter worden genoemd, zijn de beginselen van een rechtschapen oordeel op ons allen van toepassing, vooral op ouders die deze beginselen dagelijks op hun kinderen kunnen toepassen. Een kind effectief onderwijzen, is de essentie van goed ouderschap, en een rechtvaardige rechter zal liefdevol disciplineren.

President Joseph F. Smith heeft gezegd: 'Als kinderen opstandig zijn en moeilijk in te nemen, heb dan geduld met ze tot u ze met liefde kunt overwinnen, dan [...] kunt u hun karakter vormen zoals u wilt.'⁸

Het is verhelderend dat als de profeten het over disciplineren hebben, ze altijd naar christelijke eigenschappen verwijzen. In de Leer en Verbonden staat dit bekende advies over discipline:

'Geen macht of invloed kan of dient krachtens het priesterschap te worden gehandhaafd dan alleen door

overreding, door lankmoedigheid, door mildheid en zachtmoedigheid, en door ongeveinsde liefde;

‘door vriendelijkheid en zuivere kennis, hetgeen de ziel zonder huichelaarlijk en zonder bedrog in grote mate zal verruimen —

‘intijds met strengheid berispent, wanneer daartoe gedreven door de Heilige Geest, en dan daarna een toename van liefde tonend’ (LV 121:41–43).

In die teksten staat dat we moeten berispen ‘wanneer daartoe gedreven door de Heilige Geest’, *niet* als we door boosheid worden gedreven. De Heilige Geest en boosheid zijn onverenigbaar, want ‘hij die de geest van twisten heeft, is niet van Mij, maar van de duivel, die de vader van twisten is, en hij hitst het hart der mensen op om in toorn te twisten’ (3 Nephi 11:29). President George Albert Smith heeft gezegd: ‘Gewoonlijk worden [...] lelijke dingen niet onder inspiratie van de Heer gesproken. De Geest van de Heer is een geest van vriendelijkheid; een geest van geduld; een geest van naastenliefde, verdraagzaamheid en lankmoedigheid. [...]

‘[...] Maar als we op alles en iedereen vitten [...], is dat *nooit* het resultaat van de invloed van de Geest van onze hemelse Vader en is dat *altijd* schadelijk.

‘[...] Vriendelijkheid is een gave van God om harten mee te verzachten en koppige zielen mild te stemmen.’⁹

De ware identiteit van onze kinderen

Toen de Heiland de Nephtien bezocht, deed Hij iets bijzonders voor de kinderen:

‘En het geschiedde dat Hij de kinderen van de menigte van wie gesproken is, leerde en diende; [...] en Hij maakte hun tong los, en zij zeiden grote en wonderbare dingen tot hun vaders. [...]

‘En zij zagen en hoorden die kinderen; ja, zelfs zuigelingen deden hun mond open en zeiden wonderbare dingen’ (3 Nephi 26:14, 16).

Waarschijnlijk meer nog dan het *openen van de mond* van zuigelingen, opende de Heer *de ogen en oren* van hun verbaasde ouders. Die ouders kregen de uitzonderlijke gave om even in de eeuwigheid te kijken en de ware identiteit en voorsterfelijke staat van hun kinderen te zien. Zou dat niet voorgoed verandering aanbrengen in de manier waarop de ouders hun kinderen *zagen* en behandelden? Ik houd van deze variatie van een citaat van Goethe: ‘De manier waarop u naar een [kind] kijkt, is de manier waarop u het behandelt; en de manier waarop u het behandelt, leidt tot wat het kind uiteindelijk wordt.’¹⁰ Als we de ware

identiteit van een kind gedenken, is dat een vooruitziende gave die de visie van een rechtvaardige rechter inspireert.

Tot slot

President Thomas S. Monson heeft gezegd: ‘Laat een op te lossen probleem nooit belangrijker worden dan een persoon die liefde nodig heeft.’¹¹ Dat beginsel is zo belangrijk als we een rechtvaardige rechter willen worden, vooral voor onze eigen kinderen.

Er is slechts één manier om rechtvaardig te oordelen: zoals Jezus Christus dat deed. En dan moeten we zoals Hij worden. ‘Wat voor mannen [en vrouwen] behoort gij daarom te zijn? Voorwaar, Ik zeg u, zoals Ik ben’ (3 Nephi 27:27). In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie ‘disciple’, etymonline.com-disciple.
2. Zie *Merriam-Webster’s Collegiate Dictionary*, 11e editie (2003), ‘chasten’.
3. Karen Lynn Davidson en anderen, eds., *Histories, Volume 1: Joseph Smith Histories, 1832–1844*, deel 1 uit de serie *Histories van The Joseph Smith Papers*, (2012), 83.
4. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 76; cursivering toegevoegd.
5. Gids bij de Schriften, ‘Offer, offerande, offeren’; scriptures.lds.org.
6. Zie Gids bij de Schriften, ‘Offer, offerande, offeren’.
7. Het offer dat we elke week op het altaar van de avondmaalstafel leggen, is een gebroken hart en een verslagen geest (zie 2 Nephi 2:7; 3 Nephi 9:20; Leer en Verbonden 59:8). Een gebroken hart is een bekeerlijk hart; een verslagen geest is een gehoorzame geest. (Zie D. Todd Christofferson, ‘Als gij eenmaal tot bekering gekomen zijt’, *Liahona*, mei 2004, 12.)
8. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph F. Smith* (1998), 299.
9. *Leringen van kerkpresidenten: George Albert Smith* (2011), 225–226, 228; cursivering toegevoegd.
10. Toegeschreven aan Johann Wolfgang von Goethe, brainyquote.com.
11. Thomas S. Monson, ‘Vreugde vinden in de reis’, *Liahona*, november 2008, 86.

President Henry B. Eyring
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Dankbaarheid op de sabbat

Voor heiligen der laatste dagen is de sabbat een dag van dankbaarheid en liefde.

Geliefde broeders en zusters over de hele wereld in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, ik ben dankbaar dat president Thomas S. Monson mij gevraagd heeft om op deze sabbatdag van de algemene conferentie te spreken. Ik bid dat de Heilige Geest mijn woorden tot in uw hart zal voeren.

Vandaag wil ik met u spreken over de gevoelens van het hart. Het gevoel waarop ik mij zal richten is dankbaarheid — vooral op de sabbat.

We zijn voor veel dingen dankbaar: een vriendelijk gebaar van een vreemde, een maaltijd als we honger hebben, een droog dak boven ons hoofd als de storm losbreekt, een gebroken bot dat geneest, en het krachtige huilen van een pasgeboren baby. Velen van ons weten nog hoe dankbaar we ons op zulke momenten voelden.

Voor heiligen der laatste dagen is de sabbat zo'n moment, of eigenlijk een dag, van dankbaarheid en liefde. In 1831 liet de Heer de heiligen in Jackson County (Missouri) weten dat ze

hun gebeden en dankzeggingen tot de hemel moesten richten. De eerste heiligen ontvingen een openbaring over hoe ze de sabbat in acht moesten nemen en hoe ze moesten vasten en bidden.¹

De Heer zei hun, en ons, hoe we op de sabbat moesten aanbidden en danken. U begrijpt dat het vooral gaat om de liefde die we voelen voor de gevers van de gaven. Dit zijn de woorden van de Heer hoe wij op de sabbatdag moeten dankzeggen en liefhebben:

‘Daarom geef Ik hun een gebod dat luidt: Gij zult de Heer, uw God, liefhebben met geheel uw hart, met geheel uw macht, verstand en kracht; en gij zult Hem dienen in de naam van Jezus Christus. [...]

‘Gij zult de Heer, uw God, in alle dingen danken.

‘Gij zult de Heer, uw God, een offer in gerechtigheid brengen, ja, dat van een gebroken hart en een verslagen geest.’²

En dan waarschuwt de Heer voor gevaar, mochten we onze hemelse Vader en Jezus Christus, de gevers van de gaven, onze dank onthouden: ‘En in niets geeft de mens God aanstoot, ofwel tegen niemand is zijn verbolgenheid ontbrand, dan alleen tegen hen die niet in alle dingen zijn hand belijden en zijn geboden niet gehoorzamen.’³

Voor velen van u die dit horen is de sabbat al een dag van vreugde, doordat u God gedenkt en Hem dankt voor uw zegeningen. U herinnert zich de welbekende lofzang:

*Als op 's levens zee de stormwind
om u loeit,
als gij tevergeefs uw arme hart
vermoeit,
tel dan al uw zegeningen één voor één,
en gij zegt verwonderd: God liet nooit
alleen!*

*Tel uw zegeningen
tel ze één voor één,
En gij ziet Gods liefde
dan door alles heen. [...]*

*Drukken 's levens zorgen u soms
droef terneer,
schijnt het kruis te zwaar u, zeg
het aan de Heer!
Gij toch zijt gezegend, wil op
Christus zien;
dan zal 't harte zingen, zullen
zorgen vliên.⁴*

Ik ontvang brieven en bezoeken van trouwe heiligen der laatste dagen die onder zorgen gebukt gaan. Sommigen hebben zowaar het gevoel dat, in ieder geval voor hen, alles verloren is. Ik hoop en bid dat wat ik over dankbaarheid op de sabbat zeg, kan helpen om twijfels weg te nemen en een lied in uw hart in te zetten.

Eén zegen waarvoor we dankbaar kunnen zijn, is alleen al dat we daar in die avondmaalsdienst zitten, vergaderd in zijn naam met meer dan maar één of twee discipelen. Sommigen zijn thuis

aan bed gebonden. Sommigen zouden graag zijn waar wij zijn, maar zijn aan het werk in een ziekenhuis, bewaren de openbare orde, of verdedigen ons met gevaar voor eigen leven in een woestijn of jungle. Het feit dat we bij elkaar kunnen komen, al is het maar met één andere heilige, en aan het avondmaal kunnen deelnemen, zal ons van dankbaarheid en liefde voor Gods goedheid vervullen.

Dankzij de profeet Joseph Smith en het herstelde evangelie is er nog een zegen die we kunnen tellen, met name dat we elke week de kans hebben om aan het avondmaal deel te nemen — klaargezet, gezegend en rondgediend door bevoegde dienstknechten van God. We kunnen dankbaar zijn als de Heilige Geest aan ons bevestigt dat de woorden van de avondmaalsgebeden, opgezonden door bevoegde priesterschapsdragers, door onze hemelse Vader worden ontvangen.

Van alle zegeningen die we kunnen tellen, is de allergrootste wel het gevoel van vergiffenis dat tot ons komt terwijl we aan het avondmaal deelnemen. We zullen meer liefde en waardering voor de Heiland voelen, wiens oneindige offer het mogelijk heeft gemaakt dat we van zonde kunnen worden gereinigd. Terwijl wij van het brood en het water nemen, gedenken we dat Hij voor ons heeft geleden. En als we dankbaarheid voelen voor wat Hij voor ons heeft gedaan, zullen we zijn liefde voor ons en onze liefde voor Hem voelen.

De zegen van liefde die we ontvangen, zal het eenvoudiger voor ons maken het gebod in acht te nemen om 'Hem altijd indachtig te zijn'.⁵ U kunt, zoals ik, zelfs liefde en dankbaarheid voor de Heilige Geest voelen, van wie onze hemelse Vader beloofd heeft dat Hij altijd bij ons zal zijn als we getrouw blijven aan de verbonden die

we hebben gesloten. We kunnen die zegeningen elke zondag tellen en ons dankbaar voelen.

De sabbat is ook een perfect moment om terug te denken aan het verbond dat we bij de doop hebben gesloten om de kinderen van onze hemelse Vader lief te hebben en te dienen. Die belofte op de sabbat vervullen, houdt in dat we met vol voorneemen van hart aan een klas of quorum deelnemen om geloof en liefde onder onze broeders en zusters op te bouwen. Die belofte houdt ook in dat we onze roeping opgewekt vervullen.

Ik ben dankbaar voor de vele zondagen waarop ik zowel aan een diaakenquorum in Bountiful (Utah) als een zondagsschoolklas in Idaho les gaf. En ik weet nog dat ik de assistent van mijn vrouw in de kinderkamer was, waar mijn belangrijkste taak was speelgoed uit te delen en op te rapen.

Pas na jaren zag ik door de Geest in dat mijn eenvoudige dienstbetoon in dienst van de Heer belangrijk was in het leven van kinderen van onze hemelse Vader. Tot mijn verbazing herinnerden sommigen van hen jaren later nog mijn eerste wankele pogingen om hen op die sabbatdagen voor de Meester te dienen en dankten mij ervoor.

Net zo goed als we soms de uitkomst van ons eigen dienstbetoon op de sabbat niet overzien, zien we soms ook niet het cumulatieve effect van de inspanningen van andere dienstknechten van de Heer. Maar de Heer bouwt door middel van zijn getrouwe en nederige dienstknechten in stilte en zonder veel ophef aan zijn koninkrijk, met het oog op zijn glorieuze millenniaanse toekomst. Alleen met de Heilige Geest zien we de groeiende grootsheid ervan.

In mijn jeugd ging ik naar de avondmaalsdienst in een piepkleine gemeente in New Jersey met maar

een paar leden en één familie, mijn eigen. 75 jaar geleden ben ik gedoopt in Philadelphia, in het enige door de kerk gebouwde kerkgebouw in Pennsylvania en New Jersey. Maar waar destijds slechts één kleine gemeente in Princeton (New Jersey) was, zijn er nu twee grote wijken. En een paar dagen geleden namen duizenden jongeren deel aan een viering voorafgaand aan de inwijding van de Philadelphiatempel in Pennsylvania.

Als jongeman werd ik geroepen als districtszending in het enige kerkgebouw in Albuquerque (New Mexico), waar we op zondag bijeenkwamen. Nu zijn er een tempel en vier ringen.

Vanuit Albuquerque ging ik studeren in Cambridge (Massachusetts). Er was daar één kerkgebouw en een district dat veel van Massachusetts en Rhode Island besloeg. Door de heuvels van dat prachtige landschap reed ik naar de avondmaalsdienst in kleine gemeenten, vaak in een klein gehuurd gebouw of aangepast huis. Nu is er een heilige tempel van God in Belmont (Massachusetts) en ringen verspreid over het omliggende gebied.

Wat ik toen niet duidelijk zag, was dat de Heer zijn Geest uitstortte op de mensen in die kleine avondmaalsdiensten. Ik voelde, maar zag nog niet de omvang en het tijdspad van de bedoelingen van de Heer om zijn koninkrijk op te bouwen en te verheerlijken. Een profeet heeft door openbaring gezien en geschreven wat wij nu kunnen waarnemen. Nephi heeft gezegd dat onze totale aantallen niet groot zouden zijn, maar dat het gezamenlijke licht ervan een prachtig gezicht zou zijn:

‘En het geschiedde dat ik de kerk van het Lam Gods zag, en haar ledental was klein. [...]

‘En het geschiedde dat ik, Nephi, de macht van het Lam Gods zag, dat

die neerdaalde op de heiligen van de kerk van het Lam en op het verbondsvolk des Heren, dat op het gehele oppervlak der aarde was verspreid; en zij waren gewapend met gerechtigheid en met de macht Gods in grote heerlijkheid.⁶

In deze bedeling is in de Leer en Verbonden een soortgelijke profetische omschrijving gegeven van onze toestand en de kansen die in het verschiet liggen:

‘Gij hebt nog niet begrepen welke grote zegeningen de Vader in zijn handen houdt en voor u heeft bereid;

‘en gij kunt nu niet alle dingen verdragen; niettemin, weest goedsmoeds, want Ik zal u voortleiden. Van u is het koninkrijk en van u zijn de zegeningen daarvan, en van u zijn de rijkdommen der eeuwigheid.

‘En wie alle dingen met *dankbaarheid* ontvangt, zal worden verheerlijkt; en de dingen van deze aarde zullen hem worden toegevoegd, zelfs honderdvoudig, ja, meer.⁷

Ik heb in de hele kerk die transformatie gevoeld van toenemende dankbaarheid voor zegeningen en liefde voor God. Zij lijkt te versnellen onder leden van de kerk op momenten en plaatsen dat hun geloof beproefd wordt, wanneer ze tot God om hulp moeten smeken om zelfs maar verder te kunnen.

De tijden die wij zullen doormaken, zullen zware beproevingen in zich

hebben, net als voor het volk van Alma onder de wrede Amulon, die lasten op hun rug legde die te zwaar waren om te dragen:

‘En het geschiedde dat de stem des Heren in hun ellende tot hen kwam, zeggende: Heft uw hoofd op en weest welgemoed, want Ik ben Mij bewust van het verbond dat gij met Mij hebt gesloten; en Ik zal Mij jegens mijn volk verbinden en hen bevrijden uit hun knechtschap.

‘En tevens zal Ik de lasten verlichten die op uw schouders zijn gelegd, zodat gij ze zelfs niet op uw rug kunt voelen, ja, zolang gij in knechtschap leeft; en dat zal Ik doen opdat gij voortaan als getuige voor Mij zult staan, en opdat gij zeker zult weten dat Ik, de Here God, omzie naar mijn volk in hun ellende.

‘En nu geschiedde het dat de lasten die Alma en zijn broeders waren opgelegd, licht werden gemaakt; ja, de Heer versterkte hen, zodat zij hun lasten met gemak konden dragen, en zij onderwierpen zich welgemoed en met geduld aan de gehele wil des Heren.⁸

U en ik zijn er getuige van dat in tijden dat we onze verbonden met God nakwamen, vooral als het moeilijk was, Hij onze dankgebeden voor wat Hij al voor ons heeft gedaan, heeft gehoord, en ons gebed om de kracht om trouw te kunnen volharden, heeft verhoord. Meer dan eens heeft Hij ons opgewekt en sterk gemaakt.

Ouderling David A. Bednar
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Misschien vraagt u zich af hoe u kunt leven en aanbidden op deze sabbatdag om uw dankbaarheid te tonen en uzelf en anderen te sterken voor de beproevingen die komen gaan.

U kunt vandaag beginnen met een persoonlijk en gezinsgebed waarin u God dankt voor alles wat Hij voor u heeft gedaan. U kunt bidden om te weten wat u moet doen om de Heer en anderen te dienen. U kunt in het bijzonder bidden dat de Heilige Geest u zegt wie eenzaam is of iets nodig heeft en naar wie de Heer u wil sturen.

Ik kan u beloven dat uw gebeden zullen worden verhoord, en dat u, als u handelt naar de antwoorden die u krijgt, vreugde in de sabbat zult vinden en dat uw hart met dankbaarheid zal overvloeien.

Ik getuig dat God de Vader u kent en van u houdt. De Heiland, de Heer Jezus Christus, heeft voor uw zonden verzoening gedaan omdat Hij van u houdt. Zij, de Vader en de Zoon, kennen uw naam zoals Zij de naam van de profeet Joseph kenden toen Zij aan hem verschenen. Ik getuig dat dit de Kerk van Jezus Christus is en dat Hij de verbonden die u met God sluit en hernieuwt, zal eren. Uw hele wezen zal veranderen waardoor u meer op de Heiland zult lijken. U zult tegen verleiding en tegen twijfels over de waarheid gesterkt worden. U zult vreugde in de sabbat vinden. Dat beloof ik u in de naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Leer en Verbonden 59.
2. Leer en Verbonden 59:5, 7–8.
3. Leer en Verbonden 59:21.
4. 'Tel uw zegeningen,' *Lofzangen*, nr. 163.
5. Moroni 4:3; 5:2; Leer en Verbonden 20:77, 79.
6. 1 Nephi 14:12, 14.
7. Leer en Verbonden 78:17–19; cursivering toegevoegd.
8. Mosiah 24:13–15.

'Als u Mij gekend had'

Kennen we de Heiland alleen van horen zeggen, of leren we Hem steeds beter kennen? Hoe leren we de Heer kennen?

Aan het einde van de bergrede beklemtoonde de Heiland de eeuwige waarheid dat 'de verlossende genade van de Zoon alleen verkregen kan worden door de wil van de Vader te doen'.¹

Hij heeft gezegd:
'Niet ieder die tegen Mij zegt: Heere, Heere, zal binnengaan in het Koninkrijk der hemelen, maar wie de wil doet van Mijn Vader, Die in de hemelen is.

'Velen zullen op die dag tegen Mij zeggen: Heere, Heere, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd en in Uw

Naam demonen uitgedreven, en in Uw Naam vele krachten gedaan?

'Dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; ga weg van Mij, u die de wetteloosheid werkt!'²

Ons begrip van deze episode neemt toe als we een geïnspireerde revisie van de tekst beschouwen. Het is veelzeggend dat de zinsnede in de Herziene Statenvertaling van de Bijbel, 'Ik heb u nooit gekend', in de Bijbelvertaling van Joseph Smith gewijzigd is in: 'U hebt Mij nooit gekend.'³

Denk ook eens aan de gelijkenis van de tien meisjes. U weet dat de

vijf dwaze en onvoorbereide meisjes heengingen om olie voor hun lamp te halen nadat ze de roep hoorden om de bruidegom tegemoet te gaan.

‘Toen zij weggingen om olie te kopen, kwam de bruidegom; en zij die gereed waren, gingen met hem naar binnen naar de bruiloft, en de deur werd gesloten.

‘Later kwamen ook de [vijf dwaze] meisjes, die zeiden: Heer, heer, doe ons open!

‘Hij antwoordde en zei: Voorwaar, ik zeg u: ik ken u niet.’⁴

De implicaties van deze gelijkenis voor ieder van ons worden duidelijker door nog een geïnspireerde revisie. De zinsnede ‘ik ken u niet’ in de Herziene Statenvertaling van de Bijbel is in de Bijbelvertaling van Joseph Smith verduidelijkt tot ‘u kent mij niet’.⁵

De zinsneden ‘U hebt Mij nooit gekend’ en ‘u kent mij niet’ dienen ons allemaal tot diepe geestelijke zelfreflectie aan te zetten. Kennen we de Heiland alleen van horen zeggen, of leren we Hem steeds beter kennen? Hoe leren we de Heer kennen? Mijn boodschap gaat op die vragen van de ziel in. Ik doe een beroep op bijstand van de Heilige Geest terwijl we het over dit belangrijke onderwerp hebben.

Leren kennen

Jezus heeft gezegd:

‘Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij.

‘Als u Mij gekend had, zou u ook Mijn Vader gekend hebben.’⁶

We leren de Vader kennen als we zijn geliefde Zoon leren kennen.

Een groot doel van het sterfelijk leven is niet alleen kennis over de Eniggeborene van de Vader opdoen, maar ook ernaar streven Hem te leren kennen. Vier essentiële stappen waardoor

we de Heer kunnen leren kennen, zijn: geloof in Hem oefenen, Hem volgen, Hem dienen en Hem geloven.

Geloof in Hem oefenen

Geloof in Jezus Christus oefenen betekent op zijn verdiensten, barmhartigheid en genade vertrouwen.⁷ We beginnen de Heiland te leren kennen als we onze geestelijke vermogens opwekken en zijn leringen beproeven, ja, totdat we plaats in onze ziel voor een deel van zijn woorden kunnen inruimen.⁸ Als ons geloof in de Heer toeneemt, vertrouwen we op Hem en in zijn macht om ons te verlossen, te genezen en te sterken.

Waar geloof heeft de Heer tot middelpunt en leidt altijd tot rechtschapen handelingen. ‘Geloof [in Christus is] het eerste beginsel in een openbaringsreligie, [...] het fundament van alle gerechtigheid [...] en het handelingsbeginsel in alle intelligente wezens.’⁹ Handelen in overeenstemming met de juiste beginselen die de Verlosser verkondigd heeft, staat centraal in het ontvangen en oefenen van waar geloof, want ‘geloof zonder de werken [is] dood’.¹⁰ We moeten ‘daders van het Woord en niet alleen hoorders’ zijn.¹¹

Gods woord horen en de geestelijke gave van geloof in de Heiland ontvangen, zijn nauw met elkaar verbonden, want ‘zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God’.¹² We raken met Hem en zijn stem vertrouwd als we zijn woorden in de Schriften bestuderen en ons eraan vergasten,¹³ in zijn naam met een eerlijke bedoeling tot de Vader bidden,¹⁴ en naar het voortdurende gezelschap van de Heilige Geest streven.¹⁵ De leer van Christus leren kennen en toepassen is een voorwaarde om de gave van geloof in Hem te ontvangen.¹⁶

Geloof in de Heer oefenen is een noodzakelijke voorbereiding om Hem te volgen.

Hem volgen

‘En Jezus liep langs de zee van Galilea en zag twee broers, namelijk Simon, die Petrus genoemd wordt, en zijn broer Andreas, het net in de zee werpen, want zij waren vissers.

‘En Hij zei tegen hen: Kom achter Mij, en Ik zal u vissers van mensen maken.

‘Zij lieten meteen de netten achter en volgden Hem.’¹⁷

Petrus en Andreas zijn krachtige voorbeelden die de Meester hoorden en volgden.

Zo geeft de Heiland ook u en mij de boodschap: ‘Als iemand achter Mij aan wil komen, moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen en Mij volgen.’¹⁸ Zijn kruis opnemen, wil zeggen dat iemand alle goddeloosheid en elke wereldse begeerte verzaakt en de geboden van de Heer bewaart.¹⁹

De Heiland heeft ons aangespoord om te worden zoals Hij is.²⁰ De Heer volgen betekent dus ook Hem navolgen. We leren de Heer nog beter kennen als we er door de kracht van zijn verzoening naar streven te worden zoals Hij is.

Tijdens zijn aardse bediening wees Jezus ons het pad, ging Hij ons voor en gaf Hij het volmaakte voorbeeld.

‘Een juist begrip van zijn karakter, volmaaktheden en eigenschappen’²¹ biedt ons een bestendig doel en duidelijke richting terwijl we Hem op het pad van toegewijd discipelschap volgen.

Als we de Heiland volgen, weten we ook ‘zeker dat onze levenswandel in overeenstemming met Gods wil is.’²² Dergelijke kennis is geen onkenbare verborgenheid en gaat niet in de eerste plaats om onze aardse aangelegenheden of alledaagse beslommingen. Het is veeleer de standvastige, aanhoudende vooruitgang op het verbondspad die Hem als levenswandel behaagt.

Lehi’s droom in het Boek van Mormon duidt op het pad dat we dienen te volgen, de moeilijkheden die we gaan tegenkomen en de geestelijke hulpmiddelen die ons ter beschikking staan om de Heiland te volgen en tot Hem te komen. Voorwaarts streven op het rechte en smalle pad is wat Hij van ons verlangt. De vrucht van de boom proeven en volkomen ‘tot de Heer bekeerd’²³ raken, zijn de zegeningen die Hij voor ons verlangt. Vandaar dat Hij ons wenkt: ‘Kom dan en volg Mij.’²⁴

Geloof in Jezus Christus oefenen en Hem volgen zijn noodzakelijke voorbereidingen om Hem te dienen.

Hem dienen

‘Want hoe kent iemand de meester die hij niet heeft gediend, en die een vreemde voor hem is, en ver is van de gedachten en overleggingen van zijn hart?’²⁵

We leren de Heer nog beter kennen als we Hem dienen en in zijn koninkrijk werkzaam zijn. Als we dat doen, zegt Hij ons overvloedig met hemelse hulp, geestelijke gaven en toegenomen vermogens. We staan er in het werk in zijn wijngaard nooit alleen voor.

Hij heeft gezegd: ‘Ik zal voor uw aangezicht uit gaan. Ik zal aan uw rechter- en aan uw linkerhand zijn, en mijn Geest zal in uw hart zijn, en mijn engelen zullen rondom u zijn om u te schragen.’²⁶

We leren de Heiland kennen als we ons best doen om te gaan waar Hij ons heen zendt, als we ernaar streven te spreken wat Hij ons te spreken geeft en als we worden wie Hij ons wil laten zijn.²⁷ Als we onze volledige afhankelijkheid van Hem ootmoedig erkennen, vergroot Hij ons vermogen om steeds effectiever te dienen. Gaandeweg vallen onze verlangens volmakter met zijn verlangens samen, en worden zijn doeleinden onze doeleinden, zodanig dat we ‘niets [zullen] vragen wat tegen [zijn wil is].’²⁸

Hem dienen vereist geheel ons hart, onze macht, ons verstand en onze kracht.²⁹ Bijgevolg biedt anderen onzelfzuchtig dienen tegenwicht aan de egocentrische en zelfzuchtige neigingen van de natuurlijke mens. We gaan liefhebben wie we dienen. En omdat anderen dienen God dienen is, gaan we Hem en onze broeders en zusters volkomener liefhebben. Dergelijke liefde is een manifestatie van de

geestelijke gave van naastenliefde, ja, de reine liefde van Christus.³⁰

‘Bidt tot de Vader met alle kracht van uw hart dat gij met die liefde — die Hij heeft geschonken aan allen die ware volgelingen zijn van zijn Zoon Jezus Christus — vervuld zult zijn, opdat gij zonen van God zult worden; opdat wij, wanneer Hij verschijnt, Hem gelijk zullen zijn, want wij zullen Hem zien zoals Hij is; opdat wij die hoop zullen hebben; opdat wij gereinigd zullen worden zoals Hij rein is.’³¹

We leren de Heer kennen als we met zijn liefde vervuld zijn.

Hem geloven

Is het mogelijk om geloof in Hem te oefenen, Hem te volgen en Hem te dienen maar Hem niet te geloven?

Ik ken leden van de kerk die de leerstellingen en beginselen vervat in de Schriften en verkondigd vanaf dit spreekgestoelte als waar aannemen. Toch vinden ze het moeilijk te geloven dat die evangeliewaarheden specifiek in hun leven en op hun omstandigheden van toepassing zijn. Ze lijken geloof in de Heiland te hebben, maar ze geloven niet dat zijn beloofde zegeningen voor hen beschikbaar of in hun leven werkzaam kunnen zijn. Ik kom ook broeders en zusters tegen die plichtsgetrouw dienen, maar voor wie het herstelde evangelie nog geen levende en transformerende werkelijkheid geworden is. We leren de Heer kennen als we niet alleen in Hem geloven maar Hem en zijn zekere beloften ook geloven.

In het Nieuwe Testament vroeg een vader de Heiland zijn kind te genezen. Jezus antwoordde:

‘Als u kunt geloven, alle dingen zijn mogelijk voor wie gelooft.

‘En meteen riep de vader van het kind onder tranen: Ik geloof, Heere! Kom mijn ongeloof te hulp.’³²

Ik heb vele malen over dat verzoek van die vader nagedacht: 'Kom mijn ongelooft te hulp.' Ik vraag me af of de man met zijn smeekbede niet voornamelijk om hulp vroeg om in Jezus als onze Verlosser en in zijn genezende kracht te geloven. Hij erkende Christus mogelijk al als de Zoon van God. Maar wellicht had hij hulp nodig om te geloven dat de genezende kracht van de Meester daadwerkelijk zo'n individuele, persoonlijke zegen voor zijn eigen geliefde zoon kon zijn. Hij geloofde misschien in Christus in algemene zin, maar geloofde Christus niet in specifieke en persoonlijke zin.

We getuigen vaak van wat we als waarheid weten, maar wellicht is de relevantere vraag voor ieder van ons of we ook geloven wat we weten.

Heilige verordeningen verricht met het juiste priesterschapsgesag zijn essentieel om de Heiland te geloven, Hem te leren kennen en, uiteindelijk, te geloven wat we weten.

'En [het Melchizedeks] priesterschap bedient het evangelie en omvat de sleutel van de verborgenheden van het koninkrijk, ja, *de sleutel van kennis van God*.

'Daarom, in de verordeningen daarvan is de macht der goddelijkheid kenbaar.'³³

We geloven de Heer en leren Hem kennen als de sleutel van kennis van God, bediend door het Melchizedeks priesterschap, de deur ontsluit en het voor ons allemaal mogelijk maakt de macht der goddelijkheid in ons leven te ontvangen. We geloven de Heiland en leren Hem kennen als we Hem volgen door heilige verordeningen te ontvangen en in ere te houden, en steeds meer zijn beeld in ons gelaat krijgen.³⁴ We geloven Christus en leren Hem kennen als we de transformerende, genezende, versterkende en heiligende

kracht van zijn verzoening persoonlijk ervaren. We geloven de Meester en leren Hem kennen als 'de kracht van zijn woord [wortel schiet] in ons',³⁵ in ons verstand en hart geschreven wordt,³⁶ en we 'al [onze] zonden afleggen om [Hem] te kennen'.³⁷

Hem geloven is erop vertrouwen dat zijn overvloedige zegeningen voor onszelf en ons gezin beschikbaar en van toepassing zijn. Hem met onze gehele ziel geloven,³⁸ komt als we op het verbondspad voorwaarts streven, ons aan zijn wil overgeven, en ons aan zijn prioriteiten en timing voor ons onderwerpen. Hem geloven — zijn macht en beloften als waar aannemen — biedt ons perspectief, gemoedsrust en vreugde.

Belofte en getuigenis

Op een dag zal 'alle [...] knie zich buigen en alle tong [...] belijden'³⁹ dat Jezus de Christus is. Die gezegende dag zullen we weten dat Hij ieder van ons bij naam kent. Ik getuig en beloof dat we de Heer niet alleen van horen zeggen kunnen kennen, maar Hem ook werkelijk leren kennen als we geloof in Hem oefenen, Hem volgen, Hem dienen en Hem geloven. Daarvan getuig ik in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. James E. Talmage, *Jesus the Christ*, derde editie (1916), 245–246.
2. Mattheüs 7:21–23.

3. Bijbelvertaling van Joseph Smith, Mattheüs 7:33.
4. Mattheüs 25:10–12.
5. Bijbelvertaling van Joseph Smith, Mattheüs 25:11.
6. Johannes 14:6–7.
7. Zie 2 Nephi 2:8; 31:19; Moroni 6:4.
8. Zie Alma 32:27.
9. *Lectures on Faith* (1985), 1.
10. Jakobus 2:20.
11. Jakobus 1:22.
12. Romeinen 10:17.
13. Zie 2 Nephi 32:3; Leer en Verbonden 18:34–36.
14. Zie Moroni 10:4.
15. Zie Johannes 14:26; Leer en Verbonden 121:46.
16. Zie Johannes 7:17. Ieder van ons heeft de taak om naar de gave van geloof te streven en er alles aan te doen om ervoor in aanmerking te komen. Uiteindelijk verleent een liefdevolle en liefhebbende God die gave echter aan ons.
17. Mattheüs 4:18–20.
18. Mattheüs 16:24.
19. Zie Bijbelvertaling van Joseph Smith, Mattheüs 16:26 (in de Gids bij de Schriften).
20. Zie 3 Nephi 27:27.
21. *Lectures on Faith*, 38.
22. *Lectures on Faith*, 38.
23. Alma 23:6.
24. Lukas 18:22.
25. Mosiah 5:13.
26. Leer en Verbonden 84:88.
27. Zie 'Ik ga daar waarheen Gij mij zendt', *Lofzangen*, nr. 179.
28. Helaman 10:5.
29. Zie Leer en Verbonden 4:2.
30. Zie Moroni 7:47.
31. Moroni 7:48.
32. Markus 9:23–24.
33. Leer en Verbonden 84:19–20; cursivering toegevoegd.
34. Zie Alma 5:14, 19.
35. Alma 26:13.
36. Zie Hebrëeën 8:10.
37. Alma 22:18.
38. Zie Omni 1:26.
39. Mosiah 27:31.

Brian K. Ashton

Tweede raadgever in het algemeen zondagschoolpresidium

De leer van Christus

De leer van Christus geeft ons toegang tot de geestelijke macht die ons uit onze huidige geestelijke toestand verheft naar een toestand waarin we vervolmaakt kunnen worden.

Het bezoek van de herrezen Jezus aan de Nephieten was nauwgezet georganiseerd om ons de allerbelangrijkste dingen te leren. Het begon met het getuigenis van de Vader aan het volk dat Jezus zijn ‘geliefde Zoon [was], in wie [Hij zijn] welbehagen [had].¹ Vervolgens daalde Jezus zelf neer en getuigde van zijn zoenoffer.² Hij nodigde de mensen uit om ‘met zekerheid’ te weten te komen dat Hij de Christus was door tot Hem te naderen en de wonde in zijn zijde en tekens van de nagels in zijn handen en voeten te voelen.³ Die getuigenissen lieten er geen twijfel over bestaan dat de verzoening van Jezus volbracht was

en dat de Vader zijn verbond om in een Heiland te voorzien, was nagekomen. Jezus leerde de Nephieten vervolgens hoe ze alle zegeningen van Gods plan van geluk, die beschikbaar zijn dankzij de verzoening van de Heiland, konden verkrijgen, door ze in de leer van Christus te onderwijzen.⁴

Mijn toespraak gaat over de leer van Christus. Volgens de Schriften omvat de leer van Christus geloof oefenen in Jezus Christus en zijn verzoening, bekering, de doop, de gave van de Heilige Geest en tot het einde volharderen.⁵

Dankzij de leer van Christus kunnen we de zegeningen van Christus’ verzoening verkrijgen

De verzoening van Christus maakt het mogelijk om op ‘de verdiensten en de barmhartigheid en de genade van de heilige Messias’⁶ te vertrouwen, in Christus vervolmaakt te worden,⁷ al het goede te ontvangen⁸ en het eeuwige leven te beërven.⁹

De leer van Christus daarentegen is de manier — de enige manier — waarop we alle zegeningen kunnen verkrijgen die de verzoening van Jezus ons biedt. De leer van Christus geeft ons toegang tot de geestelijke macht die ons uit onze huidige geestelijke

toestand verheft naar een toestand waarin we zoals de Heiland vervolmaakt kunnen worden.¹⁰ Ouderling D. Todd Christofferson heeft over die wedergeboorte gezegd: ‘In tegenstelling tot onze lichamelijke geboorte is de wedergeboorte meer een proces dan een gebeurtenis. En deelname aan dat proces is het belangrijkste doel van het sterfelijk leven.’¹¹

Laten we de aspecten van de leer van Christus eens nader bekijken.

Ten eerste geloof in Jezus Christus en zijn verzoening. De profeten leren ons dat geloof begint met het horen van het woord van Christus.¹² De woorden van Christus getuigen van zijn zoenoffer en maken ons duidelijk hoe we vergeving, zegeningen en de verhoging kunnen verkrijgen.¹³

Als we de woorden van Christus horen, oefenen we geloof door de leringen en het voorbeeld van de Heiland na te volgen.¹⁴ Nephi heeft gezegd dat we ons daarvoor geheel moeten verlaten ‘op de verdiensten van [Christus] die machtig is om te redden.’¹⁵ Omdat Jezus in het voorsterfelijk leven een God was,¹⁶ een zondeloos leven geleid heeft¹⁷ en tijdens zijn verzoening aan alle eisen van de gerechtigheid voor ons heeft voldaan,¹⁸ heeft Hij de macht en sleutels om de opstanding van alle mensen tot stand te brengen¹⁹. Dankzij Hem prevaleert de barmhartigheid boven de gerechtigheid, op voorwaarde van bekering.²⁰ Als we eenmaal begrijpen dat we dankzij de verdiensten van Christus barmhartigheid kunnen verkrijgen, kunnen we ‘geloof tot bekering’²¹ hebben. Ons geheel op de verdiensten van Christus verlaten, houdt dus in dat we erop vertrouwen dat Hij al het nodige gedaan heeft om ons te verlossen, en dat we dan naar ons geloof handelen.²²

Door geloof maken we ons ook geen zorgen meer om wat anderen van ons vinden en wordt wat God van ons vindt veel belangrijker.

Ten tweede bekering. Samuël de Lamaniet heeft gezegd: 'Indien gij in [Christus'] naam gelooft, zult gij u bekeren van al uw zonden.'²³ Bekering is een kostbaar geschenk van onze hemelse Vader dat dankzij het offer van zijn eniggeboren Zoon mogelijk gemaakt wordt. Het is het proces dat de Vader ons geeft waardoor we onze gedachten, daden en ons hele wezen veranderen, of omkeren, zodat we steeds meer zoals de Heiland worden.²⁴ Bekering is niet alleen voor grote zonden, maar is een dagelijks proces van zelfevaluatie en -verbetering²⁵. Daardoor kunnen we onze zonden, onvolmaaktheden, zwakheden en tekortkomingen overwinnen.²⁶ Dankzij bekering kunnen we 'ware volgelingen' van Christus worden, wat ons met liefde vervult²⁷ en onze vrees uitdrijft.²⁸ Bekering is geen reserveplan voor het geval ons eigen plan om volmaakt te zijn faalt.²⁹ Voortdurende bekering is het enige pad dat ons naar blijvende vreugde en de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader terugleidt.

Door bekering worden we onderworpen en gehoorzaam aan Gods wil. Maar dat kunnen we niet alleen. Door Gods goedheid en onze eigen nietigheid te erkennen³⁰ en ons uiterste best te doen om ons gedrag met Gods wil in overeenstemming te brengen,³¹ ontvangen we genade.³² Genade 'is goddelijke hulp of kracht die dankzij de overvloedige barmhartigheid en liefde van Jezus Christus gegeven wordt [...] om goede werken te doen die [we] anders, op eigen kracht, niet hadden kunnen doen.'³³ Omdat het doel van bekering is zoals de Heiland te worden, wat in ons eentje onmogelijk is,

hebben we de genade van de Heiland absoluut nodig om ons leven waar nodig aan te passen.

Als we ons bekeren, vervangen we onze oude, onrechtschapen gewoonten, zwakheden, onvolmaaktheden en angsten door nieuwe gewoonten en overtuigingen die ons dichter tot de Heiland brengen en ons helpen om zoals Hij te worden.

Ten derde de doop en het avondmaal. De profeet Mormon leert ons: 'De eerste vrucht der bekering is de doop.'³⁴ Bekering is pas volledig in combinatie met de verordening van de doop, verricht door iemand die het priesterschapsgeslag van God draagt. Leden van de kerk hernieuwen de verbonden die ze bij hun doop en andere gelegenheden sluiten door aan het avondmaal deel te nemen.³⁵

Bij de verordeningen van de doop en het avondmaal verbinden we ons ertoe de geboden van de Vader en de Zoon te onderhouden, Christus altijd indachtig te zijn, en bereid te zijn om Christus' naam (of zijn werk en eigenschappen³⁶) op ons te nemen.³⁷ De Heiland verbindt Zich er op zijn beurt toe onze zonden te vergeven³⁸ en zijn Geest overvloediger over ons uit te storten.³⁹ Christus belooft

ook om ons op het eeuwige leven voor te bereiden door ons te helpen om zoals Hij te worden.⁴⁰

Douglas D. Holmes, eerste raadgever in het algemeen jongemannenpresidium, heeft geschreven: 'De verordeningen van de doop en het avondmaal symboliseren zowel het eindresultaat als het proces van de wedergeboorte. Bij de doop leggen we de oude, vleeselijke mens af en staan we als nieuw mens op.'⁴¹ Het avondmaal leert ons dat die verandering een geleidelijk proces is [waarbij] we beetje bij beetje, week na week veranderd worden als we ons bekeren, verbonden sluiten en door een toename van de Geest [zoals de Heiland worden].'⁴²

Verordeningen en verbonden zijn essentieel in de leer van Christus. Als we de verordeningen van het priesterschap als goed lid ontvangen en de bijbehorende verbonden naleven, wordt de macht der goddelijkheid in ons leven kenbaar.⁴³ Ouderling D. Todd Christofferson heeft uitgelegd: 'De "macht der goddelijkheid" komt tot ons in de Persoon en door de invloed van de Heilige Geest.'⁴⁴

Ten vierde de gave van de Heilige Geest. Na de doop krijgen we de gave

‘genade op genade’ tot we een volheid ontvangen.⁵⁶

We moeten de leer van Christus toepassen

Broeders en zusters, passen we de leer van Christus toe, dan worden we zowel stoffelijk als geestelijk gezegend, zelfs in beproevingen. Uiteindelijk zullen we in staat zijn om ‘al het goede’ aan te grijpen.⁵⁷ Ik getuig dat dat proces in mijn leven plaatsgevonden heeft, en nog steeds langzaam, beetje bij beetje, plaatsvindt.

Maar belangrijker nog, we moeten de leer van Christus toepassen omdat die het enige pad terug naar onze hemelse Vader is. Dat is de enige manier om de Heiland te ontvangen en zijn zoon of dochter te worden.⁵⁸ Het toepassen van de leer van Christus is zelfs de enige manier om van zonde verlost te worden en geestelijk vooruitgang te maken.⁵⁹ De apostel Johannes heeft het als volgt verwoord: ‘Ieder die [...] niet blijft in de leer van Christus, die heeft God niet.’⁶⁰ En Jezus zelf zei tegen de Nephitische twaalf apostelen dat we als we geen geloof in Christus hebben, ons niet bekeren, niet laten dopen en niet tot het einde toe volharderen, ‘omgehakt en in het vuur geworpen [zullen worden], vanwaar [we] niet meer kunnen terugkeren.’⁶¹

Hoe passen we de leer van Christus dan beter toe? We kunnen ons bijvoorbeeld wekelijks gericht voorbereiden op het avondmaal door even de tijd te nemen om onder gebed te overwegen waar we ons het meest moeten verbeteren. Vervolgens kunnen we ten minste één ding dat ons ervan weerhoudt om zoals Jezus Christus te zijn op het avondmaalsaltaar leggen, in geloof om hulp smeken, om de benodigde geestelijke gaven bidden en ons ertoe verbinden het in de komende week beter te

van de Heilige Geest door de verordening van de bevestiging.⁴⁵ Als we die gave ontvangen, hebben we het constante gezelschap van een God⁴⁶ en blijvende toegang tot de genade die met zijn invloed gepaard gaat.

Als onze constante metgezel geeft de Heilige Geest ons extra macht of kracht om onze verbonden na te komen.⁴⁷ Hij heiligt ons ook,⁴⁸ wat wil zeggen dat we ‘van zonde bevrijd, zuiver, rein en heilig [worden] door de verzoening van Jezus Christus’.⁴⁹ Het heiligingsproces reinigt ons niet alleen, maar schenkt ons ook de benodigde geestelijke gaven of goddelijke eigenschappen van de Heiland⁵⁰ en verandert onze aard⁵¹ ‘waardoor wij niet meer geneigd zijn om kwaad te doen’.⁵² Telkens als we door geloof, bekering, verordeningen, christelijk dienstbetoon en andere rechtschapen daden de Heilige Geest ontvangen, worden we veranderd tot we langzaam, beetje bij beetje, zoals Christus worden.⁵³

Ten vijfde tot het einde volharderen. De profeet Nephi leert ons dat we na het ontvangen van de gave van de Heilige Geest tot het einde

moeten volharderen ‘in het volgen van het voorbeeld van de Zoon van de levende God’.⁵⁴ Ouderling Dale G. Renlund heeft tot het einde volharderen als volgt omschreven: ‘We [kunnen] volmaakt worden als we [...] herhaaldelijk en vaak [...] geloof in [Christus] oefenen, ons bekeren, aan het avondmaal deelnemen om de zegeningen van ons doopverbond te hernieuwen, en de Heilige Geest in grotere mate als constante metgezel hebben. Naarmate we dat doen, zullen we meer zoals Christus worden en tot het einde toe kunnen volharderen, met alles wat dat tot gevolg heeft.’⁵⁵

Met andere woorden, het ontvangen van de Heilige Geest en de verandering die dat in ons teweegbrengt, bevorderen ons geloof. Een groter geloof leidt tot meer bekering. Als we ons hart en onze zonden symbolisch op het avondmaalsaltaar leggen, ontvangen we de Heilige Geest in grotere mate. Door de Heilige Geest in grotere mate te ontvangen, maken we vooruitgang op het pad van de wedergeboorte. Als we dat proces voortzetten en alle heilsverordeningen en -verbonden van het evangelie ontvangen, krijgen we

doen.⁶² Zo zullen we de Heilige Geest in grotere mate ontvangen en de extra kracht hebben om onze onvolmaaktheden te overwinnen.

Ik getuig dat Jezus Christus de Heiland van de wereld is en dat we alleen door zijn naam gered kunnen worden.⁶³ Alles wat goed is, komt alleen van Hem.⁶⁴ Maar om 'al het goede,'⁶⁵ waaronder het eeuwig leven, te kunnen aangrijpen, moeten we de leer van Christus voortdurend toepassen. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 3 Nephi 11:7.
2. Zie 3 Nephi 11:10–11.
3. Zie 3 Nephi 11:14–15.
4. Zie 3 Nephi 11:21–39.
5. Zie 2 Nephi 31; 3 Nephi 27:16–20. De leer van Christus staat in alle Schriften, maar vooral in het Boek van Mormon.
6. 2 Nephi 2:8.
7. Zie Moroni 10:32.
8. Zie Moroni 7:22–24.
9. Zie Leer en Verbonden 132:23.
10. De verzoening van Christus en de leer van Christus vormen samen het evangelie van Christus (zie 3 Nephi 27:13–21).
11. D. Todd Christofferson, 'Wederom geboren', *Liahona*, mei 2008, 78.
12. Zie Romeinen 10:17; 2 Nephi 31:19; Alma 32:27–29; Moroni 7:25.
13. Zie 2 Nephi 32:3.
14. Zie 2 Nephi 31:10, 13.
15. 2 Nephi 31:19.
16. Zie Johannes 1:1–3; Mozes 7:47; Abraham 3:24–27.
17. Zie Hebreëen 4:15; Leer en Verbonden 45:4.
18. Zie Alma 34:16.
19. Zie 2 Nephi 9:21–22; Dallin H. Oaks, 'De sleutels en het gezag van het priesterschap', *Liahona*, mei 2014, 49–52.
20. Zie Alma 34:15–16.
21. Alma 34:15.
22. Ons geheel op de verdiensten van Christus verlaten houdt onder meer in dat we erkennen dat Jezus Christus de enige bron van verlossing is (zie Mosiah 4:7–8). Het houdt ook in dat we geloven dat Christus ons persoonlijk kan redden. Dat is een van de redenen waarom er in Leer en Verbonden 27:2 staat dat we tijdens het avondmaal niet alleen het lijden van Christus indachtig moeten zijn, maar ook dat Hij voor ons persoonlijk geleden heeft.
23. Helaman 14:13.
24. Zie Russell M. Nelson, 'Bekering en

- verandering', *Liahona*, mei 2007, 102–105.
25. Zie Neil L. Andersen, 'Bekeert u [...] opdat Ik u moge genezen', *Liahona*, november 2009, 40–43.
26. Zie Jeffrey R. Holland, 'Het beschadigde goed maken', *Liahona*, mei 2006, 69–71; Anthony D. Perkins, 'De grote en wonderbaarlijke liefde', *Liahona*, november 2006, 76–78.
27. Moroni 7:48.
28. Zie Moroni 8:16. Onze bekering is een van de grootste tekens dat we volgelingen van de Heiland zijn. Kunnen we echt beweren dat we Christus volgen als we ons niet voortdurend bekeren of ernaar streven ons hart en onze daden tot Hem te wenden?
29. Zie *Wennen aan het zendingsleven* (boekje, 2013), 46.
30. Zie Mosiah 4:5–7.
31. Zie 2 Nephi 10:24; 25:23.
32. Zie Helaman 5:11; Ether 12:27; Moroni 10:32–33.
33. Bible Dictionary, 'Grace'.
34. Moroni 8:25.
35. Bij waardige deelname aan het avondmaal hernieuwen we al onze verbonden met God. (Zie Delbert L. Stapley, in Conference Report, oktober 1965, 14; L. Tom Perry, 'Nu wij aan het avondmaal deelnemen', *Liahona*, mei 2006, 41.)
36. Zie Dallin H. Oaks, 'Testimony' (toespraak gehouden in een instructiebijeenkomst voor nieuwe zendingspresidenten, 25 juni 2014), 1–2.
37. Zie Moroni 4:3; zie ook Mosiah 18:8–10; Leer en Verbonden 20:37 voor nog andere verbonden die we bij de doop sluiten.
38. Zie Moroni 8:25.
39. Zie Mosiah 18:10.
40. Zie 2 Korinthe 3:18; Ether 12:27; Leer en Verbonden 35:2; Mozes 1:39.
41. Zie Romeinen 6:4.
42. Douglas D. Holmes, 'Come unto Christ—the Doctrine of Christ', ongepubliceerd manuscript.
43. Zie Leer en Verbonden 84:19–21.
44. D. Todd Christofferson, 'De kracht van verbonden', *Liahona*, mei 2009, 22.
45. De bevestiging gebeurt door handoplegging (zie bijvoorbeeld Handelingen 8:17).
46. Zie Leer en Verbonden 20:28; Gids bij de Schriften, 'Heilige Geest', scriptures.lds.org.
47. Zie 2 Korinthe 3:18; 1 Nephi 14:14; Leer en Verbonden 93:20.
48. Zie 3 Nephi 27:20.
49. Gids bij de Schriften, 'Heiliging', scriptures.lds.org.
50. Zie Moroni 7:48; 8:26; 10:8–18.
51. Zie Mosiah 4:14; Leer en Verbonden 84:33; Bruce R. McConkie, 'The Ten Blessings of the Priesthood', *Ensign*, november 1977, 33–35.
52. Mosiah 5:2.
53. De Heilige Geest leidt ons ook terug naar onze Vader in de hemel (zie 2 Nephi 32:5; Leer en Verbonden 45:57) door ons te laten weten wat we moeten doen om zoals Christus te worden (zie 2 Korinthe 3:18; Ether 12:27; Leer en Verbonden 84:46–48).
54. 2 Nephi 31:16. Tot het einde volharden is een passende omschrijving, aangezien het zowel tijd als volharding vergt (zie Jakobus 1:2–4). Het is nu eenmaal zo dat we sommige christelijke eigenschappen niet zonder tegenstand en moeilijkheden kunnen ontwikkelen. Hoe kunnen we bijvoorbeeld lankmoedig worden als we niet veel te verdragen krijgen?
55. Dale G. Renlund, 'Heiligen der laatste dagen blijven het proberen', *Liahona*, mei 2015, 56.
56. Zie Leer en Verbonden 93:12, 19.
57. Moroni 7:25; zie ook Mosiah 2:41.
58. Zie Leer en Verbonden 39:4–6.
59. Zie 2 Nephi 9:24.
60. 2 Johannes 1:9.
61. 3 Nephi 27:17.
62. Men kan regelmatig wekenlang hetzelfde offer brengen, tot het met de hulp van de Heiland, en zoals ouderling Neal A. Maxwell gezegd heeft, 'verteerd' wordt. ('Deny Yourselfs of All Ungodliness', *Ensign*, mei 1995, 68.)
63. Zie 2 Nephi 25:20.
64. Zie Moroni 7:24.
65. Moroni 7:25.

Ouderling Carl B. Cook
van de Zeventig

Dienen

Ieder lid is nodig, en ieder lid heeft een gelegenheid nodig om te dienen.

Als jongen genoot ik ervan om bij mijn oom Lyman en tante Dorothy op de boerderij te werken. Oom Lyman had meestal de leiding over onze projecten. Tante Dorothy hielp vaak mee en bestuurde de oude terreinwagen, een Dodge. Ik herinner me nog de opwinding als we in de modder vast kwamen te zitten of een steile heuvel op probeerden te komen. Oom Lyman gilde dan: 'Zet 'm in compound, Dorothy!' Op zulke momenten begon ik te bidden. Op de een of andere manier, met de hulp van de Heer en na een paar keer knarsend schakelen, wist tante Dorothy de compound te vinden. Met alle wielen ingeschakeld en aangedreven, schoot de wagen voorwaarts en zetten we ons werk voort.

'In compound zetten' betekent naar een speciale versnelling schakelen waarin diverse aandrijvingen samenwerken om meer torsië te genereren.¹ Met een compound-versnelling, in combinatie met vierwielaandrijving, kunt u terugschakelen, een tandje bijzetten en in beweging komen.

Ik zie ons allemaal graag als onderdeel van een compound-versnelling als we samen in de kerk dienen — in wijken en gemeenten, in quorums en hulporganisaties. Net zoals aandrijvingen in combinatie meer vermogen in compound leveren, beschikken wij

over meer vermogen als we samenwerken. Als we elkaar eensgezind dienen, bereiken we samen veel meer dan we in ons eentje zouden kunnen. Het is geweldig om bij onze taken betrokken en vereend te zijn, en het werk van de Heer uit te voeren.

Dienen is een zegen

Een van de grote zegeningen van het lidmaatschap in de kerk is de mogelijkheid om anderen te dienen.² De Heer heeft gezegd: 'Indien gij Mij liefhebt, zult gij Mij dienen',³ en we dienen Hem door anderen te dienen.⁴

Als we dienen, komen we dichterbij tot God.⁵ We leren Hem op manieren kennen die anders wellicht niet mogelijk zijn. Ons geloof in Hem neemt toe. Onze problemen worden in perspectief gezet. Het leven geeft meer voldoening. Onze liefde voor anderen neemt toe, alsook ons verlangen om te dienen. Door dit gezegende proces gaan we meer op God lijken en zijn we beter voorbereid om bij Hem terug te keren.⁶

President Marion G. Romney heeft verklaard: 'Dienstbetoon is niet iets wat we op aarde doorstaan om het recht op een leven in het celestiale koninkrijk te verdienen. Dienstbetoon is de kern van een verheven leven in het celestiale koninkrijk.'⁷

Dienen kan lastig zijn

Dienen in de kerk kan echter lastig zijn als we iets te doen krijgen wat ons angst inboezemt, als we het dienen moe zijn of als we geroepen worden iets te doen waar we in eerste instantie niet om staan te springen.

Ik kreeg onlangs een andere taak toegewezen. Daarvoor was ik in het gebied Afrika-Zuidoost werkzaam. Het was geweldig om te dienen waar de kerk relatief jong en zich aan het ontwikkelen is. En de leden waren geweldig. Toen werd ik teruggeroepen naar de hoofdzetel van de kerk. Eerlijk gezegd was ik niet echt enthousiast. Een verandering van taak hield het nodige onbekende in.

Nadat ik op een avond over de aanstaande verandering nagedacht had, droomde ik over mijn betovergrootvader Joseph Skeen. Ik wist uit zijn dagboek dat hij en zijn vrouw, Maria, naar

Nauwou verhuisd waren en hij graag wilde dienen. Hij zocht de profeet Joseph Smith op en vroeg hoe hij van dienst kon zijn. De profeet liet hem op de prairie werken met de opdracht om zijn best te doen, dus deed hij dat. Hij kwam op de boerderij van de familie Smith te werken.⁸

Ik dacht na over hoe mooi het was dat Joseph Skeen zijn taak op die manier gekregen had. Ik zag plotseling in dat ik hetzelfde voorrecht heb. Dat hebben we allemaal. Alle kerkroepingen komen van God — bij monde van zijn aangewezen dienstknechten.⁹

Ik voelde een duidelijke geestelijke bevestiging dat mijn nieuwe taak geïnspireerd was. Het is belangrijk dat we die connectie maken — dat onze roeping letterlijk van God door onze priesterschapsleiders tot ons komt. Toen ik dat gevoeld kreeg, veranderde mijn houding en was ik vol verlangen om te dienen. Ik ben dankbaar voor de zegening van bekering en voor mijn veranderde hart. Ik vind mijn nieuwe taak geweldig.

Zelfs als we denken dat onze roeping gewoon het idee van onze priesterschapsleider was of dat er verder niemand toe bereid was, zullen we gezegend worden als we dienen. Maar als we Gods hand in onze roeping zien en met geheel ons hart dienen, gaat er meer kracht van ons dienstbetoon uit en worden we een ware dienstknecht van Jezus Christus.

Dienen vergt geloof

Roepingen vervullen vergt geloof. Kort nadat Joseph op de boerderij begon te werken, werden hij en Maria ernstig ziek. Ze hadden geen geld en kenden bijna niemand. Het was een moeilijke tijd voor hen. Joseph schreef in zijn dagboek: 'We ploeterden door [en] hingen de kerk aan met het beetje

geloof dat we hadden, hoewel de duivel ons trachtte te vernietigen en terug te laten deinzen.'¹⁰

Ik ben, met honderden andere nakomelingen, eeuwig dankbaar dat Joseph en Maria niet teruggedeinsd zijn. We krijgen zegeningen als we in onze roepingen en taken volharden en doorgaan met al het geloof dat we hebben.

Ik ken een fantastische leerkracht evangelieleer die de aanwezigen in de klas opbouwt terwijl ze lesgeeft, maar dat was niet altijd het geval. Ze werd na haar toetreding tot de kerk geroepen om in het jeugdwerk les te geven. Ze vond dat ze geen onderwijsvaardigheden had, maar aanvaardde de taak omdat ze wist dat dienen belangrijk was. Ze kreeg al snel last van angst en ging niet meer naar de kerk zodat ze geen les hoefde geven. Gelukkig merkte haar huisonderwijzer haar afwezigheid op. Hij bezocht haar en nodigde haar uit om terug te komen. De bisschop en wijkleden stonden haar bij. Uiteindelijk begon ze met toenevend geloof kinderen les te geven. Ze paste beginselen toe die nu in *Onderwijzen naar het voorbeeld van de Heiland* staan. De Heer zegende haar inspanningen en ze is een begaafde leerkracht geworden.¹¹

De natuurlijke man of vrouw in ons allemaal is ertoe geneigd het dienen te laten om redenen als: 'Ik ben er niet klaar voor om te dienen; ik moet eerst nog meer leren', 'Ik ben moe en heb rust nodig', 'Ik ben te oud — nu is een ander aan de beurt' of 'Ik heb het gewoon te druk.'

Broeders en zusters, een roeping aanvaarden en vervullen is een geloofsdaad. We kunnen vertrouwen op wat onze profeet, president Thomas S. Monson, herhaaldelijk beklemtoont: 'Wie de Heer roept, maakt de Heer ook geschikt' en 'Als wij in dienst van de Heer zijn,

hebben wij recht op zijn hulp.'¹² Of het nu lijkt alsof er teveel of te weinig van ons gevraagd wordt, of we nu doodsvrees uitstaan of ons dood vervelen, de Heer wil dat we terugschakelen, een tandje bijzetten en dienen.

Ik zie geen tekenen dat president Monson en zijn medebroeders in het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen te druk of te moe zijn. Ze zijn een inspirerend voorbeeld van de vermogens die ons te beurt vallen als we geloof oefenen, taken aanvaarden, en die met inzet en toewijding ten uitvoer brengen. Zij staken hun handen vele jaren geleden al 'uit de mouw'¹³ en blijven voorwaarts en opwaarts gaan.

Ja, zij zijn in belangrijke roepingen werkzaam, maar *elke* roeping of taak is belangrijk. President Gordon B. Hinckley, een eerdere profeet en president van de kerk, heeft gezegd: 'Bij deze zaak zijn we allemaal samen betrokken. [...] Uw plicht is op uw terrein even groot als de mijne op mijn terrein. Geen enkele kerkroeping is klein of onbeduidend.'¹⁴ Elke roeping is belangrijk.¹⁵

Laten we dienen

Laten we in geloof opstaan, onze ‘handen uit de mouw’ steken en ‘elk waardig werk’ volbrengen.¹⁶ Laten we ‘m ‘in compound zetten’, samen met trouwe tante Dorothy. Laten we ons als broeders en zusters verdienstelijk maken.

Wilt u uw bisschop of gemeente-president opvrolijken, vraag hem dan: ‘Hoe kan ik van dienst zijn?’ ‘Waar zou de Heer me nodig hebben?’ Als hij bidt en uw verantwoordelijkheden op persoonlijk vlak, in uw gezin en op uw werk in overweging neemt, zal hij geïnspireerd worden om u voor een geschikte taak te roepen. Bij uw aanstelling krijgt u een priesterschapszegen om uw taak tot een succes te maken. U *zult* gezegend worden! Ieder lid is nodig, en ieder lid heeft een gelegenheid nodig om te dienen.¹⁷

Jezus Christus is ons voorbeeld

Jezus Christus, ons grote voorbeeld, gaf zijn leven aan zijn Vaders werk. In de grote raadsvergadering voordat deze wereld georganiseerd werd, bood Jezus, vanaf het begin gekozen en gezalfd, Zich aan: ‘Hier ben Ik, zend Mij.’¹⁸ Daarmee werd Hij letterlijk de dienaar van ons allemaal. Dankzij Jezus Christus en de kracht die we

door zijn verzoening ontvangen, kunnen wij ook dienen. Hij zal ons helpen.¹⁹

Ik spreek mijn oprechte liefde uit voor diegenen onder u die op dit moment wegens persoonlijke omstandigheden niet op gangbare manieren in de kerk kunnen dienen, maar die wel in een geest van dienstbetoon leven. Ik bid dat u bij uw inzet gezegend wordt. Ik spreek ook mijn waardering uit voor wie hun roeping week in week uit grootmaken, en voor wie spoedig een roeping om te dienen zullen aanvaarden. Alle bijdragen en offers worden gewaardeerd, vooral door Hem wie wij dienen. Allen die dienen, ontvangen Gods genade.²⁰

Wat onze leeftijd of situatie ook is, laat dienen onze ‘leuze’ zijn.²¹ Dien in uw roeping. Ga op zending. Help uw moeder. Sta een vreemdeling bij. Steun uw medemens. Wees gewoon dienstvaardig.

Moge de Heer ons allen zegenen wanneer we Hem dienen en ware volgelingen van Jezus Christus proberen te worden.²² Ik getuig dat Hij leeft en leiding geeft aan dit werk. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie ‘Compound Gears’, technologystudent.com/gears1/gears3.htm; ‘Compound Gear

- Reduction’, curriculum.vexrobotics.com.
2. Zie *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), 91.
3. Leer en Verbonden 42:29; zie ook Leer en Verbonden 59:5.
4. Zie Mattheüs 25:40; Mosiah 2:17.
5. Zie Johannes 12:26.
6. Zie Leer en Verbonden 81:4–6.
7. Marion G. Romney, ‘The Celestial Nature of Self-Reliance’, *Ensign*, november 1982, 93.
8. Zie Joseph Skeen, reminiscences and diary, 7, Bibliotheek voor kerkgeschiedenis, Salt Lake City; zie ook *Journal and History of Joseph Skeen*, red. Greg S. Montgomery en Mark R. Montgomery (1996), 23.
9. Zie Leer en Verbonden 1:38; Geloofsartikelen 1:5.
10. Skeen, reminiscences and diary, 8; zie ook *Journal and History of Joseph Skeen*, 23; Lukas 22:31; 2 Nephi 28:19–24; Alma 30:60; Leer en Verbonden 10:22–27.
11. Zie *Onderwijzen naar het voorbeeld van de Heiland* (2016), 37–38; *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 5.3, 5.5.4.
12. Thomas S. Monson, ‘Duty Calls’, *Ensign*, mei 1996, 44.
13. ‘Steek uw handen uit de mouw’, *Lofzangen*, nr. 169.
14. Gordon B. Hinckley, ‘This Is the Work of the Master’, *Ensign*, mei 1995, 71.
President Hinckley heeft ook gezegd: ‘U kunt net zoveel voldoening in het verrichten van uw taken vinden als ik in de mijne. De voortgang van dit werk wordt door onze gezamenlijke inzet bepaald. Wat uw roeping ook is, u krijgt dezelfde soort mogelijkheden om iets goeds te doen als ik in mijn roeping. Het enige wat echt telt, is dat dit het werk van de Meester is. Het is onze opdracht het goede tot stand te brengen zoals Hij dat gedaan heeft.’ (‘This Is the Work of the Master’, 71.)
President Thomas S. Monson heeft gezegd: ‘Hoe maken we onze roeping groot? Gewoon, door het werk te verrichten dat bij die roeping hoort.’ (‘Duty Calls’, 43.)
15. Zie Alma 37:6.
16. ‘Steek uw handen uit de mouw’, *Lofzangen*, nr. 169.
17. Zie *Handboek 2*, 3.3.1; 3.3.3; 19.1.1, 19.4. ‘Door anderen — mannen, vrouwen, jongens en meisjes — te dienen, doen wij Gods werk.’ (*Evangeliebeginselen* [2009], 163.)
18. Abraham 3:27.
19. Zie Leer en Verbonden 76:5.
20. Zie Mosiah 18:26.
21. ‘They, the Builders of the Nation’, *Hymns*, nr. 36.
22. Zie Moroni 7:48.

Ouderling Ronald A. Rasband
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Vergeet het niet

Ik moedig u aan om, vooral in tijden van crisis, in herinnering te roepen wanneer u de Geest gevoeld hebt en uw getuigenis sterk was. Denk terug aan het geestelijke fundament dat u gebouwd hebt.

Goedemiddag, beste broeders en zusters. Wat zijn we gezegend tijdens deze conferentie. Mijn eerste jaar als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft me uitermate nederig gestemd. Het is een jaar van inspanning, groei en vurige, constante smeekbeden tot mijn Vader in de hemel geweest. Ik heb de steun van gebeden door familie, vrienden en kerkleden over de hele wereld gevoeld. Dankuwel voor uw medeleven en gebeden.

Ik heb gelukkig ook dierbare vrienden kunnen ontmoeten. Sommigen had ik jaren niet gezien en velen heb ik pas leren kennen. Een gesprek met een goede vriend die ik al jaren ken en nogal mag, zette me op het spoor voor mijn toespraak van vandaag.

Toen we elkaar spraken, vertrouwde mijn vriend me toe dat hij ergens mee worstelde. Hij had het gevoel dat hij een 'geloofscrisis' doormaakte, zoals hij dat noemde, en vroeg mij om raad. Ik was dankbaar dat hij met zijn gevoelens en zorgen bij mij op de proppen kwam.

Hij uitte een groot verlangen naar wat hij eens geestelijk gevoeld had en wat hij naar zijn idee dreigde kwijt te raken. Ik luisterde aandachtig en bad

vurig dat de Heer me zou laten weten wat ik moest zeggen.

Mijn vriend stelde de vraag, net als sommigen van u wellicht, die kernachtig in het jeugdwerklidje verwoord is: 'Hemelse vader, hoort U mijn gebed?'¹ Mocht u zich dat ook afvragen, dan wil ik u de raad geven die ik ook aan mijn vriend gaf. Ik hoop dat uw geloof er sterker door wordt en dat u zich weer vast zult voornemen om een toegewijde discipel van Jezus Christus te zijn.

Ik wil u eerst op het hart drukken dat u een zoon of dochter van een liefdevolle Vader in de hemel bent en dat zijn liefde blijvend is. Ik weet dat dergelijke geruststellende gevoelens van liefde lastig terug te halen zijn als u volop met persoonlijke moeilijkheden of beproevingen, teleurstellingen of uiteengespatte dromen te maken hebt.

Jezus Christus weet wat heftige worstelingen en beproevingen inhouden. Hij heeft zijn leven voor ons gegeven. Zijn laatste uren waren onvoorstelbaar zwaar geweest, maar zijn offer voor ieder van ons was de ultieme uiting van zijn reine liefde.

Geen enkele fout, zonde of keuze kan Gods liefde voor ons veranderen. Dat betekent geenszins dat zondig

gedrag door de vingers wordt gezien. Evenmin ontslaat het ons van de verplichting om ons na het begaan van een zonde te bekeren. Maar *vergeet niet* dat onze hemelse Vader ieder van u kent en liefheeft. Hij staat ook altijd klaar om hulp te bieden.

Terwijl ik over de situatie van mijn vriend nadacht, mijmerde ik over de grote wijsheid in het Boek van Mormon: 'En nu, mijn zonen, bedenkt, bedenkt, het is op de rots van onze Verlosser, die Christus is, de Zoon Gods, dat gij uw fundament moet bouwen; zodat, wanneer de duivel zijn krachtige winden zendt, ja, zijn pijlen in de wervelwind, ja, wanneer al zijn hagel en zijn hevige storm u zullen striemen, die geen macht over u zullen hebben om u neer te sleuren in de afgrond van ellende en eindeloos wee, wegens de rots waarop gij zijt gebouwd, die een vast fundament is; en als de mensen op dat fundament bouwen, kunnen zij niet vallen.'²

Ik getuig dat 'de afgrond van ellende en eindeloos wee' een plek is waar

niemand wil vertoeven. En mijn vriend bevond zich naar zijn gevoel op het randje.

Wanneer ik mensen van advies dien, zoals in het geval van mijn vriend, ga ik na welke beslissingen er in de loop der jaren toe hebben geleid dat ze heilige ervaringen vergeten, verzwakken en gaan twifelen. Ik moedig ze dan aan, zoals ik u nu aanmoedig, om, vooral in tijden van crisis, in herinnering te roepen wanneer u de Geest gevoeld hebt en uw getuigenis sterk was. Denk terug aan het geestelijke fundament dat u gebouwd hebt. Als u dat doet en u zaken uit de weg gaat die uw getuigenis niet opbouwen en versterken, of die de spot met uw geloof drijven, dan doe ik u een belofte. Ik beloof u dat, als u daar nederig om bidt en vast, die gekoesterde momenten van toen uw getuigenis nog bloeiende was, in uw herinnering zullen terugkeren. Ik verzeker u dat u de veiligheid en beschutting van het evangelie van Jezus Christus wederom zult voelen.

Ieder van ons moet eerst zichzelf sterken. Daarna moeten we de mensen om ons heen sterken. Overpeins de Schriften geregeld. Houd de gedachten en gevoelens vast die u onder het lezen krijgt. Neem daarbij wel deze waarschuwing uit de Schriften ter harte: 'Maar geleerd zijn is goed *indien* zij naar de raadgevingen Gods luisteren.'³ Ga naar de kerk, in het bijzonder naar de avondmaalsdienst. Neem deel aan het avondmaal en hernieuw uw verbonden, waaronder de belofte om de

Heiland altijd indachtig te zijn, opdat u zijn Geest altijd bij u mag hebben.

Welke fouten we ook begaan hebben of hoe onvolmaakt we ons ook voelen, we kunnen anderen altijd tot zegen zijn en opbeuren. Als we hen als christen de helpende hand reiken, kunnen we de liefde van God diep in ons hart voelen.

Houd de belangrijke, krachtige raad in Deuteronomium voor ogen: 'Neem uzelf zeer in acht! *Anders vergeet u* de dingen die uw ogen gezien hebben, en anders wijken ze uit uw hart alle dagen van uw leven. U moet ze uw kinderen en uw kleinkinderen bekendmaken.'⁴

De gevolgen van onze keuzes werken generaties lang door. Geef uw getuigenis aan uw familieleden. Moedig ze aan om te denken aan het gevoel dat ze hadden toen ze de Geest herkenden, en die gevoelens in hun dagboek of gedenkboek op te schrijven. Zo kunnen hun eigen woorden, wanneer dat nodig mocht zijn, ze in herinnering brengen hoe goed de Heer voor hen is geweest.

U weet vast wel dat Nephi en zijn broers naar Jeruzalem terugkeerden om de koperen platen te bemachtigen met daarop de geschiedenis van hun volk, ten dele zodat zij hun verleden niet zouden vergeten.

Ook staat er in het Boek van Mormon dat Helaman zijn zoons naar hun 'eerste vaders' had vernoemd, zodat ze de goedheid van de Heer niet zouden vergeten:

'Zie, mijn zonen, ik verlang dat gij eraan denkt de geboden Gods te onderhouden. [...] Zie, ik heb u de namen gegeven van onze eerste ouders die uit het land Jeruzalem zijn gekomen; en dat heb ik gedaan, opdat gij, wanneer gij aan uw naam denkt, aan hen zult denken; en wanneer gij aan hen denkt, aan hun werken zult denken; en

wanneer gij aan hun werken denkt, zult weten, door hetgeen er is gezegd, en ook geschreven, dat zij goed waren.

Welnu, mijn zonen, ik wil dat gij datgene doet wat goed is, zodat er over u zal worden gesproken, en ook geschreven, zoals er over hen is gesproken en geschreven.'⁵

Tegenwoordig volgen velen dezelfde traditie. Ze vernoemen hun kinderen naar helden uit de Schriften of naar getrouwe voorouders om ze aan te moedigen hun erfgoed niet te vergeten.

Bij mijn geboorte kreeg ik de naam Ronald A. Rasband. Mijn achternaam houdt de afstammingslijn van mijn vader in ere. De middelste initiaal *A* kreeg ik om me eraan te herinneren de Deense afkomst van mijn moeder, Anderson, in ere te houden.

Mijn betovergrootvader Jens Anderson kwam uit Denemarken. In 1861 leidde de Heer twee mormoonse zendelingen naar het huis van Jens en Ane Cathrine Anderson. Daar maakten zij met hun zestienjarige zoon, Andrew, door die zendelingen kennis met het herstelde evangelie. Dat was het begin van een erfgoed van geloof waar mijn familie en ik de vruchten van plukken. De Andersons lazen het Boek van Mormon en lieten zich al snel daarna dopen. Het jaar daarop gaf de familie Anderson gehoor aan de oproep van een profeet om de Atlantische Oceaan over te steken en zich bij de heiligen in Noord-Amerika te voegen.

Jammer genoeg stierf Jens op hun reis over de oceaan, maar zijn vrouw en zoon zetten de tocht naar de Salt Lake Valley voort. Ze kwamen daar op 3 september 1862 aan. Ondanks hun moeilijkheden en verdriet behielden ze een onwankelbaar geloof. Dat geldt ook voor velen van hun nakomelingen.

Ik heb op mijn kantoor een schilderij hangen⁶ als prachtige symbolische

herinnering aan die eerste kennis-making van mijn voorouders met die toegewijde zendelingen. Ik ben vastbesloten om mijn erfgoed niet te vergeten. Dankzij mijn naam zal ik altijd aan hun erfgoed van trouw en opoffering denken.

U moet heilige geestelijke ervaringen nooit vergeten, in twijfel trekken of negeren. De tegenstander is er op uit ons van geestelijke getuigenissen af te leiden. De Heer, daarentegen, wil ons graag inzicht geven en bij zijn werk betrekken.

Ik zal u een voorbeeld van die waarheid geven. Ik weet nog goed dat ik eens een ingeving kreeg als antwoord op vurig gebed. Het antwoord was krachtig en duidelijk. Ik handelde echter niet meteen naar die ingeving. Na een tijdje begon ik zelfs te twijfelen of ik wel echt iets gevoeld had. Sommigen van u hebben zich wellicht ook wel eens door die tactiek van de tegenstander laten misleiden.

Enkele dagen later werd ik met de volgende krachtige Schrifttekst in mijn hoofd wakker:

‘Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Indien u een verder getuigenis verlangt, denk dan terug aan de nacht toen u Mij in uw hart aanriep. [...]

Ouderling Rasband noemt dit schilderij een ‘symbolische herinnering’ aan de eerste kennis-making van zijn voorouders met de mormoonse zendelingen.

‘Heb Ik u daarover geen vrede in uw gemoed geschonken? Welk groter getuigenis kunt u hebben dan van God?’⁷

Het was alsof de Heer zei: ‘Kom op, Ronald, Ik heb je al verteld wat je moest doen. Doe het nu!’ Ik was erg dankbaar voor die liefdevolle vermaning en aanwijzing! Die influistering gaf me meteen troost en zette me tot verdere stappen aan. Ik wist in mijn hart dat mijn gebed verhoord was.

Ik haal deze ervaring aan, broeders en zusters, om te laten zien hoe snel we iets kunnen vergeten en hoe geestelijke ervaringen ons tot leiding zijn. Ik heb geleerd die momenten te koesteren, ‘anders vergeet ik ze’.

Aan mijn vriend en aan allen die hun geloof graag willen versterken, doe ik de volgende belofte: als u het evangelie van Jezus Christus trouw naleeft en u zich aan de leringen ervan houdt, zal dat uw getuigenis beschermen en laten groeien. Kom de verbonden die u gesloten hebt na, wat de mensen om u heen ook doen. Neem als ouder, broer of zus, grootouder, oom, tante, vriend of vriendin elke gelegenheid te baat om dierbaren met uw getuigenis en verhalen van geestelijke ervaringen te versterken. Blijf trouw en standvastig, ook als er door de daden van anderen stormen van twijfel in uw leven woeden. Ga op zoek naar zaken die u geestelijk opbouwen en versterken. Wijs onechte zogeheten ‘waarheden’ die allesoverheersend zijn, van de hand. Denk eraan om uw gevoelens van ‘liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid [en] zelfbeheersing’ op te schrijven.⁸

Als u zich midden in de grootste stormen van uw leven bevindt, *vergeet dan niet* uw goddelijke erfgoed als zoon of dochter van God. Vergeet

evenmin uw eeuwige bestemming om eenmaal weer bij Hem terug te keren. Die bestemming overtreft alles wat de wereld te bieden heeft. Denk aan de doorvoelde woorden van Alma: ‘Zie, ik zeg u, mijn broeders: indien gij een verandering van hart hebt ondergaan, en indien gij gestemd waart het lied der verlossende liefde te zingen, zou ik willen vragen: kunt gij nu zo gestemd zijn?’⁹

Allen die de behoefte aan meer geloof voelen, smeed ik: *vergeet het niet!* Vergeet het alstublieft niet.

Ik getuig dat Joseph Smith een profeet van God was. Ik weet dat hij God de Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, gezien en met Hem gesproken heeft, zoals hij in zijn eigen woorden heeft opgetekend. Ik ben ontzettend dankbaar dat hij die ervaring *niet vergat* op te schrijven, zodat wij allemaal van zijn getuigenis op de hoogte zijn.

Ik getuig plechtig van de Heer Jezus Christus. Hij leeft. Ik weet dat Hij leeft en aan het hoofd van deze kerk staat. Ik weet deze dingen voor mijzelf, los van welke andere stem of getuige ook. Ik bid dat u en ik heilige eeuwige waarheden *nooit zullen vergeten* — op de eerste plaats dat we zoons en dochters van levende en liefdevolle hemelse Ouders zijn, die uitsluitend ons eeuwige geluk voor ogen hebben. Van deze waarheden getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. ‘Gebed van een kind’, *Kindertiedjes*, 6.
2. Helaman 5:12.
3. 2 Nephi 9:29; cursivering toegevoegd.
4. Deuteronomium 4:9; cursivering toegevoegd.
5. Helaman 5:6–7.
6. Het originele schilderij is in 1856 door Christen Dalsgaard gemaakt. Het schilderij op mijn kantoor is een kopie die Arnold Friberg in 1964 gemaakt heeft.
7. Leer en Verbonden 6:22–23.
8. Galaten 5:22–23.
9. Alma 5:26.

Ouderling Evan A. Schmutz
van de Zeventig

God zal alle tranen afwissen

Als we ons geloof in de Heiland oefenen, zal Hij ons verheffen en ons door al onze beproevingen heen dragen en ons uiteindelijk redden in het celestiale koninkrijk.

Als onderdeel van het plan van onze hemelse Vader liet Hij verdriet in ons sterfelijk leven toe.¹ Hoewel het lijkt dat pijnlijke beproevingen ongelijk over ons verdeeld worden, kunnen we er zeker van zijn dat we in meer of mindere mate allen lijden en worstelen. Ik bid dat de Heilige Geest ons naar een dieper begrip kan leiden waarom dit wel zo moet zijn.

Als we de moeilijkheden van het leven door de lens van het geloof in Christus bekijken, kunnen we zien dat er ook een goddelijk doel in ons lijden kan zijn. De getrouwen kunnen de waarheid in Petrus' schijnbaar tegenstrijdige raad ondervinden. Hij heeft geschreven: 'Maar als u ook zou moeten *lijden* vanwege de gerechtigheid, dan bent u zalig.'² Als we ons 'hart [...] op het begrijpen' richten,³ kunnen we toenemen in ons vermogen om beproevingen te doorstaan en ervan te leren — en erdoor gezuiverd te worden. Zo'n begrip geeft antwoord op de eeuwenoude vraag: 'Waarom gebeuren er slechte dingen in het leven van goede mensen?'

Iedereen die nu luistert is in meer of mindere mate bekend met eenzaamheid, wanhoop, pijn of verdriet. Zonder een oog vol geloof⁴ en begrip van de eeuwige waarheid, zien we vaak dat de ellende en het lijden in het sterfelijk leven de eeuwige vreugde kunnen verbergen of verduisteren van de kennis dat het grote plan van onze hemelse Vader *werkelijk* het eeuwige plan van

geluk is. Dit is de enige manier om een volheid van vreugde te ontvangen.⁵

God vraagt ons om in geloof te reageren op onze eigen unieke beproevingen, zodat we zegeningen kunnen ontvangen en zelf kennis kunnen opdoen die we op geen enkele andere manier kunnen leren. We hebben de raad gekregen om in elke situatie of omstandigheid de geboden te onderhouden, want 'wie getrouw is in beproeving, diens beloning is groter in het koninkrijk van de hemel.'⁶ En zoals we in de Schriften lezen: 'Indien gij bedroefd zijt, roept de Heer, uw God, met een smeekgebed aan, opdat uw ziel vreugdevol zal zijn.'⁷

De apostel Paulus, zelf bekend met smart, putte uit eigen ervaringen om met diepgang en schoonheid het eeuwig perspectief te beschrijven dat we ontvangen als we goed en geduldig volharden. Hij heeft gezegd: 'Want onze lichte verdrukking, die van korte duur is, brengt in ons een allesovertreffend eeuwig gewicht van heerlijkheid teweeg.'⁸ Anders gezegd, kunnen we te midden van onze beproevingen weten dat God een eeuwige beloning ter compensatie heeft voorzien.

Dat Paulus de beproevingen, vervolgingen en het leed in zijn leven 'lichte' verdrukking noemt, verbloemt de hevigheid van zijn lijden, dat voor hem geheel werd verzwoegen door het eeuwig perspectief van het evangelie. Paulus' geloof in Jezus Christus maakte alle dingen draaglijk. Vijfmaal kreeg hij zweepslagen; driemaal werd hij met de roede gegeseld; eenmaal werd hij gestenigd; driemaal leed hij schipbreuk; vaak was hij in gevaar van verdrinking, door rovers, onder valse broeders; hij leed door vermoeidheid en pijn, honger en dorst, en zat gevangen in koude en naaktheid.⁹

Velen van ons hebben God

gesmeekt de oorzaak van ons lijden weg te nemen en wanneer de verlichting uitblijft, komen we in de verleiding te denken dat Hij niet luistert. Ik getuig dat Hij zelfs op die momenten onze gebeden hoort en een reden heeft om ons lijden te laten voortduren,¹⁰ en dat Hij ons zal helpen met het dragen.¹¹

In een intieme en bespiegelende passage vertelt Paulus ons over een niet nader omschreven 'doorn' in zijn eigen vlees, die hem veel pijn deed en hem driemaal op zijn knieën bracht om de Heer te smeken de doorn weg te nemen. In antwoord op de gebeden van Paulus verwijderde de Heer de doorn niet, maar schonk hem vrede en begrip in zijn hart, met de woorden: 'Mijn genade is voor u genoeg, want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht.' Door het nieuwe inzicht kon Paulus de doorn accepteren en er dankbaar voor zijn. Hij heeft gezegd: 'Daarom zal ik veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij komt wonen.'¹²

Naarmate we dit eeuwig perspectief verkrijgen, groeit ons vermogen om te volharden. We leren hulp bieden aan wie dat nodig hebben¹³ en we

beginnen de ervaringen die God op ons pad plaatst als leermomenten te waarderen en er zelfs dankbaarheid voor te uiten.

Wanneer we door beproevingen heen ploeteren, kan het moeilijk zijn onze beproevingen als wegwijzers op ons eigen pad van discipelschap te zien. Maar of we ons nu in het donkere dal van wanhoop of op de blijde weg van geluk bevinden, leren van het lijden van anderen en met hen meevoelen, kan een zegen zijn.

Tijdens een recente ringconferentie in de Filipijnen die ik bezocht, brak mijn hart toen ik het tragische relaas van broeder Daniel Apilado hoorde. Broeder Apilado en zijn vrouw lieten zich in 1974 dopen. Zij omarmden het herstelde evangelie en werden in de tempel verzegeld. Daarna werden ze gezegend met vijf prachtige kinderen. Op 7 juli 1997, terwijl broeder Apilado als ringpresident werkzaam was, brak er in hun huisje brand uit. Michael, broeder Apilados oudste zoon, redde zijn vader, trok hem uit de brandende woning en rende terug het huis in om de anderen te redden. Dat was de laatste keer dat broeder Apilado zijn zoon

in levenden lijve zag. Broeder Apilados vrouw, Dominga, en alle vijf hun kinderen kwamen om bij de brand.

Het feit dat broeder Apilado een leven leidde dat aangenaam voor God was toen het noodlot toesloeg, verhinderde de ramp niet, noch maakte het hem ongevoelig voor het verdriet dat volgde. Maar zijn *getrouwheid* aan de geboden en zijn geloof in Christus gaven hem de verzekering van de belofte dat hij met zijn vrouw en gezin zal worden herenigd. Deze hoop werd een anker voor zijn ziel.¹⁴

Tijdens mijn bezoek stelde broeder Apilado, nu de ringpatriarch, me aan zijn nieuwe vrouw, Simonette, en aan hun twee zonen, Raphael en Daniel, voor. Jezus Christus kan en zal echt 'de gebrokenen van hart [verbinden]'.¹⁵

Nu ik u het verhaal van broeder Apilado heb verteld, hoop ik niet dat de zwaarte van zijn verlies u het gevoel geeft dat uw eigen verdriet en lijden daarbij in het niet vallen. Vergelijk alstublieft niet, maar streef ernaar om eeuwige beginselen te leren en toe te passen terwijl u door het vuur van uw eigen beproevingen heen worstelt.

Als ik me tot u persoonlijk mag richten, ‘allen die vermoeid en belast bent’¹⁶, mag ik dan zeggen dat uw persoonlijke strijd, uw individuele verdriet, pijn, beproevingen en gebreken van allerlei aard allemaal bekend zijn bij onze hemelse Vader en bij zijn Zoon. Vat moed! Heb geloof! En geloof in de beloften van God!

Het doel en de zending van Jezus Christus hielden ook in ‘dat Hij de pijnen en ziekten van zijn volk op Zich [zou] nemen’, ‘hun zwakheden op Zich [zou] nemen’, en ‘zijn volk te hulp [zou] komen naargelang hun zwakheden.’¹⁷

Om deze gaven die de Heiland ons zo mildelijk aanbiedt ten volle te ontvangen, moeten we leren dat lijden op zichzelf genomen ons niets van blijvende waarde leert of schenkt, behalve als we ons *bewust* overgeven aan het proces waarin wij van onze beproevingen leren door ons geloof te oefenen.

Ouderling Neal A. Maxwell gaf wat hij over zinvol lijden geleerd had ooit in deze woorden weer:

‘Bepaalde vormen van lijden kunnen zelfs louterend zijn als ze goed verdragen worden.

[...] Lijden goed verdragen bestaat deels uit voldoende zachtmoedig blijven in ons lijden om te leren van onze relevante ervaringen. In plaats van gewoon door beproevingen heen te gaan, moeten we de beproevingen door ons heen laten gaan [...] op een wijze die ons heiligt.’¹⁸

In het leven en het voorbeeld van anderen heb ik gezien dat het oefenen van sterk en blijvend geloof in Jezus Christus en zijn beloften de zekere hoop biedt dat betere dingen komen. Deze zekere hoop maakt ons standvastig en geeft ons de kracht en de macht die we nodig hebben om te volharden.¹⁹ Als we ons lijden kunnen koppelen aan de zekerheid dat het een doel heeft in ons leven en *in het bijzonder* aan de beloning die ons in de hemel wacht, vergroot dat ons geloof in Christus en wordt onze ziel getroost.

Dan kunnen we het licht aan het eind van de tunnel zien. Ouderling Jeffrey R. Holland heeft gezegd: ‘Er is echt licht aan het eind van de tunnel. Het is het Licht der wereld, de blinkende Morgenster, het “licht dat eindeloos is, dat nooit kan worden

verduisterd” [Mosiah 16:9]. Het is de Zoon van God zelf.’²⁰

We kunnen kracht putten uit de kennis dat alle moeilijke ervaringen in dit leven tijdelijk zijn; zelfs de donkerste nachten gaan voor de getrouwen over in ochtendgloren.

Als alles is gedaan en we in alle dingen in geloof in Jezus Christus hebben volgehouden, hebben we de belofte dat ‘God alle tranen van [onze] ogen zal afwissen.’²¹

Ik getuig dat God, onze Vader, en zijn Zoon, Jezus Christus, leven en dat zij hun beloften nakomen. Ik getuig dat de Heiland ons allen uitnodigt om tot Hem te komen en aan zijn verzoening deel te hebben. Als we ons geloof in Hem oefenen, zal Hij ons verheffen en ons door al onze beproevingen heen dragen en ons uiteindelijk redden in het celestiale koninkrijk. Ik nodig u uit tot Christus te komen, in geloof te volharden, in Hem volmaakt te worden en volmaakte vreugde in Hem te hebben. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Genesis 3:16–19.
2. 1 Petrus 3:14; cursivering toegevoegd.
3. Mosiah 12:27.
4. Ether 12:19.
5. Zie 3 Nephi 28:10; zie ook 2 Nephi 31:19–21.
6. Leer en Verbonden 58:2.
7. Leer en Verbonden 136:29.
8. 2 Korinthe 4:17.
9. Zie 2 Korinthe 11:23–27.
10. Zie Leer en Verbonden 121:7–8; 122.
11. Zie Mosiah 24:12–15.
12. Zie 2 Korinthe 12:7–9.
13. Zie Mosiah 4:16.
14. Zie Ether 12:4.
15. Jesaja 61:1; zie ook verzen 2–3.
16. Mattheüs 11:28.
17. Alma 7:11–12.
18. Neal A. Maxwell, ‘Enduring Well’, *Liahona*, Apr. 1999, 12.
19. Zie Ether 12:4.
20. Jeffrey R. Holland, ‘Hogepriester van goede dingen die zullen komen’, *Liahona*, januari 2000, 42.
21. Openbaring 7:17; zie ook Openbaring 21:4.

Ouderling K. Brett Nattress
van de Zeventig

Geen grotere vreugde dan te weten dat zij het weten

Ik weet niet of er in deze wereld iets is dat ons meer geluk en vreugde brengt dan de kennis dat onze kinderen de Heiland kennen.

Broeders en zusters, ik heb onlangs over deze vraag nagedacht: als alle evangeliekennis van uw kinderen bij u vandaan kwam — als hun enige bron — hoeveel zouden ze dan weten? Deze vraag is van toepassing op iedereen die kinderen liefheeft, begeleidt of beïnvloedt.

Is er een grotere gave die we onze kinderen kunnen geven dan de diepe herinnering in hun hart dat we weten dat onze Verlosser leeft? Weten zij dat wij dat weten? En wat nog belangrijker is, weten zij zelf dat Hij leeft?

In mijn jeugd was ik het moeilijkste kind dat mijn moeder moest opvoeden. Ik liep over van energie. Mijn moeders grootste angst was dat ik de leeftijd van volwassenheid niet zou bereiken. Ik was gewoon veel te actief.

Ik weet nog dat we een keer als gezin in de avondmaalsdienst zaten. Mijn moeder had net nieuwe Schriften gekregen. Het boek bevatte alle standaardwerken, en in het midden zat wat gelinieerd papier om notities te maken.

Tijdens de dienst vroeg ik of ik haar

Schriften mocht vasthouden. In de hoop dat dat mijn eerbied zou bevorderen, gaf ze mij het boek. Toen ik door het boek aan het bladeren was, zag ik dat zij een persoonlijk doel had opgeschreven. Om u de juiste context te geven: ik ben het tweede kind van haar zes kinderen en ik heet Brett. Mijn moeder had in het rood één enkel doel opgeschreven: 'Geduldig zijn met Brett!'

Om u verder duidelijk te maken hoeveel moeite mijn ouders met de

opvoeding van hun kinderen hadden, zal ik u iets over onze Schriftstudie vertellen. Elke ochtend las mijn moeder tijdens het ontbijt uit het Boek van Mormon voor. Dan zaten mijn oudere broer, Dave, en ik wel stil maar oneerbiedig. Eerlijk gezegd luisterden we helemaal niet. We lazen de tekst op de dozen met ontbijtgranen.

Op een ochtend besloot ik met mijn moeder in discussie te gaan. Ik riep uit: 'Mam, waarom doe je ons dit aan? Waarom lees je elke ochtend uit het Boek van Mormon voor?' Toen zei ik iets waar ik me nog steeds voor schaam. Ik kan bijna niet geloven dat ik zoiets heb gezegd. Ik zei: 'Mam, ik luister helemaal *niet!*'

Haar liefdevolle antwoord was een beslissend moment in mijn leven. Ze zei: 'Jongen, ik heb een bijeenkomst bijgewoond waar president Marion G. Romney over de zegeningen van Schriftstudie sprak. Tijdens die bijeenkomst heb ik de belofte ontvangen dat als ik mijn kinderen dagelijks uit het Boek van Mormon voorlees, ik ze niet zal verliezen.' Toen keek ze me recht in de ogen en zei vastberaden: '*En ik zal jou niet verliezen!*'

Haar woorden drongen diep tot me door. Ondanks mijn zwakheden

was ik het behouden waard! Zij heeft me de eeuwige waarheid bijgebracht dat ik een zoon van een liefdevolle hemelse Vader ben. Ik heb toen geleerd dat ik de moeite waard was, ondanks mijn omstandigheden. Dat was een volmaakt moment voor een onvolmaakte jongen.

Ik ben mijn lieve moeder eeuwig dankbaar en alle lieve engelen die volmaakt van kinderen houden, ondanks hun zwakheden. Ik ben ervan overtuigd dat alle zusters — die ik ‘engelen’ noem — een moeder in Zion zijn, ongeacht of zij in dit aardse leven trouwen of kinderen krijgen.

Jaren geleden heeft het Eerste Presidium gezegd: ‘Moederschap grenst aan goddelijkheid. Het is de hoogste, heiligste dienst die een mens op zich kan nemen. Het eren van die heilige roeping en dienst stelt de vrouw naast de engelen.’¹

Ik ben dankbaar voor de engelen in de kerk die de kinderen van onze hemelse Vader vrijmoedig en liefdevol in eeuwige waarheden onderwijzen.

Ik ben dankbaar voor het Boek van Mormon. Ik weet dat het waar is! Het boek bevat de volheid van het evangelie van Jezus Christus. Ik ken niemand die met geloof in Christus en een eerlijke bedoeling elke dag ijverig het Boek van Mormon bestudeert, en zijn of haar getuigenis kwijtraakt en afdwaalt. De profetische belofte van Moroni bevat de sleutel om de waarheid van alle dingen te kennen — waaronder het onderscheidingsvermogen om de verleidingen van de duivel te vermijden. (Zie Moroni 10:4–5.)

Ik ben ook dankbaar voor een liefdevolle hemelse Vader en voor zijn Zoon, Jezus Christus. De Heiland heeft een volmaakt voorbeeld gegeven van hoe we in een onvolmaakte en oneerlijke wereld moeten leven. ‘Wij

hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst liefhad’ (1 Johannes 4:19). Zijn liefde voor ons is onmetelijk. Hij is onze trouwste vriend. Hij heeft als het ware ‘grote druppels bloed’ voor u en mij gezweet (Lukas 22:44). Hij heeft het ogenschijnlijk onvergeeflijke vergeven. Hij heeft het onbeminlijke liefgehad. Hij heeft gedaan wat geen sterfelijk wezen had kunnen doen: Hij heeft de verzoening tot stand gebracht om de overtredingen, pijnen en ziekten van alle mensen te overwinnen.

Door de verzoening van Jezus Christus krijgen we de belofte dat we ons ondanks onze moeilijkheden altijd kunnen verlaten op ‘Hem die machtig is om te redden’ (2 Nephi 31:19). Door zijn verzoening kunnen we vreugde, vrede, geluk en eeuwig leven ontvangen.

President Boyd K. Packer heeft gezegd: ‘Behalve voor de zeer weinigen die naar Satan overlopen, is er geen gewoonte, geen verslaving, geen opstandigheid, geen overtreding, geen afvalligheid, geen wandaad uitgesloten van de belofte van volledige vergeving. Dat is de belofte van de verzoening van Christus.’²

Een van de geweldigste gebeurtenissen in de geschiedenis van de mens is de bediening van de Heiland onder de inwoners van het oude Amerika. Probeer u eens voor te stellen hoe het

zou zijn om dat mee te maken. Toen ik over zijn liefdevolle en tedere zorg voor die groep heiligen bij de tempel nadacht, moest ik aan mijn eigen kinderen denken, die ik meer liefheb dan het leven zelf. Ik heb geprobeerd me voor te stellen hoe ik me zou voelen om die kleinen te aanschouwen; om te zien dat de Heiland elk kind bij Zich roept; om de uitgestrekte handen van de Heiland te zien; om erbij te zijn als elk kind, één voor één, de tekens in zijn handen en voeten aanraakt; en om mee te maken dat elk van hen opstaat en getuigt dat Hij leeft! (Zie 3 Nephi 11:14–17; zie ook 17:21; 18:25.) Om te zien dat onze kinderen zich omdraaien en zeggen: ‘Mam, Pap, Hij is het!’

Ik weet niet of er in deze wereld iets is dat ons meer geluk en vreugde brengt dan de kennis dat onze kinderen de Heiland kennen en weten ‘op welke Bron zij mogen vertrouwen voor vergeving van hun zonden’. Daarom ‘prediken [wij, de leden van de kerk,] Christus’ en getuigen wij van Christus (2 Nephi 25:26).

- Daarom bidden we elke dag met onze kinderen.
- Daarom lezen we elke dag in de Schriften met onze kinderen.
- Daarom leren we ze om anderen te dienen, zodat ze aanspraak kunnen maken op de zegening dat ze

zichzelf zullen vinden als ze zich in de dienst van anderen verliezen (zie Markus 8:35; Mosiah 2:17).

Als we ons aan die eenvoudige patronen van discipelschap toewijden, maken we onze kinderen weerbaar in de stormen van de duivel met de liefde van de Heiland en met goddelijke leiding en bescherming.

Het evangelie is echt voor het individu. Het is voor het verloren schaap (zie Lukas 15:3–7); het is voor de Samaritaanse vrouw bij de bron (zie Johannes 4:5–30); het is voor de verloren zoon (zie Lukas 15:11–32).

Het is voor het jongetje dat beweert dat hij niet luistert.

Het is voor ieder van ons — zo onvolmaakt als we zijn — om één te worden met de Heiland, zoals Hij één is met zijn Vader (zie Johannes 17:21).

Ik getuig dat we een liefdevolle hemelse Vader hebben, die ons bij naam kent! Ik getuig dat Jezus Christus de levende Zoon van de levende God is. Hij is de Eniggeborene en onze Voorspraak bij de Vader. En ik getuig dat het eeuwig heil door zijn naam verkregen kan worden — en op geen andere wijze.

Ik bid dat we met ons hart en onze handen ertoe zullen bijdragen dat alle kinderen van onze hemelse Vader Hem zullen kennen en zijn liefde zullen voelen. Als we dat doen, belooft Hij ons eeuwige vreugde en eeuwig geluk in deze en de toekomstige wereld. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 'Boodschap van het Eerste Presidium', in Conference Report, oktober 1942, 12–13; voorgelezen door president J. Reuben Clark jr.
2. Boyd K. Packer, 'The Brilliant Morning of Forgiveness', *Ensign*, november 1995, 20.

Ouderling Dale G. Renlund
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Bekering: een vreugdevolle keuze

Bekering is niet alleen mogelijk, maar ook vreugdevol dankzij onze Heiland.

Geliefde broeders en zusters, toen ik twaalf was, woonde ik met mijn familie in Göteborg, een kustplaats in het zuiden van Zweden. Het was bijvoorbeeld de woonplaats van onze geliefde medewerker, ouderling Per G. Malm,¹ die in juli is overleden. Wij missen hem. We zijn dankbaar voor zijn voortreffelijkheid en zijn edele dienstbetoon en voor het voorbeeld van zijn in alle opzichten beminnelijke familie. En we bidden dat zij met Gods overvloedigste zegeningen mogen worden gezegend.

Vijftig jaar geleden woonden wij de kerkdiensten bij in een grote, gerenoveerde woning. Op zekere zondag begroette mijn vriend Steffan,² die buiten mij de enige andere diaken in de gemeente was, mij met enige bravoure. Wij begaven ons naar de aangrenzende ruimte naast de kapel en hij haalde een grote voetzoeker en enkele lucifers tevoorschijn. Met jeugdige overmoed pakte ik het vuurwerk en stak de lange, grijze lont aan. Ik was van plan de lont te doven voordat die zou zijn opgebrand. Maar toen ik dat probeerde, brandde ik mijn vingers en liet ik het vuurwerk vallen.

Steffan en ik keken met afgrijzen toe hoe de lont verder brandde.

Het vuurwerk knalde en een zwaaiende wolk vulde het vertrek en de kapel. Wij verzamelden snel de resten van de voetzoeker en openden de ramen om de geur te verdrijven in de naïeve veronderstelling dat niemand het zou merken. Gelukkig was er niemand gewond geraakt en was er geen schade.

Toen de leden de kapel binnenkwamen, merkten ze de doordringende geur op. Die was niet te missen. De geur deed afbreuk aan het heilige karakter van de dienst. Omdat er maar zo weinig Aäronische-priesterschapsdragers waren — en in een vlaag van wat ik alleen dissociatief denken kan noemen — diende ik het avondmaal rond, maar ik voelde me niet waardig genoeg om eraan deel te nemen. Toen de avondmaalsschaal aan mij werd aangeboden, nam ik noch van het brood of het water. Ik voelde me verschrikkelijk. Ik schaamde me en wist dat God niet blij was met wat ik had gedaan.

Na de dienst vroeg de gemeentepresident, Frank Lindberg, een nette, oudere man met zilvergrijs haar me naar zijn kantoor te komen. Nadat ik

was gaan zitten, keek hij vriendelijk naar me en zei dat hij had gezien dat ik niet aan het avondmaal had deelgenomen. Hij vroeg waarom niet. Ik vermoedde dat hij wist waarom niet. Ik was zeker dat iedereen wist wat ik gedaan had. Nadat ik het hem had verteld, vroeg hij hoe ik me voelde. Door mijn tranen heen zei ik hem met horten en stoten dat het me speet en dat ik wist dat ik God had teleurgesteld.

President Lindberg opende een versleten exemplaar van de Leer en Verbonden en vroeg me enkele onderstreepte verzen te lezen. Ik las het volgende voor:

‘Zie, wie zich van zijn zonden bekeerd heeft, die ontvangt vergeving, en Ik, de Heer, denk er niet meer aan.

Hierdoor zult gij weten of iemand zich van zijn zonden bekeert — zie, hij zal ze belijden en ze verzaken.’³

De mededogende glimlach van President Lindberg, die ik zag toen ik na het lezen opkeek, zal me altijd bijblijven. Met enige emotie zei hij me dat naar zijn gevoel het in orde was als ik weer aan het avondmaal deelnam. Ik voelde onbeschrijflijke vreugde toen ik zijn kantoor verliet.

Zo’n vreugde is een van de inherente gevolgen van bekering. Het woord *bekeren* duidt op ‘achteraf inzien’ en houdt ‘verandering’ in.⁴ Het Zweedse woord is *omvänd*, wat gewoon betekent ‘zich omkeren’.⁵ De christelijke schrijver C. S. Lewis heeft over de noodzaak van en de methode voor verandering geschreven. Hij merkt op dat bekering impliceert ‘terug op de goede weg gezet worden. Een foute som kan worden verbeterd,’ zegt hij, ‘maar alleen door terug te gaan tot u de fout vindt en dan vandaar opnieuw te beginnen, nooit door gewoon *door te gaan*.’⁶ Ons gedrag aanpassen en naar de ‘goede weg’ terugkeren maken deel

uit van bekering, maar zijn er slechts een deel van. Ware bekering houdt ook in ons hart en onze wil tot God wenden en de zonde verzaken.⁷ Zoals in Ezechiël wordt uitgelegd, betekent bekering dat iemand ‘zich van [de] zonde bekeert, [...] gerechtigheid doet: [...] het onderpand teruggeeft, [en] wandelt overeenkomstig de verordeningen van het leven zonder onrecht te doen.’⁸

Maar zelfs dit is een onvolledige beschrijving. Het benoemt niet de macht die bekering mogelijk maakt: het zoenoffer van onze Heiland. Echte bekering moet gepaard gaan met geloof in de Heer Jezus Christus, geloof dat Hij ons kan veranderen, geloof dat Hij ons kan vergeven en geloof dat Hij ons zal helpen verdere misstappen te vermijden. Zo’n geloof laat zijn verzoening effect hebben in ons leven. Als we ‘achteraf inzien’ en ‘ons omkeren’ met de hulp van de Heiland, kunnen we hoop hebben op zijn beloften en de vreugde van vergiffenis. Zonder de Verlosser vervliegen de inherente hoop en vreugde, en wordt bekering slechts een povere gedragsaanpassing. Maar door geloof in Hem te oefenen,

worden we tot zijn vermogen en bereidheid te vergeven bekeerd.

President Boyd K. Packer bevestigde de hoopvolle beloften van bekering tijdens zijn laatste algemene conferentie in april 2015. Hij beschreef de genezende kracht van Jezus’ verzoening in wat ik beschouw als het distillaat van de wijsheid die hij in een halve eeuw als apostel had opgedaan. President Packer zei: ‘De verzoening laat geen sporen na. Wat het herstelt, is hersteld. ... Het geneest gewoon en wat het geneest, blijft genezen.’⁹

Hij vervolgde:

‘De verzoening, die ieder van ons kan herwinnen, kent geen littekens. Dat houdt in dat zijn belofte was dat [de Heiland], mits we ons oprecht bekeren, verzoening zou brengen, ongeacht wat we ook gedaan hebben, waar we ook zijn geweest of hoe iets ook gebeurd is. En met zijn verzoening werd die schuld vereffend. [...]

‘De verzoening [kan] iedere smet [...] schoonwassen, hoe hardnekkig ook, hoe lang of hoe vaak die ook herhaald is.’¹⁰

De reikwijdte van de verzoening van de Heiland is onbeperkt in breedte en diepte, voor u en voor mij. Maar ze zal ons nooit opgelegd worden. Zoals de profeet Lehi heeft verklaard, als we ‘voldoende onderricht’ zijn om ‘goed van kwaad te onderscheiden’,¹¹ zijn wij ‘vrij om vrijheid en eeuwig leven te kiezen door de grote Middelaar van alle mensen, of om gevangenschap en dood te kiezen’.¹² Anders gezegd: bekering is een keuze.

Wij kunnen andere keuzes maken en doen dat soms. Zulke keuzes lijken op zich misschien niet verkeerd, maar ze houden ons van oprecht berouw af en verhinderen daarmee ons streven naar echte bekering. Wij kunnen bijvoorbeeld anderen de schuld geven.

Als twaalfjarige in Göteborg had ik Steffan de schuld kunnen geven. Hij was het tenslotte die het vuurwerk en de lucifers mee naar de kerk had gebracht. Maar door anderen de schuld te geven, zelfs als het terecht is, praten we ons eigen gedrag goed. Als we dat doen, schuiven we de verantwoordelijkheid voor onze daden op anderen af. Als de verantwoordelijkheid is afgeschoven, worden de noodzaak en ons vermogen om zelf iets te doen minder. We maken van onszelf een ongelukkig slachtoffer in plaats van iemand die zelfstandig kan handelen.¹³

Een andere keuze die bekering in de weg staat is onze fouten bagatelliseren. In het vuurwerkincident van Göteborg raakte niemand gewond, er was geen permanente schade en de dienst kon doorgaan. Het zou makkelijk zijn geweest te zeggen dat er geen reden was om me te bekeren. Maar onze fouten bagatelliseren, zelfs als er geen onmiddellijke gevolgen zichtbaar zijn, neemt de motivatie voor verandering weg. Met deze denkwijze zien we niet in dat onze fouten en onze zonden eeuwige gevolgen hebben.

Nog een andere insteek is te denken dat onze zonden niet van belang zijn omdat ongeacht wat we doen God van ons houdt. Het is verleidelijk te geloven wat de bedrieglijke Nehor de mensen in Zarahemla leerde: 'Dat het gehele mensdom ten laatsten dage behouden zou worden, en dat zij niet behoefden te vrezen of te sidderen [...] en uiteindelijk [...] alle mensen het eeuwige leven [zouden] hebben.'¹⁴ Maar deze verleidelijke gedachte is niet waar. God heeft ons zeker lief. Maar wat we doen is van belang voor Hem en voor ons. Hij heeft duidelijke richtlijnen gegeven over hoe we ons moeten gedragen. Wij noemen die richtlijnen geboden. Zijn goedkeuring en ons eeuwig leven

hangen af van ons gedrag, waaronder onze bereidwilligheid om nederig naar ware bekering te streven.¹⁵

Daarnaast, als we ervoor kiezen God van zijn geboden te scheiden, bekeren we ons niet echt. Immers, als het avondmaal niet heilig was, zou het niet uitmaken dat de geur van het vuurwerk de avondmaalsdienst in Göteborg verstoorde. We moeten oppassen dat we zondig gedrag niet bagatelliseren door de goddelijke oorsprong van de geboden te ondermijnen of weg te wuiven. Ware bekering vereist dat we de goddelijke natuur van de Heiland en de waarheid van zijn werk in de laatste dagen erkennen.

Laat ons voor bekering kiezen in plaats van excuses te verzinnen. Door bekering kunnen we, zoals de verloren zoon in de gelijkenis,¹⁶ tot onszelf komen en nadenken over het eeuwige belang van onze daden. Als we begrijpen hoe onze zonden ons eeuwig geluk kunnen beïnvloeden, worden we niet alleen oprecht berouwwol maar streven we er ook naar betere mensen te worden. Als we voor verleiding komen te staan, gaan we ons, naar de woorden van William Shakespeare, eerder afvragen:

Wat win ik, als ik krijg waar ik om smeek?

Een droom, een zucht, wat vluchtig vertier.

Wie koopt er een minuut gelach en klaagt dan een hele week,

Of geeft de eeuwigheid op voor kort plezier?¹⁷

Als we de eeuwigheid uit het oog hebben verloren voor wat kort plezier, kunnen we ervoor kiezen ons te bekeren. Vanwege de verzoening van Jezus Christus krijgen we nog een kans. Metaforisch gesproken, kunnen

we het kort plezier dat we eerst zo onbezonnen gekocht hebben, inruilen en opnieuw de hoop op de eeuwigheid ontvangen. Zoals de Heiland heeft gezegd: 'Want ziet, de Here, uw Verlosser onderging de dood in het vlees; aldus leed Hij de pijnen van alle mensen, opdat alle mensen zich mochten bekeren en tot Hem komen.'¹⁸

Jezus Christus kan zonden vergeven, omdat Hij de prijs voor onze zonden heeft voldaan.¹⁹

Onze Heiland kiest ervoor om zonden te vergeven door zijn weergaloze mededogen, barmhartigheid en liefde.

Onze Heiland wil ons vergiffenis schenken, omdat dat een van zijn goddelijke eigenschappen is.

En, zoals de Goede Herder die Hij is, is Hij blij als we ervoor kiezen ons te bekeren.²⁰

Zelfs als we droefheid naar Gods wil voor onze daden voelen,²¹ wanneer we ervoor kiezen ons te bekeren, nodigen we onmiddellijk de Heiland in ons leven uit. Zoals Amulek heeft onderwezen: 'Treedt naar voren en verstokt uw hart niet langer; want zie, het is nu de tijd en de dag van uw behoudenis; en daarom, indien u zich bekeert en uw hart niet verstokt, zal het grote verlossingsplan *onmiddellijk* op u worden toegepast.'²² Wij kunnen droefheid naar Gods wil voor onze daden voelen en, tegelijkertijd, de vreugde voelen vanwege de hulp die de Heiland ons geeft.

Het feit dat we ons kunnen bekeren is het goede nieuws van het evangelie!²³ Onze schuld kan worden 'weggevaagd'.²⁴ We kunnen met vreugde vervuld zijn, vergeving van onze zonden ontvangen en 'gemoedsrust' hebben.²⁵ We kunnen bevrijd worden van gevoelens van wanhoop en de slavernij van de zonde. We kunnen met het wonderbare licht Gods gevuld worden en 'niet langer gepijnigd' worden.²⁶

Bekering is niet alleen mogelijk, maar ook vreugdevol dankzij onze Heiland. Ik herinner me nog steeds de gevoelens die me overspoelden in het kantoor van de gemeentepresident na het vuurwerk-incident. Ik wist dat ik vergiffenis had ontvangen. Mijn schuldgevoelens verdwenen, mijn sombere stemming sloeg om en mijn hart werd verlicht.

Broeders en zusters, nu we deze conferentie beëindigen, nodig ik u uit meer vreugde in uw leven te voelen: vreugde in de kennis dat Jezus Christus de verzoening tot stand heeft gebracht; vreugde in het vermogen, de bereidheid en het verlangen van onze Heiland om te vergeven; en vreugde in de keuze voor bekering. Laten we gehoor geven aan de oproep van onze Heiland om 'met vreugde water [te] scheppen uit de bronnen van het heil'.²⁷ Mogen we ervoor kiezen ons te bekeren, onze zonden te verzaken, en met ons hart en verstand omkeren om onze Heiland te volgen. Ik getuig dat Hij werkelijk leeft. Ik ben getuige en herhaaldelijk ontvanger van zijn weergaloze mededogen, barmhartigheid en liefde. Dat de verlossende zegeningen van zijn verzoening nu de uwe mogen worden — en opnieuw en opnieuw en opnieuw tijdens uw leven,²⁸ zoals dat in mijn leven is gebeurd. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Ouderling Per Gösta Malm (1948–2016) was van 2010 tot zijn overlijden werkzaam als algemeen zeventiger. Hoewel hij in Jönköping (Zweden) geboren was, woonde hij en zijn vrouw, Agneta, in Göteborg (Zweden). In zijn opmerkelijke conferentietoespraak van oktober 2010 besprak ouderling Malm ook een voorval dat zich in Göteborg heeft afgespeeld. (Zie 'Rust voor uw ziel', *Liahona*, november 2010, 101–102.)
2. Hoewel Steffan niet de echte naam van mijn vriend is, wordt dit verhaal met zijn toestemming verteld.
3. Leer en Verbonden 58:42–43.

4. Het Griekse woord *metanoeo* betekent letterlijk "achteraf inzien" (*meta*, "achteraf", wat duidt op "verandering"; *noeo*, "inzien"; *nous*, "het verstand, de zetel van morele reflectie"). (Zie James Strong, *The New Strong's Expanded Exhaustive Concordance of the Bible: Greek Dictionary of the New Testament* [2010], gedeelte van het woordenboek Grieks, 162.)
5. Mijn vertaling van *omvånd*. Om kan vertaald worden als 'om'. *Vånd* kan vertaald worden als 'keren'.
6. C. S. Lewis, *The Great Divorce* (1946), 6. In het voorwoord van het boek schrijft Lewis dat sommige mensen hemel en hel proberen te verenigen in plaats een van beide te kiezen. Hij zegt dat sommige mensen denken dat 'ontwikkeling of verfijning op de een of andere manier het kwade naar het goede zal omzetten. [...] Ik beschouw die overtuiging als een rampzalige fout. [...] We leven niet in een wereld waar alle wegen stralen van een cirkel zijn en waar alle, als we ze lang genoeg volgen, daarom geleidelijk dicht bij elkaar komen en uiteindelijk in het centrum samenkomen. [...] 'Ik denk niet dat allen die de verkeerde wegen kiezen ontkomen; maar hun redding ligt wel in weer op de goede weg geplaatst te worden. [...] Het kwaad kan ongedaan worden gemaakt. Maar het kan zich niet naar het goede "ontwikkelen". De tijd geneest het niet. Het kwaad moet teruggedraaid worden, beetje bij beetje [...] of helemaal niet.' (5–6)
7. Zie Gids bij de Schriften, 'Bekeren (zich), bekering'.
8. Ezechiël 33:14–15.
9. President Boyd K. Packers getuigenis in de

instructiebijeenkomst voor leidinggevers bij de algemene aprilconferentie van 2015 is niet volledig gepubliceerd. Deze woorden staan in mijn eigen notities die ik toen gemaakt heb.

10. Boyd K. Packer, 'Het plan van geluk', *Liahona*, mei 2015, 28.
11. 2 Nephi 2:5.
12. 2 Nephi 2:27.
13. Zie 2 Nephi 2:26.
14. Alma 1:4. Nehor en zijn volgelingen geloofden niet in bekering (zie Alma 15:15).
15. Zie Russell M. Nelson, 'Goddelijke liefde', *Liahona*, februari 2003, 12–17.
16. Zie Lukas 15:17; zie ook de verzen 11–24.
17. Naar William Shakespeare, *The Rape of Lucrece*, lijnen 211–214.
18. Leer en Verbonden 18:11.
19. Zie Jesaja 53:5.
20. Zie Lukas 15:4–7; Leer en Verbonden 18:10–13.
21. Ware bekering omvat ook 'de droefheid die overeenkomstig de wil van God is' (2 Korinthe 7:10). Ouderling M. Russell Ballard heeft onderwezen: 'Voor hen die afgedwaald zijn, heeft de Heiland een weg terug bereid. Maar die is niet pijnloos. Bekering is niet makkelijk; het vergt tijd — een pijnlijke tijd!' ('Keeping Covenants', *Ensign*, mei 1993, 7.) Ouderling Richard G. Scott heeft bovendien gezegd: 'Soms zijn de stappen tot bekering aanvankelijk moeilijk en pijnlijk.' ('Finding Forgiveness', *Ensign*, mei 1995, 77.) Hoewel droefheid naar Gods wil en pijn bij het bekeringsproces horen, is de uiteindelijke uitkomst vreugdevol wanneer de vergeving van zonde gevoeld wordt.
22. Alma 34:31; cursivering toegevoegd.
23. Zie Gids bij de Schriften, 'Evangelien'.
24. Enos 1:6.
25. Mosiah 4:3.
26. Mosiah 27:29.
27. Jesaja 12:3.
28. Zie Mosiah 26:29–30. Hoewel God belooft vrijelijk te vergeven, is bewust zondigen en op de barmhartigheid van de Heiland rekenen om een makkelijke bekering te krijgen een gruwel in de ogen van de Heer (zie Hebrëeën 6:4–6; 10:26–27). Ouderling Richard G. Scott heeft gezegd: 'Het goede nieuws voor wie verlost wil worden van de gevolgen van slechte keuzes uit het verleden is dat de Heer een onderscheid maakt tussen zwakheid en opstandigheid. De Heer waarschuwt dat opstandigheid zonder bekering bestraft wordt, maar Hij is altijd barmhartig als Hij het heeft over zwakheden.' ('Persoonlijke kracht door de verzoening van Jezus Christus', *Liahona*, november 2013, 83.)

Register conferentieverhalen

De volgende verhalen die in de algemene conferentie zijn verteld, kunnen van pas komen bij uw evangeliestudie, de gezinsavond en ander onderwijs. De nummers verwijzen naar de pagina waarop de toespraak begint.

Spreker	Verhaal
Neil L. Andersen	(35) Verschillende mensen worden lid van de kerk doordat leden hun 'als getuige van God' de hand reiken.
M. Russell Ballard	(90) M. Russell Ballard leest in het Heilige Land Johannes 17 aan zijn gezin voor en bidt dat hij één mag zijn met hen en met de Vader en de Zoon.
W. Mark Bassett	(52) W. Mark Bassett en zijn broer proberen als kind het verzegelde deel van een miniatuurversie van de gouden platen open te wrikken.
Jean B. Bingham	(6) Jean B. Bingham en een groep jongevrouwen kanoën tegen de wind in. Ze maken zeilen wanneer de wind van richting verandert. Een meisje dat naar een huis met 'gouden ramen' fietst, ziet dat de ramen van haar eigen huis ook van goud lijken. Mensen weigeren de groei van een succesvolle jonge man te erkennen.
D. Todd Christofferson	(48) Helen Keller is erg blij wanneer haar lerares haar helpt om woorden te leren.
Carl B. Cook	(110) Carl B. Cook denkt na over een opdracht die zijn betovergrootvader van de profeet Joseph Smith gekregen had en ontvangt de bevestiging dat zijn nieuwe kerктаak door God geïnspireerd is. Een nieuw lid vergroot haar geloof en overwint haar angst om in het jeugdwerk les te geven.
Quentin L. Cook	(40) Quentin L. Cook beseft waarom zijn vader een hoogspanningspaal als een zegen ziet in plaats van als een belemmering van het mooie uitzicht.
J. Devn Cornish	(32) Een arts-assistent in het ziekenhuis verandert het leven van J. Devn Cornish door te zeggen dat hij een uitstekend arts zal worden.
LeGrand R. Curtis jr.	(68) Parley P. Pratt en vier andere mannen ontvangen een getuigenis van het Boek van Mormon. LeGrand R. Curtis jr. ontvangt er als tiener een getuigenis van.
Dean M. Davies	(93) Dean M. Davies leert door de Heilige Geest dat leden van een wijk die hij bezoekt de avondmaalsdienst bijwonen om écht te aanbidden.
Henry B. Eyring	(75) De vader en priesterschapsleiders van de jonge Henry B. Eyring geven hem vertrouwen en laten hem zijn potentieel inzien. (99) Henry B. Eyring kon als jongeman het tijdsplan van de Heer om zijn koninkrijk op te bouwen niet zien.
Robert D. Hales	(22) Elie Wiesel ligt in het ziekenhuis te herstellen van een openhartoperatie. Zijn kleinzoon vraagt hem of hij minder pijn zou hebben als zijn kleinzoon meer van hem hield. 's Zondags helpt een liefdevolle echtgenoot zijn vrouw om zich aan te kleden en klaar te maken voor de kerk.
Jeffrey R. Holland	(61) Huisonderwijzers laten de kans liggen om een zuster met een ondergelopen kelder te helpen. Een huisonderwijzer helpt een vader wiens zoon in een auto-ongeval gestorven is.
Peter F. Meurs	(85) Peter F. Meurs voelt als vijfjarige de kalmerende invloed van de Heilige Geest als zijn vader het avondmaal zegent.
Thomas S. Monson	(78) Een kerklid dat zich aan het woord van wijsheid houdt, bidt voor de kracht om zich met een touw aan boord van een schip te kunnen hijsen, en krijgt die ook. (80) Op de wereldtentoonstelling van 1964 beseft een jonge man na het bekijken van de kerkmovie Man's Search for Happiness dat het heilsplan waar is.
K. Brett Nattress	(119) K. Brett Nattress leert als kind van zijn moeder dat zijn hemelse Vader hem ondanks zijn zwakheden liefheeft.
Russell M. Nelson	(81) Een groep gevluchte heiligen brengt een 'vrolijke avond' in de kou door. Eliza R. Snow merkt achteraf op: 'Heiligen kunnen onder alle omstandigheden gelukkig zijn.' Kerkleden overwinnen beproeving, verleiding en 'de natuurlijke mens' door zich te concentreren op de vreugde die het evangelie teweegbrengt.
Bonnie L. Oscarson	(12) Een zuster in Mexico doet het aantal aanwezigen in haar zondagsschoolklas groeien. Een moeder beschermt haar kinderen tegen de negatieve invloeden van de wereld.
Ronald A. Rasband	(113) Ronald A. Rasband geeft raad aan een vriend die een 'geloofscrisis' doormaakt. Het geloof van Ronald A. Rasbands voorouders blijft sterk ondanks beproeving en verdriet. Ronald A. Rasband handelt niet meteen naar een antwoord op zijn gebed tot hij een Schriftuurlijke herinnering ontvangt.
Linda S. Reeves	(88) Boyd K. Packer getuigt dat zijn zonden door zijn bekering en de verzoening van de Heiland verdwenen zijn. Door oprechte bekering vinden een lid, een zendeling en een bekeerling vreugde en gemoedsrust.
Dale G. Renlund	(121) De jonge Dale G. Renlund voelt vreugde nadat hij aan zijn gemeentepresident bekend dat hij in de kerk een voetzoeker afgestoken heeft.
Evan A. Schmutz	(116) Een kerklid wiens gezinsleden bij een brand omkwamen, komt zijn verbonden na en oefent geloof dat hij met hen herenigd zal worden.
Carole M. Stephens	(9) Een jongevrouw die aan een bipolaire stoornis lijdt, vindt de kracht om van de Heiland en zijn verzoening te getuigen.
Gary E. Stevenson	(44) De twaalfjarige Mary Elizabeth Rollins leest het Boek van Mormon en ontvangt er een getuigenis van. Gary E. Stevenson getuigt als zendeling van het Boek van Mormon en ontvangt de bevestiging dat het waar is.
Juan A. Uceda	(30) Juan A. Uceda valt op zending van een bergpad en bidt wanhopig tot onze hemelse Vader. Zijn gebed wordt verhoord en hij wordt gered.
Dieter F. Uchtdorf	(15) Een meisje spoort haar oma aan om beter te luisteren. Een moeder bidt dat haar afgedwaalde dochter tot de Heer terug zal keren. Twee zendelingen kloppen aan bij elke deur van een flatgebouw van vier verdiepingen. (19) Na veel tijd, geduld, hoop, geloof, aanmoediging door zijn vrouw en vele liters dieetfrisdrank leert Dieter F. Uchtdorf met een computer werken. (71) Een voormalig lid van de kerk hervindt zijn geloof dankzij vrienden, de Heilige Geest en de invloed van de goede Herder.
Kazuhiko Yamashita	(55) Kazuhiko Yamashita voelt zich als zendingspresident gezegend omdat hij een zendeling kent die 'ambitieuw voor Christus' is.

Onder: ouderling Neil L. Andersen bezoekt Rarotonga; ouderling Quentin L. Cook ontmoet de president van El Salvador; ouderling Jeffrey R. Holland tijdens een conferentie over godsdienstige vervolging in het Engelse Windsor Castle.

Van boven naar onder: president Dieter F. Uchtdorf en zijn vrouw, Harriet, begroeten heiligen der laatste dagen bij de herinwijding van de Freibergtempel; ouderling Gary E. Stevenson en andere kerkleiders bezoeken Vietnamese overheidsfunctionarissen; president Russell M. Nelson en ouderling M. Russell Ballard steken getroffen en vrijwilligers een hart onder de riem.

Bediening van profeten en apostelen

Profeten en apostelen blijven hun bediening wereldwijd voortzetten (zie LV 107:23). Hier volgt een beknopt overzicht van hun werkzaamheden sinds de laatste algemene conferentie.

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, gaf tijdens een bezoek in mei 2016 hoop aan leden in steden in **Engeland, Frankrijk** en **België** die onlangs door de terreurdreiging getroffen werden. Hij sprak met vluchtelingen, bezocht de site van de Parijstempel (die bijna klaar is) en nam deel aan de organisatie van de eerste ring in **Tsjechië**. In juli reisde hij naar **Italië**, waar hij een cheque van drie miljoen dollar aan kerkgeld overhandigde ten bate van vluchtelingenhulp. Hij bezocht ook vluchtelingenkampen in **Griekenland**. In september bezocht hij leden in **Roemenië, Moldavië, Slowakije, Noorwegen** en **Duitsland**, waar hij de Freibergtempel herinwijdde. Hij zei dat het evangelie in heel de wereld hoop brengt en dat de leden van de kerk 'echt het gevoel hebben dat ze broeders en zusters zijn'.

Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen presideerde in juni de conferentie van de ring Moskou, terwijl andere ringen in Saratov en Sint-Petersburg (**Rusland**) bijeenkwamen. Hij sprak ook leden in **Letland, Estland** en **Oekraïne** toe.

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen zei in juni in **Engeland** tegen de leden van het Britse parlement dat godsdienstvrijheid kerken wereldwijd in staat stelt om veel goeds te doen. 'We willen dat alle bewoners van deze planeet aanspraak op

godsdienstvrijheid kunnen maken, en daar zijn we momenteel ver van verwijderd', zei hij.

Tijdens een conferentie over godsdienstige vervolging en gedwongen migratie in september in Windsor Castle in **Engeland**, zei ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen dat er veel te leren valt uit de ervaringen van de eerste mormoonse pioniers om hedendaagse vluchtelingen te helpen hun omstandigheden te boven te komen. 'Waar mogelijk dienen we de unieke identiteit van vluchtelingen te beschermen en te handhaven en verhalen uit hun verleden te beklemtonen', zei hij.

In **Spanje**, de **Canarische Eilanden**, en **Portugal** vroeg ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen de leden, zendelingen en leiders minderactieven aan te sporen om terug naar de kerk te gaan.

Aangezien **Vietnam** de kerk in juni volledig en officieel erkend heeft, spraken de ouderlingen Quentin L. Cook en Gary E. Stevenson van het Quorum der Twaalf Apostelen met overheidsfunctionarissen over de geschiedenis en ontwikkeling van de kerk. Ze bespraken ook de sociale en liefdadigheidsprojecten van de kerk en wat ze doet om de armen en minderbedeelden te helpen. Ze presideerden tevens bijeenkomsten in **Guam**, **Micronesia** en **Japan**.

Ook in juni bracht ouderling Neil L. Andersen van het Quorum der Twaalf Apostelen een bezoek aan **Australië** en de **Cookeilanden**. Ouderling Andersen bezocht toen het eiland **Rarotonga** en was de eerste apostel ooit die op **Mangaia** voet zette.

In juni veranderde ouderling Ronald A. Rasband van het Quorum der Twaalf Apostelen zijn reisschema om de getroffen van de aardbeving in **Colombia**,

Peru en **Ecuador** te bezoeken. Hij bracht hun een boodschap van liefde van president Thomas S. Monson en verzekerde de leden dat men aan hen dacht.

In augustus merkte ouderling Quentin L. Cook in **Guatemala** een gestage toename van familiehistorisch onderzoek en tempelwerk op. Hij zei dat dat een teken was van het geloof van de leden.

Toen de Tongaanse koning en koningin in juni in het Polynesian Cultural Center van de kerk in **Hawaï (VS)** verwelkomd werden, gaf ouderling Dale G. Renlund van het Quorum der Twaalf Apostelen een openingstoespraak over het belang van familiebanden.

In augustus en september bezochten president Russell M. Nelson, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, en ouderling M. Russell Ballard de getroffen van de overstromingen in **Louisiana (VS)**, terwijl vrijwilligers van Mormoonse Helpende Handen met het opruimen van beschadigde huizen hielpen. Ouderling Ballard zei dat ruim elfduizend vrijwilligers uit dertien staten waren komen helpen.

En in september zei ouderling Cook tijdens een wereldwijde devotionaal voor jongvolwassenen in **Washington D.C. (VS)** 'dat we zelfs in een gevaarlijke, roerige wereld niet bang moeten zijn'. Hij gaf jongvolwassenen de raad om rechtschapen doelen te stellen, een plan op te stellen om ze te bereiken en hun talenten en vaardigheden niet te onderschatten. Hij moedigde ze ook aan om hun gebruik van de sociale media te evalueren. 'We horen veel over authenticiteit zijn in de sociale media', zei hij, maar 'oprecht christelijk zijn is belangrijker dan authentiek zijn.'

Actuele informatie over de bediening van deze kerkleiders vindt u op hun Facebookpagina en op **prophets.lds.org**. ■

152 tempels in bedrijf

De kerk heeft nu wereldwijd 152 tempels in bedrijf. Onlangs werden de volgende tempels ingewijd of heringewijd: de **Philadelphiatempel (Pennsylvania, VS)**, ingewijd op 18 september 2016; de **Freibergtempel (Duitsland)**, heringewijd op 4 september 2016; en de **Sapporotempel (Japan)**, ingewijd op 21 augustus 2016.

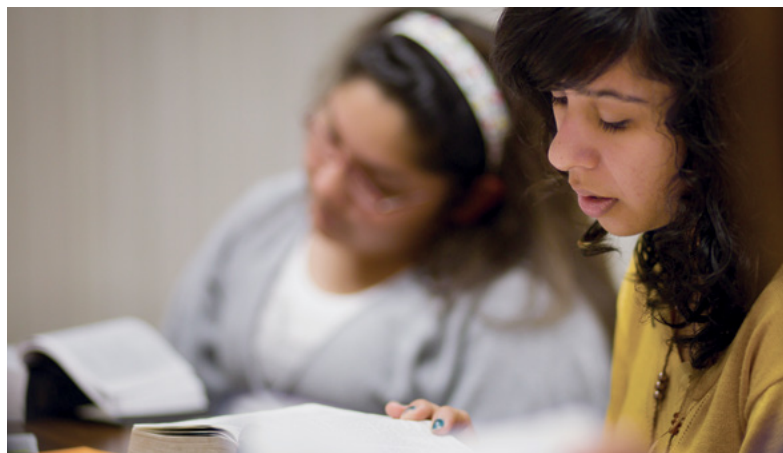
29 andere tempels zijn in aanbouw, worden gereleveerd of zijn aangekondigd. In de nabije toekomst vindt de inwijding van de volgende Amerikaanse tempels plaats: de **Fort Collinstempel in Colorado** (16 oktober 2016), de **Star Valleytempel in Wyoming** (30 oktober 2016), en de **Hartfordtempel in Connecticut** (20 november 2016). ■

Godsdienstvrijheid verdedigen

Heiligen der laatste dagen dienen 'een constructieve bijdrage te leveren in de cruciale strijd om godsdienstvrijheid te vrijwaren', aldus ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen in september 2016 tijdens een conferentie over godsdienstvrijheid in Texas (VS). 'Iedereen, kleuters, onderwijzend personeel, moeders, vaders, vrienden en burens, kan en dient te begrijpen wat godsdienstvrijheid betekent en waarom die belangrijk is.'

Ook ouderling D. Todd Christofferson sprak in juni tijdens een patriottische dienst in Utah (VS) over het belang van godsdienstvrijheid. Hij zei: 'Het is in deze tijd populair geworden om te beweren dat godsdienstvrijheid slechts het recht is om te aanbidden in plaats van het recht om je geloof in het dagelijks leven uit te oefenen.' Hij spoorde gelovigen aan om voor godsdienstvrijheid op te komen door zich erover te informeren, zich ervoor uit te spreken en betrokken te raken bij culturele, burgerlijke en politieke organisaties en evenementen.

Kerkleiders hebben het thema godsdienstvrijheid herhaaldelijk aangesneden in toespraken en op conferenties in Australië, Brazilië, Mexico, het Verenigd Koninkrijk en op verschillende locaties in de VS. Op religiousfreedom.lds.org vindt u hun toespraken, meer informatie over godsdienstvrijheid en wat u kunt doen om die te beschermen. Een deel van de website is specifiek voor de Verenigde Staten, maar de beginselen kunnen ook in andere landen toegepast worden. ■

Kerkleerbeheersing

Vandaag de dag hebben we door het internet toegang tot heel veel informatie, waardoor jongeren niet meer beschermd worden tegen mensen die de kerk aanvallen. Maar het nieuwe initiatief kerkleerbeheersing helpt seminariecuristen een beter begrip van evangelieleer te ontwikkelen en hun geloof in Jezus Christus te versterken.

De cursisten leren ook hoe ze op moeilijke vragen en kwesties moeten reageren door in geloof te handelen, ideeën en vragen vanuit een eeuwig perspectief te onderzoeken, en te streven naar dieper inzicht met behulp van door God geïnspireerde bronnen.

In een toespraak tot medewerkers van seminaries en instituten zei ouderling M. Russell Ballard over kerkleerbeheersing: 'Dit is een geïnspireerd initiatief dat op het juiste moment komt. Het zal grote invloed op onze jongeren hebben.'

Het hoofddoel van kerkleerbeheersing is de jongeren bij het volgende te helpen:

1. Geestelijke kennis verkrijgen.
2. Zich de leer van het evangelie eigen maken en de Schriftteksten waarin die leer wordt onderwezen.

Dit nieuwe initiatief is een verdieping van en bouwt verder op het reeds bestaande programma kerntekstenbeheersing. Het stelt de cursisten in staat zich als discipel van Jezus Christus nog meer te bekeren en toe te wijden, bescherming op te bouwen tegen de invloed van de tegenstander en anderen tot zegen te zijn.

U vindt meer informatie over kerkleerbeheersing op lds.org/si/seminary/manuals. ■

'Onze Heiland, Jezus Christus, speelt een essentiële rol in het plan. Zonder zijn zoenoffer zou alles verloren zijn. Het is echter niet voldoende om alleen maar in Hem en zijn zending te geloven. We moeten werken en leren, zoeken en bidden, ons bekeren en ons verbeteren. We moeten Gods wetten kennen en ernaar leven. We moeten zijn heilsverordeningen ontvangen.'

President Thomas S. Monson, 'Het volmaakte pad naar geluk', *Liahona*, november 2016, 80–81.

Kijk en leef, Ben Hammond

Zie Numeri 21:4-9; Alma 33:18-22. Wie naar Mozes en de koperen slang keken, een symbool van de Zoon van God, werden genezen.

'We zijn gezegend omdat we de waarheid hebben. We hebben de taak om anderen over de waarheid te vertellen', zo sprak president Thomas S. Monson in de 186e algemene oktoberconferentie van de kerk. 'Laten we in overeenstemming met de waarheid leven, zodat we in aanmerking komen voor alles wat de Vader voor ons heeft. Hij doet niets, tenzij het voor ons welzijn is. Hij heeft tot ons gezegd: "Dit is mijn werk en mijn heerlijkheid: de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen."'

DE KERK VAN
JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN